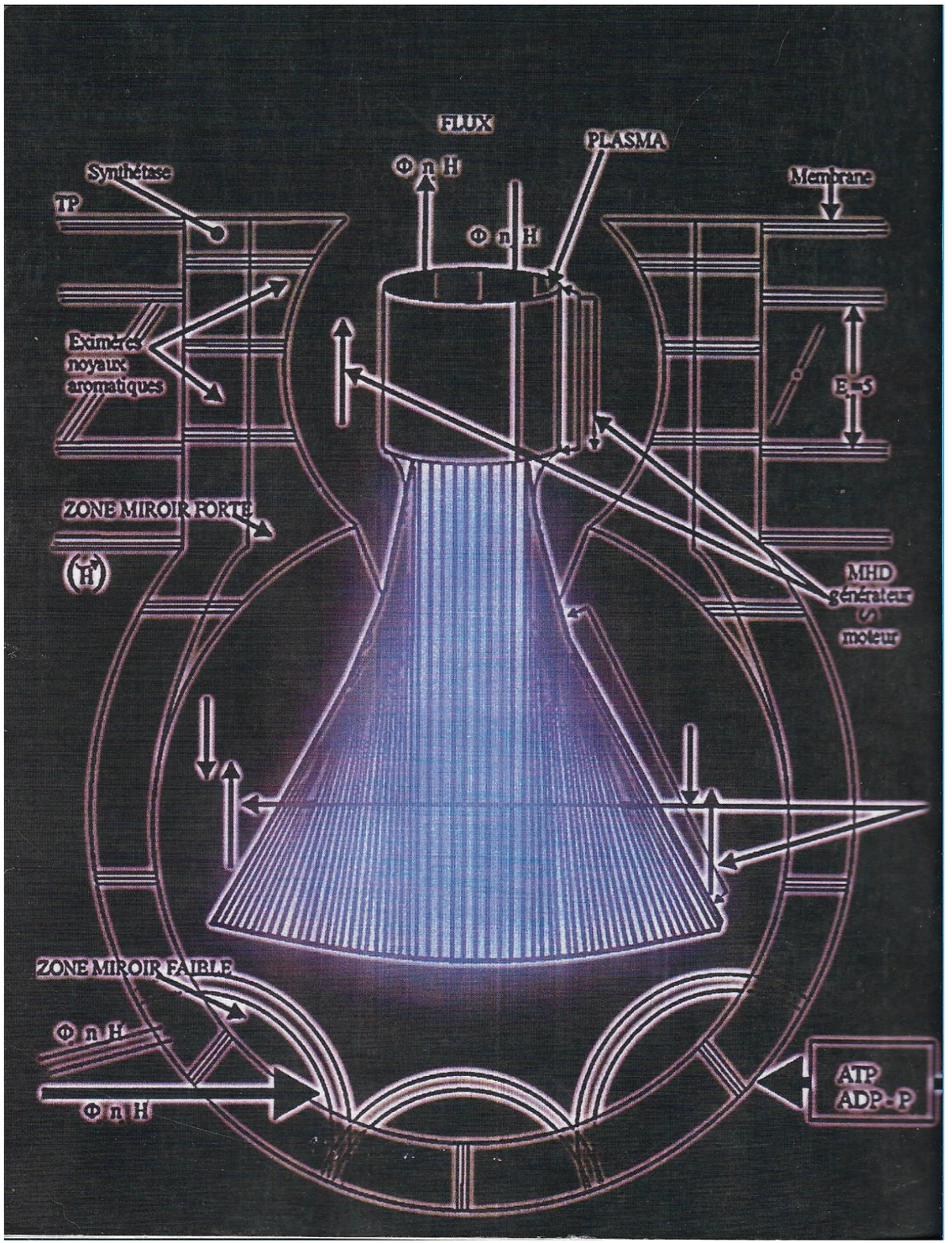
FLUX
PLASMA
Synthétase
TP
Φ n H
Φ n H
Membrane
Examères
noyaux
aromatiques
E = 5
ZONE MIROIR FORTE
H
MHD
générateur
ou
moteur
ZONE MIROIR FAIBLE
Φ n H
Φ n H
ATP
ADP - P

Imprès en Espanya

Reservats tots els drets

Edita Glycan Group

Imprimeix

Títol

Medicina Quàntica Intrónica

El Calze de l' Innombrable

Traducció catalana del original francès

Autor

Prof. Dr. Daniel Assoun

I.S.B.N 978-4475-1732-0

Dedico aquest llibre al meu amic i deixeble Enric Capseta, sense el qual aquest llibre, inscrit de de 1997 en el dipòsit legal de Madrid no hagués nascut a Espanya, els esperits no eren favorables. Excloent l´energia de l´Enric i els seus amics entre ells Toni Ramon Mestre, aquesta disciplina no hauria nascut a Espanya, així com a la memòria de Margarita Estellés Domench per la seva col.loboració en la traducció i correcció d´aquest llibre en català

Dedico aquest llibre al meu mestre Dr. André Malby d´Olot, que va passar a l´etern orient, i va ser el primer a introduir a Espanya disciplines demostrables de la homeopatia Heel i la medicina herbal, i finalment a tots el que van contribuir i contribueixen al desenvolupament i bon nom d´aquesta disciplina de Medicina Quàntica en nom de reduir el patiment humà.

PRÒLEG

Benvolgut lector te a les seves mans un llibre excepcional, fruit de molts anys d`investigacions i reflexions, que representa un formidable i essencial avanç dins el pont la unió dels mons de la biologia molecular i la mecànica quàntica amb la medicina.

Ara fa 40 anys un científic de renom al mon, el Professor Albert Szent Gyorgri, premi Nobel en físiques deia " Jo estic plenament convençut que mai serem capaços de comprendre l' essència de la vida si ens limitem tant sols a l àmbit molecular…La subtilitat sorprenent de les reaccions biològiques es troba limitada per moviment dels electrons i no pot esser explicada sense els conceptes de la mecànica quàntica"

En l' actualitat, el llibre del professor Assoun ens sorprèn al demostrar-nos com els diferents mons el de la biologia molecular i la mecànica quàntica s´entrellacen i juguen un paper bàsic en els processos fonamentals; de la memòria, del funcionament de l´ ADN i de les regulacions cel·lulars.

Aquest interessant llibre ens submergeix en la problemàtica vital de la nostra societat disposada a adquirir formes noves de tractar la informació, aclarint els raonaments del lòbul cerebral dret i esquerre, portant-nos de "Retorn cap el Futur" unint-se així a la visió del cèlebre Albert Einstein " És necessari que la humanitat formuli una nova manera de pensar, si desitja sobreviure i arribar a un pla més elevat.

Aquest llibre es troba en perfecta correspondència amb un nou nivell de pensament i desitjo personalment al lector que gaudeixi del llibre tant com jo ho he fet.

Porf.Dr. Helena Baranova

Presentació del Professor doctor Christian Daniel Assoun.

El físic Christian Assoun es va doctorar en ciències físiques l ´11 de juliol a la universitat De Paris / en L´especialitat d´Espectrometria Atòmica.

La seva tesi doctoral s´orienta cap a la creació al laboratori de plasmes físics emissors de radiacions comparables a les radiacions emeses per certes estrelles de l´univers.

Mitjançant les projeccions radioactives i electromagnètiques emeses per les estrelles és possible conèixer la composició dels elements i àtoms simples que componen les corones al voltant d´elles, entre ells: el Carboni, el Silici, el Bor…

Les estrelles viuen dels processos de transformació i fissió nuclear, cicle de Bethe. I en l´interior transcorren reaccions que comencem amb l ´àtom de hidrogen i acaben amb el de l´Urani, en un refredament en què la temperatura decau passant de milions de graus a uns pocs, com va passar a la terra fa 5 bilions d´anys.

Els treballs de laboratori realitzats al INAG (Institut Nacional d´Astro Física) a Meudon i després de la posterior publicació del seu doctorat. La NASA-Jet Propulsió Laboratory (JPL) de Pasadena USA, convida al Professor Assoun a incorporar-se com a Conseller Científic (1981-1982) en la creació i desenvolupament de programes Extraterrestres.

El 1981 el Dr. Assoun redacta un informe sobre l´aplicació de tècniques de plasma, per als programes de Mart, La Lluna i altres planetes, per tal de extreure recursos d´aquests a les perspectives de desenvolupament de programes de Exobiologia (informe PERT, 354.381.020 NASA-JPL) amb l´objectiu final de la instal·lació humana estable en aquests planetes.

Al seu torn el professor Assoun es distingeix en l´estudi dels mecanismes biològics i radioactius del material cel·lular i com a conseqüència postula una teoria experimental que es convertirà en la base de la medicina quàntica. La paternitat de la qual comparteix amb el professor i doctor en medicina Dr. Lambin Dostromon, el 1979.

En aquest mateix període, el professor Li i Popp emeten hipòtesis idèntiques sobre la radiació Ultraviolada (UV) en el material cel·lular.

El professor Assoun després redacta diversos articles científics i mèdics en cancerologia prepara de de 1991 un llibre sobre la Medicina Quàntica o Medicina Intrónica que va dipositar en 1994 a l ´institut de la propietat Intel·lectual de Madrid, els seu llibre i obra és reconegut per les investigacions mediques farmacèutiques i de laboratori d´´ anàlisi mediques. El seu llibre serà publicat al 2009.

Altres físics comparteixen la teoria del Professor Assoun, entre ells el seu col·lega el Professor Popp. El Professor Assoun manté estretes relacions científiques i de amistat amb un grup important de científics com: el Professor Benveniste i el Doctor Claude

Quemoun. El Professor Amoyel, el professor Maurizio Grandi, el professor Miu i molts més.

El 1994 el Doctor Assoun és nomenat Professor de Física a la Facultat de Medicina de NIS (ex Iugoslàvia).

El Professor Assoun ha estat nomenat en diverses ocasions Examinador de tesi doctorals en Farmacologia (Espanya) i Oncologia viral (Itàlia). El 1984 es fa càrrec dels cursos de biofísica (Medicina Quàntica), secció d´Acupuntura per l'obtenció del diploma de Naturopatia DUMENAT concedir als metges a la facultat de Paris XIII.

El doctor Assoun és un especialista reconegut en els camps de la Medicina Quàntica i dels oligoelements especialment a partir de 1983 amb la possessió de diverses patens de procediments fisicoquímics que van des de la fabricació de nous medicaments a l´aplicació de tecnologies de plasma; per a la descontaminació del planeta. (projecta TERMINATOR); la producció d´energia sense pol·lució (projecte MOTORR); la reconstrucció de la capa d´ozó (Projecte HELIOTORRO).

El 1984 el Dr. Assoun desenvolupa una nova metodologia d´anàlisi biomèdics anomenada MAU-BGU-BMU (Metatolograma Atòmic Urinari)-(Ballen Global Urinaire)-(ballen Mémoriel Urinaire), àmpliament utilitzada pels professionals de la salut a Europa. El Dr. Assoun treballa des de 1979 en les diferents formes semiorgàniques del silici assimilables per l´organisme, (silici orgànic). Gràcies als treballs realitzats en el camp de la Salut Pública, el Dr. Assoun és nomenat doctor honoris causa de la Universitat de Medicina i Farmàcia de Cluj (Romania) i a forma part del Senat de la UNIVERSITAT DE CLUJNAPOCA 20.05.2004.

El Dr. Assoun crea un grup de societats (Glycan Group) relacionant estretament els camps de la nutrició i les anàlisis mediques especialitzats en: la detecció de metalls pesants, molècules com les Dioxines, els PCB, els pesticides. En el seu laboratori de Ginebra, el Dr. Assoun ha perfeccionat nous mètodes de desintoxicació natural.

PRÒLEG……..…3

PRESENTACIÓ DEL PROF. Dr. ASSOUN…….....…4

Índex……..……..……6

CONCEPTES ANOMENATS EN AQUESTA OBRA…….....……12

Fonaments teòrics experimentals……..……..……12

Etiofisiopatología…….....……12

Visió quàntica del patiment……..…….....13

GLOSARI – ANEX –FORMALISME……..……...…14

1-Dilució Endogènica……...15

2-Genètica Quàntica……15

3-Registres Hermític (H) y thermític (Th)……..……...15

4-Registre Anti-Thermític……..……..15

5-Registre Anti-Hermitíc……16

6-Morfogenètic.....16

7-Morfons de Memòries……..16

8-Memóns……..16

9-Font d´entropia negativa.....16

10-Memòria de transducció……..…16

11-Operador de Creació i Aniquilació……16

12-Oscil.ladors Quàntics……....17

13-Projecciò Holoquàntica……...17

14-Precesiò mòrfica……..17

15- Memòria Necreada (n)……..18

16-Memòria Procreada (p)……..18

17-Memòria Increada (i)……..18

18-Referencial……...18

19-Registre (Hermític, Thermític, Anti-Hermític, Anti-Thermític) Memòries……...18

20-Compresiò Quàntica……..18

21-Copmpresiò Supraquàntica……..……18

22-Memòria Needucta……18

23-Memòria Inqualificable……...19

24-Operador de Densitat…… 19

25-Estereologia……19

26-Qualitadors……...19

27-Atractors: Operació Qualitativa……20

28-Repulsors……20

29-Empremtes Exòniques……...20

30-Empremtes Intròniques……..20

31-Estereoductancia Plasmàtica……20

32-Supraquàntic……20

33- Dilució Quàntica……...…20

34-Representaciò Voluminosa Qualitativa……20

35-Pensament Voluminós……...20

36-Funciò Memòria……...21

37- Camp Quàntic……21

38-Memòria farmacologica……..21

39- Fàrmac Mòrfic de Ressonància……..….21

40-Biotopic……..21

41-Imatge de Transducció Nucleònica: (I.T.N)……21

42-Espectrometria de Transducció Nucleònica: (E.T.N)……....21

43-Nooducte……...21

44-Nooductancia…….....22

45Revelació……...22

46-Creació i Aniquilació……..…22

47-Increació……...22

48-Necreació……..23

49-Degeneració Quàntica……..23

50-Tara quàntica……..……..…23

51-Masa Negra Inqualificable……23

52- Enfonsament Mnemònic Negra……..……24

PRELIMINARS…….....……25

ADVERTIMENT GENERAL……....…27

EL CONCEPTE QUÀNTIC O TRANSDUCTE…….....…30

I. Introducció al pensament quàntic…….....……31

La experiència quàntica una experiència de N cossos que posen en ressonància les seves qualitats……..…….....… 31

FORMALISME DE L´ ESTUDI DE LA MEDICINA QUÀNTICA…….....…35

Holoquàntica…….....……36

1. Registres Thermítics, Hermitics i Anti-Thermitics……....…….36

2. La noció de Referencial……..…….....…36

DEFINICIO GENERAL DE MEDICINA QUANTICA O MEDICINA TRANSDUCTA.....40

1.-L´abast de la concepció memorial…….....…..…41

2.-El Quart estat de la matèria estat de plasma definició……..……...……43

L´ ESTAT DE PLASMA…….....…44

ALGUNS PLASMES OBSERVABLES…….....…45

ALGUNS PLASMES NO OBSERVABLES…….....…….45

CONCLUSIONS PARTICULARS…….....……47

EL CONCEPTE DE MEDICINA QUANTICA O INTRONICA…….....……49

I.-INTRODUCCIÒ AL PENSAMENT QUÀNTIC…….....……50

Definició de funció memòria…….....……...51

Què es un medicament quàntic?.....51

La genètica quàntica o intrònica…….....……52

Els registres Hermítics i Thermítics…….....……52

II.-DEFINICIÒ MEMÒRIA QUÀNTICA…….....……55

Holoquàntica…….....……55

Registres Hermítics i Thermítics i Anti-Thermítics…….....……55

ELS QUANTA D ´ORIGEN BIOLOGIC BASE DE LA INFORMACION GENETICA.....57

III.-Definició espectral de l informació durant un minut…….....…65

EL CONCEPTE DE LA TEMPERATURA…….....…74

LA DISTRIBUCIÒ QUÀNTICA EN UN MEDI INTRANUCLEAR…….....…76

INTERACCIÒ DE DOS O MAS PLASMES…….....……76

LES FUNCIONS ESTRUCTURANTS DEL MÓN QUÀNTIC DINS UNA MEDICINA PLURICOMPLEXA…….....…85

IIA- DEFINICIÒ DEL CAMP DE LA EXPERIENCIA MEDICA…….....…...86

II.B-FUNCIÒ DEL MEDICAMENT I ELS SEUS NIVELLS DE COMPETENCIA.....88

II.B-(1)-Els medicaments físics quàntics o intrònics…….....…88

II.B-(1A)-El medicaments físic quàntic o intrònic…….....…88

II.B- (1) B.-LA TERCERA CADENA DEL ADN, O CADENA TERMITICA….....100

FUNCIÒ I ESTRUCTURA DE LA MEMÒRIA QUIMICA…….....…110

II.B-(2)- La funció estructurada de la memòria química.....111

II.B-(2)-a Al·lopatia…….....111

II.B-(2)-b Memòries electrògenes…….....…..111

II.B-(2)-c – FITOTERPÀPIA.....118

II.B-(3)- 1. LA FUNCIÒ “ESTRUCTURA MEMÒRIA” DE CAMPS EN LA HOMEOPATIA TRADICIONAL I BIOMOLECULAR HOMOTOXICOLOGIA.....119

II.B-(3)a- Definició de la noció de camp de la experiència medica…….....…119

II.B-(3) -.Memòria Mèsica…….....…122

II.B-(3) C- La matriu Tàrica…….....……123

II.B-(3) D- Els mecanismes de la solvatació quàntica dins la homeopatia.....124

II.B (3) E Els mecanismes de la dilució quàntica…….....…125

II.B-(3) F- Las realitats materials en les dilucions quàntiques….....…133

II.B-(3) G- L´ extinció molecular…….....……136

II.B-(3) H- El pas de material als llocs plasmàtics…….....…137

II.B-(3) I- Homeopatia i Homotoxicología…….....141

II.B-(3) J- Els mecanismes memorials típics en els estats de dilució i solvatació.....143

II.B-(3) K- Els problemes dels sucres, glicosilació…….....……148

II.B-(3) L- Reparacions de transducció del´ ADN, bases púriques i pirimídiques.....153

II . B - (4) LA FUNCIÓ ESTRUCTURADA DE L´ENERGIA A LA ACUPUNTURA I LES TERÀPIAS ELECTROMAGNETICA I BIOMAGNETIQUES.....162

II . B - (4) A – LA REPRESENTACIÓ DELS PUNTS D´ ACUPUNTURA CONSEQUENCIAS ENDOGENES EXOGENES, GENICAS MEMORIALS…....162

II.B-(4) B- DEFINICIÓ QUÀNTICA D´EXODERMA……..…164

II.B-(4) C- AURICULOMEDICINA CONCEPCIONS ESTRUCTURALS ACUPUNTURALS.....165

Origen de les modificacions que condueixen a fluctuacions del gradient de la pressió arterial…….....…..166

LANTANIDS……...…167

DEFINICIÒ DEL ESTATS EN PRESÈNCIA DEL MEDI…….....….171

MATRIU…….....….176

Conceptes tractats en aquesta obra.

Fonaments teòrics i experimentals

Nocions de l ´energia quantificada (degeneració quàntica).

La distribució de l´energia en els diferents sistemes organitzats.

Els diferents estats de la matèria: estats 1-2-3 i 4º.

Enfocament de les nocions de l´entropia i entropia negativa.

Les estructures dissipadores.

Les estructures creatives.

Enfocament de la vida i la mort segons els conceptes de Matèria, Energia, Memòria.

Etiopatologia de la llum.

Embriogènica.

La biologia de la llum.

L´ADN Font d´informació quantificada (plasma intrònic).

La síntesi proteica segons la hipòtesi intrònica.

Les conseqüències exòniques de la presencia d´un plasma intrònic ADN.

Les comunicacions membranoses, el reconeixement de l ´emissió viral.

La patologia de la informació.

Patologia memorial.

Fisiopatologia memorial, ossos, sang, limfa (els estats en causa).

El sistema neuro endocri en la problemàtica memorial i d´emissió d´energia radiant.

El teixit nerviós i la seva distribució quàntica (magnètica, electromagnètica, electro quàntica i radiant).

El sistema de l ´entropia i entropia negativa neural.

El medicament quàntic.

Visió fàrmacofísica dels vectors medicamentosos.

Imatges patològiques (Metal.lograma Atòmic Urinari MAU o Anàlisi Global Urinari BGU).

L´acupuntura vista per un físic atomista.

Medicina quàntica en Oncologia Viral.

Visió quàntica del patiment.

Situació dels organismes memorials biològics en relació a la memòria principal (esperança terapèutica).

Energia radiant del terapeuta en la problemàtica Metge – Malalt.

Cures pal·liatives en la problemàtica quàntica.

Qualitat d´energies i presencia del medi ambient distribuïdes al malalt.

Glossari.

Llista de termes emprats en l'annex o al glossari.

Dilució endogènica
Genètica quàntica
Registre Hermític
Registre Thermític
Registre Anti-Hermitic
Registre Anti-Thermític
Morfogenètica
Morfons de memòria
Memons
Font d´entropia negativa
Memòria de transducció
Operador de creació i aniquilació
Oscil·lador quàntic a 1,2,3,n dimensions Home registre u home de
Projecció hola quàntica
Precessió mòrfica
Memòria necreada
Memòria procreada
Memòria increada
Referencial
Registre
Compressió quàntica
Compressió supraquàntica
Memòria needucta
Memòria inqualificable
Operador de densitat
Estereologia
Qualitadors
Atractors
Repulsors
Empremtes exoniques
Empremtes intròniques
Estereoductancia plasmàtica
Supraquàntic
Dilució quàntica
Representació voluminosa qualitativa
Pensament voluminós
Funció memòria
Camp quàntic
Fàrmac memorial
Fàrmac mòrfic de ressonància
Biotópìc
transducció
Imatge transducció nucleònica (I.T.N)
Espectrometria de transducció nucleònica(S.T.N)
Nooducte
Nooductancia
Revelació
Creació i aniquilació
Increació
Necreació
Degeneració quàntica
Tara quàntica
Massa negre inqualificable
Enfonsament mnemònic negre
Llum negre inqualificable

1.Dilució Endogènica.

Conjunt d´operacions matricials que permeten als operadors de qualitat d´un registre assolir un estat de solvatació quàntica d´ordre (n-i).

A la dilució els operadors no són expulsats a l´exterior de la matriu sinó sotmès a una contracció de tipus supraquàntica. Aquesta dilució endógena hauria de correspondre amb la predisposició a l´ensorrament gravitacional, masses dels Memons, del medi sobre els MATEIXOS.

La nova matèria creada per dilució tindrà una estructura cristal·lina que serà la thermítica de la memòria procreada essent aquesta última el resultat complex de la memòria i ncreada.

Els “forats negres” o ponts negres, podrien correspondre a aquestes manifestacions. La depressió supraquàntica estaria vinculada a l´enfonsament gravitacional i una estructura temporal conjugada i complexa atraient del camp blanc “forats blancs”.

2.Genètica Quàntica.

La genètica Quàntica s´aplica a nombrosos cossos, dotats o no de propietats quàntiques.

El terme genètica, no té per què associar-se exclusivament a les operacions biològiques sinó a tota organització qualitativa en esdevenir que transformen els llocs matricials, els seus mecanismes i contribueixen a la creació de noves entitats materials i biològiques.

La genètica quàntica, proposa disposicions matricials, que permeten operacions estructurals, generades per les memòries (aquestes memòries són “expulsades” o evolucionen en les matrius a la velocitat de la llum. La velocitat de la llum, representa un cas particular de velocitat).

3.Registre Hermític: (H) i Thermític (Th).

Un registre és hermític, quan és el seu propi conjugat:

$H=H^{\dagger}$

Un registre thermític:[Th] és thermític, si compleix les condicions d´estat.

$<-H\ H^{\dagger}> = 8^{\dagger}$ con Tr $\rho 8 = | 8^{\dagger}>$

4. Registre Anti-thermític.

Un registre és anti-thermític si compleix amb les condicions d´estat.

$<-H\ H^{\dagger}> = < 8\ ^{\dagger}$ amb Tr $\rho\ ^{8} = < 8\ ^{\dagger}$ …

5. Registre Anti-hermític.

Un registre és anti-hermític, si es l´oposat del seu propi conjugat.

6. Morfogenètica.

Operació de transformació d´un mitja associat a morfons de memòries (operadors de qualitat) que permeten l ´expressió de formes físiques de creació i aniquilació.

7. Morfons de Memòries[1].

Amb cada operador de qualitat s´associa un quantum de camp mòrfic, les quantitats associades als operador les hi denomina morfó de memòria. Els morfons provenen de memòries de transducció i les seves qualitats pertanyen almenys al quart estat o estat de plasma.

8. Memo[2].

Correspon a la partició més petita de la massa temporal.

9. Font d´Entropia Negativa.

Una Font és considerada d´ entropia negativa si posseeix la capacitat de transducció i reestructurar la matèria. La Font d´entropia negativa compleix amb els processos de reestructuració de transducció producte de les memòries necreades.

10. Memòria de transducció.

Una memòria és qualificada de transducció quan és travessada i / o inseminada per un altra memòria.

11. Operadors de Creació i aniquilació.

$a_i{}^{\dagger}$= operador de creació; Ai=operador d´aniquilació.
Estan lligats a la Llei de Halmilton.

(H-i) = $\eta\omega\ \omega_i\ a_i$

Els operadors de creació i aniquilació són designats per les formules següents.

$$a_j = \frac{m\omega^{1/2}}{(2\eta)} qi + i2m\eta\omega - \tfrac{1}{2}\rho i$$

$$a_j{}^{\dagger} = \frac{m\omega^{1/2}}{(2\eta)} qi + i2m\eta\omega - \tfrac{1}{2}\rho i$$

Segons el nostre formalisme, les quantitats de m, podran estar transformats en quantitats memorials (memons). Ells verifiquen les relacions de commutació.

$$[a_i, a_j] = [a_i{}^{\dagger}, a_j{}^{\dagger}] = 0\ (i,j=1, \ldots..\rho)$$

$$[a_i, a_j{}^{\dagger}] = \delta ij$$

12. Oscil·ladors quàntics.

Oscil·ladors quàntics d´una dimensió. La fórmula Hamiltoniana es representa:

$$H= (N + ½\rho)\ v\omega$$

Oscil·lador Quàntic de dos dimensions.

$$H\ |n+n->\ = (n+ +n- +1)\ v\omega|\ n+n->$$

Oscil.lador Quàntic de tres dimensions.

$$H\ |n1\ n0\ n-1> = (n + 3/2)\ v\omega|\ n1\ n0\ +n-1>$$

Oscil.lador quàtic a n dimensions.

$$H\ |\ n_{ij}> = (n+ n_i\ /n_j)\ v\omega|\ n_{ij}.$$

13. Projecció Holoquàntica.

La projecció holoquàntica esta constituïda per dos operadors de qualitat d´un sistema quàntic en procés de canvi d´estat. No es tracta d´un desplaçament geomètric, sinó de la projecció Genètica a l´ "exterior"[3] d´un registre Quàntic. Aquesta propietat està lligada a la noció de memòria i de precessió mòrfica i és aplicable a la matèria biològica.

14 Precessió mòrfica.

Consisteix en una operació qualitativa, que permet a una estructura memorial crear un futur d´informació capaç de produir una evolució genètica. Els mecanismes de precessió mòrfica obeeixen a distribucions de la genètica quàntica.

Les operacions comencen per l ´expulsió dels operadors de qualitat memorial (morfons memòries) que estructuren un espai genètic futur, prosseguint per una estructuració física (Registre que pot rebre la genètica futura).

La maduració qualitativa representa les operacions de compressió de memòries dels operadors de qualitat permet l´ equalització memorial d´un cos quàntic dels tipus:

necreat (n), Procreat (p), increat (i).

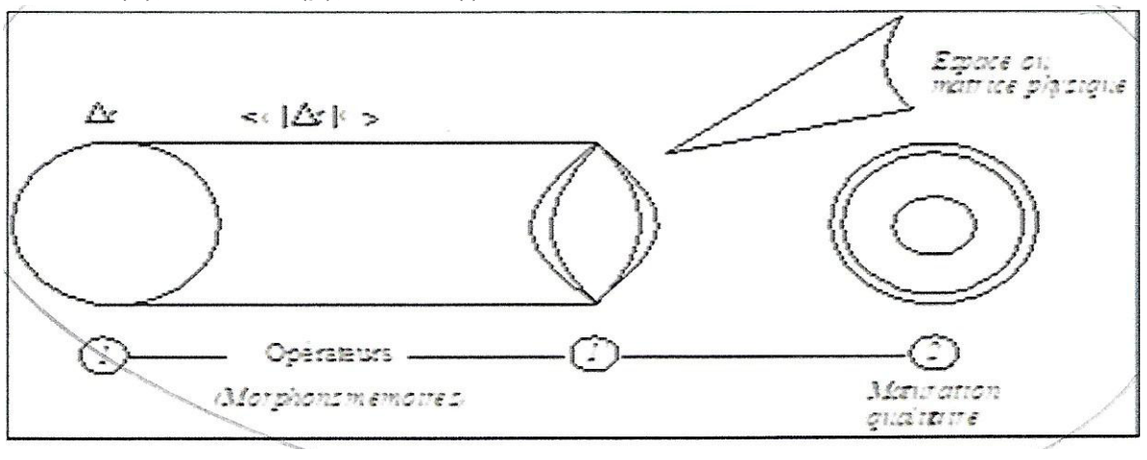

15. Memòria Necreada (n).

Procedeix d´un esdeveniment de pressió supraquàntica sobre si mateix i té com a funció d´estat l´estructuració del no-res. Aquesta constituïda per operadors Thermític i opera segons un morfisme inhabitual al nostre pensament lògic.

16. Memòria procreada (p).

La memòria procreada, pertany genèticament a la memòria necreada: les concentracions de la memòria necreada. Són les que donen origen a una nova configuració, així com l'úter expulsa una nova qualitat de vida (la memòria procreada). Aquesta última en la seva representació hermítica es presta a la vida memorial espremuda.

17. Memòria increada (i).

La memòria increada, genèticament pertany a la memòria procreada. La representació hermítica de la memòria increada la classifica entre les ultimes memòries responsables de les propietats de la transició de la matèria.

18. Referencial.

Conjunt estructural voluminós entès com lloc, de creació i d´aniquilació, de naturalesa física que conté els operadors de qualitat. El referencial constitueix el LLOC de registre.

19. Registre (Hermític, Thermític, Anti-Hermític, Anti-Thermitic) – Memòries.

El registre d´una estructura matricial contenidora del conjunt de la genètica dels cossos quàntics

20. Compressió Quàntica.

Cas particular de l´operació temporal, que pot ser assimilada a la DILUCIÓ SÒLIDA (el temps és distribuït segons l ´estat sòlid). En un registre de memòries, el temps pot ser representat sota la forma d´estats (n+1): sòlid, líquid, gasós, plasma, un altre…

21. Compressió Supraquàntica.

Operador de naturalesa física, que porta la COMPRESSIÓ dels operador de qualitats, estructurant l ´estat matricial del cos Quàntic. (Donat el temps d´un estat està distribuït segons la forma (n+1), (almenys el cinquè estat de la matèria, després de l´estat de plasma).

22. Memòria Needucta.

Estructura de memòria de transducció d´una memòria necreada. (La memòria necreada

travessa un altra memòria).

23. Memòria inqualificable.

Estructura de memòria “anterior” a la memòria necreada, expedida ples cossos supra quàntics, què és possible de quantificar per mitjà d´operadors de densitat.

24. Operadors de Densitat.

Un operador de densitat té una vinculació directa amb la funció de la partició.

L´empremta quàntica.
Tr (ρ)
En el sistema quàntic es representa:
$P= N\ e\text{-}H^{7kT}$
H és el Hamiltonià
K és la constant del Boltzmann
N és la constant de normalització ajustada de manera que
Tr ρ=1
La funció de partició es representa: $Z (\mu) = Tr\ e^{-\mu H}$
I l´entropia $S= -k\ Tr (\rho\ ln\ \rho)$
En un cas pur $Tr\ \rho^2 = 1$
És trivial indicar que, l´operador “p” és hermític del medi.
Una conclusió importan
En un estat o cos quàntic, és possible representar l´estat dinàmic d´un sistema pel seu operador de densitat, fins i tot si aquest estat es completament o incompletament conegut.

25. Estereològia.

Regió quàntica amb capacitat de transducció.

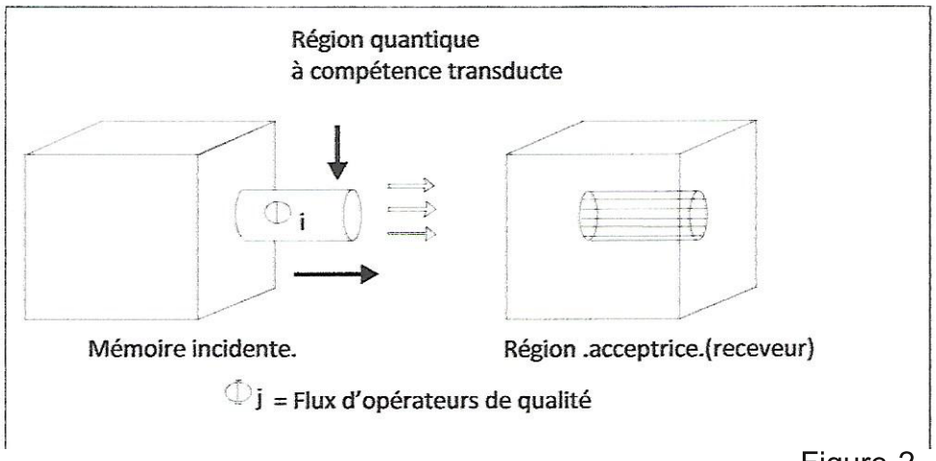

Figure-2

26. Qualitadors.

Terme emprat per qualificar un conjunt d´operador de qualitat dotats de propietats particulars lligats als cossos quàntics (fermions, bosons, gluons, plasmons, memons…).

27. Atractors: Operació qualitativa.

Denominació d´un cos quàntic capaç de proposar una matriu de memòries a un canvi d´estat quàntic (n+1). La nova matriu s´integra en el cos quàntic per un acte de dilució.

28. Repulsors.

Operació qualitativa inversa als atractors.

29. Petjades Exòniques.

Quantitats matricials de transducció de registres hermítics (comportant un codi biològic).

30. Petjades Intròniques.

Quantitats matricials de transducció de registres hermítics (sense codi biològic).

31. Estereoduccia plasmàtica.

Operació de reestructuració de transducció thermítca (restauració proteica o del patrimoni). Els medicaments quàntics o de transducció utilitzen aquesta propietat.

32. Supraquàntic.

Denominació d´estats lligats a operacions de dilució i de compressió quàntica, aplicades als cossos quàntics (n+1) n, (n)min= 4 estats de matèria.

33. Dilució quàntica.

Disposició estructural dels operadors de qualitat en la qual les funcions pròpies dels estats quantificats són espremudes a la velocitat de la llum (c) i sotmeses a una associació matricial, ja sigui mecànica o física de matrius. La velocitat de la llum (c) correspon a un cas particular de velocitat en el si d´un referencial. La dilució quàntica condueix a un nou estat.

34. Representació voluminosa qualitativa.

Una matèria voluminosa, constitueix un lloc referencial físic que conté els operadors de qualitat.

35. Pensament Voluminós.

Pensament coherent i estructurat, en què els llocs de projecció, cap l´interior, o cap

l´exterior romanen lligats. Aquest llocs constitueixen els volums. En els quals les configuracions i quanta de temps creen i estructuren un referencial particular. Per exemple el cervell pot projectar les qualitats estructurals a l ´exterior del medi neuronal i de la mateixa manera pot utilitzar aquest mecanismes per investigar les seves pròpies estructures.

36. Funció Memòria.

La funció memòria, al camp quàntic, és una funció d'organització estructural del camp. De forma i del comportament genètic dels cossos en presencia qualsevol que sigui el seu estat. A la dilució quàntica predomina l´ordre (n+1) a la dilució dels operadors estructurals en presencia.

37. Camp quàntic.

Lloc de l ´expressió genètica dels operadors.

38. Memòria farmacològica.

Conjunt d´elements naturals, moleculars, quàntics, o camps de matèria, que presenten una restauració farmacològica en un mitjà animat (biològic o mineral).

39. Fàrmac mòrfic de Ressonància.

Propietats elementals de molècules de memòria farmacològica.

40. Biotópic.

Medi biològic equilibrat. Conjunt biològic dotat d´una consciencia dels seus estats quàntics de l ´ordre (n).

41. Imatgeria de Transducció Nucleònica (I.T.N).

Informació quàntica, que permet l ´adquisició d´imatges i informació quantificada d´un mitjà nuclear quàntic o supraquàntic.

42. Espectrometria de Transducció Nucleònica (E.T.N).

Tecnologia complexa, que permet l ´adquisició d´imatges i informació quantitativa d´un mitjà nuclear quàntic o supraquàntic.

43. Nooducte.

És la regió, voluminosa, en què la projecció del plasma metàl·lic del centre de la terra interfereix amb el conjunt de les capes moleculars superficials i superiors de la superfície terrestre: litosfera, atmosfera, troposfera, magnetosfera. D´ella depèn l ´evolució i

involució dels sistemes minerals i biològics, ja que ells estan quàntica ment lligats a les modificacions estructurals (n-estats) del plasma metàl·lic en el transcurs del temps.

L´estat de NOODUCCIA s´aplica igualment a les estrelles o planetes en curs de descens general del gradient tèrmic interior

44. El fenomen de NOODUCCIA.

Constitueix un conjunt de variacions de memories d´espècies minerals i orgàniques sotmeses a irradiacions i transductors d´un plasma metàl·lic central (estrelles fredes i calentes)

45. Revelació.

La revelació pertany a mecanismes “terminals” naixement (procreació, increació, ne creació) d´un nou estat de la matèria, és a dir (n+1), on “n” no pot ser inferior a 3.

La revelació constitueix una nova entitat mòrfica, dotada de noves propietats materials i de memòries que ha estat estructurada amb l ´ajuda d’operadors quàntics de creació i aniquilació por manifestar-se.

Els operadors estructuren els oscil·ladors quàntics. La revelació és: matèria, i memòria; en estat pur desproveïda de degeneració quàntica.

La genètica es un nou mutant. El nou estat o cos quàntic ha utilitzat completament les tares de les memòries i genètiques anteriors per construir un nou cos.

A la revelació la dilució dels operadors de qualitat anterior és general. Ella opera de la dilució líquida, sòlida, així que plasmàtica, quan (n) és superior a 3

46- Creació i aniquilació.

Els operadors de creació i d´aniquilació no predisposen a l´existència o desaparició dels cossos quàntics, però faciliten una mobilitat de la memòria, a manera de referent, en la qual està situat el cos quàntic (propensió a l´expulsió mòrfica).

L´oscil,lador de creació o d´aniquilació constitueix l´estat anterior a l´expulsió mòrfica dels operadors de qualitat (morfons memòries).

La forma és estructurada amb anterioritat a la disposició de la matèria, (projecció holoquàntica associada a l´acte de precessió mòrfica).

El terme de creació s´acosta formalment al terme de procreació (memòria procreada), exemple: la memòria protònica.

47-Increació.

Operació lligada a la memòria increada. Les capes quàntiques o electròniques, en el nostre formalisme, són considerades com de tipus increada.

L´ increació representa una manifestació de memòria de l ´estat de procreació, (pot representar el morfisme de l´ àtom).

Les capes quàntiques estructuren les propietats físicoquímiques primàries dels elements naturals.

48-Necreació.

Operació estructural de l'úter quàntic, veritable lloc de maduració i de contracció d´un cos quàntic de tipus necreat.

Aquesta memòria és anterior a totes les altres que ella ha creat (increada i procreada), i posseeix una propensió mòrfica particular. El seu lloc de vida o registre sobretensiona els cossos quàntics d´estat.
(N + 1) amb ≥ 3

La necreació constitueix una operació il·lògica segons el formalisme clàssic (el cas de la precessió temporal i la inversió del temps en un supraquàntic).

49. Degeneració Quàntica.

La degeneració quàntica està vinculada a problemes de valor propi observats en la resolució del hamiltonians de l´ordre (n) i, per tant, dels oscil·ladors harmònics de (n) dimensions.

50. Tara quàntica.

Operador de qualitat no diluït en el transcurs d´ una operació de salvació quàntica anterior (l´ADN posseeix (n) tares quàntiques en la seva estructura. Aquest operador condiciona freqüentment l´expressió genètica. El editing l´ARN podria dependre d´aquest fenomen.

51. Massa Negra inqualificable.

Segons el nostre formalisme, la massa negra, correspon a un conjunt matricial constituït per temps sota forma SÒLIDA. Aquesta massa negra te caràcters essencials pel sobre de l´entropia negativa.

La relaxació de la massa negra engendra una DEPRESSIÓ MEMONICA. Aquest fenomen comprimeix l ´estructura particular unitària de la massa negra la qual en difondre crea la LLUM NEGRE INQUALIFICABLE.

La massa unitària negra inqualificable o MUNI correspon a una estructura particular

ANÀLOGA ALS CONSTITUIENS DE LA NOSTRA MATÈRIA ACTUAL CONEGUDA (p +,n10,…). Les dimensions poden arribar des de uns quants centímetres a diversos quilòmetres, sigui com amplitud o com a raig de la partícula unitària negre

52. Enfonsament Memònic Negre.

Fenomen complex en el que concureix una composició inusual de la matèria atòmica.

Els memóns negres, en els quals les dimensions són considerables, obeeixen a l´organització de memòries necreades no qualificables. La contracció d´aquestes per “invaginació” genera el temps en forma liquida.

Els memons negres poden adoptar nombroses morfologies. Els memons gairebé - cúbics generen temps líquid vermell sota una fora esfèrica (temps HEXATIC).

La fase de relaxació memònica del temps líquid engendra els temps gasós o temps molecular blanc (memons blancs).

El temps molecular blanc correspon a un operador morfològic associat al cinquè estat de la matèria consecutiu a l ´estat precedent, o quart estat de la matèria correspon a l ´estat plasmàtic. Segons els criteris de partició, el temps molar blanc, pot generar l ´estat de plasma en evolució i particularment en els mecanismes de precessió mòrfica.

La llum mòrfica blanca (cinquè estat) lliura la llum (BLAVA) que forma part de L´estat de plasma o quart estat de la matèria.

MUNI: Massa Unitària Negra Inqualificable.

Preliminars.

Una obra constitueix un conjunt de matèries, cossos i conceptes, i llurs fonaments responen a una genètica particular.

Els múltiples materials que entren a l'elaboració d´aquesta obra responen a una recerca interior mancada de voluntat demostrativa.

Aquest treball convida a un viatge de naturalesa quàntica en els quals les referencies convencionals, incloses els del formalisme quàntic, són en ocasions sobrepassades o superades per tal de permetre al lector, ja sigui aquest científic o clínic o bé totes dues coses, apreciar des de l´altre angle altres possibles registres[4] quantificables i sorprenents, però susceptibles de comprensió mitjançant la reflexió científica de l´estudi interior.

En certa forma, tant per al profà com per al científic, la revelació de la llum, quàntica, fruit d´un registre de memòries, no pot ser obtinguda per un altra via que no sigui l´actitud humil i modesta de l´investigador que s´ha després de la pesadesa metàl·lica ordinària en el llindar temporal.

La trajectòria d´aquest desenvolupament pot resultar bastant senzilla. Aquesta és immaculadament proporcional a la humilitat que faci el lector en el curs del viatge el centre de les memòries.

Malgrat les meves vivències i pensaments el més difícil consisteix en admeté que les memòries imprimeixen totes les matèries i fins i tot la nostra i que l'acceptació de conviure amb elles ens instrueix sobre la seva naturalesa. **A més cal dir que el que rebrem superada amb escreix el que el càlcul pugui oferir-nos.**

La pura comparació de la certesa de la memòria que ens aporta, a l´acceptar-la, molta satisfacció, la qual ens serà de gran utilitat per nodrir els cossos quàntics que habiten en nosaltres.

La medicina quàntica o transducta, es revela a l´investigador segons una lògica individual i sorprenent. El procés de memòria és mòrfic i **lliura al futur d´una revelació alhora que el construeix** prenent com a suport material **una precessió mòrfica**[5] situada a la certesa, que permet el nostre pensament, no divagar en una descripció esotèrica estèril o en un materialisme furiós i demostratiu que haurà, al seu torn, ser destruït per una nova teoria.

El camí respectat és aquell que aplica la noció de medicina. Els físics de l´antiguitat

eren filòsofs que ensenyaven la medicina.

Al marge dels temes de la matèria i la consciencia, de frases i formules hi ha uns estat: coneguts, desconeguts o ignorats. Poc importen les quantificacions i normes neuronals que se´ns manifestessin en la lectura d´aquesta obra. L´essencial en la recerca no es troba en les formalitats quàntiques o clàssiques, sinó en eles memòries i altres llocs i registres d´estats que els descriuen. Aquell que obri per interès personal les memòries no li seran revelades.

Els registres de memòries no s´han de buscar en el si de llocs en els quals les tres **memòries**[6] no hagin exercit el seu dret

Advertiment general.

El llibre que aquí presentem és una obra difícil d'acceptar pel la qual cosa haurem d´adoptar actituds particulars i adaptades a la creació mateixa.

Les eines que permeten la comprensió d´aquest llibre han de ser senzilles i eficaces:

Per els especialistes científics, l´actitud consistirà en abandonar, per un moment, les seves especialitats, per tal de deixar-se penetrar per les memòries i les ressonàncies vinculades a la naturalesa d´aquest llibre..

Pel que fa las lectors que no tinguin les bases científiques requerides, l ´actitud consistirà en adoptar un estat de confiada certesa, que asseguri a manera de llavor la futura comprensió de la naturalesa d´aquesta obra.

Un nou formulisme quàntic i una nova epistemologia han de fertilitzar noves "terres rares". La procreació de noves identitats estructurals capaços de descriure "nous" estats quàntics poden dificultar la comprensió de l´obra, però aquestes són indispensables `per respecta de la **"pura lògica"** aplicada als mecanismes quàntics de la memòria.

Nosaltres entenem per pura lògica nombrosos **operadors de qualitat** sortits d´un registre que permet la construcció o restauració d´un regne mineral, biològic o un altre. La noció de pura lògica es troba en essència en oposició formal a la lògica raonable i clàssica; opera segons la seva pròpia expressió gènica i precessió mòrfica excloent qualsevol voluntat aplicada per l ´experimentador sobre la destinació final de l´ experiència.

L´experimentació des del sentit quàntic no és raonable! És l´expressió d´una dilució d´operadors de quantitat que de vegades són contraris a la **lògica causal** com en el cas dels mecanismes d´infecció retro viral.

L´obra, en el seu destí final, ha de provocar en inici la pertorbació dels nostres fonaments i raonaments clàssics i fins i tot operar divisions i separatismes necessaris, per tal de permetre el naixement, d´un altre estat de no rivalitat.

Igual que **l´ estat de plasma,** que pot romandre en un estat d´equilibri tèrmic local, el conjunt dels nostres conceptes s´ha de sotmetre al foc dels nostres cossos quàntics.

Abans de la creació d´un plasma, i per tal de proposar una analogia d´acord amb la nostra obra, és indispensable sotmetre al gas plasmogèn a un gradient energètic prou intens perquè les poblacions electròniques o capes quàntiques puguin desplaçar-se del ió positiu. Les capes electròniques excitades, en retornar a l ´estat fonamental, emeten una llum ultraviolada intensa. El conjunt tèrmic i lluminós constitueix l ´estat de plasma: El cos del gas plasmagen s´ha tornat quàntic, ell existeix en un altre estat (4t estat n+1), amb n=3.

Les matèries d´aquest llibre: les seves memòries, les seves formalitats, els seus conceptes, poden constituir legítimament els components d´un plasma per al lector.

El llibre pot aportar un equilibri tèrmic, una intensa llum i una calor indispensable perquè l´obra poguí unir-se al lector i conduir-lo cap el camí del coneixement de la medicina de transducció anomenada transducta[7].

L´estructuració del pensament quàntic requereix un formalisme audaç, amb la coherència suficient per a conjugar el **producte genètic** d´un descobriment, i alhora altament especialitzar per permetre una evolució complexa.

En la temptativa del pensament quàntic, l´experimentació es converteix en la **memòria del futur,** els operador de qualitat del camp d´experimentació es confonen amb les interioritats de la consciencia de l´experimentador. La demostració causal no té fonament i justificació ja

Que es converteix en una estructura del passat de l´experiència desproveïda d´un canvi mòrfic i genètic.

En el descobriment quàntic l´investigador es veu en l´obligació intel·lectual i energètica d´abandonar els vells hàbits de la raó, suficient i necessària, per adoptar una actitud oberta cap als esdeveniments meravellosos i els descobriments intuïts. Tal és el mecanisme memorial viscut pels creador sense importar les especialitats. Els seus cervells són anàleg a un sistema quàntic obert, que deixa obrar els operadors de qualitat en el referencial adoptat i que observa des de l´interior una considerable expansió mòrfica alhora atòmica i incommensurable.

La dilució quàntica obra en adoptar referencials sorprenents de múltiples estats de la matèria i de la consciencia fins al punt que no es persegueix la comprovació científica de l´experimentació, atès que resulta insípida; i l´investigador es troba allunyat dels mecanismes de fe intensa que l´animen. En aquest moment de comunió entre els llocs del cervell de l´experimentador, les qualitats dels operadors lligats a la inefable experiència, creen una veritable Font d´energia que no ha de ser adulterada per la necessitat demostrativa.

El recorregut quàntic no constitueix un paradigma, una complexitat afegida únicament assequible per als iniciats SINÓ, per contra, un mitja eficaç per estructurar la bellesa dels mecanismes quàntics de la memòria i de la vida.

No seria just pretendre que el pensament quàntic pugui explicar-ho tot; no és aquesta la seva finalitat. Ens proposa un camí de constant canvi, les lleis s´extingeixen però no es destrueixen, subsisteixen a la dilució quàntica a mesura que augmenten els estats de consciencia dels experimentadors.

1] Els morfons de memòries són quantitats emergides del (n+I) e matèria.

[2] Els memons representen estructures unitàries constituïdes per temps, sota formes diferents, que entren en la configuració matricial dels cossos quàntics (bosons, fermions, gluons…) i les particions estructuren cada tipus de massa quàntica.

[3] El « exterior » pot ser també el « interior »

[4] Veure glossari

[5] Veure glossari

[6] Veure glossari: memòria increada, procreada i increada.

[7] Veure glossari 11

El concepte Quàntic o Transducta (de transducció).

Introducció al pensament quàntic.

L'experiència quàntica: Una experiència de N cossos que posen en ressonància les seves qualitats.

L'experiència quàntica és una experiència qualitativa en què la qualitat no representa cap diferenciació respecta a un altre cos.

Ja no ès possible parlar de diferencia de qualitat, sinó d´estructuració de qualitat modelada ples operadors.

Hi ha una experiència quàntica quan els dos cossos ja no poden distingir-se un de l´ altre i es dilueixen en el camp de l´experiència

Es pot distingir que les condicions de l ´èxit experimental, passa per la comprensió del camp de l´experiència convertida en diferencial de N coordenades temporals. Ja no ens trobem en una representació ortonormal (fidel a la rigidesa d´una norma N.T), sinó en un referencial normalitzat per la velocitat de la llum (C).

Una experiència quàntica és una experiència que es desenvolupa almenys , a la velocitat de la llum, fins i tot si els cossos en presencia no evolucionen a la velocitat de la llum. És suficient que les qualitats d´aquest cossos (les informacions o quanta de camp) preexisteixi el valor de (C), el que significa que l´expulsió de les informacions no només són conseqüència de l´actitud estructural interior dels cossos capaços d´emetre o de rebre informacions de naturalesa radiant, sinó que aquestes propietats materials formen part de l´ organització de les memòries d´aquests cossos. La funció memòria fora del camp quàntic és similar a un model estadístic de dades comptables.

Definició de memòria.

En el camp quàntic, la funció memòria és una funció d´organització estructural del camp, de forma i de comportament genètic dels cossos en presencia. Els cossos que participen en l ´experiència poden tenir diferents naturaleses i funció. Poden ser molècules químiques, paquets d´energia, vectors medicamentosos (medicaments especialitzats), productes biològics o productes de naturalesa genètica (virus, retrovirus, cossos biòtics o antibiòtics) o medicaments físics com els que proposa la medicina quàntica.

Què és un medicament quàntic?

És un principi actiu, basat en la noció de competència de ressonància (operador de qualitat). El medicament quàntic constitueix un medicament físic que obeeix a una

farmacocinètica de naturalesa peculiar, en què les informacions ja no són de naturalesa química o elèctrica (medicament clàssic), sinó de naturalesa radiant, en el sentit de la competència (lloc donador- lloc receptor), en la problemàtica d´intercanvis d´operadors de qualitat pertanyent als cossos i camps de l ´experiència quàntica

El que ens condueix a plantejar l ´experimentació en un referencial material d´un estat particular o en estat de plasma (quart estat de la matèria). És de destacar que aquest quart estat de la matèria, pot ser un plasma material constituït de : partícules, de fermions, o bé d´altres configuracions materials (bosons), o un plasma de partícules subatòmiques. Els camps que presenten aquesta naturalesa radiant donen naixement a estructures morfològiques reactants (és a dir que reaccionen unes respecte a les altres.).Ja no ens trobem en el món de l´estimulació molecular, sinó en una manera operativa qualitativa organitzada genèticament, que s´allunya molt de comportar-se com un conjunt d´expressions genètiques de naturalesa mutable i seqüencial en el sentit de la representació mecànica de l´enginyeria genètica. En l´expressió genètica hi ha un patrimoni molecular complex transmissible i duplica ble de forma material.

La genètica quàntica.

La genètica quàntica proposa considerar el genoma com un cos d'experiència quàntica. El genoma per la seva configuració molecular i atòmica, constitueix estats quàntics (estats de plasma).

La genètica quàntica proposa introduir la funció qualitat present en el camp de l´ ´experiència, sigui quina sigui la seva dimensió, la seva temperatura i la naturalesa dels cossos en presencia.

Aquesta funció de qualitat, que és una funció estructural, quan és expulsada dels cossos de l ´experimentació, forma un lloc definit con holoquàntic[1] associat als operadors. Aquests operadors són pluricomplexes i pluridimensionals.

La funció qualitat de N representacions pren el nom de funció memòria o registre hermítics o thermítics[2].

Els registres hermítics i thermitics.

Aquests registres són veritables fonts, molt complexes, de solucions genètiques en els organismes vius. La concepció de la genètica quàntica queda completament demostrada per la multiplicitat dels comportaments del medi biològic.

Aquesta visió holoquàntica i hermítica del patrimoni genètic permet comprendre les raons per les quals medicaments de diferent naturalesa poden actuar sobre una mateixa

patologia diana.

La noció de medicaments pren una dimensió molt complexa, en el quals la justificació farmacològica, es troba demostrada pels efectes secundaris medicamentosos. Sent aquest efectes les conseqüències de les aberracions de les memòries. El medicament d´origen no s´ha analitzar en la seva qualitat de memòria quàntica i per tant irradiat sinó que ha estat observat i valorat de forma bioquímica.

El medicament quàntic, implica l ´estudi de la irradiació dels seus constituents moleculars i atòmics, així com el càlcul de les freqüències de ressonància atòmica de futurs medicaments. Ell mateix càlcul és efectuat ples constituents del lloc hoste del futur medicament quàntic (vegeu definició del camp d´experimentació).

Aquest estudi atòmic permet una modelització molt complexa dels vectors dels medicaments siguin de la naturalesa: una molècula, diverses molècules, un elements natural o dem síntesis, un camp magnètic o elèctric energia ets…Considerant el conjunt d´aquest cossos segons la manera quàntica.

Ens cal precisar la noció d´energia segons el model quàntic. L´energia pot estar considerada com un estat estructurat associat a un model de naturalesa radiant. Parlarem de la funció (energia) com un operador de qualitat que constitueix un conjunt de cossos discrets (fermions i bosons) d´organització genètica, expressat en altres paraules l´energia porta el seu propi seguici de memòries **particulars**, a un sistema donat de representacions.

La funció d´energia, com a funció d´estat, no pot ser considerada únicament segons els principis de la termodinàmica convencional. La termodinàmica convencional comporta en la seva demostració la impossibilitat de l'expressió quàntica. Doncs es troba limitada pel fenomen de l´entropia.

En la termodinàmica quàntica, l entropia negativa deriva de les equacions d´estat, que permet estructurar la dilució dels operadors de densitat. L´energia es converteix en una funció operativa completament genètica, memorial del medi.

La intel·ligència de l´esser viu és la resultant dels canvis de´les memòries entre els diferents cosso en presencia: El conjunt de les qualitats estructura un camp de naturalesa molt peculiar en no constituir, com a resultant, la suma de les qualitats anteriors, sinó una prova estructural mòrfica dotada de propietats operatives i creadores d´un nou estat biològic. La intel·ligència de la vida es converteix en un camp d´experimentació molt complex. En el qual la dilució d´informació provoca l ´expressió dels operadors de qualitat.

La intel·ligència de la vida no constitueix més una adaptació dels estímuls d´origen endògens o exògens, sinó de l´abast del camp, llavors les estructures biològiques dilueixen les informacions que li són presentades.

La naturalesa de la intel·ligència convencional és compartimenta. Adapta solucions vàlides en un marc d'experimentació sol cenyir-se, de manera causal, a respostes binàries.

En el camp d´experimentació quàntica els referencial estant oberts, l ´obertura és una funció de qualitat. La intel·ligència del que es viu s´assimila a un nivell d´estat, una nova creació on les solucions vitals són necessàriament altament complexes (N temps, N dimensions) tenint com a base de la discussió quàntica, l ´expulsió de les qualitats a la velocitat de la llum (No s´exclou en aquest món quàntic obert que la constant (c) pugui respectar-se sempre), grups de velocitats superiors a la velocitat de la llum, poden comportar deformacions espai-temporals del referencial i fer bascular l ´experimentació quàntica en un camp inexplorat més comprensible que pot ser après.

A la Intel·ligència de la vida , segons la manera quàntica, les qualitats s´han tornat primordials, mentre que en la versió mecànica, la intel·ligència s´acontenta amb esser el resultant de la interacció de diversos cosso discernibles. En el món quàntic l´aleatorietat regula l ´esdevenir de l ´experimentació. El conjunt de paràmetres quàntics constitueixen l ´ordre significant de la representació de la realitat.

En la manera no quàntica els patrimonis dels cosso s´ignoren. Es compara només un espai vectorial amb un altre.

En el camp de l ´experimentació quàntica, la intel·ligència és de naturalesa incloent. Pot recórrer a les propietats quàntiques de les partícules: color veritat, bellesa, carga, anticàrrega, estranyesa, sabor… i ben segur altres tensors o atractors encara desconeguts per ara.

Entenem per càrrega no una densitat electrònica o elèctrica i per tant colombiana, sinó com una configuració de memòria localitzada.

Formalisme l´Estudi de la medicina quàntica.

1-Holoquàntica.

La projecció holoquàntica està constituïda pels operadors de qualitat quàntica. No es tracta d´un desplaçament geomètric, sinó de la projecció de la genètica a l ´exterior d´un registre quàntic. Aquesta propietat està lligada a la noció memòria i de la precessió mòrfica, aplicable a tota la matèria biològica.

2-Registres hermítics, thermítics i anti-thermítics.

a)Els registres hermítics (De dimensions 3 i +).

Corresponen a conjunts matricials voluminosos que obeeixen a les següents condicions:

<H† | H > = 3 † Amb | 3† - - → | $\dagger_i \dagger_j \dagger_k$>

Amb

Tr ρ3 = | 3† > H

On (Tr ρ3) significa traça de ρ en un sentit matricial i en on ρ és l´´ operador de densitat del medi matricial.

Amb (0. † i =1) amb i2 = -1

Aquest registres hermítics o anti-hermitics, estructuren el medi plasmàtic en el sentit atòmic (estat radiant).

b) Els registres thermítics (De dimensions 8 i +)

Corresponen a conjunts matricials supravoluminosos que obeeixen a les condicions següents:

< H † | H > = 8 †

Amb

Tr ρ8 = 8† >Th

Tr ρ8 = <8† | anti – Th

On ρ és l´operador de densitat del medi supra matricial, amb (0.†.i = 1).

En l ´estudi l´operador es voluminós - - → † > = †…n vegades.

Aquests registres thermítics i anti-thermítics, estructuren el medi memorial nucleònic, les tres memòries (n) necreada, (i) increada, (p) procreada (n, i, p)[3] .

2.- La noció de referencial.

El referencial està constituït per un conjunt físic de dades constants o variables, capaç de registrar informacions. Així l´home viu en el si d´un referencial en constant transformació (evolució, involució). El referencial constitueix un sistema quàntic obert, que posseeix nombroses qualitats i operadors.

Al centre d´un plasma E.T.L (equilibri tèrmic Local), hi ha un nou estat de no dualitat, per tant de configuració de memòries. D´acord a la nostra concepció el conjunt d´aquestes propietats en diem REGISTRE.

El registre en la seva presentació quàntica oberta, aporta la projecció holoquàntica. Aquest esdeveniment està constituït per l´expulsió d´operadors de qualitat del sistema quàntic obert. No ens trobem davant d´un desplaçament geomètric, sinó de la projecció de la genètica al "exterior" del registre quàntic. Aquesta propietat està vinculada a la noció de memòria I de precessió mòrfica: s´aplica a la material biològica, en embriogènesis I més particularment en els mecanismes immunitaris i de la diferenciació cel·lular..

Es pot constituir un registre si aconseguim caracteritzar, mitjançant: la seva equació d´estat, el seu operador de densitat. La funció de partició, i d´aquesta forma la seva estructura, contindrà les seves memòries.

El referencial és interdependent de tres nocions¨

MATERIA – ENERGIA – NEMORIA.

Es pot concebre representar un registre memorial segons el següent esquema simbòlic.

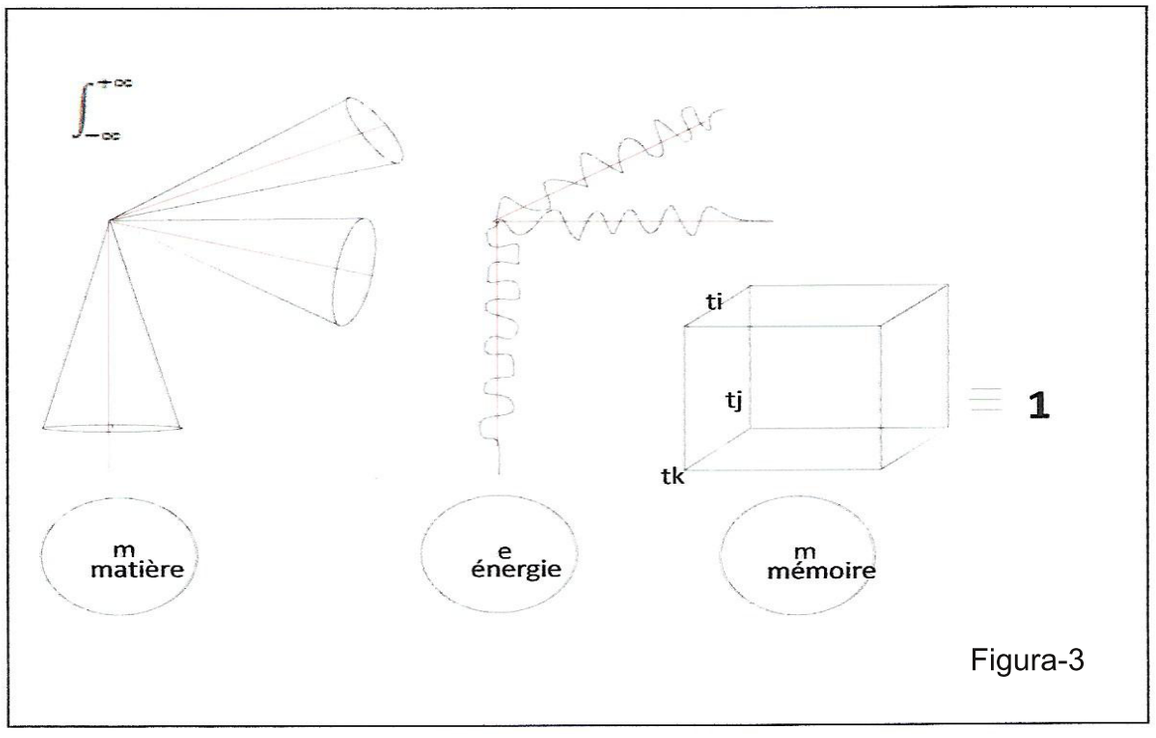

Figura-3

La memòria està estructurada pel temps... El temps de la memòria obeeix a les distribucions espectrals temporals.

Aquestes representacions pertanyen als mecanismes quàntics de la memòria. En un

encaix biològic completament coherent.

$\int^{+\infty}{}_{mi,j,k}.H\ (\psi)i,j;k\quad m\dagger_{i,j,k} \equiv 1$ (equació de normalització) $_{+\infty}$

Constituents Atòmics	Energia Quàntica	Memòria

Quan el sistema es torna entròpic el valor és inferior a la unitat.
En el Registre de Memòria complex (m † i, j, k) el temps pot estat representat sota diferents estats associats a una cromàtica quàntica particular[4].

Sòlid	negre
Líquid	vermell
Gasós	Blanc
Plasma	Blau

La forma plasmàtica correspon a energies thermítiques[5] pures. El procés de dilució pot utilitzar tots els estats temporals. La dilució sòlida correspon a la distribució particular d´operadors en un referencial de compressió quàntica.

Els operadors $\dagger_I\ \dagger_J \dagger_K$, permeten descriure les tres memòries (necreada, increada i procreada) o (n, i, p)[6].

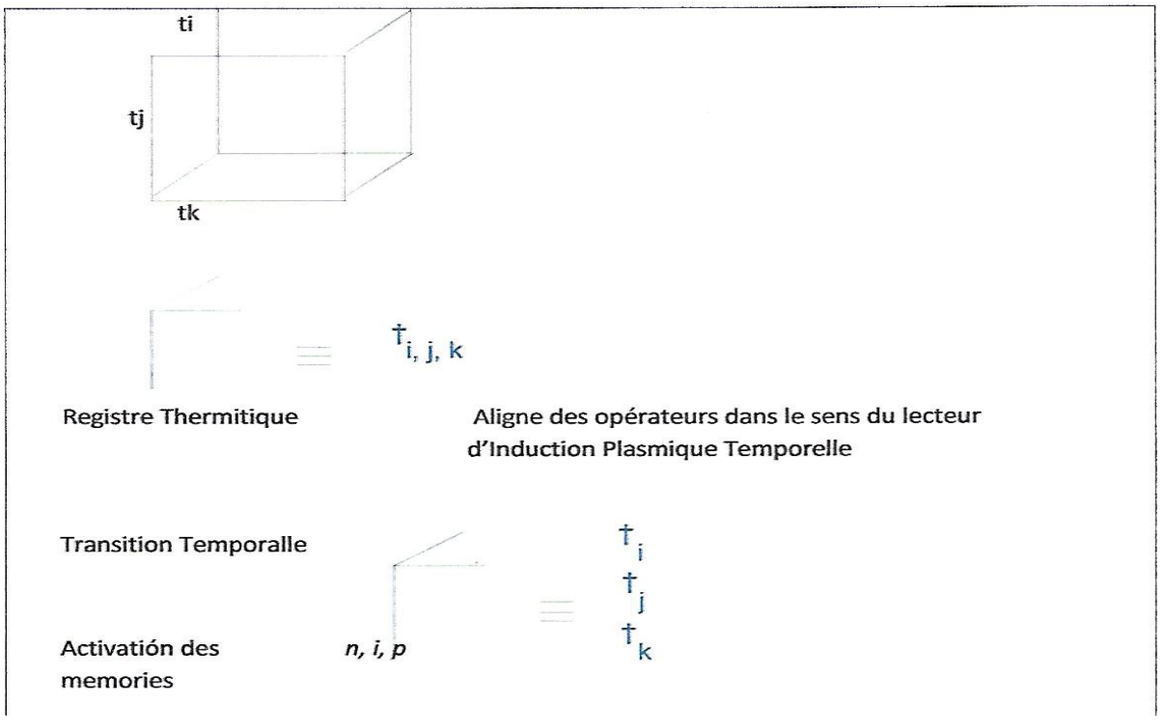

Figura 4

En la compressió quàntica, una funció temporal propulsa una part de la seva memòria dins un registre anti-thermitic[7].

La precessió mòrfica temporal, obeeix a questa compressió quàntica.

El registre anti-thermític, representa la font de entropia negativa, que s´oposa al amortiment de l ´energia H i, j, k, responsable de la destrucció de la matèria.

En la matèria biològica, sotmesa als fenòmens quàntics, les expressions anti-thermítiques, operen en un referencial diferent, on els oscil·ladors quàntics temporals adopten la configuració necreada.

En aquests estudis particulars, serà evocat el terme d´Equilibri Temporal Local.

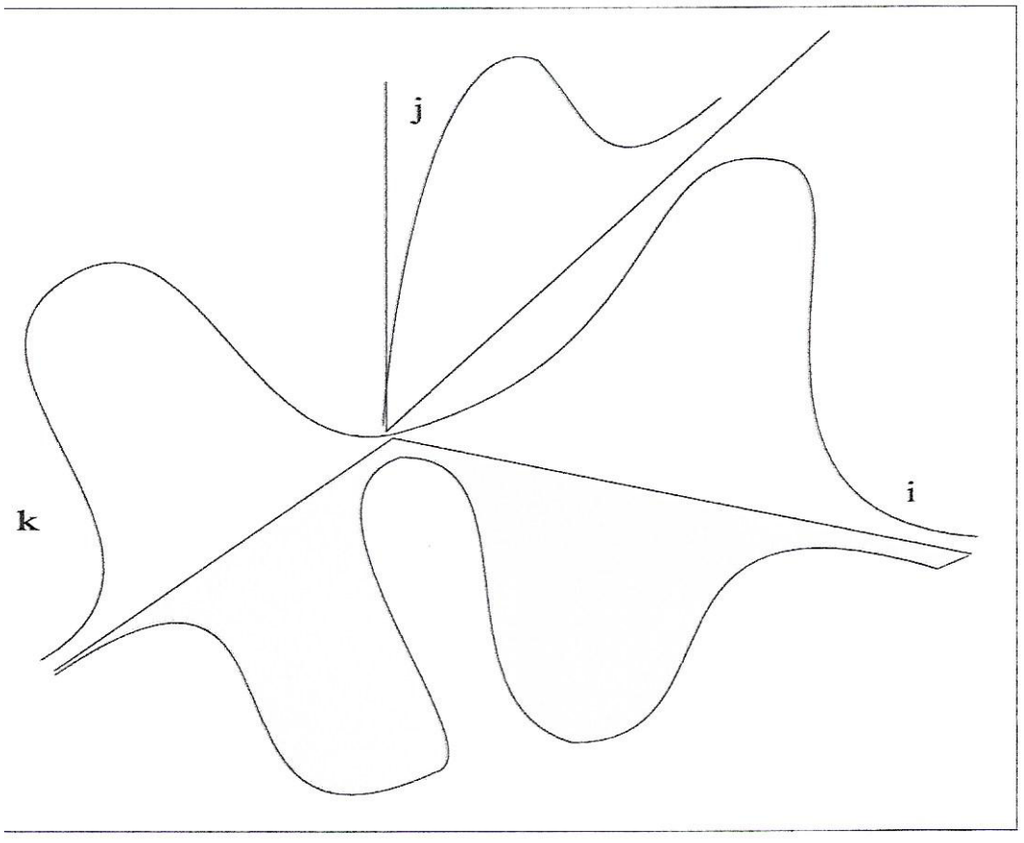

Definició general de la medicina quàntica o medicina de transducció (transducta).

1.-L´Abast de la concepció memorial.

La medicina quàntica reposa sobre el coneixement científic exacte d´informacions quantificades rebudes o emeses pels sistemes biològics.

Aquesta disciplina s´aplica a tots els substrats o líquides biològics en l´organització del medi vivent.

La medicina quàntica fonamenta les seves investigacions i aplicacions en observacions concretes, totes elles vinculades al mode de la informació.

La noció d'informació quantificada es el fonament del suport de l´organització coherent que estructura els sistemes biològics i ens mostra l'existència del concepte de MEMÒRIA associada.

La memòria constitueix un sistema quàntic morfogenètic

En la medicina quàntica la noció de memòria no es tant sols un conjunt de dades discernibles sinó a mes a mes, un mitja estructurat de quanta de camp als quals un teixit voluminós d´operadors de densitat ha conferit capacitat genitora.

La noció de memòria actua de motlle en el mon quàntic dins la complexitat de la vida mentre que la memorització, fins i tot l ´algorítmica, intenta estructurar la complexitat associativa o iterativa dl mescles de un model comptable.

Els mecanismes quàntics de la memòria, no operen en les situacions lineals ni superficials dels objectes biofísics sotmesos a informacions subministrades pels operadors, sinó pel contra en un mitjà voluminós qualificat de *hermític*[8].

En el sentit quàntic obert la noció de memòria, atorga al referencial, una estructura biològica , biofísica, sinèrgica i coherent.

El camp de l'experiència quàntica aplicat als substrats biològics, crea les condicions d´un canvi experimental en el si del qual l ´objecte de l ´estudi científic i l´experimentador estan íntimament lligats per *l ´estat de dilució*. Aquest fenomen serà qualificat com un estat en el qual *l´aleatorietat* es transforma en criteri de representació estadística.

En la formulació quàntica del vivent cal ressaltar que la noció de genètica ofereix una dimensió, estructural de camp, freqüentment allunyada de proposicions mecanicistes. Les expressions esquemàtiques de l´atzar, de l´exclusió i de la separació dels moments biològics seran reemplaçats per un camp quàntic, que en el seu abast permet l´establiment del futur, de la mutació i de la proposició meta complexa de la vida de sistemes que no es comporten segons la voluntat dels axiomes, sinó de conformitat a les equacions d´estat, considerablement riques, en aquesta dilució quàntica d´un sistema

biològic. Aquest últim ja no es troba proporcionalment separat de l´experimentador, sinó diluït en les qualitats de l´experimentador. La Medicina Quàntica tendeix a dirigir-se cap a la creació de referencials no duals, capaços d´extreure solucions de les funcions d´estat dels participants a l´experimentació científica.

El producte d´aquesta operació de memòries de comportament biofísic o biocenòtic de la matèria biològica, obre la via a noves propostes moleculars, atòmiques i medicinals amb futures i concretes aplicacions entre elles: L´oncologia viral, immunologia, fàrmac física, fàrmac clínica, modelització hormonológica, neuroral i exploracions quàntiques.

La medicina quàntica utilitza eines conceptuals analítiques: bioquímica, química quàntica, genètica quàntica, física atòmica i anàlisi de substrat biològics (líquids, teixits, sistemes), amb l ´ajuda de tècniques cada vegada més sofisticades: anàlisi espectromètrics atòmics (ICP-MS massa, ICP-AES emissió, (AAS), absorció, anàlisi nuclear (RMN)), activació protònica i neutrònica.

Aquestes investigacions especials permeten establir veritables distribucions quantificades dels elements naturals (metalls, metal·loides), continguts en els líquids biològics (sang, orina) i altres sistemes o substrats biològics (teixits, ossos..).

L'ambició de la medicina quàntica rau en la constitució d´una disciplina verificable i estructurada que determinarà la propensió dels sistemes biològics a emetre no només informacions quantificades, principalment d´irradiació o radiació (ultraviolada, vermella , infraroig) sinó a més quantitats magnètiques (camps) i de vegades radiacions dels rajos X o γ segons les situacions cinètiques o estructurals de les membranes.

La medicina quàntica extreu els seus recursos de la física atòmica i quàntica, demostra que la biologia es comporta a efectes pràctics com un conjunt de memòria complex, que supera en escreix les concepcions mecanicistes clàssiques i física químiques bàsiques que ja no expliquen l´ origen dels fenòmens, sinó tant sols els constaten.

La medicina quàntica ofereix als metges i investigadors, una visió de l´organització de la matèria i de l´energia. Ella obre les portes de la reflexió humana sobre el quart estat de la matèria o estat de plasma. I permet considerar igualment l ´existència d´un cinquè estat i fins i tot mes enllà.

2.-El quart estat de la matèria o estat de plasma.

En el nostre referencial terrestre existeixen tres estats naturals en els que es presenta la matèria,

-Primer estat: Sòlid..

-Segon estat: Líquid.

-Tercer estat: Gasós.

El quart estat de la matèria és directament proporcional a l´energia necessària per a crear-lo (solen generar-se en els gasos plasmogens: argó, hidrogen, neó...).

L´estat de plasma ha sigut objecte de nombrosos estudis des de que es van desenvolupar l'espectrometria atòmica i la investigació sobre la fusió nuclear. El quart estat de la matèria o de plasma té una predisposició a organitzar-se de manera coherent, intensa i lluminosa en la majoria dels casos.

Observacions.

Segons la física i les obligacions demostratives dels seus principis, l´estat de plasma "sembla" contrari a tot desenvolupament vital en raó de les elevades temperatures a què es vincula aquest estat.

Els recents estudis en biofísica ens indiquen que hi ha en el si de les nostres cèl·lules, independentment de la seva especificitat, estats de plasma complexos , amb emissions de naturalesa radiant quantificables que provoquen una radiació unta violada verificable.

L´existència de l ´estat de plasma és discontínua, en raó de la pèrdua ràpida de les altes temperatures. Aquest quart estat de la matèria es troba present de manera oscil·lant i auto mantinguda, tant en l´ADN com a les membranes de les cèl·lules.

En el moment de la radiació plasmàtica, essencialment constituïdes de radiacions ultraviolada, es creen camps magnètics intensos, propicis per la formació de nombrosos estats homonals precursors de situacions complexes i la vegada generadores de noves configuracions biofísiques.

La noció del quart estat de la matèria no és de cap manera un misteri. Al contrari permet accedir a l´expressió de certs estats particulars de la biologia de manera científica.

L´Estat de Plasma.

Alguns plasmes observables.

Les estrelles grans i gegants, petites i nanes, calentes i fredes, les nebuloses, els polsars el quàsars i altres elements astrofísics observables i més a prop el nostre Sol, continua i permanentment emeten rajos de 100000 K com a mínim.

Tots aquests plasmes, en els quals les temperatures internes o externes varien des de milions a alguns milers de graus emeten radiacions ultraviolada , γ i X.

Tots aquest plasmes resulten de processos atòmics i nuclears (fusió i fissió).

Alguns plasmes no observables.

(O suposadament observables pels efectes de proximitat d´altres plasmes i matèries).

La depressió gravitacional, els forats negres o massa negra[9], són veritables enigmes fins i tot per la física quàntica. Els plasmes de tipus MHD (magnet hidrodinàmic), constituïts essencialment de camps electromagnètics i altres paquets d´ones, com ara plasmes existents al voltant de la terra, prop de la ionosfera (configuració Sol Terra). Els plasmes MHD són presents en els cometes.

Els plasmes estan sempre constituïts d´energia, d´origen magnètic o radioactiu o bé ambdós simultàniament.

Esquema constitutiu d´un plasma al laboratori.

Mètode resistiu.
Resulta se l ´aplicació d´un amperatge superposat a una ultra alta tensió UAT (quatre elèctrodes)

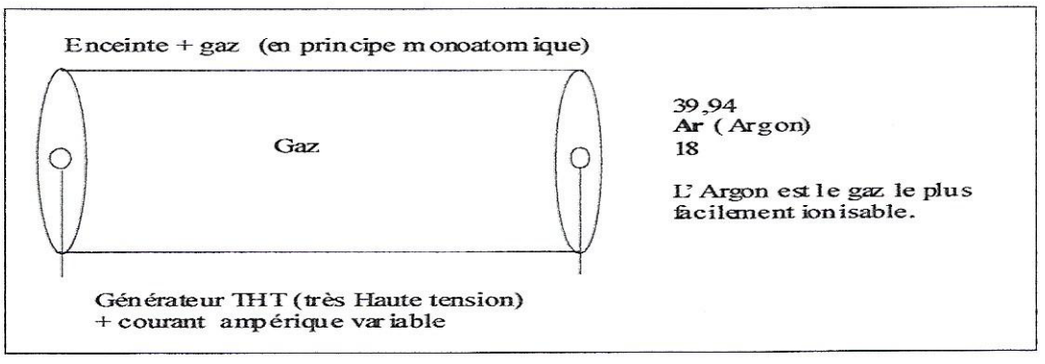

Figura-6

Mètode inductiu.
Inductive Coupled Plasma (I.C.P). No utilitza elèctrodes

El gas es escalfat per radiofreqüències v (20-40 MHz). En els dos casos el gas és

conduït en condicions de laboratori a una temperatura (entre 300º K a 13000 o superior) resultant la ionització del gas

Els àtoms neutres d'Argó perden els seus electrons donant lloc a ions de Argó AR + n.

En el plasma es crea un equilibri tèrmic (E.T.L) particular (electrons) i atòmic (ions d´Argó). Aquests procés de ionització genera una emissió de radiació ultraviolada intensa (transició quàntica de capes electròniques). Estat ionitzat.

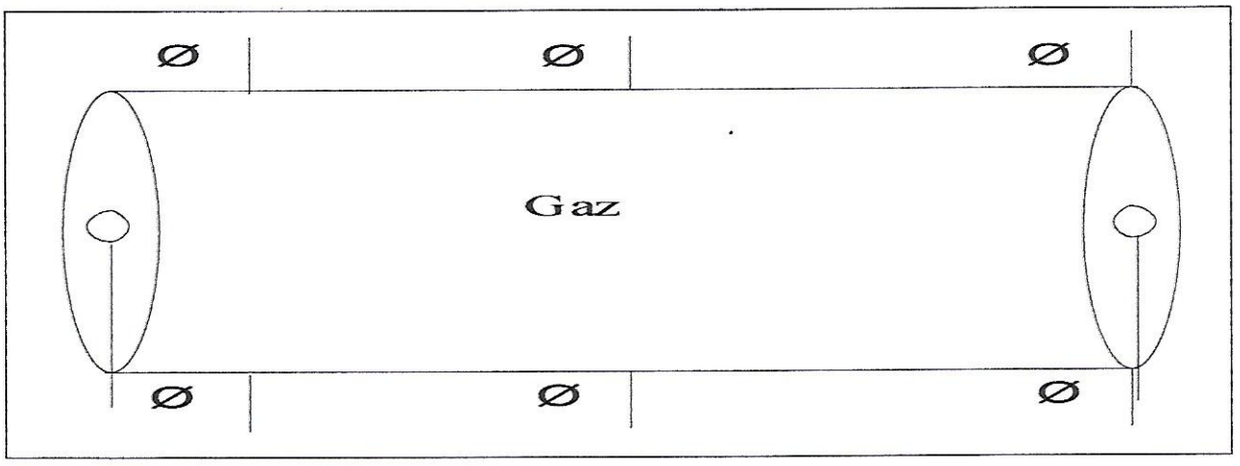

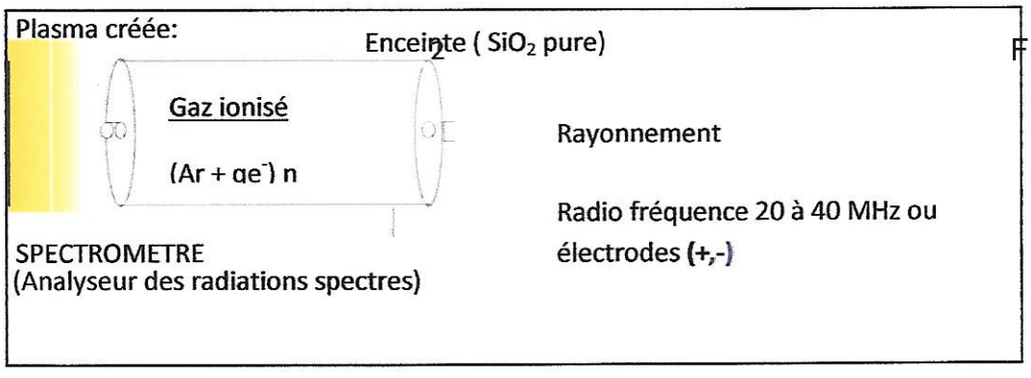

Figura 7

Figura 8

Aquest anàlisis es permet conèixer els constituents del plasma: temperatura, densitat (àtoms / cm^3, estabilitat i eventualment impureses voluntàries o involuntàries introduïdes dins el plasma.

Conclusió Particular.

La mecànica quàntica conté conceptes especials indispensables per a l´investigador i els clínics. Ella aporta l´esperança de la comprensió del MODE i del MÓN de la INFORMACIO sense la qual la MEMÒRIA fonament de la intel·ligència dels essers vius, no podria concedir-se la medicina.

A fi efecte cap substancia fàrmac clínica pots sostreure's a la noció de memòria. Tota la farmacologia es sustenta en el principi: Lloc donador o vector – Lloc receptor o blanc.

El funcionament del medicament examinat per la medicina quàntica aporta solucions coherents, discretes i eficaces a la reparació biològica i genètica.

La expressió genètica bé a ser llavors una organització d´informacions contingudes en les estructures físiques correlacionades als sistemes biològics. Aquesta organització de la radiació i del camp magnètic en el referencial cel·lular i patrimonial de l´ADN pren el nom de REGISTRE.

Si nosaltres li caracteritzem per la seva equació d´estat, pel seu operador de densitat, un Registre pot ser definit. La seva estructura contindrà memòries.

El Concepte de Medicina Quàntica Intrónica.

I.A La introducció al pensament quàntic.

La medicina actual està estructura en especialitats. Totes del disciplines científiques majors entre elles la física, química, estadística, matemàtiques, informàtica, electrònica, biologia…., contribueixen de forma important i constant al progres de la medicina.

La medicina moderna es troba compartimentada per la naturalesa de l´ organització analítica dels seus conceptes. El seu progres es lineal, ja sigui per esgotament científic de les dades inicials "envelliment del concepte" o per friccions disciplinàries o ètiques que condueixen a la creació de models freqüentment rígids.

El marc del pensament analític no està predisposat a l ´experimentació quàntica doncs indueix a la separació del seus propis models que limiten el camp d'experimentació.

El pensament analític es **causa**l, compara, aprecia, comptabilitza, oposa, classifica els conceptes, els cossos i els fenòmens ja que procedeix d´una concepció **lineal** considerada com "realitat experimental".

Dins aquest marc de pensament, hi ha un o més observador i objectes experimentals.
La funció de l´experimentador es limita a l ´observació objectiva dels fenòmens. Tota la farmacologia es fonamenta en l´ observació clínica i la comprensió dels models vectors químics administrats a éssers humans o animals.

En el pensament quàntic no hi ha cap diferencia fonamental que separi l´observador científic i l´objecte de l ´experimentació. Aquesta impossibilitat de discernir condueix a una **situació altament complexa qualitativa**. L´experiència ja no és quantitativa ni formal. I es converteix en un conjunt d'observacions regides pels operadors que descriuen funcions d´estat, sent el referencial l´atractor dels objectes quàntics a la velocitat de la llum 300.000 km^{-1} o 3.10^{10} $cms^{-1)}$. Ens endinsem dins el marc del pensament voluminós on la configuració lineal a donat pas a la representació voluminosa.

Els interventors de l ´experimentació han creuat a un altra món que ja no es fonamenta en l ´entropia. La aplicació a la biologia d´aquesta forma de pensament quàntic ens permet concebre d´una altra manera la matèria i l´energia.

Les conseqüències de l´ acostament a a aquest enfocament i la discussió quàntica obren un camp d´experimentació considerablement ampli en la genètica i les neurociències.. Les "velles" configuracions lineals de pensament analític, han deixat de ser les matèries primàries del pensament quàntic. Aquestes han estat diluïdes i sublimades per un nou estat de qualitats quàntiques.

Aquesta via de transformació és sorprenent i alhora necessària per il·luminar la Medicina Quàntica, la qual proposa als investigadors la posada en ressonància de totes les intel·ligències del vivent.

El problema quàntic (n) experimentadors i n objectes de l´experiment, són els cossos que es converteixen més endavant en estadístiques.

La experiència quàntica: Una experiència de N cossos que posen en ressonància les seves qualitats.

L´experiència quàntica és una experiència qualitativa en què la qualitat no comporta cap diferenciació respecte a un altre cos.

Ja no és possible parlar de diferencia de qualitat, sinó d´estructuració de qualitats modelada pels operadors. Es dona una experiència quàntica quan els dos cossos ja no poden distingir-se un de l ´altre i es dilueixen en el **camp de l ´experiència.**

Es pot especificar que les condicions, passen per la comprensió dels camps de l ´experiència convertida en diferencial de N. Ja no ens trobem en una representació. **Fidel a la rigidesa d´una norma**, sinó en un referencial **normalitzat** per la velocitat de la llum (C).

Una experiència és quàntica quan es desenvolupa, almenys, a la velocitat de la llum, encara que els cossos en presencia no evolucionin a la velocitat de la llum. Cal tant sols que les qualitats d´aquests cossos (les informacions o quanta de camp) preexisteixin el valor de (C). Això te com a significat que l ´expulsió de les informacions no només són conseqüència de l ´actitud estructural interior dels cossos capaços d´emetre o rebre informacions de naturalesa radiant, sinó que aquestes propietats materials formen part de l ´organització de les **memòries d´aquests cossos.**

Definició de la funció memòria.

La funció memòria fora del camp quàntic és similar a un model estadístic de dades comptables.

En el camp quàntic, la memòria es una funció d´organització estructural del camp de la forma i del comportament genètic dels cossos en presencia. Els cossos que participen en l ´experiència poden tenir diferents funció i naturalesa. Poden ser molècules químiques, paquets d´energia, vectors medicamentosos (medicaments especialitzats), productes biològics o productes de naturalesa genètica (virus, retrovirus, cossos biòtics o antibiòtics) o medicaments físics com els que proposa la medicina quàntica.

Que és un medicament quàntic o intrònic?

És un **principi** actiu, basat en la noció de competència de ressonància (operador de qualitat). El medicament quàntic constitueix un medicament físic que obeeix a una farmacocinètica de naturalesa peculiar, on les informacions no son ja de naturalesa

química o elèctrica, com es el cas del medicament clàssic, sinó de **naturalesa radiant**, en el sentit de la competència (lloc donador – lloc receptor), dins la problemàtica d´intercanvis d´operadors de qualitat pertanyents als cossos i camps de l ´experiència quàntica.

Tot això ens porta a plantejar l ´experimentació en un referencial materials dins un estat particular o en estat de plasma, anomenat q**uart estat de la matèria**. Val a dir que aquest quart estat de la matèria, pots ser un plasma material constituït de partícules o de fermions, o bé d´altres configuracions materials (bosons), o un plasma de partícules subatòmiques. Els camps associats a aquesta presentació material radiant, donen naixement a estructures morfològiques reactants, (és a dir que reacciones unes respecte a les altres.). Em deixat el món de l ´estimulació molecular i ens trobem en una modalitat operativa i qualitativa organitzada genèticament, molt allunyada de comportar-se com un conjunt d´expressions genètiques de naturalesa seqüencial i mutable en el sentit de la representació mecànica de l ´enginyeria genètica. En l ´expressió genètica hi ha un patrimoni transmissible i duplicable de forma material.

La genètica quàntica o intrònica.

La genètica quàntica i intrònica proposa considerar el genoma com un cos d´experiència quàntica. El genoma per la seva composició molecular i atòmica constitueix un conjunts d´estats quàntics en estat de plasma (veure el capítol I.D: “Plasma i Genètica Quàntica.

La genètica quàntica proposa introduir la **funció de qualitat** present dins el camp de l´experiència , independentment de la dimensió, temperatura o la naturalesa dels cosso en presencia. Aquesta funció de qualitat en quan funció estructural, forma un lloc definit com holoquàntica[10], associat a operadors: pluricomplexes i pluridimensionals, quan es “expulsada” dels cosso de l´experiència.

La funció de qualitat a N representacions pren el nom de **Funció memòries** o registre hermitics o thermitics[11].

Els registres hermítics i thermítics.

Aquests registres complexes són veritables fonts de solucions genètiques en els organismes vius. La concepció de la genètica quàntica queda completament demostrada per la multiplicitat dels comportaments del medi biològic.

Aquesta visió holoquàntica i hermítica del patrimoni genètic permet comprendre les raons per les quals medicaments de diferent naturalesa poden actuar sobre una mateixa patologia diana.

La noció de medicaments pren una dimensió molt complexa, on la justificació farmacològica, es troba demostrada pels efectes secundaris dels medicaments sent

aquests efectes les conseqüències de les aberracions de les memòries . El medicament d´origen no s´ha analitzat en la seva qualitat de la memòria quàntica de naturalesa radiant, sinó que ha estat observat i valorat de forma bioquímica.

El medicament quàntic, implica l´estudi de la naturalesa radiant dels seus constituents moleculars i atòmics, i del càlcul de les freqüències de ressonància atòmica del futur medicament. El mateix càlcul és efectuat pels constituents del lloc hoste del futur medicament quàntic (vegeu definició del camp d´experimentació).

Aquest estudi atòmic permet una modelització d´elements molt diversos dels vectors dels medicaments amb independència de la seva naturalesa: una molècula, diverses molècules, un element natural o de síntesis, un camp magnètic o elèctric, energia ets…considerant el conjunt d´aquest cossos d´acord a la modalitat quàntica.

Ens sembla útil precisar la noció d´energia segons la quàntica. L´energia pot estat considerada com un estat estructurat associat a un model de naturalesa radiant. Parlarem de la funció “energia” com un operador de qualitat que constitueix un conjunt de cossos discrets (fermions i bosons) d’organització genètica. Expressat en altres paraules l ´energia porta el seu propi seguici de memòries particulars, a un sistema donat de representacions.

La funció d´energia, com a funció d´estat, no pot ser considerada tant sols des de els principis de la termodinàmica convencional, doncs aquesta comporta, en la seva demostració la impossibilitat de l ´expressió quàntica al trobar-se limitada pel fenomen de l ´entropia.

A la termodinàmica quàntica, l´entropia negativa deriva de les equacions d´estat, que permet estructurar la dilució dels operadors de densitat, i l´energia es converteix en una funció operativa completament genètica, mòrfica, memorial del medi.

La intel·ligència de l´esser viu és la resultant dels canvis de les memòries entre els diferents cossos en presencia: El conjunt de les qualitats estructura un camp de naturalesa molt peculiar dons no constitueix, com a resultant, la suma de les qualitats anteriors, sinó una nova estructura mòrfica dotada de propietats operatives i creadores d´un nou estat biològic. La intel·ligència del esser viu es converteix en un camp d´experimentació molt complexa, en el qual la dilució d´informacions provoca l ´expressió dels operadors de qualitat.

La intel·ligència del esser viu no és tant sols una senzilla adaptació dels estímuls d´origen endogen o exogen, sino de l´abast del camp, llavors les estructures biològiques **dilueixen** les informacions que li són presentades.

La naturalesa de la intel·ligència convencional és compartida. Adapta situacions, construeix sistemes de solucions vàlides en un marc d´experimentació reduït. Aquest marc d´experimentació sol cenyir-se, de forma causal, a respostes binàries.

Dins el camp d'experimentació quàntica els referencial resten oberts, l´obertura és una funció de qualitat. La intel·ligència del esser viu s´assimila a un nivell d´estat, a una nova creació on les solucions vitals són necessàriament molt complexes **(N temps, N dimensions)** tenint com a fonament de la discussió quàntica, l´expulsió de les qualitats a la velocitat de la llum.

En aquest món quàntic obert no s´exclou que la constant (C) poguí sempre respectar-se, (grups de velocitat superiors a la de la llum poden comportar deformacions espai-temporals del referencial i fer bascular l ´experimentació quàntica en un camp inexplorat més comprensible que pot ser après.

La intel·ligència de la vida segons el model quàntic, les qualitats s´han tornat primordials, mentrestant en la versió mecànica, la intel·ligència s´acontenta amb ser el resultat de la interacció de diversos cossos discernibles, En el món quàntic, la indiscernibilitat regula l´adveniment de l´experimentació, El conjunt de paràmetres quàntics constitueixen l´ordre significant de la representació de la realitat

En el mode quàntic els patrimonis dels cossos s´ignoren. Es compara un espai vectorial amb un altre.

Dins el camp de l experimentació quàntica, la intel·ligència és de naturalesa incloent. Pot recórrer a les propietats quàntiques de les partícules (color, veritat, bellesa, carregà, contra-carregà, estranyesa, sabor...). i de ben segur altres tensors o atractrors encara desconeguts per ara.

Nota.

Entenem per carregà no una densitat electrònica o elèctrica i per tant colombiana, sinó com una configuració temporal de memòria localitzada.

I.B Definició de la Medicina quàntica.

1-Holoquàntica.

La projecció holoquàntica està constituïda pels operadors de qualitat quàntics. No es trobem davant d´un desplaçament geomètric, sinó vers la projecció de la genètica cap l ´exterior, d´un registre quàntic. Aquesta propietat està lligada a la noció memòria i de la precessió mòrfica, aplicable a tota la matèria biològica.

2.Registres hermítics, termítics, i anti-thermitics.

(Veure glossari i Capítol II.B "Els fenòmens de ressonància de memòries en els registres hermítics).

a) Registres hermítics.

b) Registres hermítics (de dimensions 3 i +).

Corresponen a conjunts matricials voluminosos que obeeixen a les següents condicions.

<H†│ H > = 3 † Amb │3† - - →│$\dagger_i\dagger_j\dagger_k$>

Amb

Tr ρ^3 =│3† >H

On (Tr ρ) significa traça de ρ en un sentit matricial i on ρ és l´operador de densitat del medi matricial.

Amb (0. †.i =1) con i^2 = -1

Aquests registres hermitics o anti-hermítics, estructuren el medi plasmàtic en el sentit atòmic (estat de naturalesa radiant).

c) Els Registres Thermítics (de 8 i + dimensions).

Corresponen a conjunts matricials voluminosos que obeeixen a les següents condicions:

<H †│ H> = 8†

Amb

Tr ρ^8 = 8† >Th

Tr ρ^8 = <8† │anti – Th

On ρ és l´operador de densitat del medi supramatricial amb (0.†.i = 1) dins l ´estudi l ´operador es voluminós - - → † > = † … n vegades.

Aquests registres termítics i anti-termítics, estructuren el medi de les memòries nucleòniques, les tres memòries (n) necreada, (i) increada, (p) procreada (n, i, p).

Tr ρ significa traces de ρ en el sentit matricial.

Concretant la Medicina Quàntica proposa com a postulat demostratiu l ´existència d´una radiació discreta del patrimoni genètic i ho expressa sota la forma de regions codificant i no codificant, contingudes en els registres hermítics, que ens condueixen a l ´elecció de medicines classificades com de la informació; acupuntura, homeopatia, homo toxicologia, metal·loteràpia, mesoteràpia i teràpies biològiques electromagnètiques, per tal de restaurar el referencial per aportacions quantificades d´energia i matèries catalítiques i magnètiques. ABANS de l´ocupació d´una nova farmacologia simptomàtica, ponderal o diluïda, o al·lopàtica.

La MEDICINA QUÀNTICA representa un acte de rehabilitació de les funcions de les memòries vitals que permetrà en el futur millorar l ´administració de medicacions fàrmac químiques convencionals. A més a mes la MEDICINA QUÀNTICA, gracies a les eines que empra, permet no només reflectir una situació biològica del pacient en el moment de l ´estudi sinó indicar així mateix les orientacions predictives i també curatives.

A causa de les eines utilitzades, les aplicacions de la medicina quàntica poden ser nombroses tant en l ´àmbit de la prevenció com a la curació o sanció. Es pot aplicar convenientment a la immunoteràpia moderna, subministrant una infinitat d´informacions als farmacòlegs. Contribueix, en fi, a l'ètica, de la biologia.

III els quanta d´origen biològic, base de la informació genètica.

Advertiment.

El següent estudi correspon a un treball realitzar al novembre de 1982 (projecte de comunicació Acadèmica de Ciències de Paris CRAS), la presentació s´ha revisat amb el propòsit d´adequar-lo a la concepció de memòries de la transducció lligada al estat de plasma.

Resum de l ´estudi.

Dins el medi cel·lular hi ha una diferencia fonamental entre la matèria iònica i la ionitzada. L´equilibri iònic (Tº =310 K – complexa electroquímic), no pot dotar al medi biològic amb informació radiant. Només l ´estat ionitzat, o estat de plasma T° = 5000) < T°K <20000, o més, com a resultat de les col·lisions i de les excitacions tèrmiques dels cations en presència poden transmetre al medi biològic informacions quantificades. La ionització del medi genera salts discrets d´energia: quanta o fotons d´origen biològic, amb la característica de pogué representar una energia quantificada, una longitud d´ona (ƛ) i un camp electromagnètic associat. Dins el medi biològic poden sorgir algunes interaccions febles i particulars.

Es tractarà doncs de l ´establiment d´una informació biològica que obeirà al menys a cinc organitzacions de memòries que, al seu torn invoquen a tres memòries una en mode atòmic i dos a manera particular.

D´aquesta manera el comportament de la memòria biològica pot assimilar i interpretar-se com un estat ionitzat, o **quart estat de la matèria**, que pot ser objecta de descripció i discussió mitjançant el formalisme de la **Medicina Quàntica**. Aquestes consideracions diferents ens autoritzen a escriure el següent equilibri.

Plasma biòtic ↔ Plasma biològic + Plasma emissor.

I. Plasma biòtic.

El plasma biòtic representa el conjunt de les configuracions quàntiques dels components atòmics. El plasma biòtic tanca informacions i posseeix estructures, registres hermítics, que contenen informacions discretes. L´ADN representa un mitjà de dades especifiques que poden permetre la seva duplicació en el moment de la intervenció de l´ARN.

La duplicació d´aquesta regió de memòries (ADN) sembla desembocar en el transcurs de les successives mitosis a imperfeccions transmissibles. Empremtes quàntiques degenerades, fenomen que podria ser l ´origen del debilitament de les qualitats de l´ADN.

A.

-Memòria atòmica central (matriu 001) ADN, cromàtic.

-Memòria atòmica intraperifèrica 003.

-Memòria atòmica extraperifèrica 004

-Interferències bioatòmiques 002 (0021,002E).

B

-Memòria atòmica endoplasmàtica.

-Elements matricials.

-Tensor genètic.

-Operador de densitat.

-Traça Genètica.

-Memòria atòmica de control de ressonància.

- Memòria química (Golgi 007).

-Transició d´informació de mitosis cèl·lula.

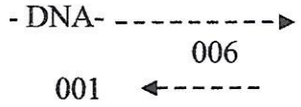

-Compressió quàntica.

C.

Les transicions atòmiques poden retrocedir al medi, els fluxos de 10^7 fins a 10^9 dels quals serà emmagatzemada una part dins l´ADN. Les propietats del registre són anàlogues, a les d´un semiconductor cristal·lí dotat de propietats optoquàntiques com es el cas del silici (Si).

3. Plasma biològic (mitjà).

El plasma biològic està constituït per components moleculars i atòmics i llurs qualitats són l ´absorció, l´emissió, la ressonància amb el medi exterior proper. Són els

components biològics de la constitució.

Plasma emissor (quanta = informació).

El plasma emissor està constituït per poblacions ionitzades, les quals en tornar al seu estat fonamental emeten quanta que representen informacions quantificades codificades pel medi biològic i del plasma biològic. L´associació del plasma biològic i del plasma emissor dóna naixement al plasma biòtic que es beneficia almenys de cinc estructures de memòria.

II. Els registres de memòries dins el medi cel·lular

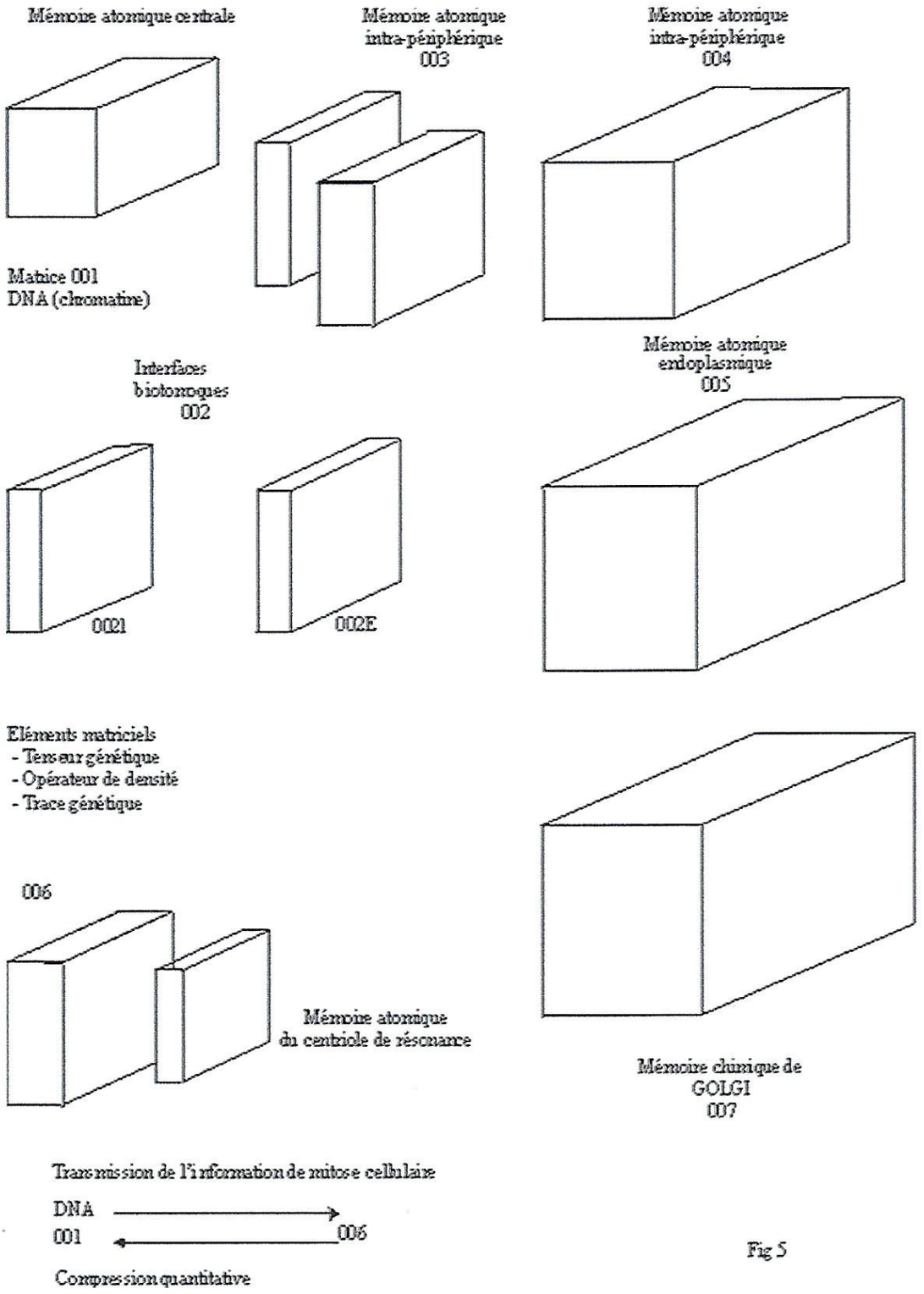

Fig 5

Figura-9

El desenvolupament de la concepció de la memòria, porta implícit considerar l´establiment de vectors medicamentosos especialitzats. El modo s´erigeix com a procediment privilegiat que s´instaura entre el medi i el medicament, i estableix una configuració de tipus lloc donant – lloc hoste.

Una matriu iònica permet transportar els elements naturals, metalls i metal·loides, destinats a les regions de memòries competents. Cada cèl·lula especialitzada respon a un mode conversacional determinat (200 cèl·lules especifiques, 3 x 200 metal.lorames). Cada metal.lorama mòbil pot ser objecte d´un càlcul de matriu.

Definició de quanta d´origen biològic.

La informació atòmica és el suport de la informació genètica.

Cas típic.

Partim d´una distribució simplificada en un domini espectral (2158,73 – 2356,41) Å ´es a dir 54 transicions (per al Níquel) o rajos atòmics en un segon. Elm plasma emetrà un valor aproximat de 5.4.108 quanta.

$54\frac{1}{T}0.131.10^{-7} \quad T0.214.10^{-7}$ s= durada de la vida en segons.

$$\Phi = 54\frac{1}{T} \rightarrow 54/10^{-7} = 5.4.10^{8}$$

Un quantum d´origen biològic **hu**, correspon a una transició discreta, sorgida del medi intranuclear cel·lular, que representa una informació atòmica emmagatzemada pel medi biològic (cromatina…). La trobada parcial o total d´ambdós plasmes resulta molt interesant, ja que el plasma pot considerar-se com a fluid i per tant sotmès a les lleis hidrodinàmiques podent-se integrar al medi biològic líquid.

L´ADN per llurs propietats semiconductores i optoquàntiques, emet una radiació quantificable discretes en tota la matèria biològica. Els oscil·ladors harmònics quàntics tradueixen aquestes propietats dins plasma biòtic. L´ADN i les bases constituents, A, G, T,C, representen les regions d´emmagatzematge quàntic de la informació, ídem per l´ARN. Així l´estructura de l´ADN en raó a la seva **representació cristal·lina**. A més de les seves propietats com a semiconductor i per la seva quantificació especial li confereixen propietats que fan que s´assimili l´ADN a un Registre de Memòria Hermítica i thermitica, com passa en l ´ARN (m,t,n,r).

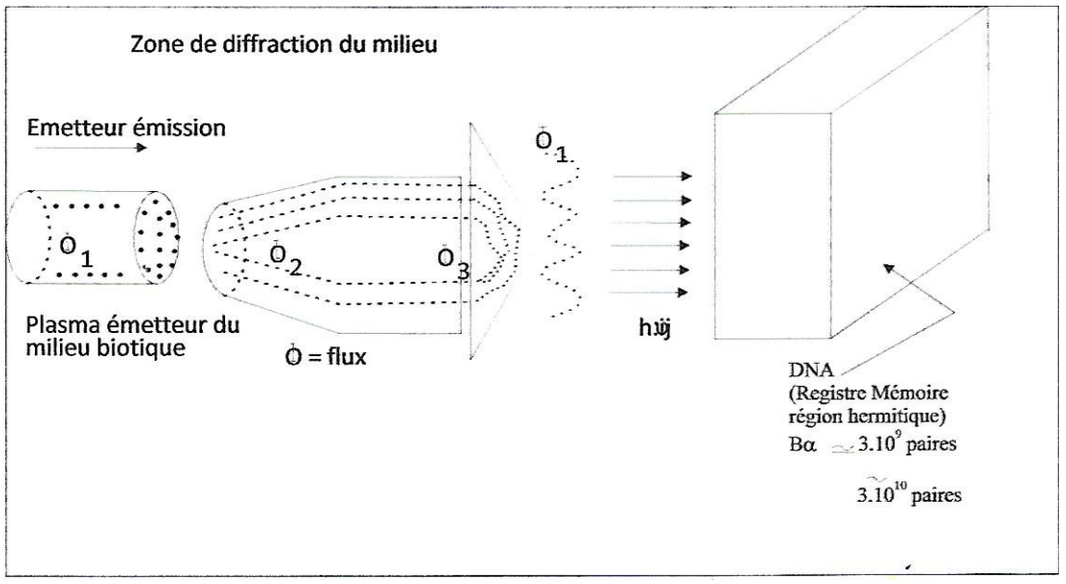

Figura-10

L´estructura de l ADN és per tant anàloga a un conjunt de memòria, responsable de la coherència i de la sinergia dins els mecanismes de transformació genètica.

III El mode de la informació.

El procés d´emmagatzematge de la informació atòmica.

Les memòries atòmiques.

Pel tal que l´emmagatzematge romangui homogeni dins el transcurs del temps cal que el plasma emissor, en el nucli cel·lular, poguí tenir criteris d'equilibri tèrmic local (E:T:L), com ho testifica la vida cel·lular i que la freqüència del plasma puguin així mateix expressar-se per:

$$wp = \left| \frac{4\pi\, n_0\, e^2}{m} \right|^{½} \text{rad. sec}^{-1}$$

Es pot utilitzar numèricament :

wp /2π = f p = 9000 n ½

Per a un plasma en el qual la densitat serà :

n 0=10^{12} CM^{-3} swp = 104 (10^{12}) 1/2 = 10^{10} sec^{-1} 10GHz (*)

(*)Aquesta xifra està d´acord amb R. SWICORD de FDA (USA), que estudia les interaccions entre les matèries biològiques, les radiacions, i les OEM (Ones Electro Magnètiques).

(1) * ETL: (Equilibri Tèrmic Local.

LTE (Local Tèrmic Equilibri).

Així per a cada població atòmica del metal.lograma (Ni, Fe, Co, Mg, Al…) el plasma posseirà freqüències diferents i sobre tot especifiques. L´estructura orgànica de la doble membrana es comporta, amb raó a la seva representació molecular quàntica i a llur vibració i oscil·lació quàntica com un MIRALL MAGNÈTIC per al plasma emissor (metal.lograma) amb la noció d´empremta quàntica (operador). La cinètica del plasma pot conduir-lo a evolucionar segons el mode d'oscil·lació; també pot donar lloc a fenòmens d´inestabilitat. La correspondència, ona – partícula, ens autoritza a associar a cada fotó una freqüència amb:

$$\lambda = \frac{c}{\nu} \quad \text{con} \quad p = \hbar k = mv = \frac{\hbar}{\lambda} \qquad \text{con } (\nabla) = \left(\frac{\partial}{\partial x} + \frac{\partial}{\partial y} + \frac{\partial}{\partial z}\right)$$

$$p = \nabla \frac{h/2\pi}{i}$$

$$\nabla.\nabla = \Delta$$

Per a les transicions atòmiques evocades (el Ni II) del metal.lograma intranuclear cel·lular.

Λ= 2158.73 Å = 3.10^{10}./ υ
υ=$1.389.10^{15}$Hz (1Å=10^{-8} cm)

υ = Freqüència associada a un sol àtom excitat que emet un quantum quan torna al seu estat fonamental.

Regnen doncs dues configuracions estadístiques al nucli intracel·lular: d´una banda un plasma amb ETL i amb degeneracions i oscil·lacions quàntiques (l'estadística s´aplica als emissors del metal.lograma nuclear) i d´altra part un plasma perifèric d´estructura generador d´un mirall magnètic per emissió de plasma.

El conjunt de la configuració de la cromatina (ADN memòria restà immers en el medi transmissor hidrodinàmic, constituït per molècules d´aigua protonitzades de feble polimerització. Aquesta polimerització té l ´origen en la compressió de l ´estructura polimolecular ($H3O^+$) n pel mitja d´una doble membrana (d=10 Å a 20 Å) de la pressió de radiació d´un plasma UV emissor, així com la compressió hidrodinàmica en el mirall magnètic: Les propietats diamagnètiques de les molècules d´aigua, constitueixen una configuració quàntica, no alineada en moments (dels spins) respecta a un camp inductiu, oposat a la configuració diamagnètica de l´estructura de doble membrana.

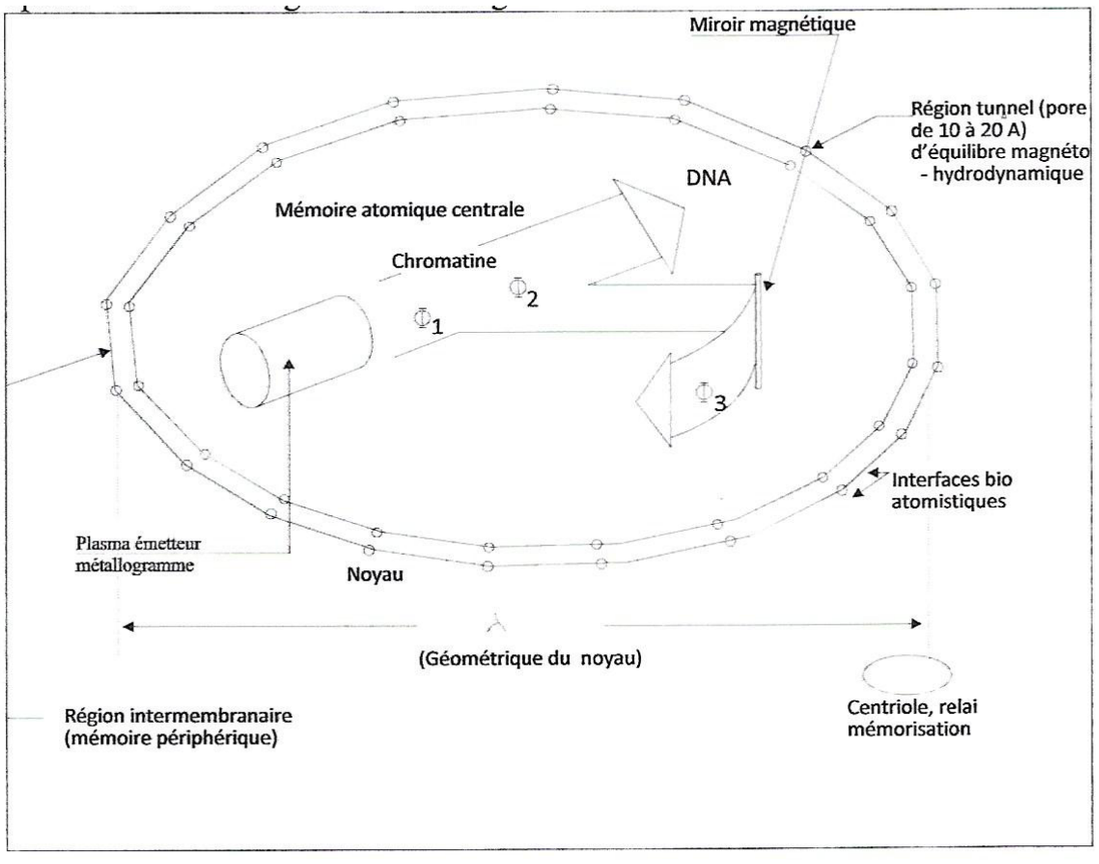

L´emmagatzematge de la informació quàntica és permesa per la configuració molecular i atòmica i les propietats semiconductora i optoquàntica de llur estructura cristal·lina.

El silici té propietats anomenades “reversibles”, quan un cristall de silici és impactat per fotons, es genera un corrent elèctric i inversament quan una excitació electrònica particular la impacta, emet “quanta” n*(1,3,5).

Definició Espectral de la Informació durant un segon.

(54 seqüencies de transició en el cas del Ni II (/2356-2158 Å)

2158,73 Å 2253,67 Å 2356,41 Å

$\tau = 0{,}213.10^{-7}$ s $\tau = 0{,}450.10^{-8}$ s $\tau = 0{,}130.10^{-7}$ s

$\Phi=69.10^{7}$ quanta $\Phi=222.10^{7}$ quanta $\Phi=7{,}69.10^{7}$ quanta

1 sec 1 sec 1 sec

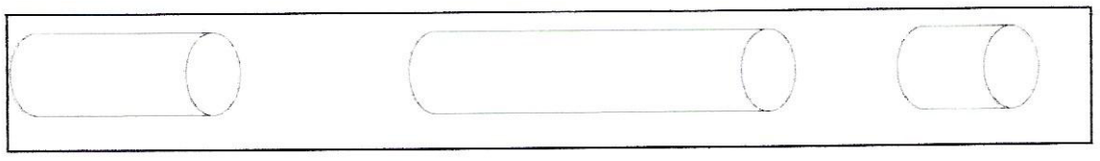

Figura-12

Dins el nucli cel·lular les quantitats (gF) o forces dels oscil·ladors, descriuen les transicions atòmiques; aquests valors es veuen incrementats en la matriu central o (memòria atòmica central. El sobreeiximent de la capacitat o (d..D.C) de la matriu, ocasiona la reproducció amb l ´ajuda de la petjada quàntica. Aquestes informacions transmeten mitjançant la memòria atòmica de ressonància (centríol), el procés de divisió cel·lular, en donar-se l´acord matricial de freqüència, que podrà començar amb la transcripció d´informacions de l ´ADN. La duplicació es realitza per la còpia del programa de l´ ÁDN amb l ´activació d´un registre de moviment d´ARN transferasa. Cada quàntum representa una informació quantificada dins l´espai i en el temps. Aquesta informació és de naturalesa freqüencial i energètica i constitueix una empremta quàntica en el medi de suport de l ´ADN.

Les informacions quàntiques, (quanta d´origen biològic,), incrementades dins la matriu de suport es veuen sotmeses a l ´autorització d´un acord de freqüència. Aquest acord de freqüència s´expressa per 1 o 0,1 en cas de positivitat i en 0 en cas d'absència de ressonància. Si la informació no dóna lloc a un parell o càrrega electrònica, sino a una partícula diferent de l´electró o del positró, podrà existir en aquest tipus de partícula de massa diferent de l ´electró **un operador d'estranyesa i una informació biològica adaptada.**

El medi electroquímic.

La matèria iònica obeeix a definicions electroquímiques d´estats estables o fonamentals dels seus constituents.

L´estat iònic convencional dins el medi biològic resulta de la despoblació electrònica del intracel·lular. I encara que les reaccions electroquímiques són complexes ens és obtenir una llei general.

Formulació ↔ n simple de l´equilibri iònic intracel·lular.

Àtoms sota forma iònica

$A^{+n} + qn \rightleftharpoons A^{no}$ àtoms neutre q = e

no = 0
A = 1 àtoms n = coeficient iònic.

$Ca^{2+} \rightleftharpoons Ca$ (-2e-) $Mg2^{+} + 2^{e-} \rightleftharpoons Mg$

Definició de la matriu d'especificat biològica :

En el medi biològic hi ha 200 tipus de cèl·lules especialitzades i a cada una d´elles li correspon una matriu o metal.lograma específic que comprèn cada un diverses desenes de metalls sota la forma iònica i ionitzada essent les equacions d´aquestes complexes.

La llei (I) per un àtom determinat pot escriure´s : Equilibri iònic.

A=Ni
$Ni^{2}+ 2^{e} \leftrightarrow Ni$

La matriu està constituïda per un complex d´1 a 70 elements en forma iònica.

Dins el medi intracel·lular, existeixen gasos ordinaris ($H_{2,}$ O_2, N_2,$D_{2.}$...) i alguns gasos monoatòmics (Ar,. Ne, Xe, Rn, He) més rars.

Existeixen moltes regions on coexisteixen diferents metal.lorames (matrius).

La primera disposició matricial és el metal.lograma nuclear (metal.lograma del nucli cel·lular). El segon metal.lograma és l´existent dins la doble membrana (metal.lograma).

El tercer metal.lograma és el intracel·lular (matriu citoplasmàtica) o metal.lograma citoplasmàtic.

cadascun d´aquest metal.lograma li correspon una diferencia de potencial (ddp). Per a una cèl·lula la DDP pot expressar-se en nano volts 1nV= 10^{-9} V i igualment en mV.

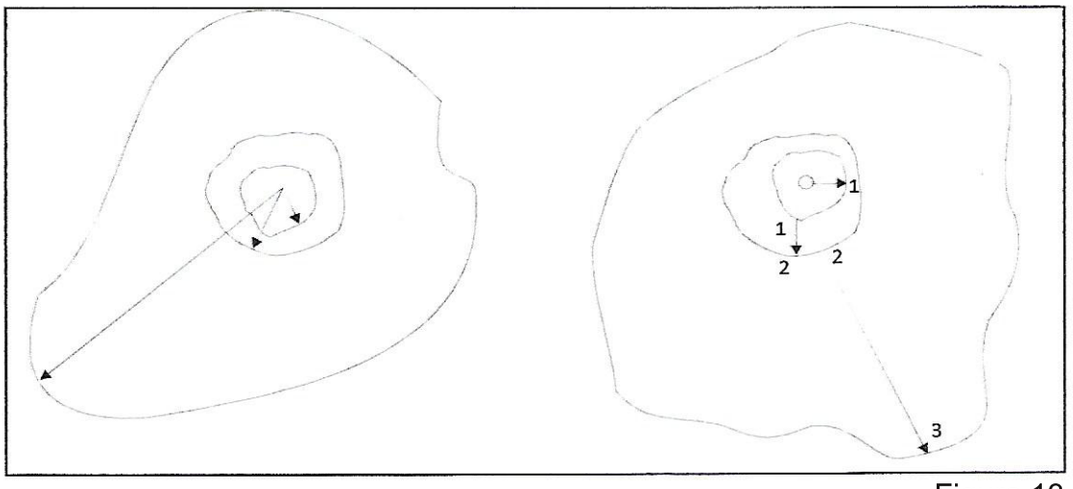

Figura 13

Per a les cèl·lules no nucleades (hematies)

Uε Tε = 03 TN + TC 01 * 0T m, + (12) * Tc T (ε, N, c) = 03 Tc

La d.d.p total és funció de la disposició de la matriu T (ε, N, c) les matrius especials Uε Tε = $U_N T_N$ + UmTm + UcTc.

La matriu comprèn un nombre determinat d´àtoms, sota forma iònica veient-se modificada la distribució d´aquesta població per la creació d´una població ionitzada complexa.

Càlcul semi empíric de la d. d. p total d´una cèl·lula nucleada.

Representació de la primera matriu nuclear Uε Tε

Amb Tε = ε πc A^{+n} = concentració iònica (població atòmica), cas reduït a una matriu mono metàl·lica a un sol element.

ex : 1 àtoms de NI : A Ni = 58,71 N = $6{,}0210^{23}$
Ca x 10^{-10} 58,71 $6{,}0210^{23}$

πc = πNi # 10-10 x 6,021023 ≈ 1 àtoms $6{,}0210^{23}$ uma
58,71 0,102.1013

Cas amplificat.

Matriu polimetàl·lica de la regió nuclear Al, Mg, Si, Co, Fe, Cr…,

$$\pi\, c = \pi\, Al^{+3} + \pi\, Mg^{+2} + \pi\, Si^{+4} + \pi\, Ni^{+2} + Co^{+2} + \pi\, Fe^{+3} + \pi\, Cr^{+3}$$

Amb A + n = $+Al^{+3}+2Mg^{+2}+3Si^{+4}+4Ni^{+2}+5Co^{+2}+6Fe^{+3}+7Cr^{+3}$

(1,2,3,4,5,6,7) (Concentració numero d`ions) distribució de la població estadística a avaluar i aplicar (2).

Ψ i Ψ* funció d´ones (condició de normalització) formula ΨΨ* dυ=1

Considerem tant sols el comportament quàntic d´un àtom o de diversos àtoms de Ni portat a la seva massa total, protònica ($28p^{+}$).

El problema es pot resoldre aplicant la resolució de l ´equació de Schrödinger per una o diverses partícules en moviment dins una esfera (nucli intracel·lular).

$10^{-5}\leq$ a $10^{-4}\leq$ cm Wnx ny nz = h^2 / $8ma^2$ (n2x + n2y + n2z)
Amb una equació aproximada per a un àtom
Amb : a = 10^{-4} cm $28p^{+}$ (1.74 10^{-24} x 28) g Massa del protó p+=1.710^{-24} g.

Arribem a la representació de la matriu

Uε Tε= ddp total = π c1 =εqijk

Q= càrregues desplaçades

= ε ($\pi 1n^{+3}$ + π Mg^{+2} + π Si^{+4} + π Ni^{+2} + πCo^{+3} + πFe^{+3} πCr^{+3}

R1 R2 R3 354.10^{13}= R4 R5 R6 R7

En definitiva, la d.d.p total de la cèl·lula nuclear (nucli de la cèl·lula) amb la representació de la matriu poli metàl·lica. Igualment per la d. d. p doble membrana i per la d. d. p citoplasmàtica.

Ex D .d. p inter membranosa:

πC_2= πFe^{+3} π Mg^{+2}+ π K^{+1}+ π Ca^{+3}

R=162.10^{15} àtoms

Ex: d,d,p citoplasmàtica

C3= π K^{+1}+ π Mg^{+2} π

R9=235.10^{15} àtoms

I globalment

ε= π C1 + π C2 + π C3 π

Els fenòmens electroquímics poden ser quantificats i expressats en (eV).

En la resolució de l´equació de moviment de Schrödinger, els ions metàl·lics del metal.lograma es desplacen a velocitats que permeten l´avaluació de la cinètica del procés de col·lisió.

Col·lisió homo nuclear:

N1∩ Ni^{+2} (I a III) **Estats ionitzats I a III** graus d´ ionització dels àtoms.

Així arriben a deduir que la vida biològica no pot de cap manera satisfer i determinar els mecanismes d´emissions quàntiques, discretes intracel·lulars, si ens limitem tant sols al fet electroquímic.

1eV= $1.60.10^{-12}$ erg = $1.6.10^{-19}$ Joule= $3.82.10^{-20}$ calories= $1.07.10^{-9}$ uma = $1.66.10^{-24}$ gr.

$$1\ eV = 11600^{o}$$

Col·lisió heteronuclear: (model reactiu)

$Ni^{Z+} \cap Mg^{Z+}$ → 1. Mg (I a III) 2. Ni (I a III) 3. Mg+2 4. Ni+2 } Combinacions i distribució de estats (1, 2, 3, 4)

ESTATS IONICS $Ni^{+2} \cap Mg^{+2}$ { ESTATS IONITZAS (1, 2)

Tº k= temperatura dels plasmes atòmics (6000ºK – 20000ºK)

Definició de l´estat de col·lisió intracel·lular.

En el desplaçament dels cations dins el medi podem escriure per una col·lisió d´àtoms idèntics (homo nuclear).

Em: 2 cations homo nuclears,

$Ni^{2+} \cap Ni^{2+}$	1	Ni I	Ni	+h υ 1	TK1	=6000K
	2	NiII	Ni	+h υ 2	TK2	=13000 K
	3	Ni III	Ni	+h υ 3	TK3	=17000 K
	4	Ni^{+2}	$+2e^{-}$	Ni	TK	=3310K (T del medi)

Els estats de col·lisió posen en joc els estats iònics, que ens condueixen a **estats ionitzats**, aix vam arribar a una concepció de la matèria intracel·lular que allibera informacions discretes quantificables. h.u_1, h.u_2, h.u_3, E = h. u_n .. Aquí desenvolupem tant sol els principis i les bases del raonament i s´obvien les equacions complexes relatives als estats de col·lisió.

La enzimologia i la hormonologia, ens descriuen la globalitat de les transferències catiòniques (enllaç metal.loenzim); però, la cinètica de la transferència és de l ´ordre de 10^{-6} s. Segueix sent inabordables dins els fenòmens moleculars. Tant sols poden aquests efectes expressar-se mitjançant la física atòmica i mes exactament recorrent a la mecànica quàntica; en efecte nomes els estats atòmics ionitzats ens permeten mes enllà d´una descripció interpretar la formació complexa d´un metal.loenzim, aminoàcid, o nucleòtids de base.

L´estat de ionització va de la ma a la durada de la vida d´un àtom. La variació de la població Nm (àtoms) a un nivell excitat “m” per la unitat de temps. Es tradueix com:

$$\frac{d\,Nm}{dt} = -\,\mathrm{Nm}\,\varepsilon_n\,\mathrm{Amn}$$

I per integració obtenim :

$$Nm\,(T) = -\,\mathrm{Nm}\,(0)\mathrm{e}\,[-(\,\varepsilon_n\,\mathrm{Amn})\,t]$$

La durada de la vida (τ) que defineix el temps durant el qual NM (τ) descendeix a un valor d´1/ e de Nm (0), bé donarà per:

$\tau = \frac{1}{\varepsilon n Amn}$ con Amb, Mmn como probabilitats de transició

$$Amn = \frac{8\pi h\,\nu\,3}{c^3}\;Bnm \qquad \frac{8\pi h\,\nu\,3}{c^3} \qquad \frac{gn}{gm}\;Bnm$$

El valor de τ [pic] varia segons la transició electrònica (electrònica h [pic]). Tornem a trobar-nos amb valors entre 10^{-6} i 10^{-9}; estan aquests en conformitat amb els trobats per els períodes de transferència catiònica.
Així dons quan un àtom ionitzat “veu” de manera opto quàntica un lloc molecular, atòmic o nuclear s´adhereix a ell amb una cinètica igual a la durada de la vida d´un àtom. . Es tracta d´un fenomen de ressonància atòmica on la freqüència del lloc biològic sintonitza amb la freqüència de la transició atòmica.

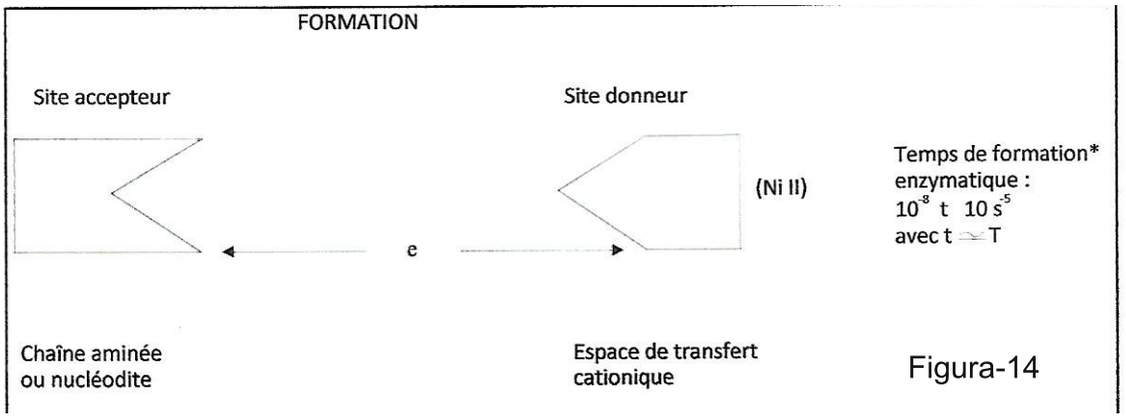

Figura-14

Dins el medi biològic són els estats de col.lisió entre cations, de la mateixa espècie o 'espècies diferents, els que generen els estats ionitzats.

Estats iònics **n↑T K**, estats. Estats ionitzats (amb alliberament de quanta) n (excitacions, col·lisions).

fenomen de ressonància atòmica s'entén per una correspondència de plasma del medi acceptador amb el medi emissor del àtoms ionitzats.

Estem en un acord de dues o més regions quàntiques que poden descriure per de , quals seran evocades als fenòmens de memorització atòmica a l ´interior de l ´ADN, Cal tenir en compte així mateix, l ´amortiment, o les freqüències d'oscil·lació del plasma a l´origen del ritme biològic intranuclear de la cèl·lula.

Conclusió.

La formació de metal·lo enzimàtica pot descriure, per fenòmens moleculars i els seus mecanismes de formació interpretar-se recorrent a fenòmens atòmics i d´irradiació.

[1] Veure glossari,13
[2] Veure glossari, 3,4
[3] Veure glossari (3,4,5,6)
[4] Veure glossari (53,54,55)
[5] Veure glossari, 16,17,18
[6] Veure glossari 16,17,18
[7] Veure glossari 16,17,18
[8] Veure glossari
[9] Veure glossari
[10] Veure glossari, 13
[11] Veure formalisme de la Medicina Quàntica.

El Concepte de la Temperatura.

La temperatura del medi biològic pot ser considerada com una Gaussiana degenerada de la funció de relació entre una població ionitzada i una població d´àtoms neutres.

Aquesta corba pot edificar-se amb les quantitats següents.

$$\frac{nj}{nn} = 2{,}4.\,10^{15} \qquad \frac{T\,3/2}{nj} \qquad e^{-Ui/kT}$$

Així la temperatura de 37 graus, correspon a la porció degenerada de la distribució maxweliana.

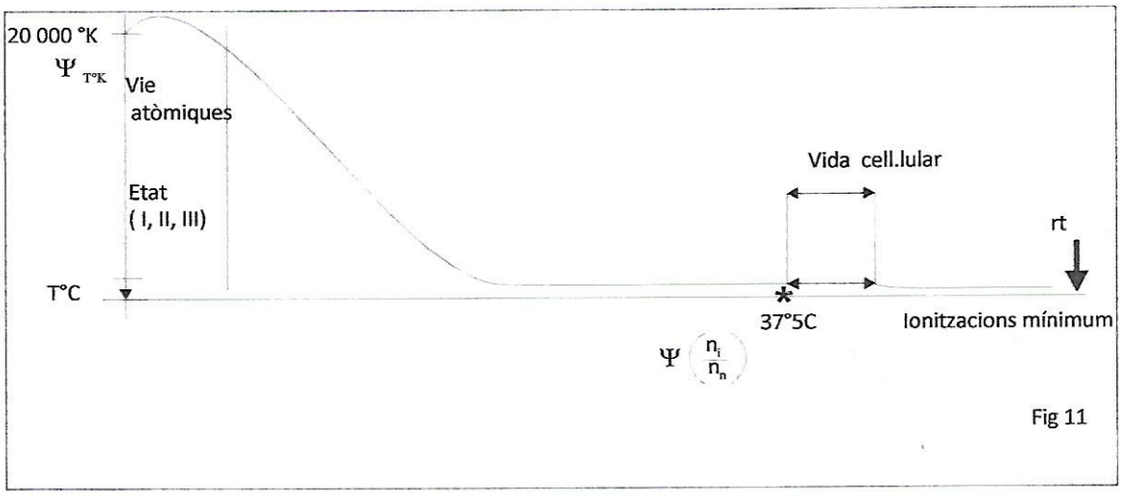

Fig 11

Ionització mínima = Mort cel·lular TK /<0

A la part alta de la distribució Gaussiana observem, els (estats I, II, III), resultats dels fenòmens de col·lisió, on temperatura electrònica pot arribar als 20.000º K o més.

A aquestes temperatures electròniques, és indispensable considerar el plasma, segons una representació en diversos estats d´equilibri, és a dir; LTE (equilibri tèrmic local) PLTE, (Equilibri parcial Tèrmic Local), NLTE (No Equilibri Tèrmic).

Una distribució maxweliana en 1 dimensió, ve donada per l´equació

F(μ)= Ae (-1/2 mu2 /KT) ⇨ $A = n\left(\frac{m}{2\pi kT}\right)^{1/2}$

Per tres dimensions

$$A^3 = n\left(\frac{m}{2\pi kT}\right)^{3/2}$$

tenint com a solució Eav= 3/2 KT. Aquests resultats es tornaran a estudiar a la resolució d'oscil·ladors quàntics.

LA DISTRIBUCIÓ QUÀNTICA EN UN MEDI BIOLÒGIC (intranuclear).

Cas unitari: Limitat a un sol àtom.

Cas pel Ni II amb τ =0-510.10^7s amb λ =2158.73 Å

En (eV) = 6,967 per un quantum h υ.

Considerem l´activitat d´un sol àtom ionitzat durant 1 segon al mig del nucli cel·lular. L'emissió quàntica en un segon representa la distribució estadística següent.

1/T=E Amn

És a dir el valor mitja, l'esperança màxima estadística.

Globalment per un sol àtom ionitzat, $1/10^{-7}$ =10^7 fotons són emesos.

LTE: Equilibri Tèrmic Local.

PLTE: Equilibri parcial Tèrmic Local.

NLTE. No equilibri Tèrmic Local.

INTERACCIÓ DE DOS O MES PLASMES.

Exemple de repartició espectral.

Ens trobem davant d´un plasma regit per lleis estadístiques concretes. Els emissors poden ser quantificats, el plasma pot ser, des del punt de vista òptic, fi o gruixut per al medi biològic.

Plasma biològic.

Constituents atòmics del medi orgànic (distribució quàntica). Medi biològic (ADN) i matrius

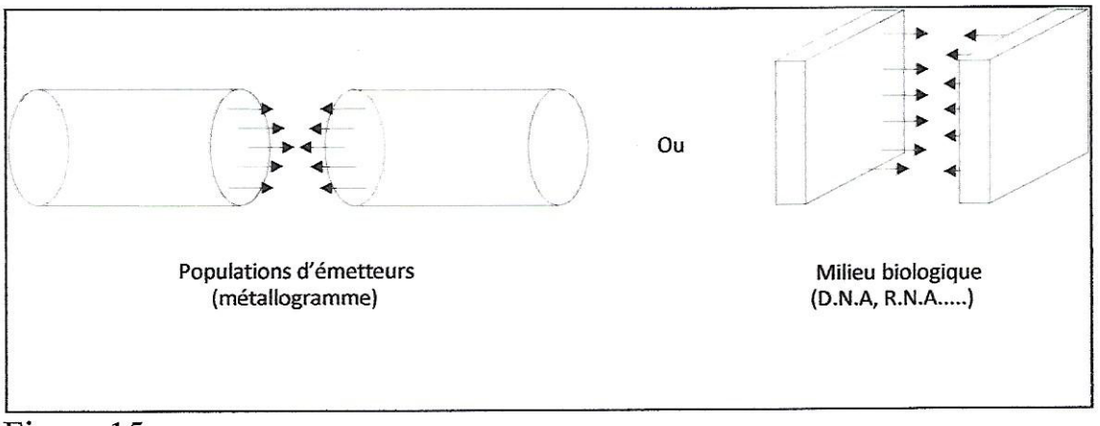

Figura 15

Per al plasma òpticament fi s´utilitza la noció de columna homogènia de plasma de longitud (1).

Amb un coeficient d´emissió

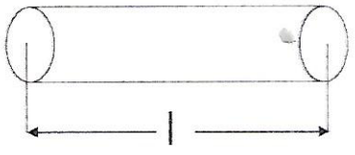

$$\varepsilon\lambda = \frac{1}{4\pi} = Amn\ h\nu\ N_m$$

Fig 12A

$$I = \varepsilon.\mathrm{l}\ \frac{hc}{4\pi}\ Amn\ .\ l.nm = \frac{\mathrm{hc}}{4\pi\lambda} \qquad \frac{\mathrm{gm}}{\mu}\ \mathrm{Amnl\ Ne^{-}}\left(\frac{\mathrm{Em}}{\mathrm{kT}}\right)$$

(μ) representa la funció de partició estadística.

(I) Intensitat del raig.

Oscil·lació del Plasma.

En el nostre enfocament de la matèria biològica l´ADN s´assembla a un plasma, hem de descartat voluntàriament les inestabilitats gravitacionals per la reduïda dimensió i massa del plasma considerat.

De la fórmula.

$$\omega p = \frac{4\pi n_e e^2}{m}\ \mathrm{rad/sec}$$

Podem esmentar que l'oscil·lació del plasma que correspon a la seva freqüència, depend únicament de n_0 , és a dir de la densitat de la població atòmica del plasma.

Mecanisme d'oscil·lació del plasma.

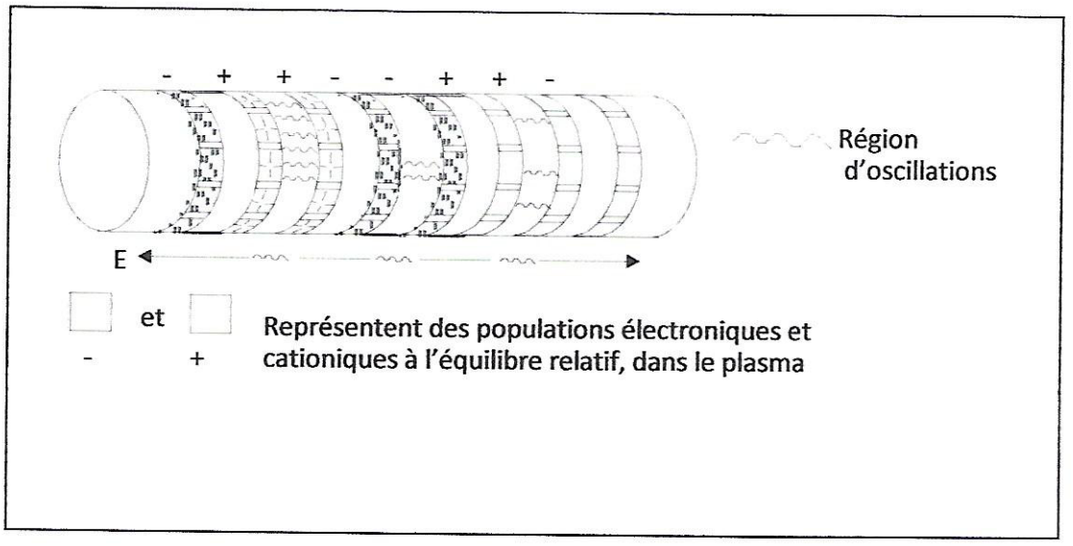

Figura 16

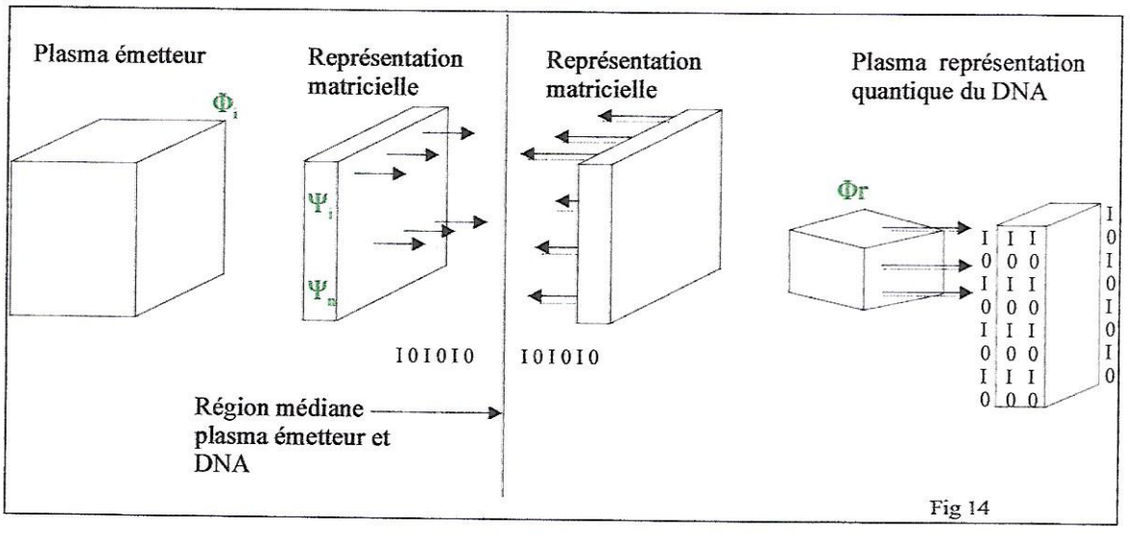

Figura 17

Aquestes informacions estan compreses en un referencial espai – temporal energètic assimilable a una regió de memòria hermítica.

*Aquí els valors entre 1 i 0, no han de ser interpretats com numèrics, sinó com a operadors de qualitat.

1.-Lesinformacionsenergètiques:Quantad´electronsipartícules:bosons, fermions, gluons…

2.-Les informacions freqüencials: Quanta de camp, magnetons, (bosons)

3.-Les informacions espacials: Tensors i operadors de qualitat.

4.-Les informacions estructurals: Plasmons, registres, matrius.

5.-Les informacions temporals: Memons i de memòries.

A cada tipus d´informació que hagi de emmagatzemar li correspon un conjunt de memòries (registres, matrius, programes): Com en el cas de l'ARN de síntesi o L´ARN de transferència.

Perquè la vida biològica pugui funcionar i duplicar les identitats, calen 5, representacions d´informacions, o models que tradueixen la vida o la destinació de les masses moleculars en presencia.

Memòria atòmica (3 models: partícules, magnetons).

Memòria subatòmica (2 models: tensors i operadors).

La realitat d´aquestes modalitats memòries, i per tant l´activació dels registres la a retroben la creació de proteïnes in vitro*, sota en presència de masses moleculars crítiques impactades per les informacions energètiques i quàntiques (radiació UV) i camps electromagnètics o descàrregues. * (Crida a la memòria anti-thermítica).

L'emmagatzematge definitiu està constituït per la traça associada a in operador de densitat (ρ) amb la següent possibilitat d´informació.

Tr ρ^2 = 1 emmagatzematge.
Tr ρ^2 = 0 ni hi ha emmagatzematge.
Amb $\rho = Ne^{-H/KT}$

H és un Hamiltonià, la Hermicitat se suposa.

N és una constant de normalització ajustada de manera que Tr ρ = 1

Es pot apreciar les diverses funcions termodinàmiques dins el medi de la funció de partició.

$Z(\mu)=Tr.e^{-\mu H}$

Els quanta d´origen biològic o informacions bioatòmiques, constitueixen les informacions font impreses a les regions de l´ADN. I són equivalents a les empremtes associades a l´operador de densitat (ρ). Aquest operador de densitat en l'oscil·lador quàntic s´expressa per:

$$p\ \frac{e^{-H/kT}}{Tr.e^{-H/kT}}$$

K = Constant de Boltzmann.

La funció de partició permet construir les matrius memorials de l´entropia en el sistema energètic considerat, i tanmateix aplicable a l´entropia negativa.

Ens tornem a trobar així una regió de la memòria on la capacitat pot calcular-se en funció dels emissors (Llei de Saha). El principi d´exclusió de PAULI ens convida a una millor interpretació de la matèria en el seu estat de plasma o ionitzat.

Estructura de la informació de l´ADN.

Una de les dues cadenes de l´ADN 1/0, genera l´activació dels registres compostos pel conjunt de funcions d´ona, dels constituents atòmics (A, T, C, G). A cada matriu s´associa : un operador genètic, un tensor d´espai.

Es dona una massa molecular crítica, pel tal que el moviment de registres pugui engendrar les funcions biològiques.

En produir-se la mitosi cel·lular (compressió quàntica de l´estructura de l´ADN) els registres de l´ADN participen en la duplicació d´aquest últim. És la superació de la capacitat de la memòria atòmica central (nucli cel·lular) la que obliga als mecanismes ARN transferasa a recorre a un programa de duplicació.

La presentació d´aminoàcids, proteïnes i hormones, pot interpretar-se segons un model quàntic matricial posseïdor d´una memòria accessible per operadors de qualitat específics : enzims de restricció, transferases, topoisomerases, adaptadors, descodificadors..

L'ADN orgànic de síntesi extra viu, posseeix una quantificació matricial no activada en el pla sobre el pla de transducció (Termític i Anti- Thermític).

L´ADN intranuclear es beneficia de l'activitat de la seva matriu. Les informacions subatòmiques contingudes en la matriu quàntica de l´ADN intranuclear corresponen a l´activitat de les regions de memòries. Les informacions biològiques corresponen a l´activació dels registres i la qualificació s´efectua mitjançant intercanvis de partícules dels operadors (memòria particular) i memòries.

L´activació de la memòria particular comporta la creació de representacions del espacials que, imprimint i compliment el referencial mobilitza les forces intraparticulars, intranulears, intraatòmiques i també intramoleculars.

La vida i l´organització així com la finalitat relativa d´aquesta última, resulten de la creació de la memòria subatòmica.

La mobilització d´aquestes regions bio- informatives quàntiques (matrius), permet a la matèria evolucionar. La informàtica convencional es basa en els intercanvis electrònics, amb una sola possibilitat d´establir una dada 1 o 0 (binari). **En la representació quàntica, 1 o 0 són uns operadors entre molts altres.**

Els registres, memòries biològiques, poden mobilitzar altres funcions o criteris. (Bellesa, sabor, raresa, color, veritat…).

La vida biològica s´assembla a una memòria de diferents classes energètiques (bosons, fermions… ..).

La creació de la vida orgànica a partir d'estructures moleculars, es compren per la mobilització i l´activació de les regions quàntiques. Aquest desencadenament incomparable pot ser provocat per una irradiació externa o interna.(sobreeiximent o superació d ela memòria molecular crítica).

Així la vida cel·lular pot ser apreciada segons 3 models (3E) = el model. Model Electroquímic, El model Electro quàntic (mode de radiació intracel·lular) i el model Electromagnètic (freqüència associada a l´emissió d´un quantum de camp).

La comprensió d´aquests tres models associats, ens permet saber perquè una cèl·lula és sensible a un camp electrostàtic, a un camp electromagnètic i a una pressió de radiació. La destrucció, explosió de un leucòcit, que no pot explicar-se per les concepcions clàssiques resulta evident si ens atenim als models precedents (3E). Dins aquest cas, la radiació indueix els promotors de les despolimerases i transferases de manera anàrquica a l´interior dels glòbuls, essent aquest procés comparable a una explosió viral. En efecte, la radiació electromagnètica d´un microbi bastonet, posseeix freqüències destructores del medi. A l´interior del nucli es produeix una descodificació per una despolimerasa i una transferasa l´ADN. La formació d´un producte víric, desencadena un complet desordre en el centríol i una contradicció de transferència de les funcions ribosòmiques del centríol o del nucli, amb una cinètica de síntesi anàrquica.

És a dir la destrucció podria dur-se a terme en algunes fraccions de segon 10^{-3} s, temps constant sobre un film (temps de la informació quàntica 10^{-7} s). la relació entre aquests dos valors constitueix la quantitat crítica d´informacions que comporten la destrucció del medi (en aquest cas 104 informacions). Existeixen a més dins aquest fenomen d´inducció, una distancia crítica així com també una pressió de radiació crítica. Aquests fenòmens biològics han de ser classificats en el domini electroquàntic. En el procés de destrucció, les regions matrius de memorització, són destruïdes o fortament alterades.

Cal lligar aquest fenomen al de la fabricació de l´ADN víric per una descodificació anàrquica de la memòria atòmica central (l´origen de la pertorbació pot ser intern o extern) i del centríol, que han estat pertorbats per les matrius heterogàmiques (conjunt de macromolècules, partícules i paquets d´ones.

Fenomen del glòbul i ADN viral

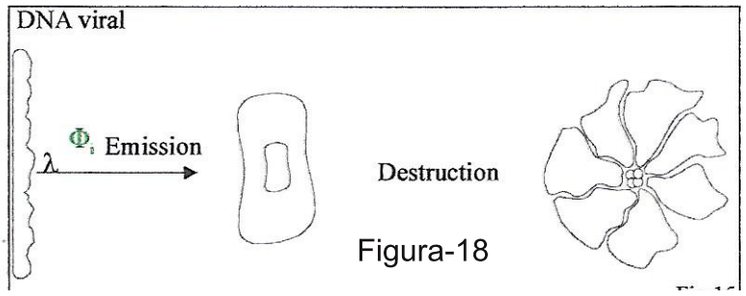

Figura-18

La modificació de la memòria atòmica central per a les dues-centes cèl·lules especialitzades condueixen a dos-cents ADN vírics, que poden donar lloc a altres tants estats degeneratius, necròtics i després cancerígens. Per tant el coneixement dels metal.lorames intranuclears de cada tipus de cèl·lula, sana o patològica, condueix a una classificació selectiva en els tres models prèviament descrits (3E): Electroquímic, electroquàntics, electromagnètic. La teràpia ha de consistir a aportar a l´ADN en via de descodificació heterogènia les informacions quantificades de reprogramació així mateix s´ha d´induir en l´ADN víric de les cèl·lules malignes les informacions freqüencials i magnètiques que permetin la destrucció selectiva de les matrius centrals i dels centríols. Aquesta possibilitat va associada a la determinació dels tensors i operadors genètics.

Totes aquestes informacions han de conduir a l´elaboració de mous mètodes de diagnòstic espacials i en particular a la detecció de la irradiació electromagnètica de les regions orgàniques augmentant d´aquesta manera el diagnòstic precoç de modificacions biològiques amb la consegüent elaboració de protocols de seguiment de significativa fiabilitat.

Aquesta concepció ha de permetre la introducció d´una fàrmac dinàmica original recorrent a marcadors magnètics així com a un diagnòstic mitjançant un banc d´imatges quàntiques especialitzades.

Una aplicació immediata de la MEDICINA QUÁNTICA consisteix a aportar al medi intracel·lular les informacions que possibilitin la formació de les metall - enzims i proteïnes del medi.

Aquesta aplicació terapèutica consisteix en el coneixement dels diferents metal.lorames i proposa una matriu de reprogramació que representés una hemoteràpia cel·lular del metal.lorama intranuclear cel·lular. D´aquesta manera vam presentar a cada tipus de cèl·lula especialitzada una matriu que pugui actuar de manera conversacional amb el medi intracel·lular.

Ex: (Al, Mg, Au, Sn, Hf, Ni, Cr) →SNC = Sistema nerviós central.

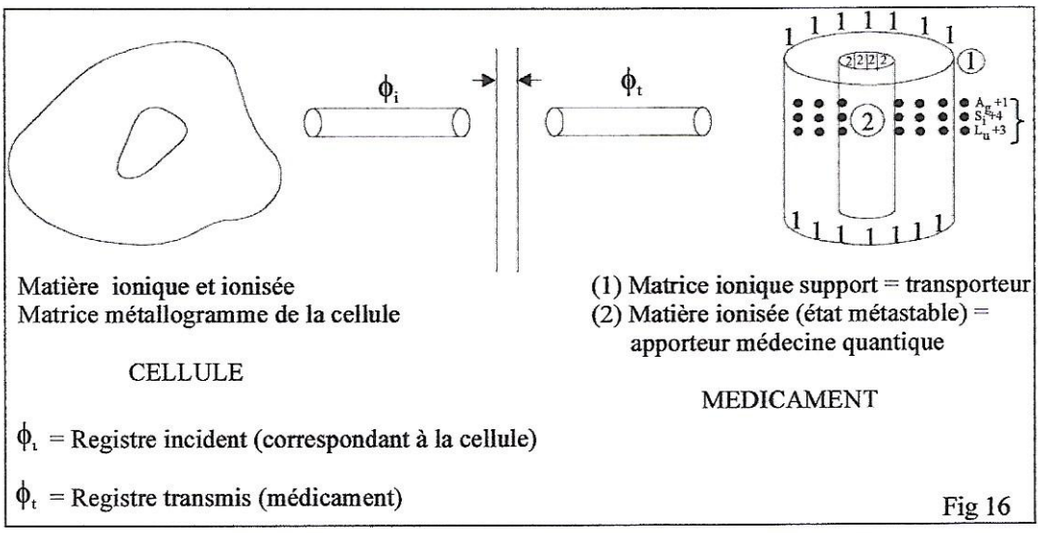

Fig 16

Concepció i Representació.

La medicina Quàntica o medicina transducta ha de ser adequadament aplicada en un mitjà biològic prou depurat d´elements tòxics.

Les ,membranes cel·lulars mereixen ser protegides ja que són, els veritables llocs de selecció microfísica de metabòlits i cations, indispensables per a la cèl·lula. la primera selecció recorre a la ressonància al·lostèrica. Aquesta última basa la seva sintonia, primerament sobre una competència estereoquímica, magnètica i seguidament electromagnètica. Quan els medicaments de transducció travessen les membranes, (flux de protons de la membranes interreactants, veure genètica quàntica). Els elements tòxics de la degradació de la vida mitjana dels medicaments i de les deixalles obligatoris del catabolisme, poden obstruir les membranes oposant-se a l´acció de la medicina transducta.

Hem pensat introduir dins el medi biològic un complex metal·loide de tipus C – Si que posseeix les propietats opto - quàntiques del silici associades a les propietats absorbents de les parts macromoleculars hidro-carbonades. El producte és transportar per una matriu, « veritable trampa iònica » de tipus Ag - Si - La. Aquesta matriu tri funcional assegura la conservació de les propietats dels elements polimetàl·lics contingut a al Ag - Si - La.

Elecció dels constituents de la matriu iònica.

El suport de la matriu està constituït per una estructura protonizada polímer de l´estructura monomèrica de l´aigua. La polimerització és anàloga a la que s'obté en les membranes. L´aigua Inter membranosa es polimeritza sota l´acció conjunta de la radiació U .V i de la compressió magnètica (zona mirall) en les membranes (veure lantànids, genètica quàntica).

El Silici (Si) mA = 28. Per les seves propietats opto - quàntiques reversibles, assegura la sinergia coherent de la matriu.

La Plata (Ag) mA = 107.80. Per les seves excel·lents propietats de conducció electrònica contribueixen a una bona repartició de les càrregues catiòniques dins la matriu.

El Lantani (La) mA = 139.91. Primer element de la sèrie dels Lantànids, posseeix una susceptibilitat magnètica interessant ; la trivalència de aquest element confereix a la estructura que ell forma, propietats al·lostèrica. El que s´ha dit és idèntic per al Luteci, l´últim element de la sèrie dels Lantànids (Ln3+) o Terres Rares.

Les Funcions Estructurants del Món Quàntic dins una medicina pluricomplexa.

IIA Definició de la noció del cap a l´experiencia médica.

IIB La Funció dels medicaments i esl seus diferents nivells de competència.

IIA La definició de la noció del camp de l'experiència mèdica.

El camp de l ´experimentació mèdica recorre a la representació de les qualitats estructurals de l´home proposades per la medicina experimental.

Intel·ligència del que es viu no pot ser abordada dins un model dual , però si dins les formacions conceptuals dels seus resultats.

Les conseqüències del pensament complex son molt diverses. Doncs elles segueixen un morfisme, per a no dir una genètica que crea un nou camp d'experiència. La medicina experimental al beneficiar-se d´aquesta **representació voluminosa** proposa medicaments en els quals llur qualitat òptimes s'adeqüen als principis de l ´ètica biològica.

Les separacions constitucionals induïdes pels models mecanicistes es veuen sotmeses a la dilució quàntica. L'extracció de les dilucions quàntica allibera noves natures i proporciona nous estats al medi biològic quan hi son aplicades.

De l ´home subjecte i objecta a l ´experimentació aconseguim una transició i fins i tot un salt quàntic cap a l ´home REGISTRE.

Les conseqüències immediates ens proposa unes nova metodologia de pensament per enfocar la matèria i les diferents organitzacions d'aquesta última. Aquesta representació HOLOQUANTICA (o volum que conté la **morfogenètica hermítica**), ens condueix a considerar els coneixements mèdics com a part d´una estructura pluricompleja a (n) operadors. El camp fins ara tancat s´ha obert cap a un futur genètic de naturalesa experimental en el si de les disciplines mediques on l**a suma de les disciplines no equivalen a tot el camp.**

Segons el principi pluricomplexa, tot el nostre sistema de pensament experimental es troba sembrat de noves qualitats estructurals. El nou sistema de camp d'experimentació ja no presenta una entropia irrevocable sinó noves esperances energètiques en conformitat amb el quart estat de la matèria o estat de plasma.

Dins la visió mecanicista, el camp d´experimentació associa o dissocia segons les necessitats de compartimentar els comportaments dels subjectes i les condicions concretes de l´experimentació. Els receptors i els vectors medicamentosos es **dipositen** dins un espai de temps definit per marc de l ´experimentació. L´experimentació subministra les informacions i la interpretació medica, al seu torn, analitza les diferents natures posades en presencia.

Dins la definició del camp d'experimentació mèdica segons l´enfocament quàntic les disciplines deixen de considerar-se com **estanques** passant a ser englobades en el camp de l´experimentació i convertir-se en partícip, amb les seves respectives qualitats,

d´un esdevenir experimental i mèdic però sobretot obert.

Dins els sistemes quàntics oberts, com poden ser-ho els camps de l ´experiència mèdica, apareix com a principal operador experimental **l´estat de consciencia.**

Tota la matèria subjecta a l´experiència es converteix en el locus de l´estat de consciencia i proposa solucions genètiques futures a tots els cossos en presencia. La qualitat o operador de consciencia ha diluït el conjunt de representacions materials o immaterials. d'aquestes. I en llurs representació les ones sorgides proporcionen un nou enfocament que apropa els mons del pensament quàntic creador del locus físic i psíquic, **psicofísica quàntic**.

La consciencia habita el camp de l'experiència. El contenidor i contingut, distribueixen l´esdevenir de les noves qualitats i ja no posseeixen mes les qualitats anteriors.

L´aproximació quàntica del camp ja no proposa pas la simplicitat d´una demostració causal. Les conseqüències (1) biològiques autoimmunes, biòtiques, hormonologiques, terapèutiques, neuropsíquiques, indiquen que, en el camp de l´experimentació existeixen diferents estats de qualitat per a la consciencia.

Així la noció mateixa de medicament adquireix una dimensió sorprenent que integra nombroses organitzacions mòrfiques i estats energètics i alhora coherents. Val adir que el quart estat de la matèria qualifica els acords del camp de l´experiència.

El camp de experimentació mèdica adopta una dimensió harmònica mes complexa i comprensible.

Les qualitats o operadors estructuren els entorns i els estats a la velocitat de la llum. Aquesta consciencia del camp possibilita la demostració d´altres estats de la matèria més enllà del quart estat (més allunyats de l ´estat de plasma). La funció temporal de tals estats, representa una Font d'energia important, veritable medicina, a la que recorrem quan aquesta consciencia envolta el nostre material gènic i per tant vital. Les conseqüències d´aquests estats de consciencia impliquen transformacions reals en el domini de les neurociències i la immunoteràpia.

Els progressos constants i importants de les disciplines especialitzades, aporten a l´edifici interior de la consciencia, els materials indispensables per a l´obra mèdica

1) Remissions espontànies om agreujaments patològics, Efectes terapèutics del tipus Placebo.

II.B - La Funció dels medicaments i els seus diferents nivell de competència.

II.B(1) Els medicaments físics quàntics o intrònics.

Des del punt de vista quàntic, el medicament físic representa un conjunt d'informacions quantificades capaços de provocar ressonàncies qualitatives indispensables dins els processos de reestructuració de la coherència dels mitjans gènics (o hermítics).

El medicament físic o quàntic, per la seva funció de mobilització, de qualitat de les memòries obeeix a una representació mòrfica del sistema biològic en **esdevenir** a fi d´assegurar l´ens biològic els recursos en. Partícules, molècules, i per tant genètics indispensables.

La medicina atòmica o quàntica proposa l´aplicació i ús del model de la ressonància a tot el sistema de vida de la informació.

El medicament quàntic obeeix en la seva realització concreta a una construcció mòrfica pluricomplexa que recorre a una organització trilògica de memòries (necreada, increada, procreada). Veure figura -19.

II:B (1A) El medicament físic quàntic o intrónic.

Un medicament quàntic correspon a una configuració anti hermítiques del medi biòtic. En efecte la sinergia i la coherència de qualitats desenvolupades en el medi vital, ADN (conjunt de memòries hermítiques), no poden ser restablertes sense l´aportació informacional de solucions anti-hermitiques complexes del medi, i obeeix a la relació unitària de normalització, expressada per:

H.H† ≡1≡ H†. H amb **H**.H† con E (Ψ)
Designarem por (H) El Hamiltonià d un sistema quàntic i E (Ψ) el valor mitja de la seva energia.

$$E(\Psi) \equiv \frac{\langle \Psi | H | \Psi \rangle}{\langle \Psi | \Psi \rangle}$$

La condició de normalització <Ψ Ψ>≡ 1 sent complet.

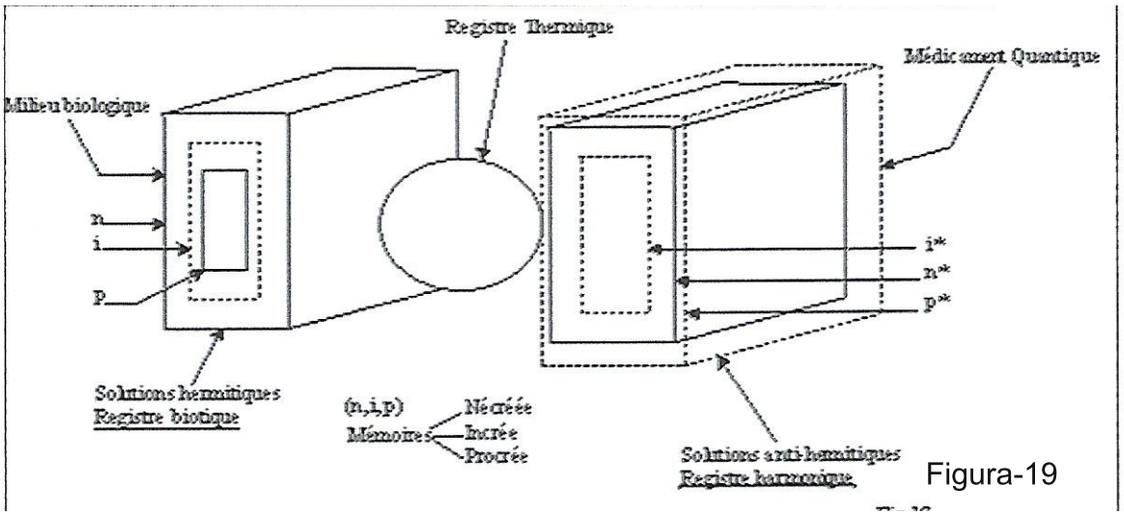

Figura-19

Entre els dos registres hermítics i anti-hermítics hi ha un mitjà resolvent, denominat Registre thermitic, que acordarà les qualitats de les memòries en dos p N registres en presència.

Aquest registre es el veritable lloc de dilució de les qualitats dels operadors.
Els registres thermitics obeeixen a la relació de normalització simplificada $H.H^{\dagger} \equiv 1$.
El tercer lloc de d´acord de les freqüències atòmiques és regit pels operadors de la densitat

P=e-H / KT*Tre-H / KT
$Tr\rho^2=1$

El registre **thermitic** correspon a una **matriu voluminosa.**

Els acords entre memòries són de natura física pel què considerem que l´acció d´un medicament quàntic obeeix a la **física de matrius** voluminoses, i en concret a **l´expulsió de solucions qualitatives.**

El lloc de la dilució thermítica posseeix diferents densitats.

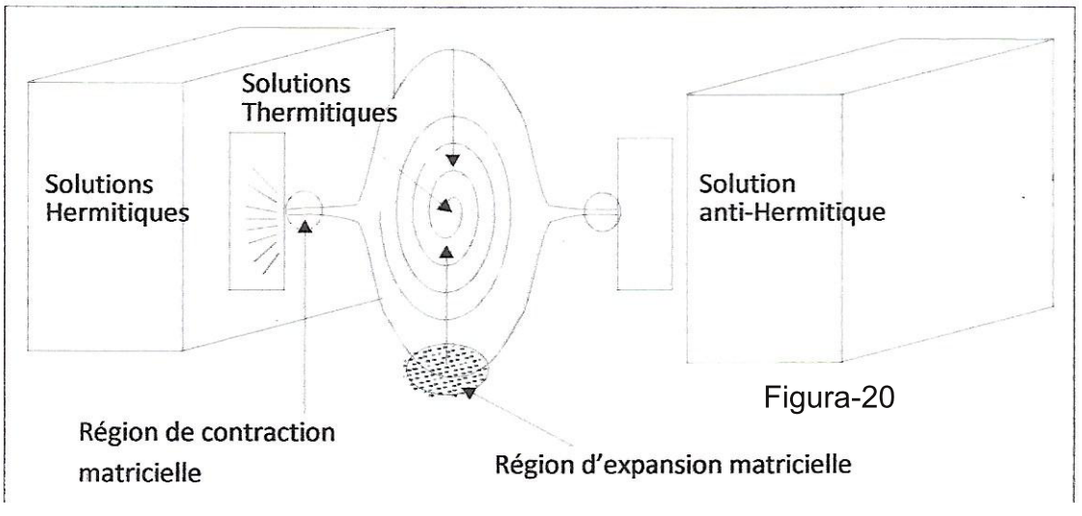

Figura-20

Idea principal d´un medicament quàntic o medicament harmònic.

S´ha de tenir en consideració els escenaris de recuperació de la degeneració quàntica de l´ADN i el seu restabliment hermític, així com el fenomen d´inversió de registre.

Aquests càlculs es fan a partir de l'empenta quàntica Tr(ρ)

Les conseqüències dels medicaments físic o quàntics, segons la seva concepció, son d´abast general.

Les solucions qualitatives termítiques o solucions harmòniques, provoquen la reorganització de memòries i estructures del medi biològic.

L´enfocament quàntic és inequívocament voluminós i qualitatiu; pren en consideració les ones de matèria, els quanta de camp, els operadors, tensors, atraients i altres qualitats com ara: el gust, la raresa, la veritat, el color, la bellesa...totes elles qualitats diluïdes en l´esdevenir mòrfic del restabliment genètic, és a dir biològic.

La representació mòrfica de l´ADN i les conseqüències analítiques aplicades a: les bases (A, G, C, T, U) i; els seus components els enllaços transversals de pont d´hidrogen que lliguen les dues cadenes, condueixen a admetre l'existència pro material d´una tercera cadena intermèdia com "estructura" qualitativament expulsada a l ´interior de la doble hèlix de l´ADN.

La tercera cadena d´ADN, desenvolupa una estructura exothermitica. (fig.3 (A) 3(B).

Les quatre bases A, G, C, T en l´ADN.

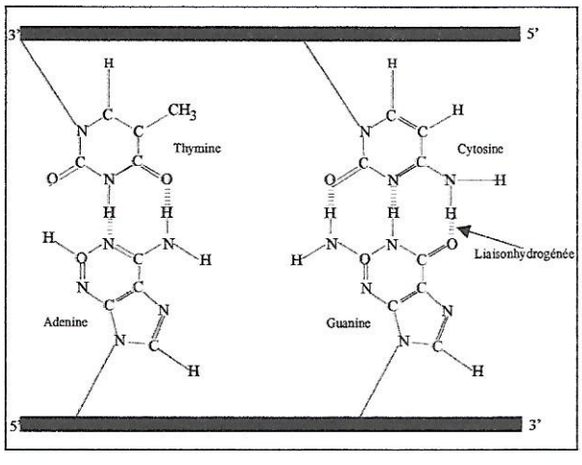

Figura-21

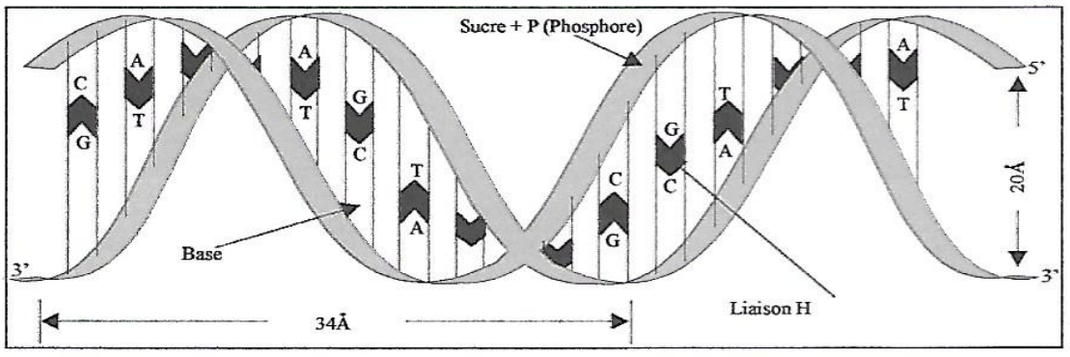

Figura-22

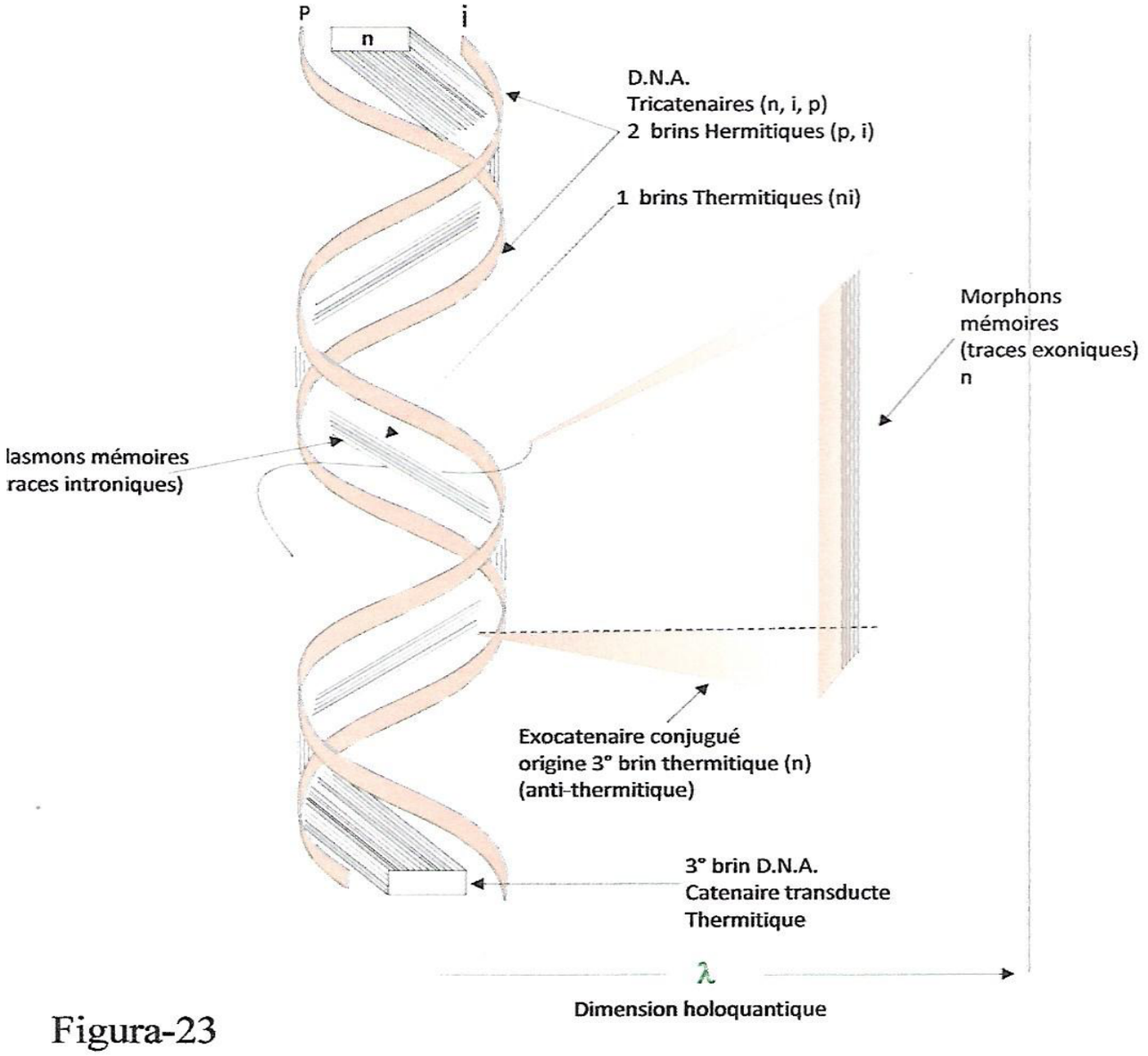

Figura-23

Mecanismes de la projecció holoquàntica.

En el si de tota representació thermítica preexisteixen les estructures qualitatives: nucleòniques, mèsiques i temporals – plasmons de memòria.

La tercera cadena thermítica constitueix un registre físic contenint la **memòria necreada dominant** < i / n / p >. La funció n estructura el registre termític. La existència física de la tercera cadena termítica queda demostrada per la funció de l´expressió genètica de l´ADN (mecanisme de duplicació i de reparació). **La tercera cadena** presenta també la propensió a la projecció holoquàntica exotransducta. En efecte, l´estructura morfo memorial del tercer cordó, és ja per si transducta de les qualitats p, i (de registres hermítics, **intrònics i exònics**, existents en la bicatenaria). La distorsió de la doble hèlix que posseeix un gran i petit solc constitueix una conseqüència directa morfo-memorial de dues memòries (i, p), que es troben distribuïdes de forma estereològica diferent.

Dins els fenòmens de duplicació de l´ADN, els interventors macromoleculars són coneguts: helicases, topoisomerases, proteïnes monòmers de d'estabilització. Els mecanismes semblen elucidats a nivell molecular, els marcatges isotòpics (Tritium31T) permet seguir les destinacions estereoquímiques. No obstant això, no es dona cap informació completa pel aclarir els mecanismes de promoció i d´iniciació dels fenòmens concrets de l´obertura de la doble hèlix de l ´ADN. Només la hipòtesi thermítica i anti-thermítica pot explicar la mecànica dels acords o desacords del tercer cordó transductor i les seves conseqüències expressives. Dins els fenòmens de desestabilització de la doble hèlix la exocatenaria transducta, pren tota la seva significació operativa. De la mateixa manera que l´acció de l ´ADN helicasa i ARN primasa.

La integritat de l´estructura de l´ADN (cas de l´ADN catenari associat) és considerat com normativa dels operadors de la qualitat a la unitat (cf.Equació 2).

La destrucció de l´ADN (cas de l´ADN catenari dissociat), per una causa anticomplexa, és considerada com **diluent** dels operadors de qualitat de valor **nul.**

L´aniquilació termítica / anti -thermitica, constitueix un cas particular de dilució operativa.

La normalització qualitativa única≡ constitueix un cas particular de dilució operativa.

Els valors d´1 i 0 són operatius del medi termític i anti-thermític. Aquest valors o operadors de qualitat estan vinculats entre si per l´expressió 0†i=1

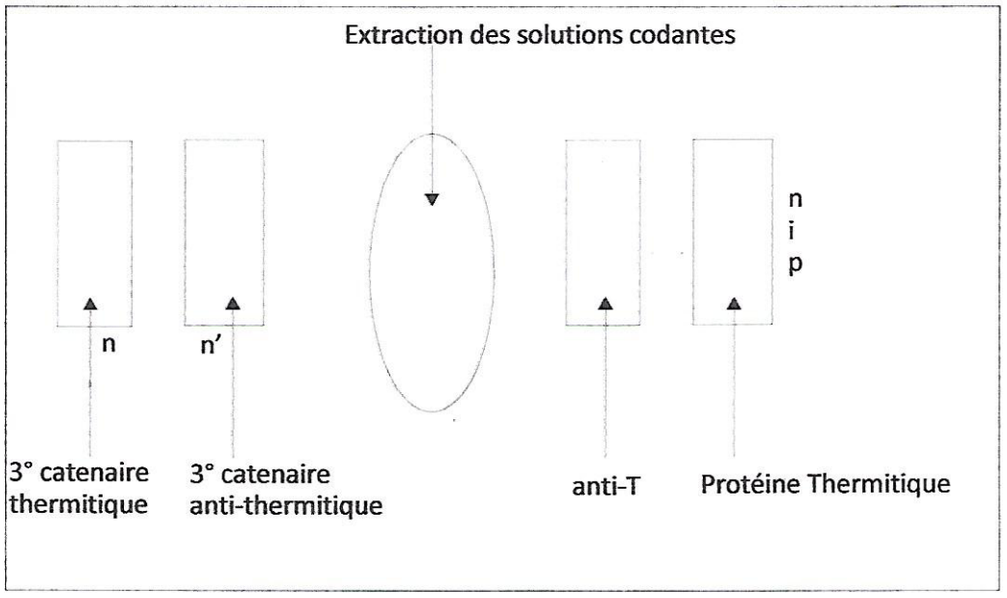

Figura-24

Compressió “qualitativa” de l´expressió transducta del tercer cordó de l’ADN.

Nomes les proteïnes que posseeixen regions anti-thermítiques poden contribuir a l l´extracció de solucions codificadores.

Les proteïnes que no tenen les regions anti termítiques no transporten pas ni transmeten els morfons i plasmons de memòries.

En conseqüència es classificaran les proteïnes thermítiques i anti- thermítiques de **transducció** com expressives termitica i anti -thermitica. I es classificaran les proteïnes hermítiques i termítiques de transducció com repressiva thermítica.

Esquema dels plasmons de memòries transductes de H_1^1 (hidrogen) dins la tercera catenària exoducta de l´ADN.

La tercera cadena d´ADN està constituïda per un plasma d´Hidrogen. Els operadors de qualitat i la funció memorial (n) travessen les bases (ATCG i U en el cas de l´ARN), per crear **l´estructura exoducta o projecció holoquàntica del tercer cordó thermític transducta (de transducció).[1]**

Aquesta estructura d’expulsió conté els **morfons de memòries** de les catenàries (p, i) dels dos cordons de l´estructura química. Aquesta estructura de memòria o **registre transducta** contindrà les traces exòniques de codificació de les futures estructures duplicades de l´ADN.

Dins el tercer cordó transducta, els **plasmons de memòries** constitueixen el **Registre transducta** (com es el cas inductor de l´ADN bicatenari). Aquest registre conté les

petjades intròniques “no codificadores” per a l´estructura catenària que hagi de duplicar-se, però codificadores per a la duplicació del tercer cordó transducta. La problemàtica explica la futura morfologia de l´ADN duplicat.

Aquests conceptes quàntics solucionen els problemes morfogènics i embriològics.

Es pot esquematitzar el seu funcionament pel següent dibuix:

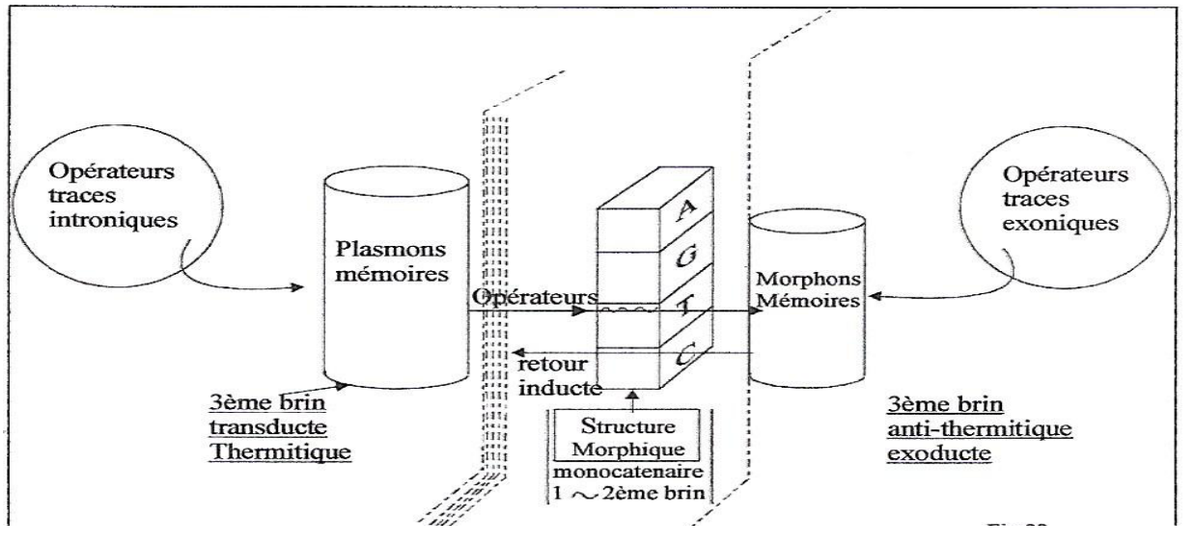

Figura-25

En el si d´un ADN raonablement coherent s´establirà una ressonància particular entre els **registres exònics i intrònics.**

L´existència d´un retorn induït de caràcter exònic del tercer cordó anti- thermític cap a la tercera catenària termítica, assegura l´estabilitat de l´edifici mòrfic. Dins aquest cas l´operació de reestructuració transducta l´anomenem estereoductancia plasmàtica.

Organització de memòries necreades (n), procreades (p), increades (i).

Dins l´organització de les memòries i dels seus fonaments axiomàtics, hi ha una problemàtica lligada a **l´estructuració del no-res.**

Les memòries necreades les plantegem com a funció d´estats del no-res. La reflexió sobre el no-res, **que no s´ha de confondre amb el buit**, ens porta a debatre sobre l´anterioritat d´aquest últim pel que fa a les memòries que ell mateix gènere.

Opera el no-res des de la seva existència, des d´una organització de fet o “de dret”?, conseqüències lògiques de l´estat d´entropia negativa, o bé, constitueix un esdeveniment que existeix segons un **morfisme[2] inhabitual al nostre pensament lògic?**

Segons la seva evolució, dins la trajectòria del temps, el no-res estaria prou estructurar per operar per si mateix una inversió en el temps, generant així una memòria **Necreada.** Es tractaria, dons, d´un fenomen de precessió supraquàntica. Les concentracions d´entropia negativa de la memòria **Necreada**, donarien lloc a un veritable acte progenitor d´altres memòries increades i Procreades que elles sostindran.

La regió temporalment memorial necreada podrà representar "l'úter quàntic" o matriu quàntica primordial o "memòria in úter". Es podrà llavors considerar que aquesta memòria "in úter" ha estat en l´origen dels mons i de la distribució de les matèries corresponent a una veritable embriogènesis (cicle de maduració de 64 regions o mons (63+1)).

[1] Nota de traducció.

[2] Comprenem el morfisme tant atòmic com biològic per l´exercici del nostre pensament, resultant d´estats complexos, més lògics. El morfisme de memòries no s'emmotlla de forma lògica als nostres conceptes. És anterior a l´estructura, exerceix el seu dret gènic en diversos referencials temporals.

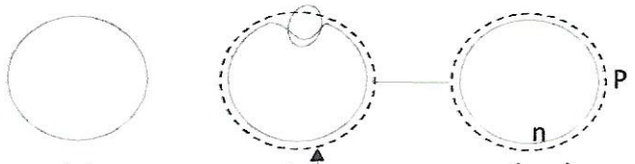

(n) (n) contraction locorégionale nécrée (n, p) Stabilisisation et procréation

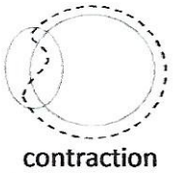

contraction locorégionale de (P)

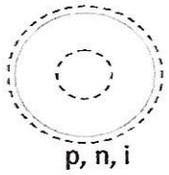

p, n, i Stabilisisation et incréation

Afin de faciliter la des mécanismes, nous avons une représentation circulaire sufacique
Nous adoptons dans d'autres représentations la morphologi volumique

etc..

Les contractions sont transductes et en mouvement de précession morphique

Diverses représentations des 3 mémoires sont possibles

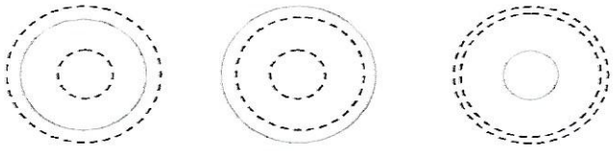

p, n, i n, i, p p, i, n

Ainsi que des représentations transductes

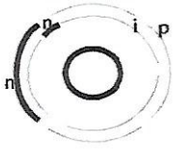

(p, n) (i, n) (n) et (n, i) (p, n) (n)

Figura-26

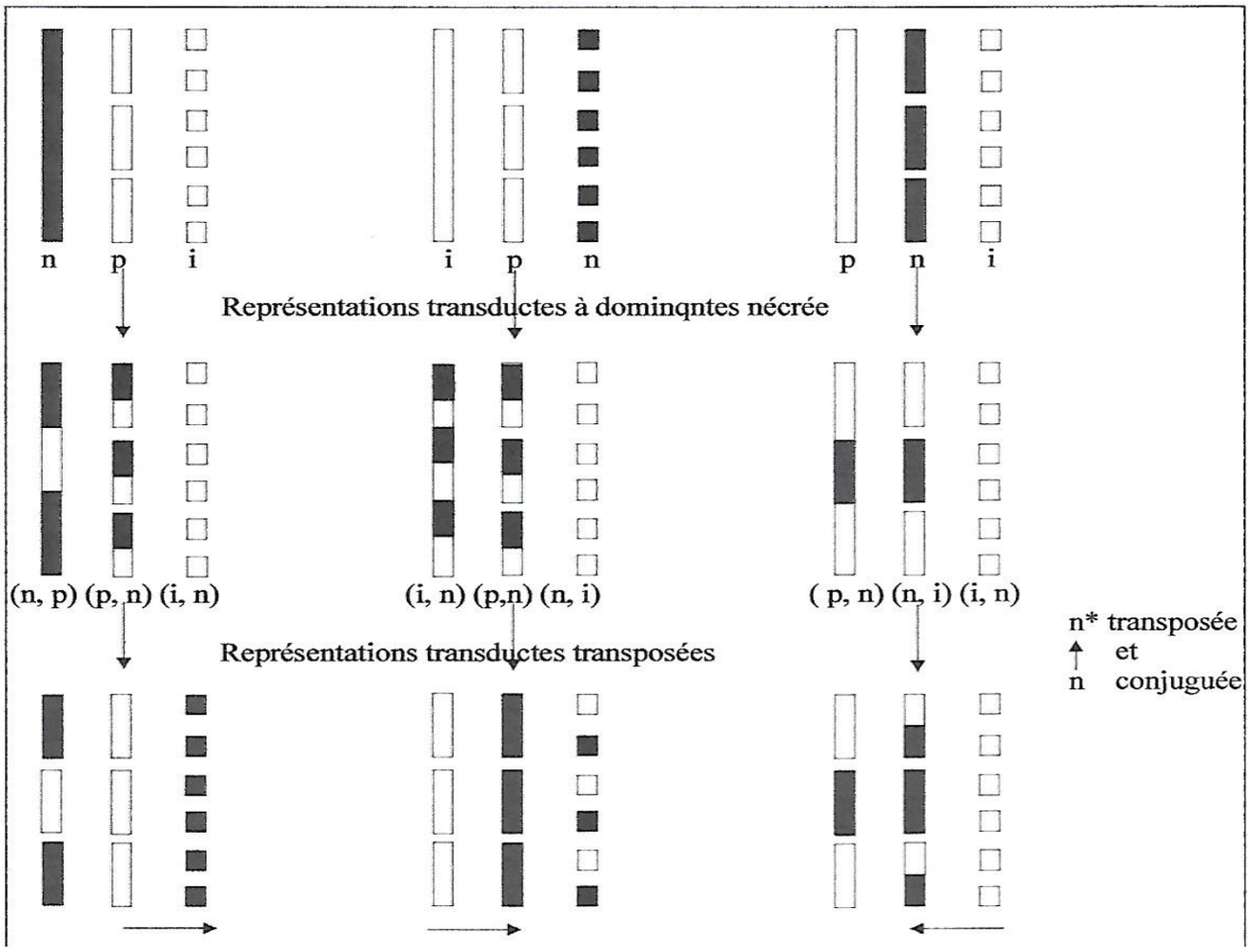

$2^3 \times 2^3 = 64$

(n, p)2^3=8
(n, i) 2^3=8
(n, n*i)2^3=8

En representacions transductes traslladades i conjugades
2^3x2_3=8x8x8=512

En representacions transductes senzilles
2^3x2^3=8x8=64

223	8	16	Hermítics
2^3x2^3	64	128	Transductes senxills
$2^3x2^3x2^3$	512	1024	Transductes traslladat i conjugat
$2^3x2^3x2^3x2^3$	4096	8192	Termítics y anti termítics
	4680	9360	**Configuració total**

Per definició entropia negativa, el registres necreats son de naturalesa matricial termítica. (Th).

Els registres increats i procreats son de naturalesa matricial hermítica, (H).

Propietats simplificades de la memòria procreada.

La memòria procreada genèticament pertany a la memòria necreada. Són les contradiccions de la memòria necreada les que donen naixement a una nova configuració, de la mateixa manera que un úter expulsaria les noves qualitats vitals de vida (la memòria procreada).

La memòria procreada, per la seva representació hermítica, es presenta a la vida memorial **expressada**, i a la vegada la memòria necreada seria el principi de concepció que es revela per expressions morfogenètiques successives. La vida memorial necreada no s´expressa, es troba en esdevenir.

Es podria assenyalar que representa la memòria volumètrica del futur. La memòria procreada, estaria particularment adaptada a la vida de la memòria memorial dels sistemes infraatòmics o còsmics, ella crea l´energia necessària per a la cohesió de les partícules nuclears.

Propietats simplificades de la memòria increada.

La memòria increada pertany genèticament a la memòria procreada. La representació hermítica la classifica entre les memòries responsables de les propietats de transició energètica de la matèria.

Dins l´àtom, la memòria increada estructura els nivells quàntics o electrònics, sustentant les propietats electromagnètiques dels àtoms i principalment de les memòries Químiques Electrogémiques diferencials: MQED…

Dins l´àtom la memòria necreada podria estar representada materialment per l´existència

del neutró n^1_0.

La memòria procreada serà representada per l´estructura del protó p+.

Aquesta representació simplificada necessita nombroses discussions des de el punt de vista de la física nuclear.

P^+	=	Procreada	
n^1_0	=	Necreada	
e^-	=	Increada	
n^1_0		p^+	e^-
necreada		procreada	increada
n		p	i

Segons les convencions físiques, el neutró no té càrrega, el protó té càrrega positiva i l´electró càrrega negativa. Segons la visió de les memòries, les càrregues descrites no serien altra cosa que deformacions memorials de les matrius. Aquesta explicació vinculada amb les càrregues procediria dels fenòmens físics de matrius temporals.

Aquesta física de matrius volumètriques llançaria de manera satisfactòria certa llum tant en les carregues com a altres qualitats es refereix, com poden ser: el gust, el color, la raresa, la bellesa, veritat…Atribuïdes a les partícules.

Vàrem adoptar el terme de memons per a qualificar les diferents càrregues elementals.

Memons necreotrópics	n^1_0	càrrega (0)	memòria necreada
Memons procreotrópics	p^+	càrrega (+)	memòria procreada
Memons increotrópics	e^-	càrrega (-)	memòria increada

La representació transducta conjugada de memòries (n, p, i) impliquen totalment les antipartícules particions de càrregues elementals p^+/n, e^-/n, 0/n.

II.B (1) B – La tercera cadena de L´ADN (o catenària Thermitica).

La transmissió gènica es realitzà a partir de la reproducció d´una part de la doble hèlix de l´ADN. La transcripció de la mono catenària s´efectua amb l´ajuda d´una proteïna especial, anomenada ARNt, (ARN transcriptasa).

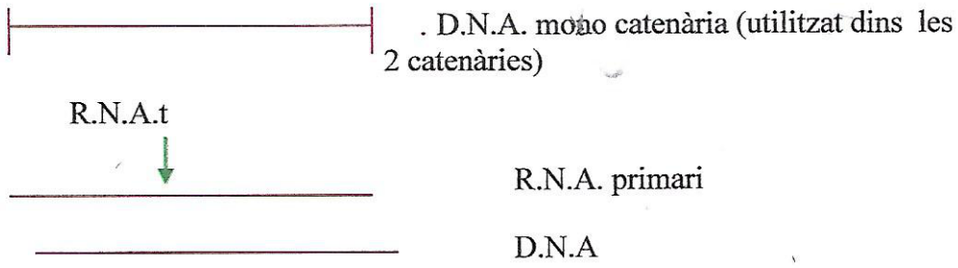

Els mecanismes de lectura vénen descrits dins Ln+3. **Representació ternària de l´ADN**. De fet l´explicació proporcional de l´elecció d´una sola part de la doble hèlix ha de obeir forçosament a una predestinació de memòria i no a una distribució incoherent. Dins la doble hèlix, es pot considerat que aquesta és ternària i no binària.

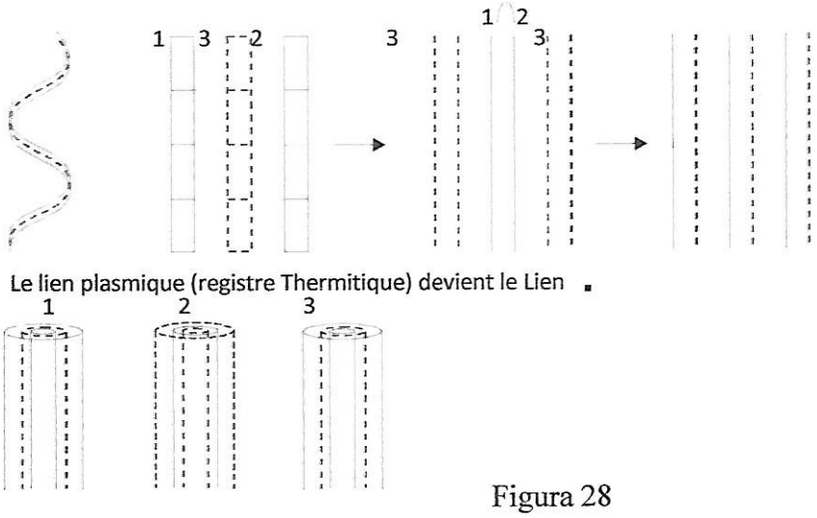

Figura 28

Cada configuració comporta les tres memòries i els tres registres corresponents anti - hermític / hermític central.

Commutació d´operadors. La física de matrius o mecànica de matrius es la que ens permet comprendre l´estructura genètica dels operadors. Les matrius s'adeqüen perfectament a l´estructura dels operadors.

L'existència d´un tercer cordo ens dona una solució elegant a un important nombre de reacció o lectures físiques dels codons de l´expressió genètica. La presencia de proteïnes especialitzades associades a la mecànica gènica com ara les polimerases, helicases…, queda del tot aclarida, al igual que els mecanismes d´estructuració de

l´ADN, entre ells la desnaturalització o reparació de l´ADN amb l´ajuda d´aquestes proteïnes.

La memòria mòrfica de la tercera cadena es permet comprendre els lligams de les operacions que tendeixen a estructurar o desnaturalitzar l´ADN.

La alteració de la memòria termítica, provocaria inevitablement enllaços de memòries dins les cadenes fisques, això comportaria una ineptitud en la intervenció de les proteïnes especialitzades, tenint en compte que els acords codificador de freqüència no poden realitzar-se en els dos cordons.

Val a dir que les dues memòries ADN (dues cadenes) són **memòries transductes** de la memòria thermítica central i holoquàntica. **(La memòria termítica és alhora el centre i l´exterior).**

Aquest enfocament no te que ser pas considerat espacial, sinó com a temporal.

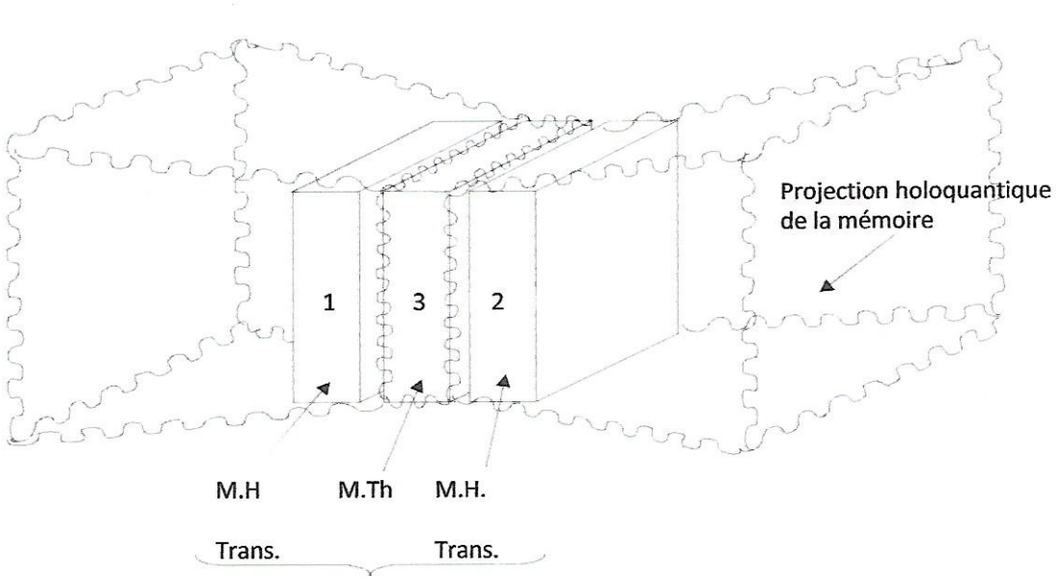

L´ADN. Tres memòries : una termítica i dos de transducció.
Definició de les memòries transductes. Es tracta de les memòries que són travessades per un altra memòria termitica o una altra.

No cal obviar que ambdues memòries transductes es troben alineades amb regions qualitatives procedents de la memòria termítica. Diverses operacions regeixen la propagació sostinguda de la projecció holoquàntica de la memòria thermítica.

Transparència Reflexió R + T = 1 Transmissió

El conjunt d´aquestes interaccions de registres de memories thermitiques o transductes obeeixen a la física de matrius. L´evolució de les matrius obeeix a la mecànica temporal.

Les operacions físiques de matrius es troben estructuralment lligades per entitats morfogèniques o atractrors termítics.

Val a dir que el terme atractor no revesteix una indicació física atractiva, sinó que s´ha de considerar en **el sentit d´organització d´entropia negativa. L'atractor representa el possible adveniment del medi memorial.**

Entre els atractors qu representen una família d´ordres, nosaltres podem citar els atractors termítics :

Els atractors.

Els inhibidors thermítics i anti-thermitics.

Els rotatoris thermítics i anti-thermitics.

Els creadors thermítics i anti-thermitics.

Els conjuradors thermítics i anti-thermitics.

Els inversors thermítics i anti-thermitics.

Els condensadors thermítics i anti-thermitics.

Els contractors thermítics i anti-thermitics.

Els diluents thermítics i anti-thermitics.

Els qualificadors thermítics i anti-thermitics.

Els simetritzadors thermítics i anti-thermitics.

Els atractors són operadors de la mateixa manera que els tensors, els morfons de memòries, els plasmes de memòries etc. Els atractors pertanyen a l´entropia negativa i el repulsors a l´entropia.

Repulsors hermítics.

Els degeneradors hermític i anti -hermítics.

Els separadors hermítics i anti-hermítics.

Els desqualitadors hermítics i anti-hermítics.

Els desimetrizadors hermítics i anti-hermítics.

El conjunt d´atractors i repulsors organitzen la vida de la memòria de l´ésser vivent.

La mort biòtica, és a dir per pèrdua de l´equilibri biològic, correspon a la condensació d´una tara hermítica de l´ADN no desestructurada per la configuració hermítica (degeneració quàntica) i que no pot ser desestructurada per la memòria thermítica que ignora la tara, per trobar-se en un altra temps.

Tot i que la tara es ignorada aquesta no deixa d´existir en una de les dues memòries transductes de l´ADN. La tara pot ser un morfo de memòria d´un altre temps que no potser ni és distingible a nivell opto - quàntic.

La mecànica temporal podrà elucidar aclarint la discussió estructural del morfo de memòria. Sembla lògic, per no dir biològic, que la tara transducta no sigui una estructura molecular material sinó més aviat un morfo de memòria associat a un quantum de camp, podent-se considerar com una « energia pura » producte d´un altre morfisme temporal.

Sembla que la tara transducta obeeix a una predestinació sòlidament estructurada en l´actualitat. Aquesta tara transducta o codó de la fi de la vida, sembla respondre a una predestinació qualitativa en el nostre referencial terrestre. Constitueix una intel·ligència mòrfica que al nostre entendre ens trobem sotmesos la majoria dels éssers procariotes. Més enllà de la tara transducta el verb biològic existirà.

El fenomen de ressonància de la memòria en els registres thermítics.

Dins l'apropament quàntic al medicament, almenys dos registres thermítics concorden les qualitats i els operadors. El registre thermític d´origen genètic, (tercera catenària o tercer cordó), anomenat Th3G, expulsa les seves qualitats cap el registre thermític de conjugació Th1, veritables lloc de dilució de les qualitats del registre anti-hermític, o registre harmònic o també medicament quàntic AH*.

Es dóna una ressonància de memòries entre Th 3G i Th1. Quan aquesta ressonància és total, el medicament quàntic AH* intervé sobre les memòries transductes de les dues cadenes de l´ADN (o registres hermítics H i H*).

Els registres hermítics són naturalment qualificats de manera diferent encara que posseeixin idèntica naturalesa química.

La ressonància de la memòria considerada thermítica és responsable de les reestructuracions necessàries en les zones gèniques dels codons problemàtics. El punt de vista quàntic ens indica que la dilució qualitativa ressonant predestina la discernibilitat terminal. Ens trobem dins un món de memòries a on l´aparent indiscernibilitat dels elements observables condueix a la discernibilitat terminal material, amb els seus seguicis de seleccions i solucions concretes.

L´aspecte de ressonància thermítica s´ha de considerar com un fenomen físic

interreactant de 2 o N memòries thermitiques. El fenomen està lligat a una mecànica temporal i més particularment a la física de matrius voluminoses.

Passem a descriure els estats de memòries thermítiques en presencia:Siguin de Th3G i Th 1les matrius voluminoses en presencia.

Siguin $\begin{bmatrix} it3 & d\mu \\ & Th3G \end{bmatrix}$ et $\begin{bmatrix} it3 & d\mu \\ & Th\ 1 \end{bmatrix}$ dμ les qualitats indiscernibles amb

it3	Funció temporal
d	Dimensió geomètrica de la matriu
μ	Funció de partició associada a la distribució del temps segons un estat determinat.

Segons el nostre formalisme de la memòria.

A l´estat de la matriu podem satisfer la condició de normalització voluminosa.

$N \equiv \iiint \left| \Psi(d) \right|^3 d.\sqrt{} \equiv 1$

aquests per indiscernible =[I]

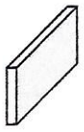

Per a la qual discernibilitat =*[I]

Operadors de matrius atractors o repulsors

Ens apareix que la posada en ressonància de 2 o N matrius de memòries dotades de la mateixa propietat de indiscernibilitat, provinents de 2 o N Regions temporals diferents, generen discernibilitat.

[I]. [I]= *[I]

Aquesta relació paradoxal expressa des del punt de vista quàntic, dins els dos casos la creació de regions temporals noves, a [I]* o [I], les propietats del **temps s´inverteixen**.

La indiscernibilitat no constitueix l ´oposat del que es discernible. Aquestes funcions són generades per les distribucions, i particions temporals diferents. De manera que:

[I][I]=[I]

És preferible de substituir el signe = per un altre signe que pugui distribuir volums temporals.

|3>|3> Ket cúbic <3|BRA cubica

Les relacions vénen per un volum temporal en:

[I][I]|3>[I] tres registres per a un volum temporal
[I][I]|3>*[I] anti-hermítics 8 registres

0 hermítics 8 registres
|8> Ket exatic
<8| Bra hexatic

Les relacions vénen

[I][I]|8>[I] acord de ressonància
i [I] [I]|8>*[I] 64 regions temporals (8,16,32,64,128,512,1024, 4096,8192…)
Els repartiments de les qualitats són complexos:

Les distribucions de qualitats del tipus 8 registres (†) i en les memòries transductes del gènere 3(†) obeeixen a la mecànica temporal.

|3†> hermític } Memòries transductes, 1,2 cadenes
<3†| anti-hermític
|8†> thermític } Memòria (n)ducta o (n) ducta 3 cadenes ADN
<8†| anti-hermític } Memòria inqualificable, necessita d` un sistema.

Competències del medicament quàntic.

1.Possible activació de la memòria thermítica

2.Possible activació de la memòria transducta

3.Activació possible de proteïnes especialitzades ↔memòries hermítiques

Polimerases

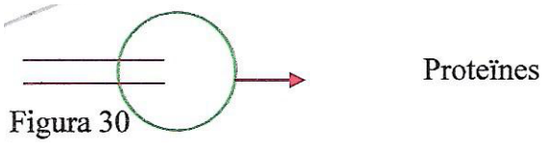

Figura 30

Dins les polimerases o proteïnes especialitzades, hi ha regions hermítiques i anti-hermítiques de memòries hermítiques i anti-thermítiques. 8 = 2^3,2 qualitats Th i anti*Th elevades al cub.

Es formaran els registres voluminosos a partir de les qualitats temporals (2 qualitats) i no a partir de referències espacials.

Definició i representació, de la thermicitat o hermiticitat dels registres termítics.

En la seva representació, la thermicitat es troba vinculada amb els operadors atractors.

Els atractors thermítics o operadors de matrius posseeixen una representació física voluminosa; la memòria correspon a una saturació temporal especifica. Els atractors o operadors posseeixen formes geomètriques particulars dirigides a provocar en els registres quàntics les modificacions i transformacions qualitatives.

Els atractors thermítics pertanyen a la regió temporal †h definida pels mitjans temporals
$|8\dagger\rangle$ i $\langle 8\dagger|$

La coherència de la thermicitat obeirà a la següent complexió temporal.

$\langle 8\dagger|o\dagger h|8\dagger\rangle$ **1 amb o†i atractror unitari voluminós normal (∭)**

Figura 31

Amb m† massa de temps del primer constituent temporal (plasmó de memòria): La dimensió regional total per al lloc o registres termític o anti-termitic estarà vinculada amb els operadors anti-thermitics i recursos temporals complets. Plasmó-memòria = primer Memó del referencial considerat.

La simetrització condueix

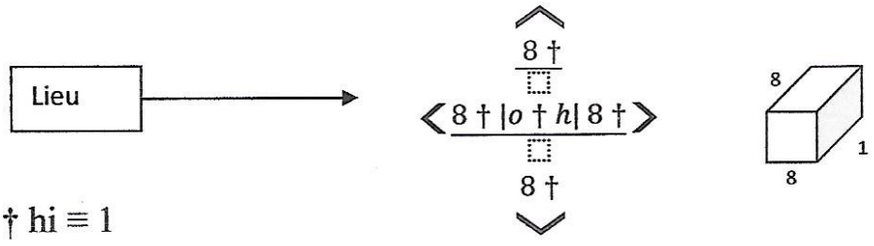

Amb o † hi ≡ 1

I amb massa temporal del plasma de memòria o plasmó de memòria.

$$1 / 8x8 = 1 / 64 \text{ ! } = m\dagger = \text{pes memorial / memó unitari } = 7.80^{-9}$$

La simetrització voluminosa thermitica i anti-thermitica condueix a una representació temporal n8! Formes de temps.

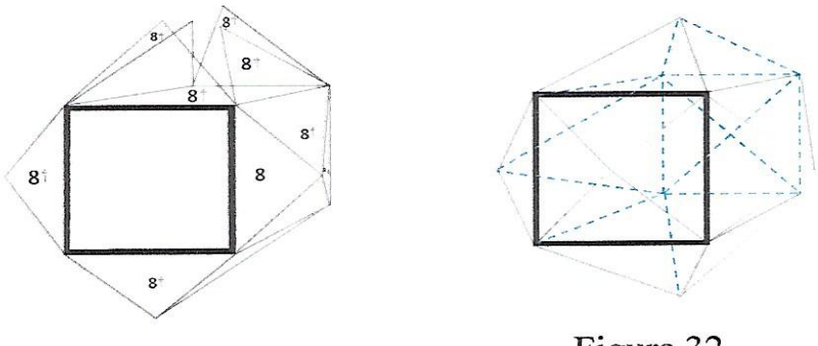

Figura 32

La disposició de les regions h i h[1] genera la memòria química o memòria electrònica.

Les memòries químiques es defineixen com posseïdores de la qualitat d´estructuració mòrfica. En el sentit temporal no constitueixen veritables memòries; les organitzacions són superficials: molècula a molècula, àtom a àtom, capa electrònica per capa electrònica.
De la expressió general $0\dagger i=[1\frac{1}{\infty}=0]$

$$=[\frac{0\dagger}{\infty}=0]$$

Podem extreure la primera unitat de massa temporal UMT (aquest valor correspon a una primera morfologia anterior a l´estructuració definitiva de la memòria.

$\frac{0\dagger i}{0\ \infty}$ = 1 la relació dita és homotemporal (formula (1))

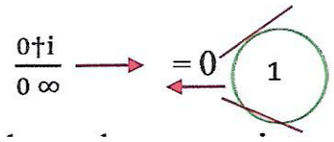

El passatge 0 de la fracció es anomenat homoducte associat..

$$=\frac{0\dagger i}{\infty}=1.0$$

L´aparició del valor 1 després de l ´operació és anomenada operació de creació normativa.

El Memó unitari de la forma i /n ! amb n = 64. Està vinculada amb la conformació temporal de l´ordre 64 !. Adoptada.

1/64 ! = (Mu) o Memó unitari.

L´energia associada a aquest Memó correspondrà a l´explotació de formula.

$\frac{1}{64!mu} = 1$ $0\dagger i=\frac{1}{64!mu}$

Formula 2 $\frac{1}{\dagger i64!mu} = 1$ $0\dagger imu=\frac{1}{64!}$

7.881.10-90=0†imu

En quina unitat té que expressar-se el Memó unitari mu ?. Si adoptem el gram (c.g.s), dins un protó existeixen.

$$\frac{1.24\ 10^{-27}}{7.8\ 10^{-90}} \approx 10^{63} mémons$$

La formula (2) ens indica que l´abstracció 0 correspon a un operador vinculat amb el procés de creació temporal.

El conjunt del formulisme temporal serà desenvolupar dins l´obra dels mecanismes quàntics de la memòria.

Conclusions particulars.

El formalisme quàntic possibilita, per la naturalesa dels seus conceptes, l´activació dels qualitadors d´origen memorial, que distribueixen els diferents esdevenirs en les estructures biomaterials.

La intel·ligència de l´esser viu, anteriorment de difícil quantificació per les funcions causals clàssiques, es torna considerablement més comprensible mitjançant la introducció d´un formalisme que fa us de la partició de memòries i els seus elements unitaris els memons i els morfons de memòries. La hipòtesis intrònica de la transducció operant revesteix un caràcter essencial per a l ´elucidació de la funció dels introns que representen un 95-97% del material genètic no codificable. En efecte, **quan es reconeix la funció, la memòria existeix en altres referencials a l´espera de modificacions qualitatives.**

L´organització qualitativa del tercer cordó transducte de l´ADN permet la comprensió de la major part dels mecanismes de recepció d´hostes virals i retrovirals, així com les seves conseqüències biològiques. Els funcionaments de les operacions, antigen - anticòs, poden discutir-se de manera satisfactòria gracies al formalisme quàntic temporal.

[1] Unitat de massa temporal U.M.T

Funció i estructura de la memòria química.

II.B- LA FUNCIÓ I ESTRUCTURA DE LA MEMÒRIA QUIMICA.

II B (2) Al·lopatia.

Hi ha diverses memòries químiques; algunes tenen origen endogen i altres exogen.

Dins les memòries químiques endògenes les configuracions electròniques de les molècules constitutives, de gens i proteïnes especialitzades, són les que estructuren les regions espacials de competència al·lostèrica. doncs es regla general les memòries químiques, tant endògenes como exògenes són electrògenes.

II:B (2) b Memòries Electrògenes.

Les diverses distribucions de les capes electròniques son les que regulen les afinitats estructurals.

La química sotmesa a la discussió quàntica també té en compte les memòries electrògenes, encara que segueixin en la seva exposició un formalisme diferent.

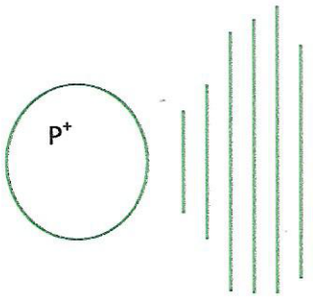

Memories (n, i, p)

Ψ cas senzill d´una memòria química electrònica.

La discussió quàntica permet descriure tots els estats discrets de l'àtom d´Hidrogen, nucleó $^{1}_{1}H$ i dels hidrogenoides. Mes enllà del Liti (Li) les representacions dels hamiltonians son molt complicades.

quan s´agrupen diferents àtoms para crear molècules es generen memòries químiques electrògenes molt complexes. Dinselcasd´hidrógen¡,lamemòria necreada es conjugada amb predomini p+ (procreada).

La molècula d´ Hidrogen

Cas típic d´una memòria electrògena

H^2 H ∩ H

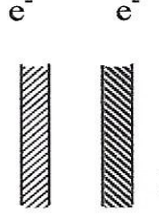

Figura-34

Cas isobàric (àtoms de la mateixa massa atòmica).

No existeixen a priori condicions sòlides que puguin explicar com dos àtoms d´hidrogen s´associen per generar H_2. Tant sols constatem la formació de la molècula. Per tal de comprendre l´estabilitat de la molècula, és indispensable entendre prèviament que estructuralment dos àtoms d´hidrogen haurien de repel·lir-se mútuament en ser les dues memòries electrògenes absolutament idèntiques. L´acoblament spin òrbita no aconsegueix explicar en la seva totalitat la necessitat d´associació.

Les dues memòries químiques estan lligades per una **tercera memòria transducta**, d´origen **nucleònic** (en aquest cas un protó).

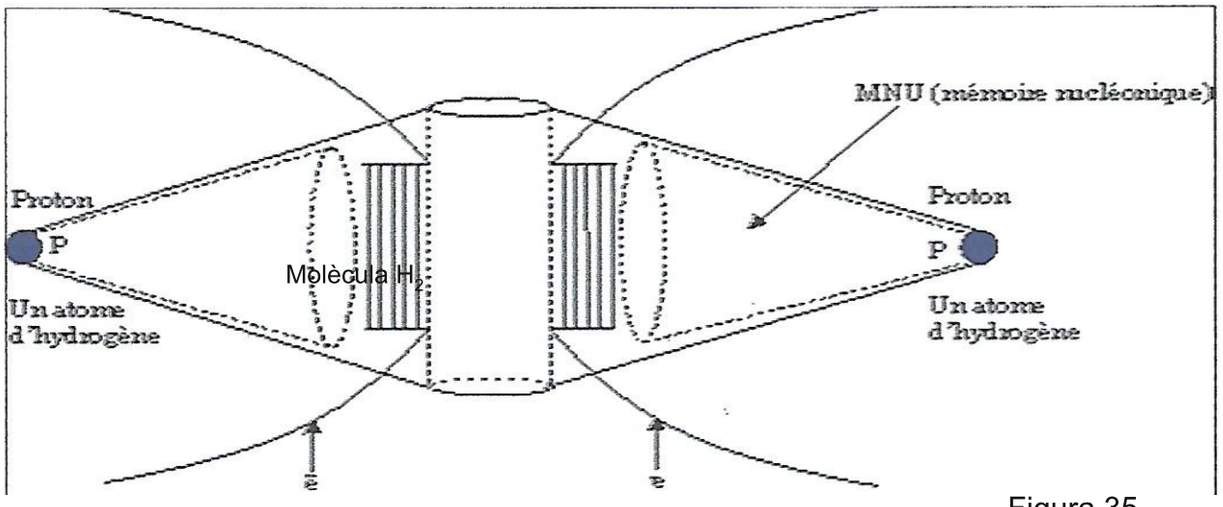

Figura 35

Dins la molècula d´hidrogen, en repòs, les memòries transductes resultants no són activades de manera significativa. L´ oscil·lació quàntica de la memòria transducta provoca agitacions moleculars.

Quan un àtom d´hidrogen es troba en estat lliure, pot utilitzar dues memòries, almenys, la memòria electrògena i la memòria transducta electrònica (MNTU) (MTNU)[1] (protons i neutrons, altres partícules).

Dins la molècula d´aigua assistim evidentment a un acoblament spin-òrbita.

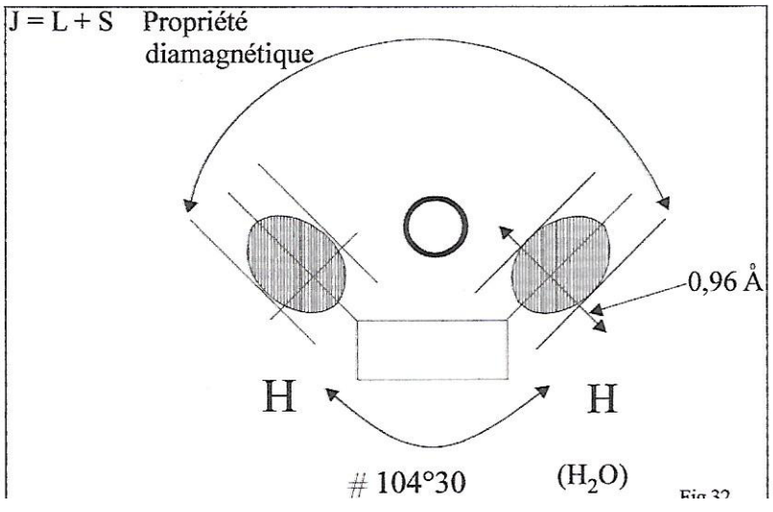

Figura 36

Dos electrons d´oxigen O^{16}_{8} (òrbites electròniques o quàntiques segons les discussions) s´uneixen a dos electrons de dos hidrògens. Els enllaços resultant no són isomorfs, ja , les òrbites es troben deformades en raó de la densitat electrònica de l´O / H (l´Oxigen posseeix 8 electrons mentre que l´Hidrogen tant sols un). Dins la molècula de l´aigua, dues memòries electrògenes es troben associades a dues memòries electrògenes de l´oxigen.

La complexió de dues memòries químiques electrògenes O-H, ha creat dues memòries transductes nucleòniques MTNU complexes i **una memòria química electrògena diferencial MQED.**

Figura 37

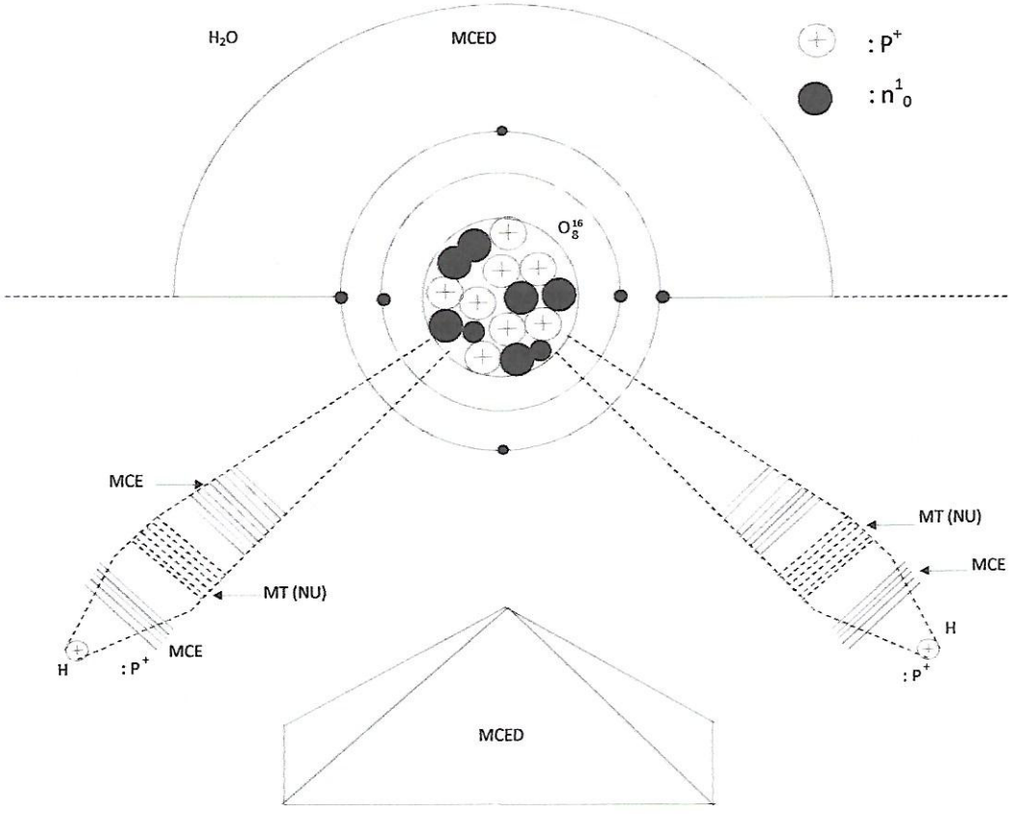

Configuració electrònica de l'oxigen $1s^2\ 2s^2\ 2p^4 = 8\ e^-$

Que es lliguen entre si mitjançant memòries nucleòniques.

Dins l´esquem del principi de les memòries (càlcul de les capes de transició), queden 6 electrons que constitueixen la MQED = **veritable memòria química.**

Aquesta MQED explica altres fenòmens com ara la complexitat de l´estat de la molècula de l´aigua, que resulta més proper a un gas que a un líquid. (líquid quàntic). Dins la molècula d´aigua, la importància del radical OH és cabdal en l´inici de la síntesi de l´ADN; això implica que el nucleòtid s´atrinxeri amb el grup 3'(OH) hidroxil de l´ARN.

*Definició d'hermeticitats Thermicicitat de les memòries nucleòniques:

La MTN posseeix les propietats thermítiques (n i p) ∩ interacció de memòries (n i p) →memòries.

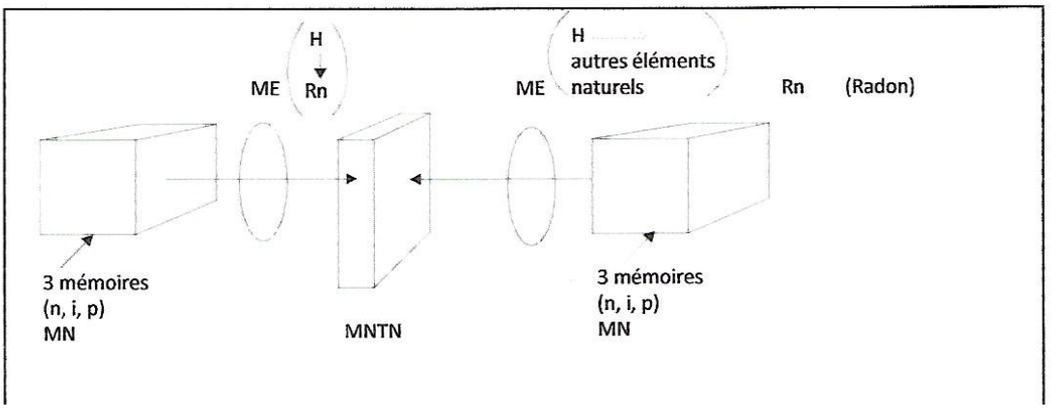

És evident que hi ha interaccions qualitatives entre la MQED i la MNTU (MNTU)*. Es tracta d´un diàleg, mode conversacional, entre els registres termítics i els registres hermítics (MQED), ordre 3† i ordre 8†

ME=Memòria electroquímica.

La memòria química d´una estructura molecular fins i tot complexa, obeirà a la repartició de volums de memòries electroquímiques diferencials, Per a la molècula de l´aigua, podem dir que les dues terceres parts de l´estructura obeeixen a la MQED, el terç restant a les memòries (MNTU)* MNTU, enllaçades a les memòries nucleòniques Th i Th*

T=Termicitat
T*=Anti-thermicitat
S´aplicaran les mateixes equacions per a la discernibilitat i la indiscernibilitat.

La memòria química pertoca a les regions electroquímiques no enllaçades.
Memòria química: Regions diferencials, no enllaçades, a saber les capes electròniques no utilitzades en els enllaços amb altres àtoms.

Figura-39

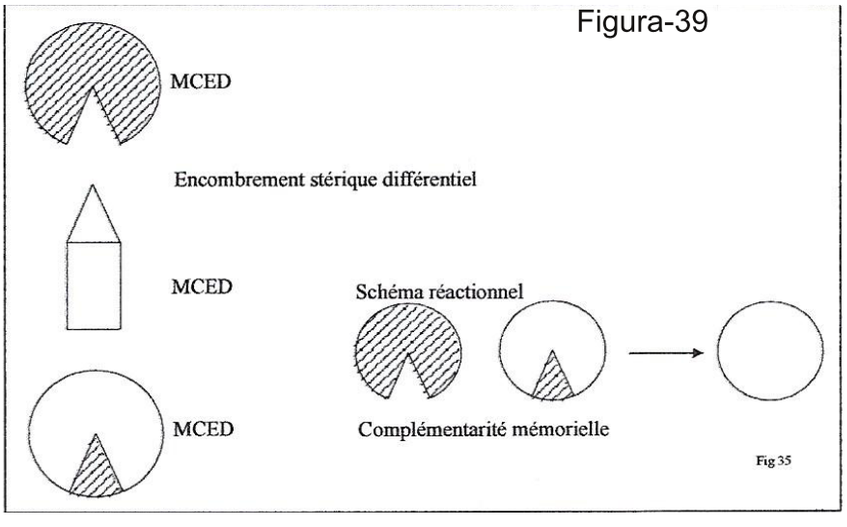

Dins la representació de la memòria electrògena: endògena o exògena, la molècula de l´H_2O pot representar un medicament químic natural, dins la biologia dels essers vius. Ella és presenta u un 70% de la biologia dels essers vius. Segons aquesta concepció és possible comprendre els motius pels quals la vida bimolecular i la seva memòria química es fonamenten principalment en la complexió de la molècula de l ´aigua amb els altres reactants.

No deixarem d'observar l ´analogia entre la proporció d'almenys 70% entre l´H_2O en els essers vius i la relació MQED / MTN.

360/104 = 3.46 104/360=0.289 100x104/360=28.88 (71.11% MQED)

Aquesta nova disciplina relacionada amb la mecànica de les matrius de memòriess no té en compte totes les interaccions de les memòries de l´esser viu, però, totes elles poden ser abordades. És possible tractar els esquemes de memòries de principi entre una regió nucleica (l´ADN) i un vector medicamentós.

El primer medicament quàntic.

El primer estudi interessant a dur a terme és el de la molècula de l´aigua que interactuant amb els enllaços 3H de l´ADN.

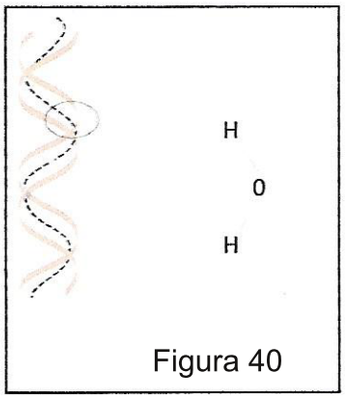

Figura 40

Es limita l´estudi a una determinada regió.

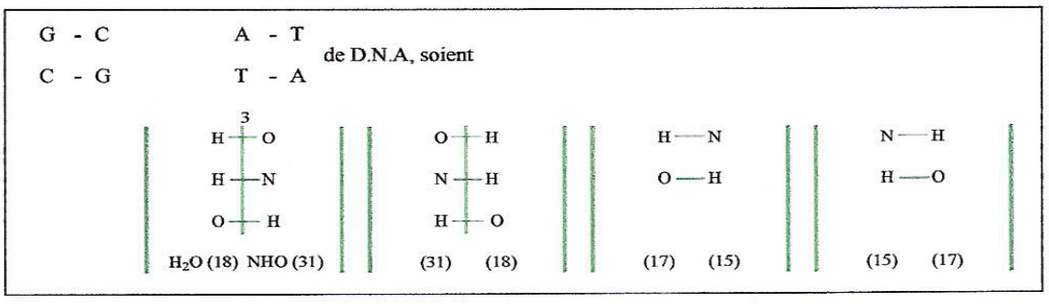

Las memòries generals Thermítques i anti-thermítiques de l´ADN a saber:

H T O 1

H T N 2

H T H 3

Las memòries Thermítiques i anti-thermítques de l´OH, estan en completa ressonància amb l´OH de l´H_2O.

MNTU= MNTU

(O) (O)

Amb NH, la ressonància es parcial, ja que

MNTU

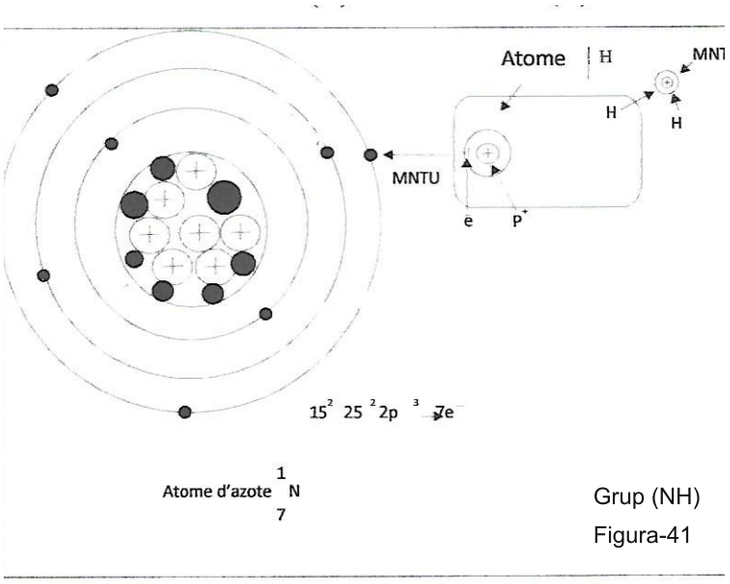

Grup (NH)

Figura-41

L´acostament químic de les memòries correspon a una ressonància mòrfica, electrògena de cada MQED dels àtoms o molècules en presencia.

La al·lopatia constitueix una farmacologia química essencial fonamentada sobre els progressos de la química moderna. Ella es troba directament lligada amb els mecanismes de les reaccions químiques, que operen mitjançant substàncies Naturals o de síntesi. L'ús fàrmacs naturals natural o sintètics correspon a una simptomatologia especifica. El desenvolupament de fàrmacs químics, segueix les conegudes orientacions funcionals fisiològiques.

L´objectiu és proposar remeis útils per a la restauració dels mecanismes funcionals que puguin estar vinculats a mecanismes autoimmunes o biòtics (antigen-anticòs) o fins i tot a mecanismes genètics.

La realització de vectors químics medicinals utilitza un model farmacològic conegut o previsible. L´ordinador, mitjançant l'ús d´imatges de síntesi incloent pronòstics propulsors moleculars, permet l´elaboració de fàrmacs efectius.

Algunes molècules químiques poden induir a diferents nivells biològics, mecanismes de reforç immune terapèutic, emmarcant-se en una medicina preventiva. Tot i això, aquestes molècules són poques. A més de la investigació especialitzada per part dels clínics, solen demostrar la legitimitat de la immuno estimulació, la immunomodulació o la immunoteràpia.

De fet, estem veient importants esforços de recerca hospitalària, amb vista a desenvolupar mitjans de producció de substàncies presents en el sistema immunitari com la Interleuquina II i altres.

Aquestes investigacions corresponen a bioteràpies que poden evitar l'ús de medicaments de substitució que siguin productes medicinals químics.

Aquest plantejament bio-terapèutic o inmuno modulador, sol formar part dels processos terapèutics, de vegades radicals i agressius, com ara la antibioteràpia, la quimioteràpia.

Una part important de la medicina química consisteix a estudiar els efectes secundaris dels medicaments. Les conseqüències fisiològiques ens diuen que la concepció química del fàrmac no pot resoldre completament els problemes biològics, quan aquests s´adrecen a nivells complexos de l´esser viu.

Ara per ara, les aplicacions dels vectors medicamentosos no garanteixen una total innocuïtat, perquè actuen sobre parts de les memories diferencials MQED i no poden estar, per naturalesa, en completa coherència i ressonància amb les memòries nucleòniques.

Cal guardar-se molt d´adoptar una actitud d´enfrontament o conflicte al trobar-nos davant de mètodes diferents d´enfocar la medicina al·lopàtica a la qual no se li pot atribuir un rang superior o inferior respecte a les altres medicines; Ella forma part de la progressiva llera del pensament experimental.

No cal descartar que la medicina al·lopàtica pugui tenir un futur quàntic. En funció de les memòries que acabem d´estudiar, tota medicina pot evolucionar i aspirar a un futur quàntic.

Aquesta destinació quàntica depèn de la voluntat dels investigadors d´adoptar o no una manera de pensament quàntic obert, actitud que propiciarà que els productes de l'experiència es tornin quàntics.

II.B (2) C. FITOTERAPIA.

La fitoteràpia utilitza biològics orgànics i per tant substancies químiques contingudes de forma natural dins les plantes. Malgrat el seu origen vegetal, la química de síntesi orgànica ha estat capaç de sintetitzar nombroses molècules presents en la naturalesa. També s´ha d´afegir que hi ha al voltant de 800.000 molècules orgàniques i un gran nombre d´elles pertanyen al regne vegetal.

Els farmacòlegs ja han estudiar un nombre considerable de molècules amb finalitats terapèutiques. Els estudis farmacològics indiquen que les plantes i les molècules extretes tenen múltiples propietats en animals i, per tant, en humans. Algunes substancies encara mantenen els seus secrets, potser de caràcter quàntic. No obstant això, la complexitat de les estructures no afavoreix pas l´estudi o síntesi d´aquestes molècules naturals. En alguns casos, sembla que el biotipus de plantes és primordial, i que algunes substancies es desactiven significativament si s´utilitza fora d´aquest biòtop.

A més algunes molècules de síntesi, incloent alcaloides i hormones vegetals... no tenen exactament les qualitats i propietats de molècules vegetals. Les molècules vegetals tenen propietats immunomodulants per a l´home. I els orgànics generalment basats en plantes s´associen amb freqüència amb minerals i oligoelements catalitzadors de reaccions químiques.

Les molècules de plantes biològiques utilitzades com a vectors de fàrmacs estan sotmeses a proves farmacològiques i toxicològiques. Romanen, però, els fàrmacs químics naturals i els seus possibles efectes tòxics i secundaris no poden passats per alt.

La fitoteràpia es pot donar de moltes maneres. Algunes parts de les plantes, així com alguns dels seus principis són solubles en aigua, però altres només són solubles en alcohol. L´aigua i l´alcohol són els dissolvents més utilitzats en la investigació dels principis actius d´una planta o plantes.

De vegades són les plantes senceres (arrels, fulles, tiges) que son sotmeses a maceració, decocció, extracció, per dissolvents naturals o síntesi. De fet, l'ús d´olis essencials és molt comú en la fitoteràpia.

Els olis s´extreuen per destil·lacions successives. Es distingeixen diferents essències, essent els rendiments d´extracció molt baixos, des del 0,3% fins al 10% dels materials sotmesos a extracció.

A fi de simplificar el present capítol es distingeixen essències carbonatades, essències sulfúriques, essències oxigenades, i sovint barreges de molècules simples o complexes com els terpens i derivats terpènics, alcohols, èsters, fenols.

La fitoteràpia és també una medicina molecular que els metges han optat per aplicar dins una varietat de formes. Alguns utilitza en olis essencials: unes gotes en dermatologia, o en l´absorció digestiva. D´altres prefereixen l´administració en forma de pes o dilucions homeopàtiques, ja sigui decimal, centesimal. La clínica presentada pels pacients justifica els diferents enfocaments.

Conclusió.

La fitoteràpia obeeix al raonament de la configuració química. A causa del seu origen natural Memorial, es pot proposar a la discussió qualitativa i oberta d´un futur quàntic.

II.B (3) 1.LA FUNCIÓ “ESTRUCTURA MEMÒRIA” DE CAMPS A LA HOMEOPATIA TRADICIONAL I BIOMOLECULAR (HOMOTOXICOLOGIA).

II.B (3) A. Definició de la noció de memòria de camp.

Segons les nostres concepcions hem intentat demostrar que la memòria química expressava la configuració electrònica diferencial MQED de les diverses molècules i àtoms en presencia. Aquestes memòries representaven el patrimoni electrònic no enllaçat, (en relació a un enllaç molecular).

Per definir la funció d´estructura memòria de camp atribuïble a l´homeopatia, és indispensable considerar els actes i operacions de dilució com si fossin de natura quàntica. Hem ja esmenat, segons el formalisme particular, que en el medicament quàntic, els operadors de qualitat són sotmesos a la dilució de tipus quàntic.

La noció de camp queda adjacent a la noció d´ones de matèria. En efecte, segons el formalisme de la mecànica quàntica, els quanta de camp corresponen a una distribució hermítica i anti-hermítica de les partícules i, per tant, és a dir de matèries a esdevenir.

Aquesta reflexió es pot aplicar a l´espai atòmic i nuclear.

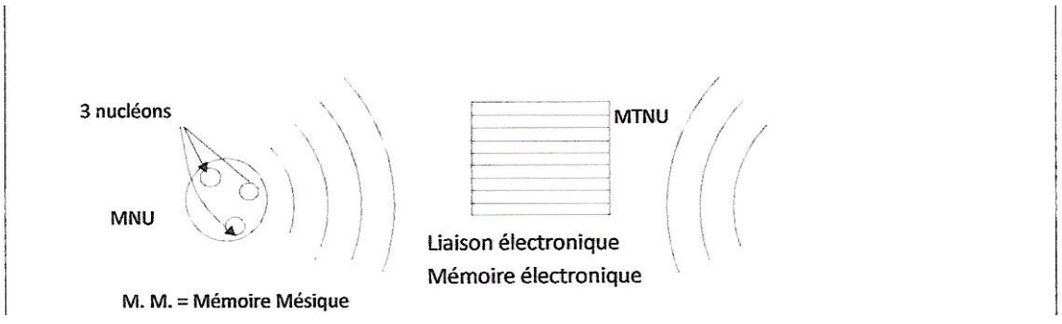

Els nucleons dins el nucli, excepte l´hidrogen (H^1_1) que posseeix un sol nucleó (protó), intercanvien entre ells partícules (pions) i quantitats d´energia. La física nuclear s´esforça a comprendre aquestes realitats i mecanismes de reacció provocades pel les col·lisions entre el nucli i les partícules. Els físics descobreixen un món complexo on la noció de la partícula elemental no té cap sentit.

De fet, a causa de les considerables energies que proporcionen les partícules col·lisions, les observacions son mes complexes per als físics. Encara no hem arribat a l´estat d´un pensament quàntic en què l´observador (o les seves qualitats) es trobin diluïdes dins l´experiència quàntica.

De moment. Observem i vam crear models del referencial intranuclear, per tal d´aclarir algunes incerteses ja sigui de l´experimentació o bé del formalisme adoptat.

Es evident que la noció de camp és forçosament de naturalesa radiant

Si nosaltres hem definit la memòria química o MQED en el si d´una molècula, ens queda per descobrir, les propietats, les qualitats i els operadors de l´espai interatòmic tal com el concebem.

La memòria de transducció nucleònica MTNU.

Aquesta memòria existeix en els enllaços electrògens, procedeix d´una expulsió de qualitats dels nuclis que constitueixen una regió voluminosa (matriu unitària).

Aquesta memòria de transducció nucleònica MTNU, serà responsable de l´acord de qualitats entre dos àtoms de la mateixa naturalesa o de naturalesa diferent.

No hi ha cap raó electrògena major o electroquímica capaç d´explicar perquè dos àtoms constitueixen una molècula més. Els acoblaments spin – orbita, són insuficients per explicar íntegrament el comportament molecular. La recerca de la **raó no rau en la superfície, sinó en el més profund de l´estructura atòmica**, és a dir en el nucli. Per això es fàcil indicar que dins un àtom les forces de repulsió compensen les forces d´atracció, per les capes electròniques.

Aquesta visió dualista eleva l'interès d´una futura discussió quàntica. S´ha de considerar la matèria com un edifici de N regions temporals, que contenen paquets d´energia formats de temps. Cada una d´aquestes regions temporals correspon a un registre hermític , anti-hermitic, thermític, anti-thermitic, segons les qualitats contingudes dins els registres (regions). No resulta, paradoxalment, injustificat dir que les estabilitats atòmiques i moleculars depenen essencialment de la distribució de temps contingut en els àtoms, nucli i partícules, de manera que hem definir com MEMÒRIA MESICA, la memòria interactuant entre els diferents nucleons dels nuclis atòmics.

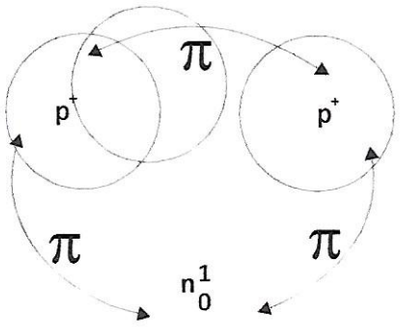

Figura 43

Els físics ja no consideren les partícules com elementals, així que els nucleons ja no posseeixen més una materialitat a tota prova energètica, com tampoc ha pogut determinar-se per l´experimentació la forma teòrica d´un neutró o un protó. No es pot excloure que els nucleons puguin adoptar diferents formes incloses l'esfèrica, sinó en certes condicions els nucleons podrien adoptar formes particulars: esferes deformades, triades o paral·lelepípedes o unes altres. Les representacions no semblen ser contraries als principis de la mecànica temporal que hem enunciat.

Es podrà representar el nucleó de la forma següent:

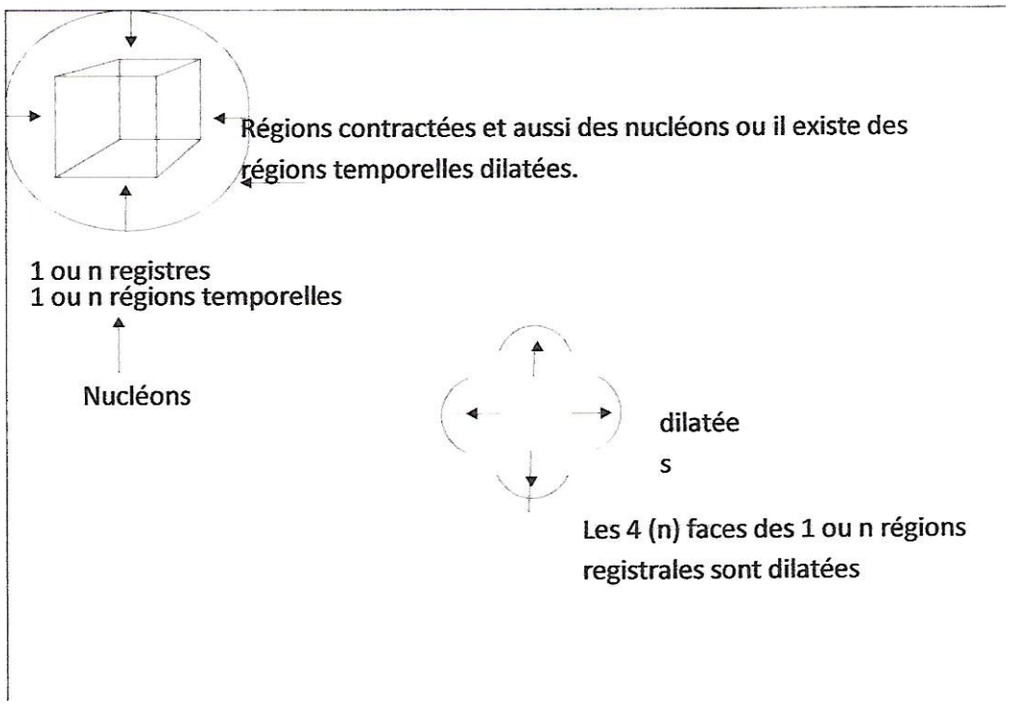

Segons les qualitats temporals certs nucleons serán dilatats i altres contrets.

II. B (3). La memòria mèsica.

La memòria mèsica, podria ser un àmbit del seu camp pràcticament infinit i podria presidir la Intel·ligència de la matèria a estructurar. Aquesta memòria mèsica, s´acobla qualitats termitiques, que es veurien incrementades a conseqüència de l'empobriment de la memòria química electro diferencial MQED.

La pèrdua[1] de la memòria química conduirà a l´expulsió de les qualitats sorprenents dels àtoms. La solvatació i les dilucions provocarien la minoració de la importància de la MQED, afavorint l´aparició d´altres memòries tals que la MM (Memòria mèsica), MTNU (Memòria transducte nucleònica), MNU (Memòria Nucleònica).

Val a dir que, amb anterioritat a la memòria mèsica, existeixen tres memòries, totes diferencials de les tres memòries principals (n, i, p), necreada, increada, procreada, descrites en el capítol IIB (a).

El conjunt de les organitzacions de les memòries (regions temporals) posseeixen n64, $n=2^3x2^3$, n(1 a 8). Càlculs més especialitzats, seguint el formalisme adoptat de la mecànica temporal, tornaran a plantejar-se en els **"Mecanismes quàntics de la memòria "**.

L´homeopatia i homotoxicologia permetran l´obtenció de noves qualitats en les propietats transformadores de volums o matrius patològiques. Dins la hipòtesis del medicament homeopàtic, hem de comprendre bé com pot operar tal producte segons la nostra visió quàntica. Les desnaturalitzacions importants d´origen endogen o exogen de l´ ADN i altres sistemes vinculats al metabolisme, condueixen les proteïnes, les hormones i altres metabòlits a crear productes catabòlics.

Aquestes estructures moleculars són formes degenerades en què s´han acumular les tares quàntiques , per conformar entitats, que van a comunicar el conjunt del patrimoni genètic informacions contràries a les directrius vitals

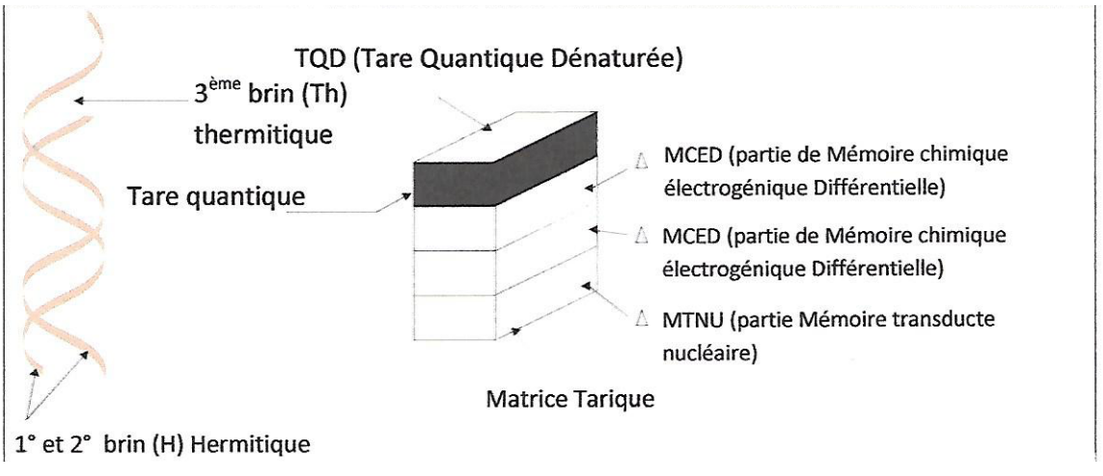

Anomenarem la nova entitat degenerada: matriu Tarica

II. B (3) C- La matriu Tarica.

Aquesta quantitat Tarica s´associarà a altres quantitats tariques procedents d´altres llocs de biodegradació. Quan s'altera el tercer cordó de l´ADN (parcialment o completament), la memòria thermítica de la estructura és privada d´una part dels seus operadors que van a transferir-se a una substància terminal desnaturalitzada (tarica).

Aquesta substància "TOXICA" o tarica pel al medi del qual procedeix, es compon de MQED, Δ Th, Δ MTNU.

Les memòries i els operadors Δ Th, Δ MTNU, ja no estan activats a la nova substància o matriu Tarica. La substancia Tarica constitueix una veritable protóimatge de lesió del medi gènic.

Quan una patologia s'instal·la, nombroses configuracions tariques associen les seves MQED, per crear una regió anomenada de lesió o patològica (projecció de volums de lesió).

N x Tarica → volum de lesió o matriu de lesió.

Aquest volum o matriu de lesió, transporta a l´edifici MQED les parts tariques que donen lloc a nombrosos catabolismes.

És la futura dilució de la MQED Tarica que permetrà al qualitadors de memòries (MM, MNU, MTNU) noves activacions i creacions.

Les memòries anomenades es tornen més importants que la MQED, i permetran pel fenomen de la ressonància atòmica amb l´ADN, o les altres proteïnes especialitzades, restaurar aquest últims, recobrant el seu lloc i identitat dins les estructures inicials.

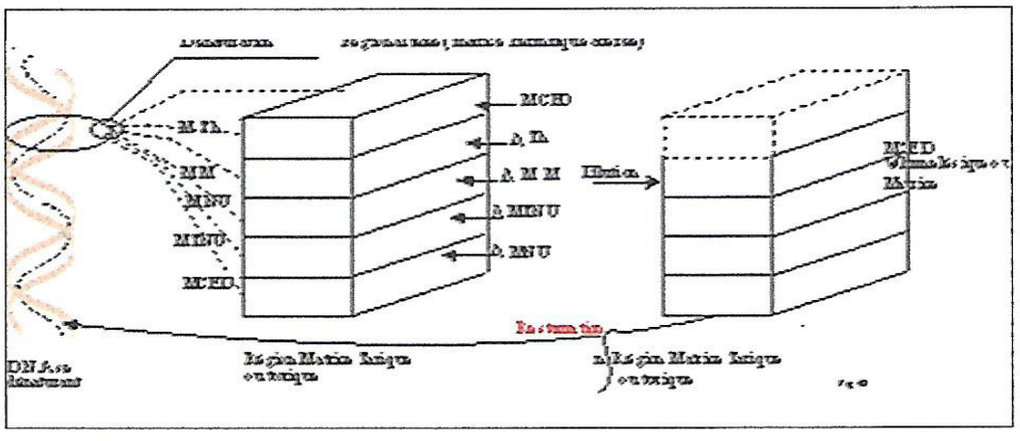

figura-46

El volum de lesió correspon a una estructura registre, que no obeeix a la $tr\rho^2=1$ sino a $tr\rho^2=1$ (-1.0).

Al esser l`operador de densitat de lesió ρ del Registre Hermític del medi desnaturalitzat ja no resulta possible la normalització.

La instal·lació patològica correspon a la creació d´un registre anti-hermític, on les memòries operadores de Th, MTNU, MM: MNU, són inoperants per l´estat entròpic. Igualment la funció de entropia negativa latent dels operadors de registre thermític és també inoperant.

La MQED del (H_2O) al diluir les Memòries químiques Electrògenes Diferencials (MQED) dels volums de lesió, provoca, mitjançant operadors de qualitat una reactivació transducta de les memòries Th, MM, MTNU, MNU, contingudes dins els volums de lesió. A continuació les memòries thermitiques, poden actuar de forma convenient, sobre registres hermítics (1,2) cordons de l´ADN, i així excitar el 3r cordó de l´ADN (i la seva regió thermítica) amb la finalitat que poguí donar-se la RECREACIÓ.

Tornarem a reprendre la noció **d´imatge patològica** dins la tècnica del metal.lograma atòmic urinari. La dilució no provoca pas la desaparició de memòries diferents de la MQED que condueix per ressonància qualitativa, una nova sinergia i coherència de l´entorn prèviament alterat.

Dins l'òptica al·lopàtica, és la MQED la qual aniquila, senzillament, la MQED dels volums o tòxics. Les parts memorials profundes no s´activen per l´acció del medicament químic. (Solvatació, Dilució, Ressonància, Recreació).

II. B (3)d – Els mecanismes de la solvatació quàntica dins la homeopatia.

El mecanisme de solvatació pren una dimensió estructural diferent mes enllà dels intercanvis electrolítics, solvent – cos. La solvatació quàntica que nosaltres estudiem en particular, posa en acció substancies minerals o orgàniques i un agent de solvatació l´aigua, o un altre solvent orgànic, generalment un alcohol.

Aquest agents estan formats per un radical hidroxil (-OH) per una molècula l ´aigua H - OH - H i per l´alcohol. Poden també ser una estructura aromàtica (cíclica), o alifàtica (cadena lineal), o heterocíclica (glucosa).

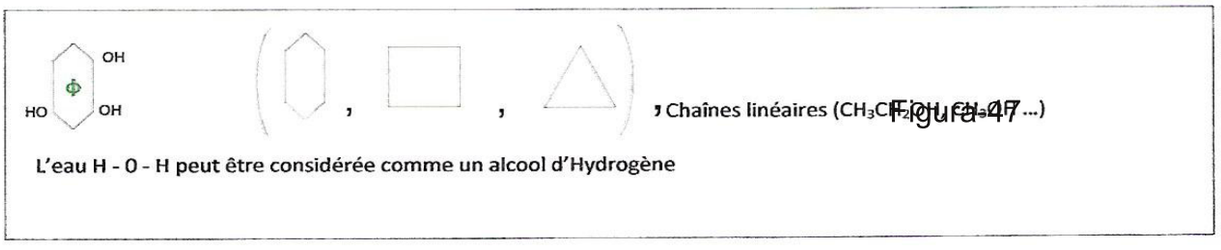

Figura 47

La molècula d´aigua ja la hem estudiar amb detall dins la seva representació generalitz MQED junt amb d´altres memòries nucleòniques.

L´aigua posseeix totes les memòries útils per convertir-se en un agent solvent per a les molècules orgàniques o minerals, fins i tot les mes complexes. La distribució de tot el material biològic es realitza en un mitja hidratat en mes d´un 90% (cervell) en l´esser humà, corregit, per l´aportació de matèries minerals complexes, que redueixen aquesta proporció al 70%.

A la nostra biologia cel·lular, el constituent més important és l´hidròxid d´hidrogen, H (OH) o H2O. A les nostres cèl·lules la representació de formes d´aigua és polimèrica (H_2O) n, MB N (1, 2, 3, 4, 5).

La polimerització de les molècules d´aigua és la conseqüència de la radiació ultra violada en el nostre material biològic.

El desenvolupaments més especialitzats sobre l´estat de plasma o quart estat de la matèria, present dins les nostres cèl·lules, són revisades en el capítol I.C consagrat als plasmes i las genètica quàntica.

L´estat radiatiu dins les nostres cèl·lules, proposa una discussió quàntica a la biologia. Sabem que la radiació ultra violada UV > 2600 A, pot polimeritzar convenientment les molècules de l ´aigua. A mes aquests fenomen que es veu afavorit per les dimensions extremadament petites de les cèl·lules. Aquest estat de naturalesa radiant serà el responsable de la propensió de certes molècules o àcids nucleics per adoptar posicions particulars en l´espai, així com formes geomètriques conformes amb la sinergia i coherència del medi. Certes desnaturalitzacions de l´ADN podrien atribuir-se a la pèrdua de la seva estructura polimèrica. Les desnaturalitzacions púriques o pirimídiques procedeixen d´una caiguda de l´estat radiatiu (UV) del nostre material cel·lular.

Dins la solvatació simple , les molècules de l´aigua o d´alcohol, provoquen una primera dilució de MQED dels cossos en presencia (medicaments químics o biològics). Es tracta ja d´una solvatació quàntica que permet l´increment de qualitats MTNU dels cossos sotmesos a la solvatació.

II. B (3) I – Els mecanismes de la dilució quàntica.

Els mecanismes de dilució quàntica prenen en consideració la naturalesa radiant associada a l´estat de plasma (4t estat de la matèria). Poden considerar que les partícules i nucleons es troben dins aquest estat i amb més seguretat en un altre estat (llista de Mecanismes quàntics de la Memòria, a ser publicat). En efecte, les matèries nuclears poden representar-se mitjançant registres o matrius temporals, veritables llocs que contenen el temps, sota una forma particular. Cada partícula elemental o no, intercanviarà amb el seu propi mitja o amb diferents quantitats memorials o parts de memòries. Es podria utilitzar aquests elements de memòries per les reparacions internes del temps atòmic.

Les quantitats memorials o memons, estarien associades tant a les partícules mèsiques com als nucleons. Dins un altre àtom, la MQED no serà de naturalesa quàntica excepte en el curs d´excitacions de les òrbites electròniques que esdevindran quàntiques.

el nucli, l´estat serà quàntic pels seus aspectes relacionats amb els camps d´ones de matèria emeses, però també supraquàntic per la peculiar naturalesa dels constituents dels nucleons i altres partícules, (és a dir el temps sota les seves diferents formes).

Al igual que el 4t estat de la matèria, l´estat supraquàntic seria el 4t o un altre estat de temps, que també seria líquid, sòlid o gasós. Dit d´una altre manera, **un temps sota forma de plasma.**

La comprensió de la dilució quàntica obligarà a considerar l'existència d´un món temporal o regions temporals organitzadores. En aquest quadre supraquàntic, no es distingiran pas les memòries mèsiques MM i altres memòries particulars (al voltant de 200) i memòries nucleòniques (p^+, n^1_0); els nuclis exòtics no seran formes particulars de regions temporals.

Considerem:

1. Les memòries mèsiques (MM).
2. Les memòries altres (MA).
3. Les memòries nucleòniques (MNU).
4. Les memòries de transducció nucleòniques (MTNU).
5. Les memòries de transducció mèsiques (MTM).

La organització de 5 memòries, MM, MA, MNTU, MNU, MTM, permet comprendre els mecanismes fonamentals de la dilució quàntica.

Dins el procés de dilució quàntica hi pot haver entre 1 a $n/_{23}$ m $M/10^{23}/10^1$.

Límit de la matèria en base 10 (dilució a 10me) i 11.5 CH m M en base 100, es a dir $10^{23}/10^2 \rightarrow$ (10.2 CH).

nM és la massa molecular del cos a diluir amb N= $6{,}02.10^{23}$ (Avogadro).

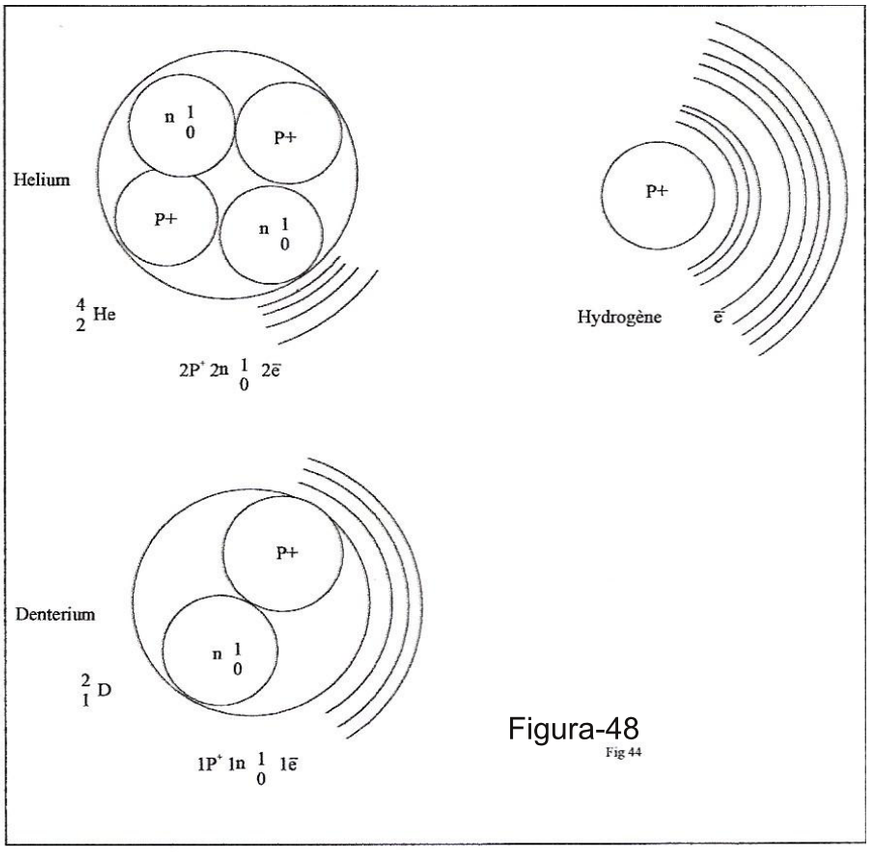

Figura-48
Fig 44

Dins totes les configuracions atòmiques, les memòries nucleòniques (els conjunt de 5M) organitzaran, en general, les qualitats dels àtoms considerats.

Aquestes qualitats d´origen thermític, i per tant operadors de les parts de memòries temporals, estructuren el conjunt de l'àtom així com llur estabilitat, incloent certes propietats físiques com ara el paramagnetisme o diamagnetisme, que no estarien completament lligades a l´acoblament spin – orbita, i per tant J = L + S. El nom quàntic magnètic "m" pot dependre d´aquestes qualitats de les memòries.

Dins la seva expressió radiant aquest plasma temporal d´origen nucleònic donaria pas al creuar les capes electròniques a les tres memòries de transducció d´origen nucleònic.

MTM Memòria de Transducció Mèsica.

MTA Memòria de Transducció una Altra.

MTNU Memòria de Transducció Nucleònica.

Es pot considerat que aquestes memòries de transducció posseeixen la qualitat de thermicitat.

Les interacció entre les diferents memòries de transducció, no formen part d´aquesta obra; es parlarà d´aquest tema en l´apartat que tracta dels Mecanismes Quàntics de la memòria .

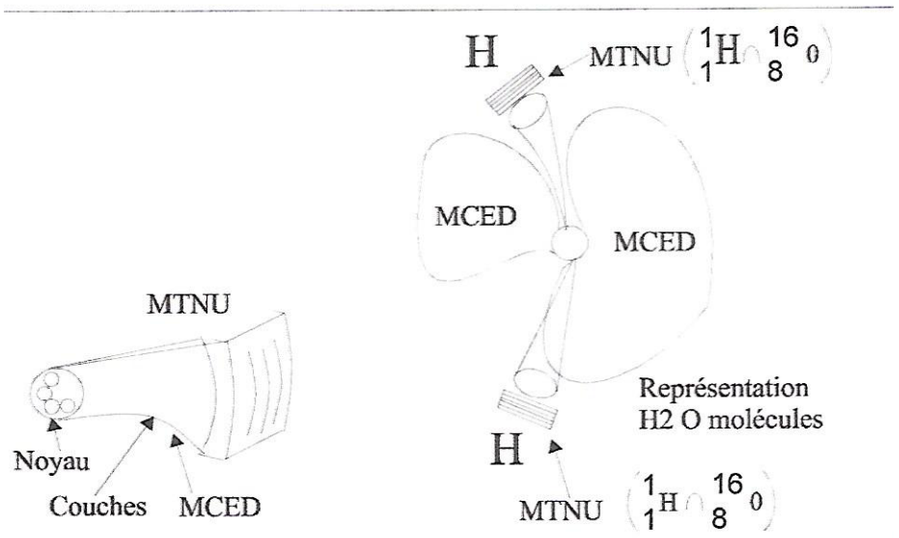

Figura 49

Experimentalment, l´objectiu de la dilució quàntica, utilitza el sistema 1/10 o 1/100 o 1/1000, consisteix a expulsar les qualitats de matrius memorials de transducció MT (i, j , k). cada dilució provoca la minoració de la presencia de les MQED. Permeten a les MT (i, j, k) d´augmentar l´abast de les seves qualitats. Les capes electròniques, pateixen una davallada significativa de la relació de densitat en presencia de l´agent de solvatació i dilució R – OH o H – OH. És indispensable indicar que la dilució quàntica augmenta l´abast voluminós de la regió de la memòria MT (i, j , K) i de forma important l´estructuració del la seva thermicitat.. La hipòtesis d´una disminució igual de la densitat de la MT (i, j, k), ha de descartar-se per les raons següents; La memòria de transducció MT (i, j, k) prové d´un lloc radiant supraquàntic inalterable per una MQED; les regions memorials i temporals són diferents, i els estats seus estats . són desiguals.

Les memòries MT (i, j, k) no es poden diluir íntegrament, de fet no podem diluir en el sentit físic simple una radiació, una onda de matèria associada a una configuració de matriu memorial.

Tant sols una interacció d'idèntica naturalesa anti-termítica podrà modificar els operadors lligats a aquesta regió de manera que aquest operadors poguessin actuar sobre els nucleons i les partícules.

Assumim que les MT (i, j, k), transportaran els operadors de qualitat, travessant les òrbites electròniques es a dir les MQED. Aquesta transducció operativa no canvia en res les qualitats dels diferents estats de les matrius T (i, j, k) i de les matrius electrògenes. Però ens indiquen que els àtoms i les molècules obeeixen a les seves qualitats, sovint sorprenents, més des de **l´interior** que des de **l´exterior** de les seves estructures.

En aquesta obra és difícil indicar sense ser axiomàtic ni empíric, si l´augment de les qualitats de la matriu thermítica s'assembla proporcionalment al nombre de dilucions.

Les experiències portades sobre les solucions diluïdes de cortisona en rates, D 9 (5.10^{-9}) ens diuen que aquesta dilució és fisiològicament repressiva. És ben sabut que 5.10^{-7} g de cortisona representen un límit conegut.

Dins la nostra experiència, utilitzem 0.2 g de pell de rata submergida en 5 ml de ^{35} S (sofre isotòpic), podent-ne arribar a la conclusió que hi ha hagut un augment de la sensibilitat reaccionaria de 10^2 és a dir un guany de 100.

Hi ha nombrosos estudis que permeten establir els límits de sensibilitat fisiològica o farmacològica dels medicaments en grans dilucions, superiors als límits materials, és a dir al límit d´extinció de molecular del nombre d´Avogadro.

$6.02.10^{23}/ 3.02.10^{n} = m$ N=Mn(D)= diluciones CH, DH

Es evident que perquè tinguin validesa els actes farmacèutics de solvatació i dilució, calen totes les precaucions dins en la seva manipulació i que per raons científiques evidents els dissolvents han de ser extremadament purs i a mes a mes "vius", com el cas de l´aigua que es veurà sotmesa a nombroses destil·lacions i a mes els productes finals han de quedar en forma de solucions. La inclusió d´aquestes dins substancies estranyes sembla no tenir cap fonament experimental, excepte si els receptors són materials o matrius atòmiques previstes per aquest efecte. Així mateix les dinamitzacions (sucussions) poden completar-se amb altres mitjans físics per tal de conservar l´equilibri de la solució. L'extinció molecular, en funció de les dilucions, no es contemplaria abans de la 12 CH.

La relació de 10^2 no es certament significativa, i podria seguir així un nombre de dilucions. Altres experiències semblen indispensables per permetre l´establiment de tals quocients. Cal puntualitzar igualment que el nostre model experimental es fonamenta en les qualitats i no pas en les quantitats. Puntualitzant que, ates una matriu de transducció posseeix una estructura augmentada 10 o 100 després de les operacions de dilució, podria representar una contradicció predictiva. Només podem observar que l´increment del nombre de dilucions origina un augment de les potencialitats qualitatives de les matrius de transducció d´origen nucleònic.

Dins la solvatació i dilució quàntica, per els enllaços de l ´hidrogen, són les Matrius de Transducció (protòniques) i també mèsiques, les que actuen sobre el cos de la solució. No es pot excloure que **el protó intercanvia matèries temporals amb l´electró.**

Dins la configuració $O16_8$ hi ha les matrius de t transducció i estan associades amb les de l´hidrogen.

La representació de les matrius de transducció es complica, en el cas de dissolvents complexos (R- OH), com pot ser el cas d´un alcohol $CH_3 – CH_2 –OH$, o d´un alcohol polí

alifàtic o aromàtic.

Representació matricial de volums de transducció (Thermítics).

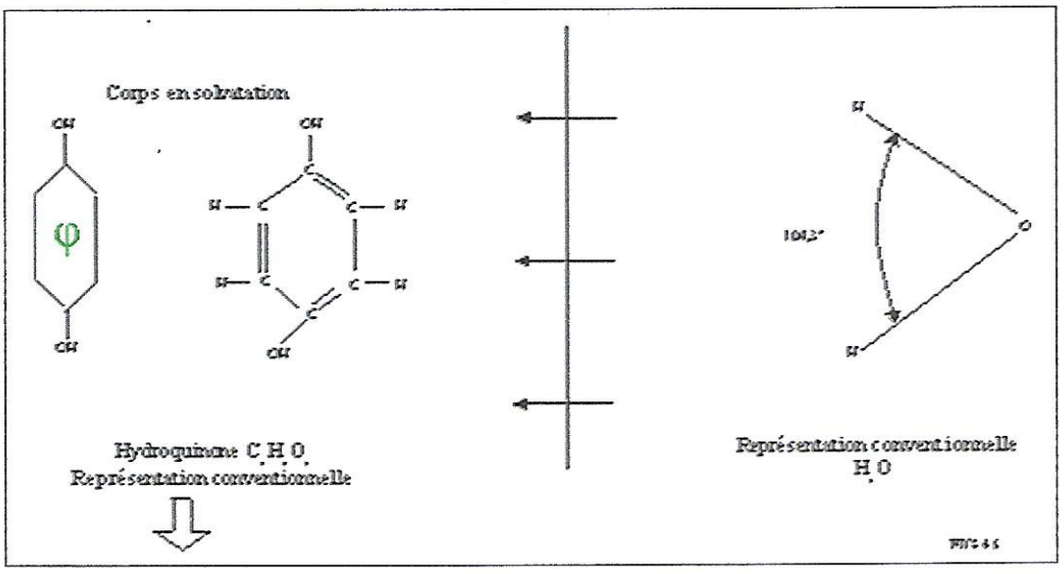

Figura-50

Un cos químic dins la nostra representació que s´ha tornat quàntic, pot descriure mitjançant matrius o Registres Voluminosos, que contenen les memòries dels operadors de qualitat. Aquestes representacions matricials són; físiques, i en conseqüència voluminoses; són a més regions temporals.

La MQED així representada comprèn “n” capes electròniques que engloba les memòries de transducció amb el conjunt dels cossos nucleònics quàntics i supraquàntics.

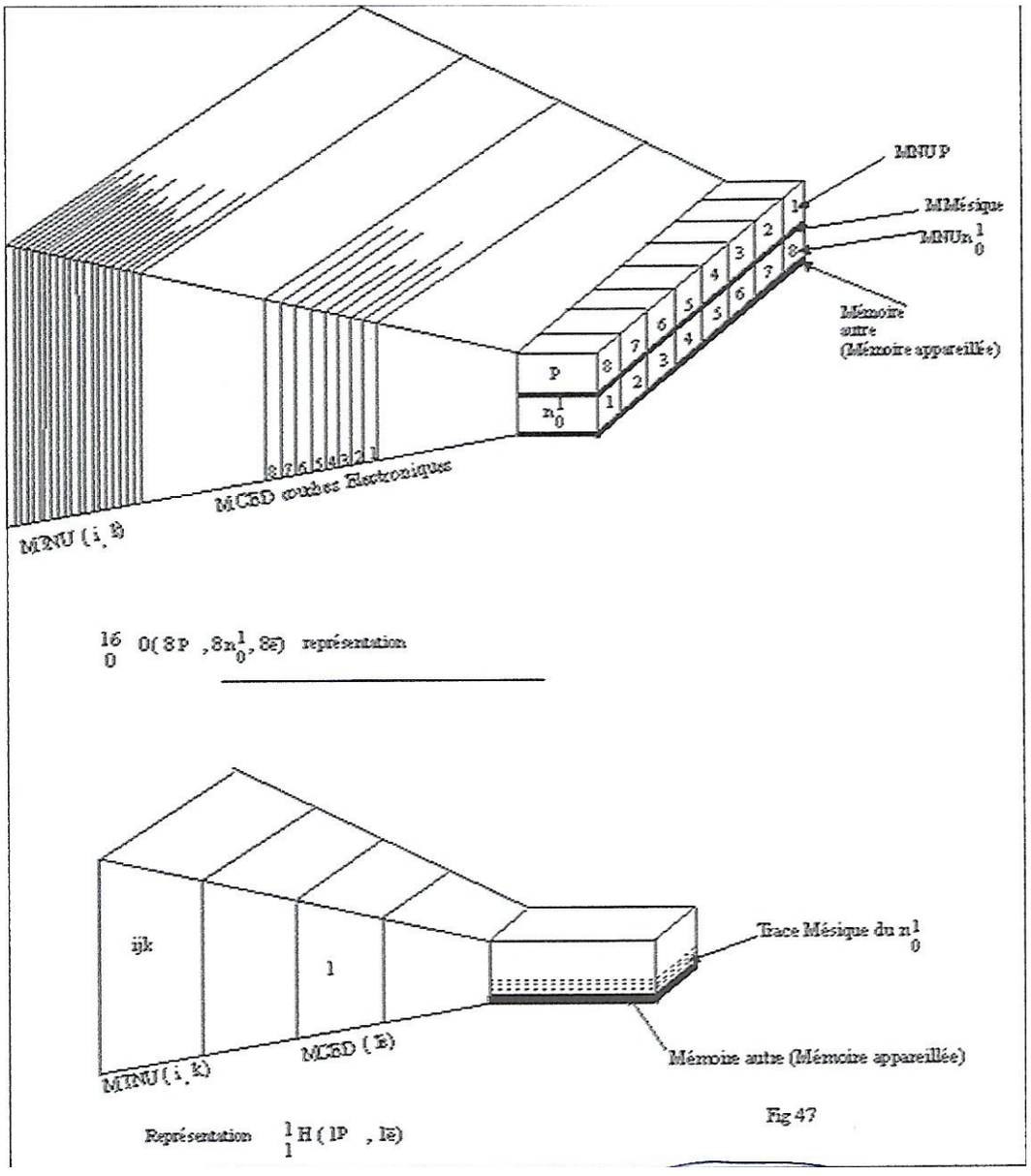

NB: La memòria mèsica de n1o vol dir que l´estructura de p+ ha conservat part de la memòri mèsica de n10 que li va donar origen.

$$p^+ + \bar{e} \leftrightarrow n^1{}_0$$

La mecànica de les matrius pot propiciar l´aparició de les empremtes de transducció nucleòniques resultant de la disposició de les diferents configuracions atòmiques, i per tant moleculars en presencia.

L´estudi de l´empremta de transducció per a la molècula H2O amb O: 8 protons, 8 neutrons i 2H: 2 protons. L´empremta transductor nucleònica d´ H2O (TTN) serà de 8 neutrons i 10 protons.

Com a efecte tindrem el següent principi de correspondència: En un edifici atòmic i sobretot molecular quan 2 àtoms són enllaçats l´empremta de transducció resultant és igual a la diferencia entre els nucleons de cada un dels constituents de la molècula estudiada.

Exemple particular dins de les molècules monoatòmiques (H_2, D_2 O_2…). Les petjades de transducció nucleòniques són equilibrades amb

Δn^1_0 Δ p+ de H_2, D_2, O_2

Dins les molècules heteroatòmiques (ex H_2O)

$\Delta n^1_0 = 8\ n^1_0$

$\Delta p^+ = 8\ p^+ = 6p^+$

Hi ha llavors 14 memòries de transducció nucleòniques disponibles no emparellades o no enllaçades.

En el cas de la hidroquinona:

C_6, H_6, O_2 enllaçades O, H [(6H, 20)]

OH no enllaçada, ni aparellada $^{12}_6C$ x 6 $\begin{bmatrix} 6p^+ \\ 6n^1_0 \end{bmatrix}$ x 6 → 72

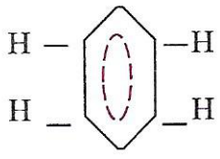

$\begin{bmatrix} 8n^1 \\ 0p+ \end{bmatrix}$ → 32

El nombre d´empremtes de transducció nucleòniques per la hidroquinona serà

(72 + 32) – (4 + 2 + 2) → 72 + 32 → 104 – 8 = 96 – 18 = 78

6C + 20 4H 2O 2H

12_6C interrelacionats 6 X 2 = 12 + 6 =18

C H

La hidroquinona posseeix 78 empremtes de transducció nucleòniques no lligades i

H_2O, 14.

78/14 = 5,57

14/78 = 0,17

La solvatació i la dilució quàntica provocaran la constitució de les petjades i de les memòries de transducció d´un producte final, capaç de modificar i restaurar els registres o matrius thermítiques del tercer cordó de l´ADN, i en conseqüència de les regions a alterades de la 1era i 2ona cadena.

La relació existent entre les estructures dels cossos en dilució i l´agent solvent H2O o qualsevol altre, pel que fa a les empremtes o memòries de transducció nucleòniques o altres, hauria de donar lloc a una millor comprensió de les compatibilitats de reacció entre aquestes estructures.

Dins els diferents actes successius de la dilució quàntica, la MQED s'esgota sense arribar a desaparèixer completament. La desaparició hauria d´assimilar-se a un **trasllat dins el temps, dins un altre temps**. Aquesta translació d´origen entròpic, modificarà els operadors de qualitat d´aquesta memòria hermítica (MQED) fis fer-la bascular i dissoldre dins un altre regió temporal.

La dilució quàntica provoca, d´una banda l´evolució d´entropia negativa dels MTN (i, j, k) i empremtes de transducció i per altra banda, una dilució entròpica completa a l´extracció de N : $6{,}02.10^{23}$ dels MQED.

Nombrosos treballs de gran utilitat per comparar les empremtes i memòries de transducció de les molècules en presència. Sobretot dins l´enfocament quàntic de l´estructura de l´ADN o de les bases (A, G, T, C), de cara a un futur medicament quàntic. Aquesta tasca requerirà models i mitjans de càlcul poderosos.

II. B (3) f – Les realitats materials dins les dilucions quàntiques.

Segons les actes de la Farmacopea europea, hi ha diferents mètodes de preparació de medicaments homeopàtics, ja conegut pel lector. La nostra meta consisteix a demostrar els fonaments d´una homeopatia completament científica que prendrà les seves bases dins la tradició més pura, **la dels medicaments líquids.** I igualment dins la física quàntica i biologia molecular.

Des de fa mil·lennis, alguns metges han prescrit intuïtivament preparacions i dilucions d´orina, o sang als seus malts. A questes pràctiques les localitzem dins diverses civilitzacions i constitueixen el que actualment anomenem isoteràpies o de forma més científica homeopaties

El fundador de l´homeopatia experimental Samuel Friedrch Christian Hahnemam. Va realitzar un considerable treball sobre dilucions centesimals o decimals de principis actius (químics naturals) demostrant convincentment el principi de similitud. La medicina ha de administrar una dilució « apropiada » de les substancies que provocaran la mateixa clínica o la patologia observada. És a dir l'administració mèdica d´una dilució « apropiada » de les substancies que sense diluir provoquen la mateixa clínica o patologia observada. Les dilucions centesimals CH, DH, porten el nom de HANHNEMAN (Centesimal Hahnemaniana).

Per a realitzar una primera dilució centesimal prenem una part del futur medicament i el diluïm dins cent `parts d´un dissolvent i així successivament anar pujant fins arribar a la 1era CH a la 30 CH i més enllà.

Per els racionalistes el criteri d´extinció de la materialitat d´Avogadro N : $6{,}02.10^{23}$ en la elaboració d´un medicament suposa un acte herètic.

La física quàntica demostra la bondat d´aquesta pràctica sempre que **el medicament hagi estat convenientment preparat.** Només dins el marc d´aquesta hipòtesi pot l´experiència fàrmac clínica apel·lar a les bases científiques de la discussió quàntica.

És ben evident que la homeopatia que es limitarà a impregnar els principis actius en les dilucions superiors a 12 CH dins els sucres (substancies considerablement inestables), perdria tot crèdit dins la demostració dels fonaments del seu pensament i sobretot del pensament dels seus fundadors que utilitzen els líquids tant al principi com al final dels preparats.

En efecte, com una substancia grollera pot contenir de forma duradora i sense alterar-la una preparació subtil ?

La resposta es troba en les memòries de transducció. Dins el procés de dilució i solvatació quàntica. Més enllà de la 11.5 CH, deixà d´existir matèria primera inicial

implicada i, no obstant això, posseeix una informació transformadora. Aquesta aparent contradicció és rica en ensenyaments i permet l´establiment de la discussió quàntica.

Aquesta informació ja no és material en el sentit convencional, és de naturalesa radiant o radiativa. Es tracta d´un paquet d´ones de matèries nucleòniques, organitzades en matrius de transducció de memòries d'origen nucleònic.

$$1\ \mathrm{CH}\ \frac{N=6.02x10^{23}}{Materia}\ 11.5\ CH$$

$$\mathrm{N}\rightarrow 0\ \text{a}\ 11.5\ \mathrm{C}\ \frac{Extinción\ molar\ m=1\ y\ N\approx 0}{4^{to}\ y\ otros\ estados\ de\ la\ materia\ (plasmas\ o\ plasmones\ memorias}$$

N→0 a 11,5 CH 4qt estat de la matèria (plasmes o plasmons memòries.

Plasmons de memòries.

Les memòries dels plasmes representen estructures mòrfiques responsables del conjunt de la matèria plasmàtica i del seu comportament dins el medi biològic.

Fora de la CH 10 (més exactament la 12,5 CH) com ho indica el següent càlcul. Prenem com a hipòtesi la dilució quàntica D_2O ("aigua pesada deuterada"), composta d´oxigen i de dos àtoms de deuteri molecular (^2_1D, ^2_1D, $^{16}_8$º) = D_2O. la massa atòmica total excloent les capes electròniques, és aproximadament igual a 20 Unitats de Massa Atòmica (UMA).

Hem escollit el D_2O a fi efecte d´evitar les incerteses de la dilució relacionades amb les possibilitats incompletes de la solvatació. Dins aquest cas, el model és ideal; ja que el cos D_2O és de la mateixa naturalesa físic – química que l´agent de solvatació i dilució de l´H_2O.

La discussió plasmàtica comença en el moment en que ja no hi ha matèria dins el sistema per al D_2O. 1 mol gram d´H_2O contindrà teòricament $6{,}02.10^{23}$ molècules.

Extinció per D_2O amb CH

$$CH_{(D2O)} = \frac{1}{mN} = \frac{1}{20 \times 6{,}02.10^{23}} = \frac{1}{120.10^{23}} = \frac{1}{120.10^{24}} = \frac{1}{10^{25}} \approx 10^{-25} \text{ ou } 12{,}5CH$$

II. B (3) G - L'extinció molecular.

L´extinció molecular es diu que cal elevar les dilucions fins a la 11.5 CH, ´es a dir 10^{23}.

Teòricament, com més pesada sigui una molècula més elevat serà el nombre de dilucions ; no obstant això mai superada en més de 2CH la nostra hipòtesi molecular considerada.

D_2O = 20 UMA, H_2O = 18

Per a les substancies hidrosolubles o solubles dins l´alcohol com la clorofil.la, ja que es una molècula bastant pesada, n M 680 – 700, del l´ordre de 35 vegades més pesada que l´D_2O o l´H_2O.

La xifra de 11.5 CH no resulta adequada a l´àmbit farmacèutic, sent preferible expressar-ho de la següent manera, així 23 DH.

$10^{23} \Longrightarrow 10^{-23}$

En efecte	10^{-1},	10^{-2},	10^{-3},	10^{-4} ……,	10^{-23}
1DH	2DH	3DH	4DH	……,	23DH
				1CH,	2CH

D´altra banda, a nivell molecular, l´extinció guardaria relació amb la massa de la molècula sotmesa a la solvatació i posterior dilució. Pel que podria adoptar la següent formula semi empírica.

1.N-1/ m amb N= $6.02.10^{23}$ $1.64.10^{24}$/ m

Altres càlculs podran conduir a: D_2O $1.64.10^{24}$/ 20 = 82.10-3 10^{-24}

$0.82.10^{2}$ 10^{-3} 10^{-24} = $0.82.10^{-26}$

Ex. D_2O #⏐0.82⏐25D

Per a la hidroquinona m=110

$1.64.10^{24}/110 = 10.10^{-3}$ 10^{-24} #0.15 10^{2} 10^{-3} 10^{-24} #⏐0.15⏐1025D

Ex : Clorofil·la # |0,24| 26 D

Clorofil·la m = 680

$1,64.10^{24}/680$ $1,64.10^{-24} = 24.10^{-4}$ 10^{-24} # 0,24 10^{-26}

Aquests càlculs ens diuen que l´extinció molecular per a les molècules simples complexes 20 < m < 1000, els coeficients d´extinció varien de (0,82) 25D a (0,24) 26D.

Dins el cas de la solvatació de proteïnes i altres productes biològics, l´extinció molecular haurà de desplaçar-se més enllà de la 26 D, però en raó de la incertesa sobre la completa solvatació inicial, podríem trobar-nos de nou amb xifres de 25D, 26D.

II. B (3) h – El pas material a les regions del plasmàtiques.

Sembla lògic que el formalisme, que considera 10^{23} 23D o 11.5 CH com a la fi de la realitat material dificulta a nivell conceptual la possibilitat d´imaginar una solució supraquàntica com a veritable font de solucions elegants i farmacològiques.

Per a les ments convencionals un sistema material sotmès a les lleis principals de la termodinàmica no pot sinó trobar-se vinculat a l ´estat d´entropia i ales seves observacions.

Per a les ments quàntiques i supraquàntiques, l´entropia negativa dirigeix els recursos materials de les matèries, i per tant les memòries, matrius nucleòniques ja evocades amb anterioritat. L´energia associada a les dilucions quàntiques és, certament, de naturalesa temporal radiant (radiativa) però sobretot morfomotriu, que expulsa les qualitats dels operadors. Els càlculs posteriors de les longituds d´ona associades a les dilucions ens diuen tal com ho havíem previst, per les memòries mèsiques i nucleòniques, que aquestes consideracions poden tenir un abast considerable.

La conseqüència lògica d´aquest càlculs aproximats, advoca per una explicació natural i instintiva de la matèria molecular (mineral orgànica), quan es sotmet a aquestes dilucions pels processos naturals geològics que tendeixen a recordar les organitzacions de la vida.

Per tal de simplificat els càlculs, examinem el cas de la molècula d´D2O sotmesa a l´extinció molecular imminent, no queda més que una molecular a (23 D o 11.5 CH).

D_2O=120 nucleóns. La massa mitjana d´un nucleó $\frac{p^+ + n_0^1}{680}$ $1.67.10^{-24}$ g
20 UMA →20 x $1.67.10^{-24}$

$34{,}4.10^{-24}$

Segons les unitats corrents d'energia, 1g→9.10^{20} erg

E_{eg}= $33.4.10.9.10^{20}$ #$300x10^{20}$ $x10^{20}$

E_{D2O} (23D) 3.10^2 10^{-24} 10^{20}

3.10^{-2} erg

h constant de Plank $6.62.10^{-27}$ erg. s

i E = hv

$3.102=6.62.10^{-27}$

$\frac{3^2}{6.62.10^{-27}}$ v sent la freqüència en Hz

$v=0.433.102.10^{27}$

$\#4.10^{-1}.10^{-2}.10^{-27}$

$\#4.10^{24}$Hz

$\lambda = \frac{c}{v} \rightarrow \frac{3.10^{10}}{4.10^{24}} = 0.75.10^{-14}$cm 1Å=$10^{-8}$ cm

$\lambda_{\#}$(#23D[pic] $0.75.10^{-6}$ Å

Dilucions	CH	Concentracions Mol	λ Landa associada	
22 DH	11 CH	1 mol	$= 0.75\ 10^{-14}$ cm	Extinció molecular
23 DH	11.5 CH	0 mol	$0,7\ 10^{-13}$ cm	Dimensió del protó
24 DH	12 CH	10^{-1} mol	$0.7\ 10^{-12}$ cm	
25 DH	12.5 CH	10^{-2} mol	$0,7\ 10^{-11}$ cm	
26 DH	13 CH	10^{-3} mol	$0,7\ 10^{-10}$ cm	Rajos còsmics
27 DH	13,5CH	10^{-4} mol	$0,7\ 10^{-9}$ cm	
28 DH	14 CH	10^{-5} mol	$0,7\ 10^{-8}$ cm	X duros (0.1 Å)
29 DH	14.5CH	10^{-6} mol	$0,7\ 10^{-7}$ cm	X suaus (1 Å)
30 DH	15 CH	10^{-7} mol	$0,7\ 10^{-6}$ cm	X, UV durs 100 Å?
31 DH	15.5CH	10^{-8}mol	$0,7\ 10^{-5}$ cm	UV(100 Å)
32 DH	16 CH	10^{-9} mol	$0,7\ 10^{-4}$ cm	UV(1000 Å) espectre
33 DH	16.5CH	10^{-10} mol	$0,7\ 10^{-3}$ cm	Visible (límit 10.000 Å)
34 DH	17 CH	10^{-11} mol	$0,7\ 10^{-2}$ cm	
35 DH	17.5CH	10^{-12} mol	$0,7\ 10^{-1}$ cm	
36 DH	18 CH	10^{-13} mol	0,7 10 cm	
37 DH	18.5CH	10^{-14} mol	0,7 10 cm	
38 DH	19 CH	10^{-15} mol	10 10 cm / dimensió	Humana
39 DH	19.5CH	10^{16} mol	10^{2} cm / dimensió	Humana
40 DH	20 CH	10^{-17} mol	10^{3} cm / dimensió	Humana
.....				
60 DH	30CH	10^{-37} mol	10^{23} cm (o 10^{5} anys llum	)!!!!!!

NB: La fracció CH per ex. 12.5 no té significació preparatòria (Necessitat de Càlcul).
La taula de correspondències, fa aparèixer una informació significativa.

En efecte, tant sols superada l´EXTINCIÓ molecular, l´energia radiativa de la molecular en dilució quàntica pot ser considerable.

Les dilucions superiors a 30 CH, al nostre parer no tenen significat energètic, igual que les superior a 23 CH. L'abast terapèutic de les dilucions 30 CH 0 60 D i més enllà no poden aportar res a l'àmbit quàntic.

La longitud d´ona associada a la dilució 30 CH, 60 D lliuren xifres 1023 cm considerables i extraordinaris (=10163 cm ¡ Per 200!

Correspondències ponderals de dilucions (1D – 24D) (1 CH – 12 CH)

0		10^{-1}
1 CH	2 DH	10^{-2}
	3 DH	10^{-3}
2 CH	4 DH	10^{-4}
	5 DH	10^{-5}
3 CH	6 DH	10^{-6}
	7 DH	10^{-7}
4 CH	8 DH	10^{-8}
	9 DH	10^{-9}
5 CH	10 DH	10^{-10}
	11 DH	10^{-11}
6 CH	12 DH	10^{-12}
	13 DH	10^{-13}
7 CH	14 DH	10^{-14}
	15 DH	10^{-15}
8 CH	16 DH	$^{-16}$
	17 DH	10^{-17}
9 CH	18 DH	10^{-18}
	19 DH	10^{-19}
10 CH	20 DH	10^{-20}
	21 DH	10^{-21}
11 CH	22 DH	10^{-22}
	23 DH	10^{-23}
12 CH	24 DH	10^{-24}

Es pot tolerar un desfasament de 0,5 CH i 1 D a les taules de correspondència que no afectem en absolut a la naturalesa dels resultats i les seves interpretacions. Aquest desajust prové de l´elecció del nivell de límit de l´extinció molecular. Sembla que les dilucions superiors a 60 D responen a ressonàncies de memòries d´indole còsmica. Aquestes ressonàncies o empremtes de memòries còsmiques es trobarien en qualsevol temps en les partícules que componen la matèria sigui qui sigui el seu estat. Tant sols mitjançant l´aplicació d´un acte quàntic o supraquàntic s´aconseguiria expulsar aquestes memòries veritables petjades còsmiques.

Tals dilucions exigeixen una pràctica de la manipulació extremadament segura tant pel que fa els agents de solvatació com pel els cossos sotmesos a la dilució quàntica és refereix.

Les impureses experimentals, inevitables en les altres dilucions, retrotraurien els preparats a la D 30.

Segons la teoria memorial mèsica anteriorment evocada, si pretenem seguir sent seriosos, dignes de crèdit, i abans de res honrats en l´exercici de la medicina resulta imprescindible mantenir els líquids farmacèutics en recintes de característiques molt particulars, sotmetent igualment el 4 art i altres estats de la matèria. Aquests plantejaments en conjunt vénen avalats pels estudis que estan veient la llum en la actualitat

La farmacologia homeopàtica del futur utilitzarà aquest mètodes conformes a l´energia d´inici ?

Dins aquest sentit, es vincularia de forma directa amb algunes consideracions de l´acupuntura.

I.B (3) i – La homeopatia homotoxicologia.

El Dr. Hans-Heinrich Reckeweg el 1953, va establir els fonaments de la homotoxicologia, aquesta ciència considerà que el catabolisme produeix homotoxines. Aquestes substàncies estan constituïdes per molècules orgàniques conegudes, procedents de cicles vinculats amb la biodegradació, com la histamina i els derivats imidazòlics, purines, entre d´altres.

La dilució d´aquests productes de biodegradació ha permès concebre una terapèutica eficaç, completament coneguda per la identificació i la puresa de les substàncies aptes per a convertir-se en medicament, que es fonamenta en la biològica moderna i progressa en funció dels avenços científics.

A França, aquesta homeopatia és molt poc coneguda i no pot ser difosa en els mitjans farmacèutics a causa de les disposicions europees en matèria d'equivalència de visats

d'única aplicació 92 – 93.

Dins les seves investigacions, RECKEWEG considera que dues o diverses homotoxines (toxines) tenen la capacitat d´unir-se a altres substancies tòxiques o neutres dins el medi biològic per crear una molecular atòxica (homotoxona).
Aquesta possibilitat coincideix completament amb els nostres treballs i les seves associacions.

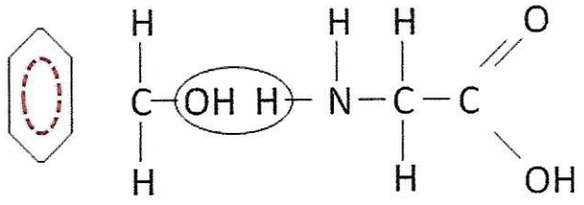

Acid fenilacetic (toxic) Glicina (no toxica)

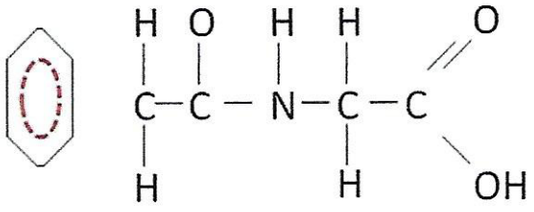

No toxica

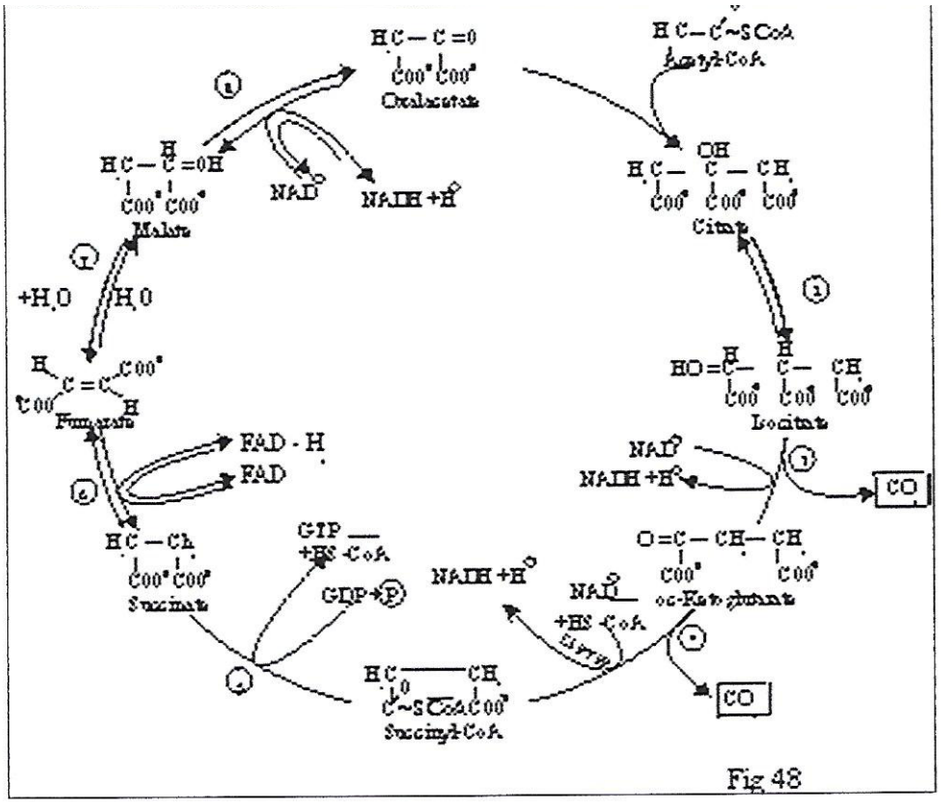

Figura-52

Cicle de l'àcid cítric segons Kreps.

Ens tornem a trobar amb la famosa molècula d´aigua i les seves representacions de matrius de memòria participant en una reconstrucció no tòxica.

Dins el medicament homotoxicològic, ja preconitzat dins la medicina hipocràtica, s´utilitzen els productes de l´eliminació, o del conflicte molecular i biològic, amb finalitats terapèutiques; L´homeopatia amb sang o orina també inclou aquest plantejament homo toxicològic, Els medicaments diluïts de la D 4 a la D 30, o remeis **antihomotoxicològics** (*) , s'integren bé en la nostra teoria de l´alteració molecular, ja sigui dins el patrimoni genètic ADN o dins les cadenes metabòliques com ara el cicle de kreps.

La medicina homotoxicologica de Reckeweg utilitza grans grups de substancies moleculars.

Grup A: Els derivats de sals d'àcids cítrics i coenzim A

Grup B: Les quinones i els seus derivats com a intermediaris dins la "respiració" cel·lular i organització catalítica.

Grup C: Els compostos amb visió estimulant com certes hormones, aminoàcids i oligoelements com ara el Ce i extractes de plantes (antocianines).

El conjunt d´aquestes molècules i els seus derivats, varis centenars, en diferents dilucions, permet actuar en patologies diana sempre que hagin estat convenientment determinades per la clínica.

En conclusió el fabulós treball de homotoxicologia, del Dr. Reckeweg, es fonamenta en inici en la física atòmica i pren el seu lloc en la Medicina Quàntica.

II. B (3) J – Els mecanismes de les memòries típics en els estats de dilució i solvatació.

La molècula d´aigua és un futur medicament homeopàtic. Aquesta visió no pot ser altra que quàntica, en efecte en un futur medicament homeopàtic, l´elecció del cos de solvatació és important.

Dues hipòtesis de treball poden ser retingudes (el cas de l ´enfocament bimolecular).

Cas Nº 1: La hipòtesi lligada a la utilització d´una molecular o àtom sinèrgic del medi cel·lular (un element metàl·lic, un promotor d´hormones, l´amino –àcid, una molècula natural present dins el regne vegetal).

Cas Nº 2: La hipòtesi que contempla la utilització d´una molècula o element,

resultant de la biodegradació cel·lular o d´un cos capaç de provocar una simptomatologia idèntica a la patologia constatada.

Hem d'assenyalar que les patologies només representen les expressions de memòries confirmades dins un sistema entròpic. En aquest cas, el medi viu perd energia desnaturalitzant-se les seves qualitats matricials.

Dins la reconstrucció terapèutica, són les qualitats de les memòries les que creen una energia radiant suplementària al seu propi medi; el sistema ha arropat l´entropia negativa. Així mateix es pot assenyalar que el medi gènic pren la denominació de **sistema quàntic obert**.

La patologia pertanyeria, en el sentit pur de la reflexió, a la necessitat de crear noves entitats bimoleculars salvadores i autoimmunes; però, dins la nostra construcció gènica, hi ha **regions tariques** que impedeixen que la cinètica d´aquest fenomen poguí viure la seva sola funció de promoció.

A mes la superació d´aquesta funció, massa temps prolongada, provoca l´aparició de regions o volums de lesió, veritables matrius anti-thermítiques. Que utilitzen les seves qualitats en el seu únic benefici de seguretat vital, implicant una infestació de nombroses regions biològiques.

Les observacions clíniques indiquen que, en aquest estadi, la patologia s´ha instaurat i pot provocar la mort del sistema vivent.

Possibles molècules.

Cas Nº 1: Hidroquinona

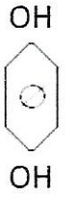

Glicina $NH_2 – CH_2 – CO_2H$

I (AMP) C o Adenosina Mono Fosfat C

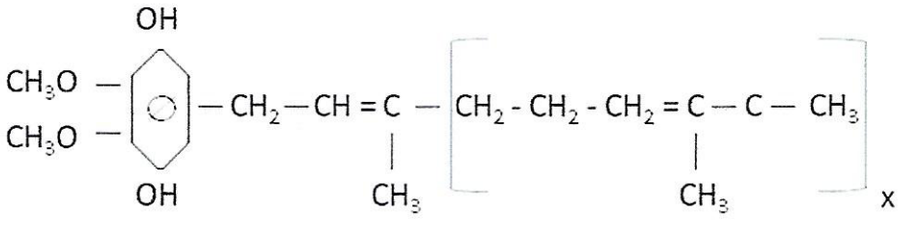

Ubiquinona – Coenzim Q10

Les quinones prenen part en les reaccions de fosforilació per exemple, intervenir en la

reconstrucció de l´AMP i en les proteïnes quinases.

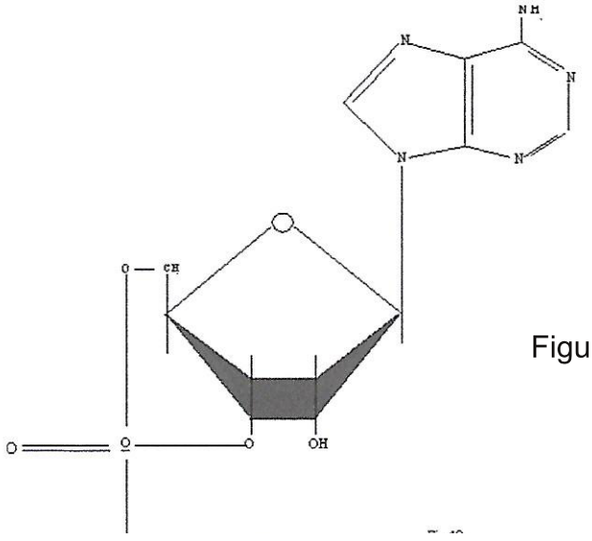

Figura 53

Complexos terciaris E-M-S Enzim – Metall – Substrat.

Gairebé totes les quinases (AIP: Fosfotransferases) formen complexos substrats pont de tipus: (Enzim – Nucleòtid – Metall).

Recents estudis indiquen que l´ARN és un enzim:
Els nucleòtids de base són nucleòsids fosforilats sobre un o varis grups hidroxil d´un sucre (ribosa en , C5 o desoxiribosa).

L´ADN i l´ARN són polímers que contenen A, T, C, G (U) Adenina, Timina, Citocina, i Uracil.

Nucleòtid = base + sucre amb C_5 i àcid fosfòric.

Certes bases són púriques.

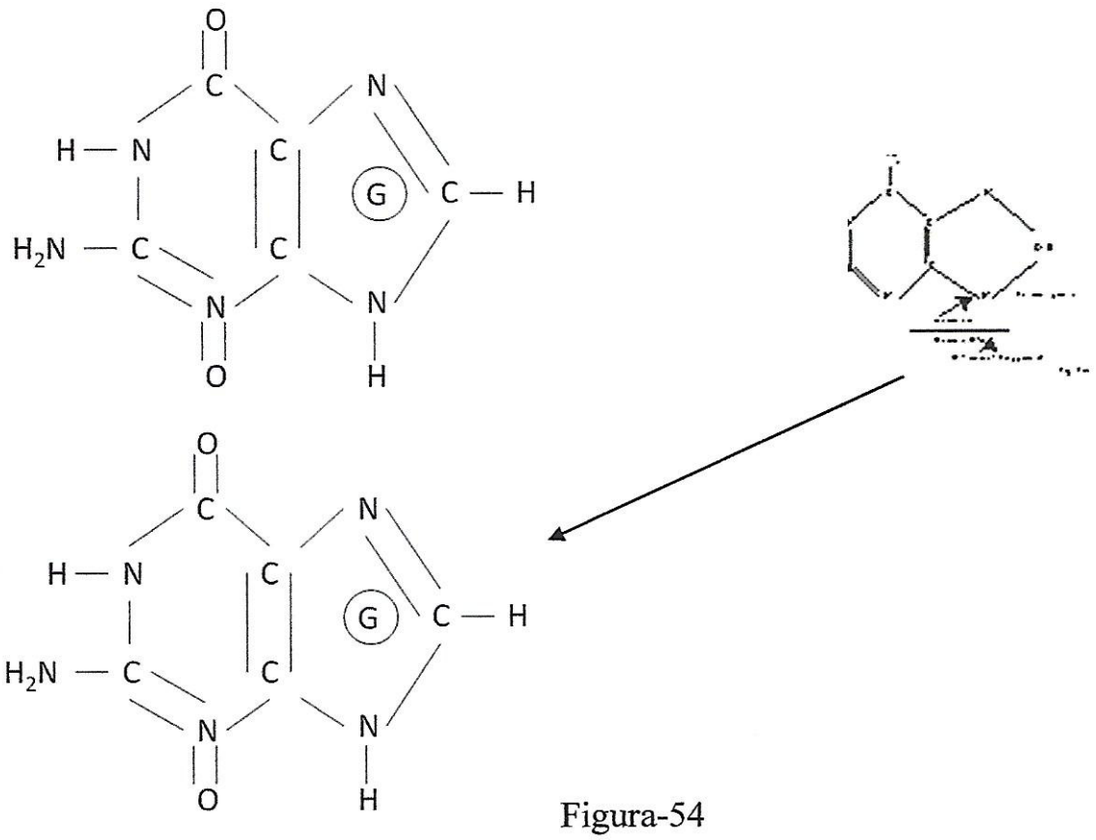

Figura-54

Certes bases són pirimídiques.

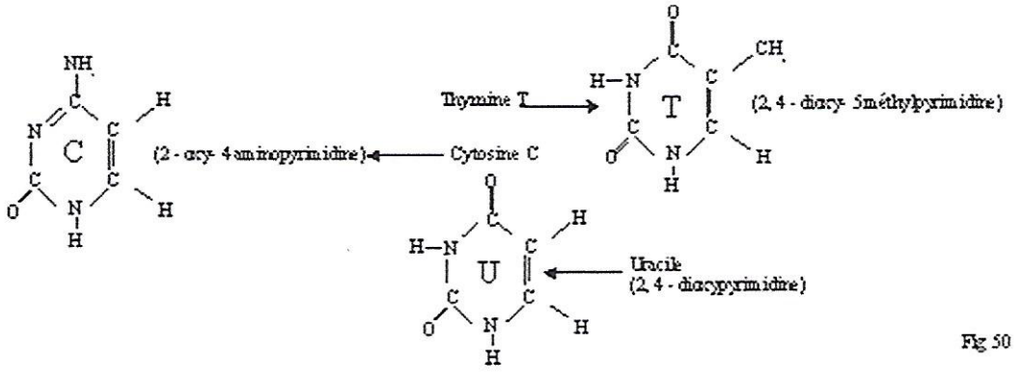

Figura-55

El marcatge radioactiu dels àtoms de Carboni (C) i de Nitrogen (N), ens informa de l´origen les formacions d´aquests nucleòtids i de **l´estructura púrica**.

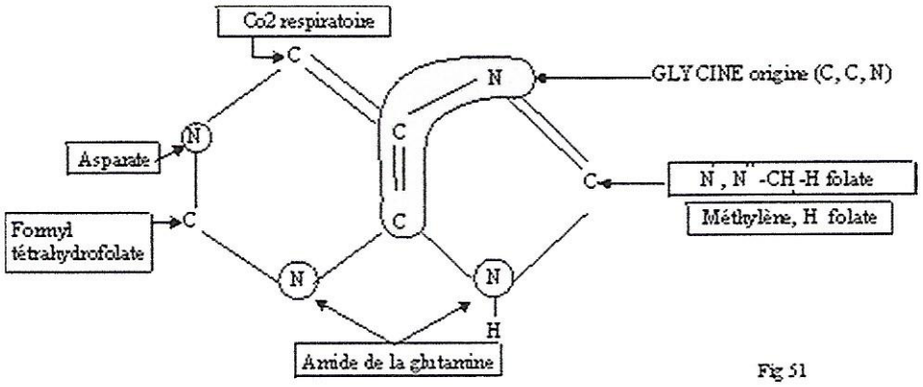

Figura-56

Retrobem la **glicina com compost terapèutic de homotoxicologia, plenament justificant des de el punt de vista químic.**

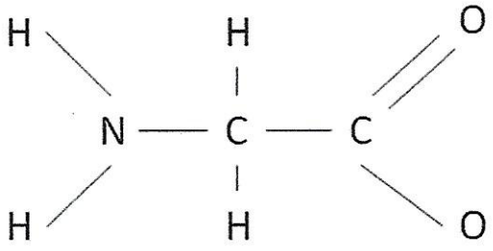

*Aquestes conseqüències estructurals demostren perfectament que quan les bases es desnaturalitzen les estructures conserven les empremtes de transducció thermítiques, útils en les processos de reconstrucció material de les bases púriques i pirimídiques.

Les mateixes observacions es poden aplicar als mecanismes de fosforilació (P) associats a els nucleòtids de l´ADN i ARN.

Dins aquesta versió de recreació de les estructures bioquímiques de l´expressió gènica, és dona un acord entre les matrius de transducció del medicament homeopàtic i les petjades de transducció de les regions danyades a nivell molecular.

Els mecanismes redaccionals del principi terapèutic podrien escriure's així:

SOLVATACIÓN: Complexió material (fase prequàntica).

DILUCIÓ: Qualitats acordades.

RESSONÀNCIA: Qualitats acordades.

RECREACIÓ: Matèries reorganitzades.

Cas Nº 2. Principi de biodegradació de l ´ADN, glicosilació de l´ADN per la glucosa.

Abans de desenvolupar la química de l´estructura es útil precisar el mecanisme de reacció del medicament antihomotoxicològic.

Dins la tercera cadena de l'hèlix de l´ADN (lloc thermític) els operadors de qualitat han estat destruïts o neutralitzats; havent-se instal·lat empremtes tàriques i l´ADN posseeix la memòria de la part desnaturalitzada que ha estat cedit al medi biològic, (aquestes petjades tariques són de naturalesa anti-thermítica).

Quan s´elabora un medicament homeopàtic a partit d´un component de la matriu **TARICA o volum de LESIÓ molecular catabòlica o tòxica**. El principi de la dilució quàntica disminueix considerablement les MQED d´aquesta substància deixant aparèixer les memòries de transducció thermítiques nucleòniques que entren en ressonància, sent **d´estructura similar. Les traces anti - thermítiques son aniquilades** podent-se llavors portar a terme la reconstrucció de la part desnaturalitzada.

A fi efecte que un medicament pugui actuar de forma convenient, resulta imprescindible conèixer amb exactitud la naturalesa química del producte i la seva configuració estèreo - química, procedent del catabolisme de ressonància també morfogènic.

Trobem aquesta morfogeneitat dins els mecanismes dels productes finals de la repressió en medicina homotoxicològica. Aquesta és una confirmació del principi de similitud per indicar-nos que productes químics similars generen principis repressius. Per exemple el 5-metil triptòfan sintetasa i la trizolalanina que és estructuralment anàloga, a la histidina, que reprimeix la biosíntesi dels enzims histidina. Aquest efecte invers concorda amb la llei de Arndt Schultz.

Aquests mecanismes involucren de forma activa les matrius de memòries que poden crear suficient energia a l ´activar-se per provocar efectes moleculars, bioquímics i biològics purs i intensos.

II. B (3) K – Els problemes dels sucres glicosilació.

La glucosa no es pas una estructura inert, com ho pensen els biòlegs, dins la seva estructura heterocíclica la seva estabilitat és satisfactòria

Quan l´estructura esdevé alifàtica la cadena dreta C6, pot formar productes de glicosilació intermediària AMADORI i després definitius quan les proteïnes són glicosilades. Certes varietats d´hemoglobina són productes Amadori. Les complicacions moleculars, comencen quan els grups aldehids (CHO) de glucosa (cadena alifàtica) i les funcions amino (NH_2) s´associen per formar una base dita de Schiff.

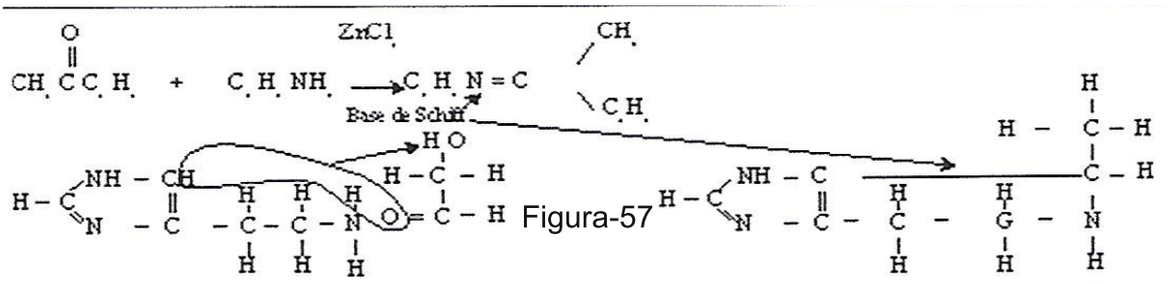

Figura-57

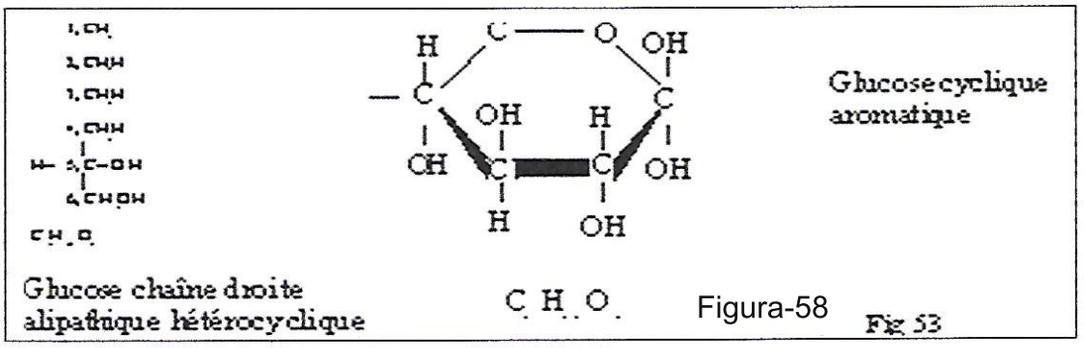

Figura-58

Després de 1987, els investigadors van intentar comprendre els mecanismes moleculars lligats a la formació de productes finals de la glucosilació.

Dins la glucosilació de l´ADN es produeix associacions amb els grups NH2

De les bases púriques i pirimídiques A, T, C, G (Adenina, Tiamina, Citocina, Guanina).

Hi ha fenòmens de despurinització de l´ADN, amb las formació de compostos polimèrics de tendència irreversible.

Cadena de glucosa.

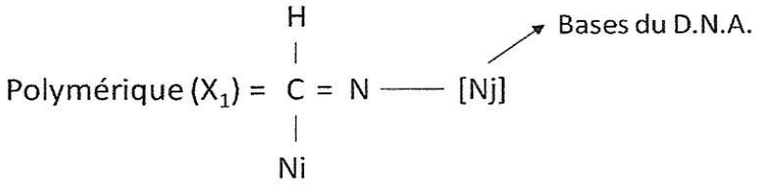

Productes intermediaris de la glucosilació (AMADORI).

De moment l'únic derivat completament conegut de la polimerització de dos productes Amadori és el 2-furanil-4(5)-(2-Furanil)1H-Imidazol.

S´ha obtingut aquest compost a partir de la barreja d´un aminoàcid la LISINA amb una proteïna, l'albúmina i la glucosa; aquest producte va ser posteriorment detectat dins l´organisme.

Experiments in vitro amb la incubació d´un plasmidi en presencia de glucosa, testifica sobre el material genètic bacterià, que certes lesions genètiques, inhibeixen de forma concreta enzims bacterians, que tenen la missió de reparar les regions resistents a la tetraciclina que havien acumulat els productes terminals de la glucosilació.

Els productes de la glucosilació són eliminats pels macròfags.

Es pot considerar que els macròfags recorren a un acostament antihomotoxicològic.

Els productes definitius de la glucosilació, fixats en les proteïnes, complica l ´estructura d´aquestes últimes modificant les memòries de transducció nucleòniques. Les memòries thermítiques de les proteïnes són pertorbades o alterades.

Naturalesa del senyal que atreu els agents macròfags.

Les cèl·lules macròfags reaccionen a una informació de tipus thermític. En efecte, les matrius anti-thermítiques són el resultat de l´associació anàrquica de productes de la glucosilació de les proteïnes.

Productes de la glucosilació.

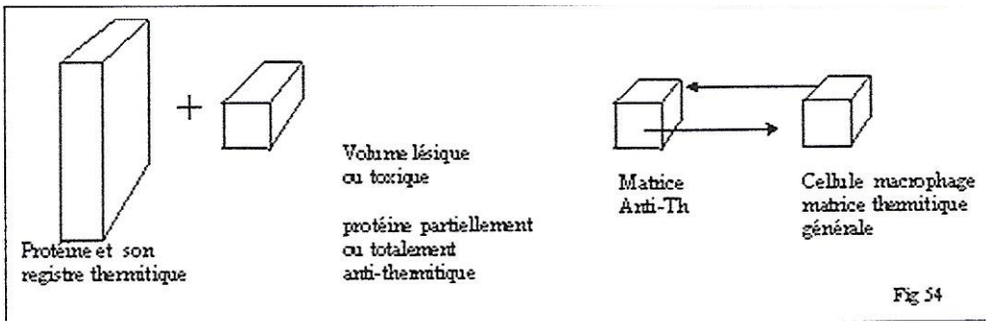

Figura-59

L´acció dels macròfags dins els líquids biològics, es equivalent a una medicina autoimmune del medi biològic.

La massa atòmica del FFI (derivat de la glucosa) o producte terminal de la glucosilació és C_{12} H_6 N_2 = 226 nucleons m A.

La memòria nucleònica = 116 p^+

La saturació anti-th = $\frac{110_0 \quad ^1}{\#226} = \frac{226}{88}$ .Ra

Aquesta massa s´apropa de la massa de l'isòtop de l ràdio 226 "evocació totalment empírica".

La dilució quàntica d´una massa atòmica té una saturació anti-thermítica de lesió, que provoca la antisimetria de la matèria anti-Th i la seva inactivació.

Dins l´aproximació a la neutralització de les memòries anti-hermítiques, és important conèixer amb precisió la massa atòmica del compost de lesió o tòxic.

Des de l'òptica de contrainformació viral o retroviral, és important conèixer la seqüència precisa dels gens formadors dels virus o parts d´ells a desprogramar.

Dins una proteïna, provinent de la genètica viral, és inútil conèixer amb precisió les amines.

Dins aquesta visió, serà convenient considerar la realització de la **Medicina exónica transducta** i de la **medicina intrònica** transducte. Aquestes masses atòmiques se sotmetran a la dilució quàntica, sent les masses atòmiques actives les del manòmetre de base corresponent a la suma dels aminoàcids (en el cas de les proteïnes) o de les bases (cas dels gens).

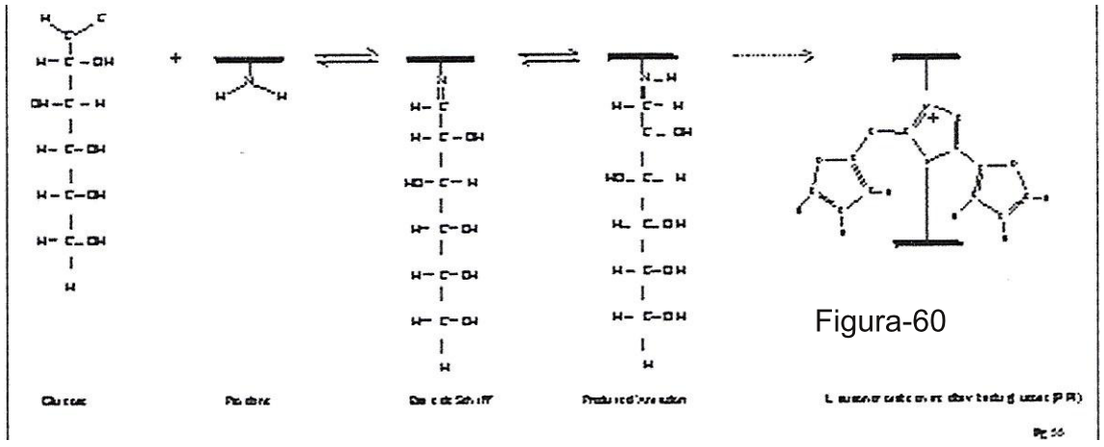

Figura-60

Els mecanismes de la formació de compostos de glucosilació.

En presencia de l'ampicil·lina, els bacteris es multipliquen normalment. En presencia de la tetraciclina, la mortalitat cel·lular és important.

El cas del plasmidi.

Un anell extra cromosòmic d´ADN bacterià ha seguit una mutació després d´haver estat incubat en un sucre. Després de la incubació, s´introdueix dins la Echirichia Coli. Plasmidis portadors dels gens responsables de la resistència del bacteri Echerichia Coli,

a els antibiòtics , ampicil·lina i tetraciclina.

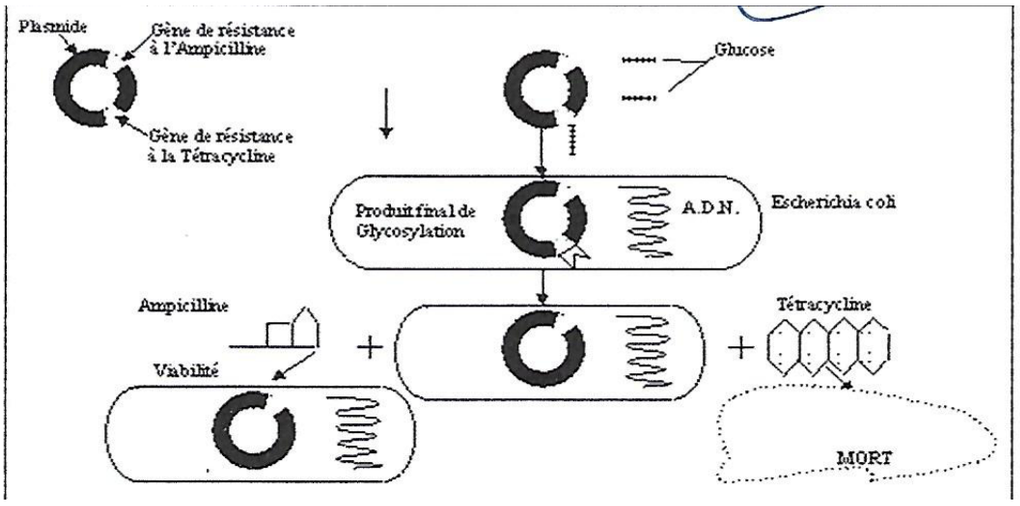

Figura-61

L´ocupació de transducció = (massa atòmica total) d´un conjunt químic o biològic.

Tant sols les dilucions de naturalesa quàntica possibiliten l´expulsió de les qualitats de les memòries de transducció. Dins una configuració molecular inicial de lesió o tòxica, la inversió de les qualitats de lesió s´aconsegueix mitjançant la corresponent dilució d´un conjunt molecular o atòmic.

L´aportació d´una massa equivalent a la massa de lesió, no pot provocar una inversió dels operadors de qualitat de la matriu de lesió.

Important.

*El terme de la dilució no s´ha d´entendre únicament com aplicable a els líquids.

La dilució es fonamenta experimentalment en les qualitats materials o immaterials, contingudes dins els registres. Son aquestes quantitats qualitatives les que anomenem operadors. Aquests operadors es troben presents dins tots els estats de la matèria plasmàtica.

Sembla trivial que les dilucions s ‘apliquin a gasos, sòlids, líquids considerats quàntics.

La dilució s´aplica a els materials plasmàtics “plasmons i morfons” de memòries i proporciona un rang original a la originalitat de la dilució.

La dilució augmenta les qualitats reduint al màxim les quantitats.

II. B (3) L- Reparacions de transducció de l´ADN, bases púriques i pirimídiques.

Els mecanismes de glicosilació poden afectar les bases de l´ADN, principalment A, G, C i per l´RNA (A, G, C) atès que la base uracil (U) no té funció NH_2.El mecanisme de glicosilació definitiva, la glucosa $C_6\ H_{12}\ O_6$ dins la seva forma cíclica, ha obert el seu cicle en benefici de la cadena dreta reactant.

Pèrdua de massa pròpia de FFI $C_6\ H_{12}\ O_3$ ($-N_2$) = 226 m FFI=28(N_2)=198

2($CH_{12}O_6$)→72+12+96→180x2=360-198=162

FFI mA – N_2=198

∆mA=162/18←#9 H_2O

2 glucosa = >360

-El mecanisme de glicosilació va acompanyat d´una pèrdua important de les molècules d´aigua (9) (-9 H_2O).

-La pèrdua hídrica per la glucosa podria conduir paradoxalment, a una modificació de l´equilibri electroquímic dins els mitjans intranuclears de l´ADN o del citoplasma.

-El dèficit de massa associada a dos molècules de glucosa, pot conduir a un canvi de l´equilibri polimèric de les molècules d´aigua associades a les proteïnes i els gens. Aquesta possible despolimerització comportaria modificació de les memòries de transducció de l´ADN.

En els mecanismes de l´expressió gènica, les bases alterades poden conduir a anomalies en dins la construcció dels 3 tipus d´ARN (t, r, n).

Les lesions genètiques o LESIONS CISTRONIQUES[1] poden ser compreses de diferents maneres.

Les lesions implícites i les lesions explícites.

Les lesions implícites: concerneixen a les alteracions de les bases (A, G, T, C, -U) seguida de fenòmens bioquímics induïts. Dins aquesta hipòtesi es desnaturalitzada la base (despurinització i despirimidització); quant aquestes lesions danyen les regions silents de l´ADN les conseqüències són menys importants que en el cas de la desnaturalització de les regions codificadores.

Les lesions explicites: concerneixen al aparellament de les funcions NH_2 i NH amb altres funcions exòniques del medi (molècules catabòliques).

> Les molècules catabòliques poden formar com en el cas dels productes terminals de glucosilació, àrees anàrquiques, que físicament no podrien ser llegides per els propòsits de transmissió i síntesi proteica. Aquests fenòmens entren dins la calcificació de volum de lesió o tòxic, veritable unitat d´una **PATOLOGIA MOLECULAR**.

La patologia molecular, descrita segons el concepte de la discussió quàntica, correspon a la fixació, i fins i tot el estasi, de diverses **MQED** dins una regió directament vinculada a l´expressió gènica del (ADN, RNA i altres **polimerases** especialitzades). Reckeweg definia aquest cas com la fase d'impregnació.

La patologia molecular considera el medi de les biomolècules com gènic, com un conjunt de MQED, inanimat per nombroses MNUT que gestiona les matrius thermítiques i hermítiques.

Quan les memòries MQED exterior penetren dins l´espai memorial dels gens, es pertorben les MNUT.

> Les polimerases i altres proteïnes especialitzades: helicasa, topoisomerasa, nucleasa, transcriptasa,… interfereixen amb el patrimoni genètic per donar lloc a un conjunt nou de matrius voluminoses (llocs hermítics i thermítics), que originen les solucions finals (solucions de transducció). Els ARN polimerases, en la hipòtesi de transcripció de gens, satisfan a aquestes **operacions de lectures de transducció**.
>
> La reparació de transducció pot aplicar-se a diverses regions de l´ADN, les parts exòniques, codificadores (exons) i a les parts intròniques, no codificadores (introns).

La lectura exónica codificadora d´una cadena mono catenària, recorre a les extraccions de solucions **hermítiques**.

La lectura intrònica no codificadora d´un cordo monocatenari recorre a una extracció de solucions **thermítiques.**

La biologia molecular no atribueix, en l´actualitat, cap funció clarament definida a les parts intròniques no codificadores; Segons les hipòtesis presumptives, podrien servir com a Font potencial de reparació de les regions exòniques danyades. Es desconeixen els mecanismes, però si es constaten en els resultats finals. En virtut a la nostre hipòtesi quàntica, els introns corresponen a matrius termítiques capaços d´aportar energia memorial a les parts exòniques. Les regions intròniques estan en ressonància amb la tercera cadena mono catenària de l´ADN.

Les reparacions de la transducció de l´ADN o l´ARN són part integrant de la medicina quàntica.

Les regions o matrius de LESIÓ d´una seqüència poden, restaurar-se , en molts casos, mitjançant accions conjugades de polimerases i lligases (β). I d´una futura medicina transducta (principi de l'equivalència molar o atòmica global), aplicant la dilució quàntica en una molècula o conjunt de molècules o elements, si la massa és estrictament idèntica a la regió de LESIO.

La restauració de les qualitats thermítiques d´una regió provoca l´aparellament d´una nova regió danyada ; l´acció hermítica d´una proteïna augmenta les possibilitats i la posterior estabilitat de la reparació.

Els sucres i les seves utilitzacions dins l´homeopatia tradicional.

Val a dir que els fundadors de l´homeopatia experimental utilitzen els agents de solvatació clàssica : aigua i alcohols per tal d´elaborar preparats de medicaments diluïts.

Preparen així mateix trituracions de minerals amb precisió discutible en raó de l´absència de tecnologies analítiques (espectrometria). Era corrent la utilització de la mel per a certes preparacions o trituracions, propiciant excel·lents resultats.

Els laboratoris homeopàtics utilitzen sucres en C6, però recorren freqüentment a disacàrids corrents com ara : la sacarosa, lactosa, maltosa, cel·lobiosa.

Estudi de la molècula de glucosa i lactosa.
Hi ha dues estructures possibles per a la glucosa.

Estructura de cadena dreta.

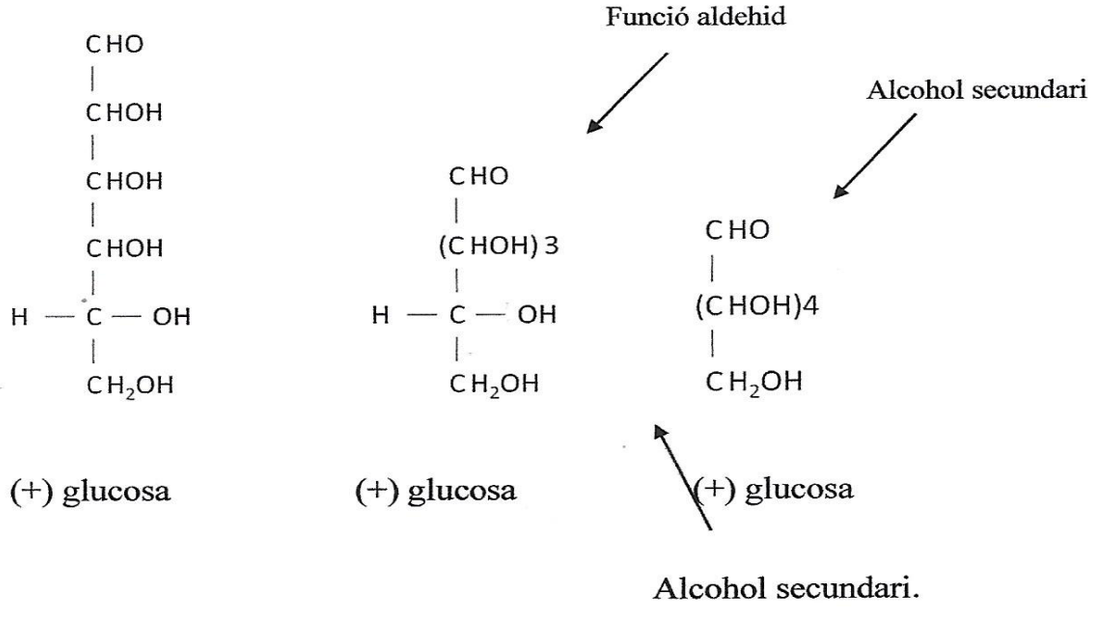

I una estructura heterocícla

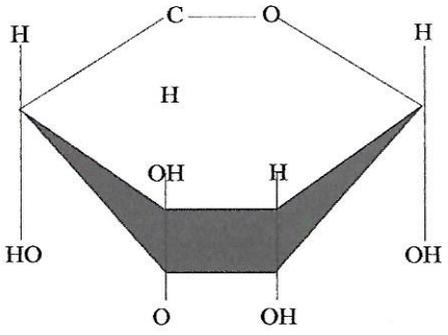

$C_6H_{12}O_6$

Figura-62

Disacàrids

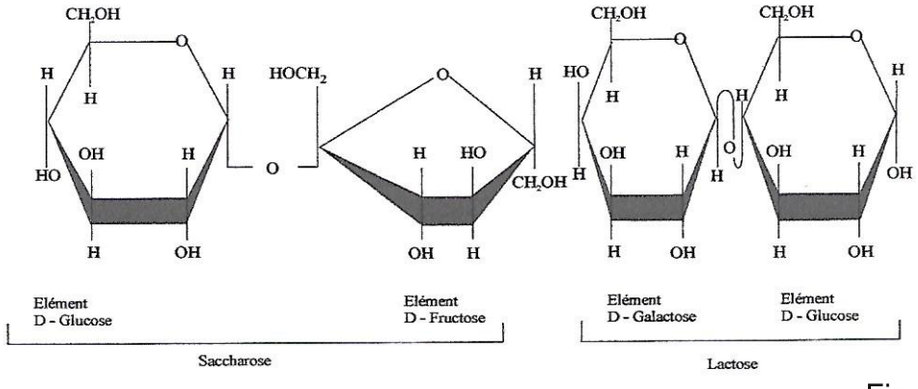

Figura-63

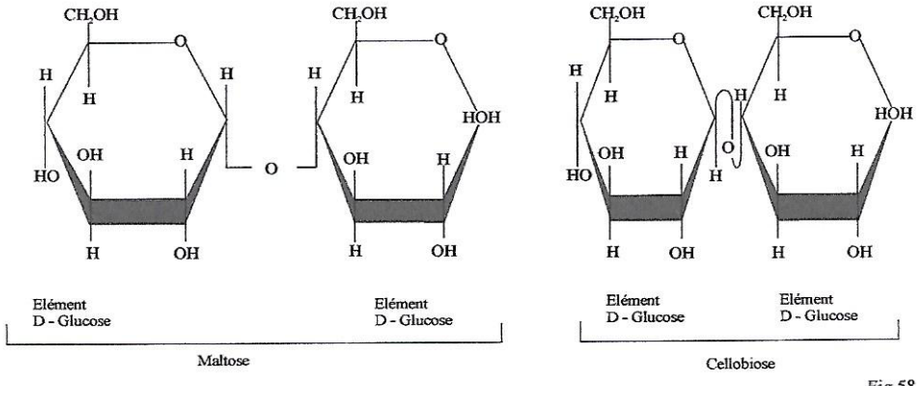

Pot donar-se una mutarotació de la glucosa amb una forma particular d´aldehid acíclic. Ja hem vist, al tractar dels productes terminals de la glucosilació que, les funcions amines (NH_2) de les bases (A,G, C) o de les proteïnes s´associen a la funció aldehid (CHO) de la glucosa, principalment dins els casos de la cadena dreta de l´estructura de la glucosa.

La glucosa posseeix una activitat òptica. A nivell biològic, és important que l´estabilitat dels heterocicles de la glucosa sigui mantinguda. Les obertures acícliques poden conduir a productes AMADORI, després a compostos terminals de la glucosilació.

Fructosa.

La fructosa posseeix igualment una activitat òptica i pot adoptar dues estructures.

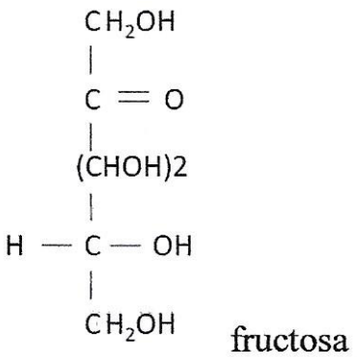

fructosa

I una estructura heterocíclica la D- glucosa.

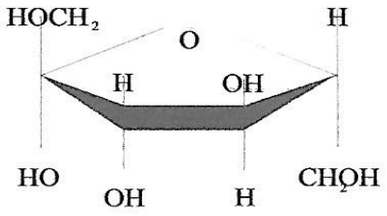

D- Fructosa $C_6H_{12}O_6$ O_{12} 6

H OH

Figura-64

Resulta interessant observar que la D-Fructosa no posseeix la funció aldehid (CHO), només una funció carbonil (CO) i dues funcions d´alcohol primari.

La (β) lactosa.

La lactosa per hidròlisi, dona dues altres sucres : la D-glucosa i la D galactosa sota l'acció enzimàtica de la lactasa. Aquests dos sucres contenen encara la funció aldehid.

La ribosa dins de l´ADN.

(Sucre amb C_5)
La ribosa pertany dins la seva representació 2´desoxirribosa, a les nuclibases. Les bases A, G, T, C estan enllaçades entre elles amb una fibra monocatenal, per enllaços fosfodièster. La ribosa està enllaçada amb les bases púriques per un enllaç N-glicosídic.

La ribosa (sucre en C_5) dins el RNA.

El glúcid amb el qual estan enllaçades les bases púriques i pirimidíniques és la RIBOSA en contra de la desoxiribosa de l´ADN. És conegut que l´uracil, base pirimidínica, reemplaça la timina de l´ADN per formar l´ARN.

La ribosa pot adoptar una estructura en cadena dreta.

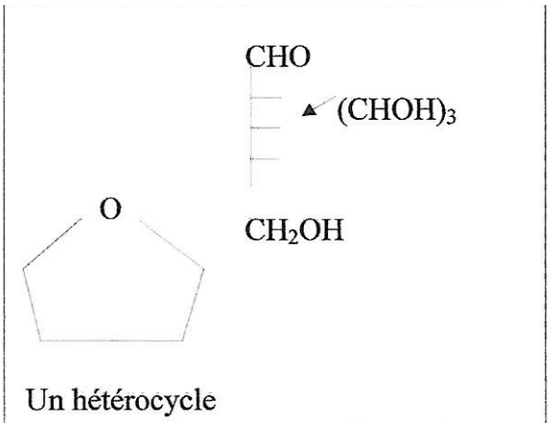

Tornem a trobar l´estructura de la RIBOSA el NAD i NADP (Nicotinamida dinucleòtid i dinucleòtid fosfat), compostos importants dins el cicle de Krebs (cicle de l´àcid cítric) així com en la regeneració de l´ATP mitjançant els mecanismes de la fosforilació oxidativa.

Les principals fonts de RIBOSA, són els aminoàcids.

Algunes cetoses com la D-ribulosa, sucre em C_5 son intermediaris, formats en el curs de la degradació de la glucosa per la via de l´oxidació directa.

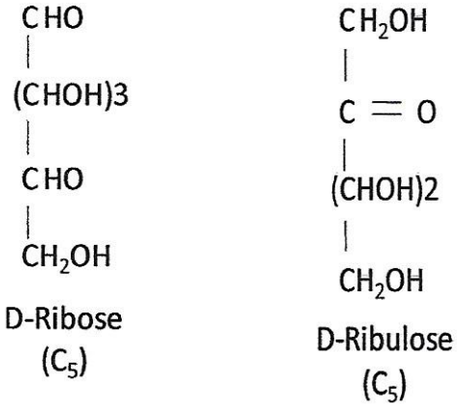

Hi ha un sucre interesant la D-Arabinose.

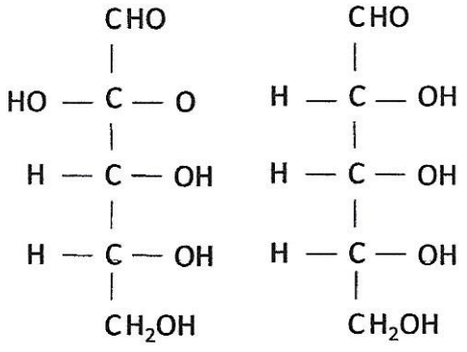

D-Arabinose D-Ribose

La síntesis de la ribosa pot ser iniciada a partir de la aldopentosa per constituir heterocíclics del següent tipus.

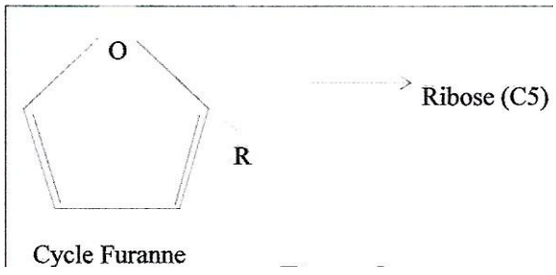

És possible pel procés de degradació de Wohl desembocar a la formació de la D-arabinosa a partir de la D-glucosa.

L´efecte de la glucosa (repressió pel catabòlit en els procariotes (bacteris)).

En presencia de lactosa i de glucosa com a font d´hidrats de carboni, el bacteri Escherichia Coli metabolitza primerament la glucosa, el bacteri deté el seu creixement fins que el **operon LAC** rebi la inducció que permeti el metabolisme de la lactosa. Aquest fenomen es creixent en presencia de 2 fonts de carboni, la glucosa i la lactosa, és bifàsic i l´hi denominat estat de DIAUXESIS.

Fins i tot si la lactosa es troba present des del principi del creixement bacterià, la cèl·lula no comença la inducció dels enzims necessaris per al catabolisme de la lactosa abans d´haver utilitzat tota la glucosa present- al principi es va atribuir aquest fenomen a la repressió del l´operó lactosa en el catabolisme de la glucosa; D´allí procedeix l´expressió de repressió pel catabolisme. Se sap actualment que, “la repressió pel catabolisme” és deguda a l´acció combinada d´una proteïna activadora dels gens sotmesos a la repressió per un catabòlit (CAP: Catabolite Gene Action Protein) i de l´AMP cíclic (cAMP).

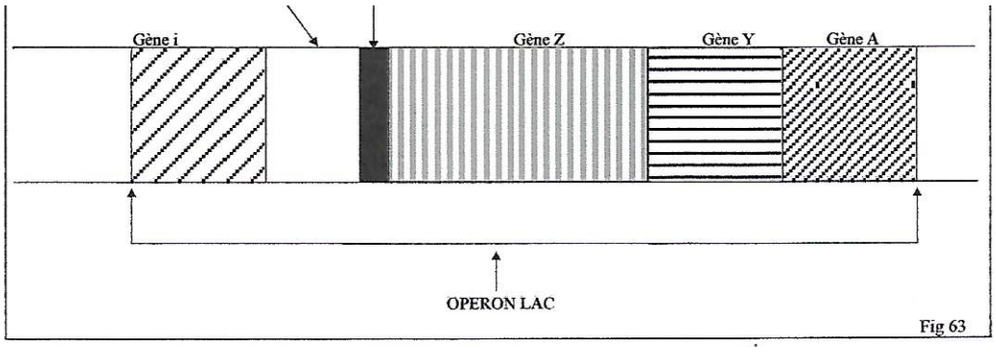

figura 67

Relació de posició entre els gens estructurals i gens reguladors de l´operó LAC.

L´homeopatia glucosada o lasctosada.

Dins la nostra reflexió cenyida a l'àmbit de la memòria química, podem afirmar que : Sigui quina sigui l´estructura alifàtica o heterocíclica, dels compostos del sucre són inestables, tant a la llum com davant la presencia de la molècula de l´aigua. Les activitats òptiques de la glucosa i de les seves formes associades, confirmen aquestes propietats que no semblen conduir a una preparació farmacològica homeopàtica estable. Hem demostrat, a més , de forma detallada les formacions bloquejadores de bases Schiff i Amadori i per tant alteradores dels productes finals de la glucosilació per la glucosa.

És evident que la incorporació dins un glòbul gränul, pastilla, sobre, o un altra forma galènica de la dilució homeopàtica DH o CH, no pot científicament convenir per a raons d´estructura i finalitat biòtica. Els fundadors de l´homeopatia experimental ens ho indiquen amb claredat, per haver-ho demostrat clínica i farmacològicament, que una substància segons la etiopatologia o la simptomatologia adoptada, pot ser diluïda i provocar les reaccions auto immunològiques indispensables per a la reparació completa tant de la patologia molecular com la de després biològica.

Hem demostrat de forma extensa que, dins l´homeopatia liquida (no ensucrada), les memòries de transducció (MNTU) es tornen operatives en detriment de les (MQED), Memòries Químiques Electrògenes Diferencials, en elevar les dilucions. En conseqüència una substància d´aquesta naturalesa, no pot suportar un altre contacte que no sigui amb líquids "simples" tals com l´aigua fisiològica.

La seva incorporació o integració dins un altre substrat químic constitueix un sense sentit farmacològic. **En efecte les MQED dels sucres, poden emmascarar considerablement les memòries de transducció fins i tot aniquilar-les.**

Per aquestes raons qualitatives entenem que aquesta homeopatia ensucrada no té credibilitat científica, condició que la fa cruelment defectuosa.

L´homeopatia tradicional, dins la modalitat farmacèutica líquida conserva tota la seva valides fàrmac clínica.

Els mètodes d´impregnació dels sucres impliquen una reflexió difícilment sostenible tant des del punt de vista de la química clàssica com de la quàntica.

Els sucres que podrien convenir, són els sucres C_5 riboses o C_6 (com la fructosa); queden, però, per a establir les estabilitats dels complexos obtinguts.

Estudis i investigacions especialitzades en curs, haurien de desembocar ràpidament a concebre, segons les nostres teories experimentals, una matriu d´impregnació atòmica que pugui reemplaçar els sucres.

Aquesta matriu podria conservar les propietats de les solucions d´impregnació. Pel que a la Homotoxicologia es refereix, aquesta disciplina del concepte de les biomolècules de la patologia és extremadament prometedora malgrat la seva recent joventut (el 1995, apareix la primera publicació del Dr. Reckeweg). Aquesta concepció que prové directament de la concepció bioquímica de les patologies, tant sols podrà evolucionar de forma proporcional amb els progressos aconseguits per la biologia molecular.

L'única crítica constructiva que podem aportar afecta a l´ús de 200D que, al nostre parer, no aporta més que la 30 D, límits comprensibles en l'àmbit de l´abast de les matrius de transducció (veure taules de (associada a X dilucions). Per tant es fàcil demostrar que els principis memorials de la 200 D hauran d´estar continguts en matrius de camps d´ones de matèries i no dins el vidre. Tot i què la homeopatia tradicional aconsegueix nombrosos èxits terapèutics, (catalitzat pels altres medicaments : ADN, ARN, oligoelements, aminoàcids…). Hi haurà d´obrir-se a la discussió quàntica amb la finalitat que aquesta noble disciplina, d´origen ancestral, no es converteixi en esotèrica. En el sentit de la reflexió de « Això funciona però no sé per què » sinó per a una medicina completament adaptada als conceptes de la física o química moderna i finalment incloure dins el quadre del pensament quàntic i les seves « matrius ». No parlava Hahnemann en els seus treballs de la « Llei de matrius ?

Referent a la homeopatia unicista.

Encara satisfactòria des del punt de vista de les biomolècules l´homeopatia unicista xoca amb els mateixos problemes químics, especialment si s´administra sota la forma de grànuls de sucres ; en la seva presentació medicamentosa líquida conserva tota la seva validesa.

II. B (4) – LA FUNCIÓ ESTRUCTURADA DE L´ENERGIA DINS L´ACUPUNTURA I LES TERÀPIES ELECTRO MAGNÈTIQUES I BIOMAGNETIQUES.

Advertiment al lector.

La presentació de l´acupuntura, vista del punt de vista d´un físic, correspon a la recopilació dels cursos realitzats a la Facultat de Medicina Paris 13 el 1984, secció d´acupuntura a càrrec de Christian Daniel Assoun, dins el marc de DUMENAT (Diploma de medicina natural atorgat a els metges).

El temari exposat en aquests cursos ha estat adaptat a la temàtica i perspectives d´aquesta obra.

La funció de l´estructura energia en acupuntura.

Quan els acupuntors tradicionals pretenen mobilitzar les energies primigènies mitjançant puntures, s´estan referint de manera intuïtiva a les energies que sustenten la presentació de la matèria animada o biològica.

Aquestes energies tradueixen representacions de memòries desenvolupades en altres parts de la present obra (memòries nucleòniques de transducció, (transductes). Segons la nostra visió quàntica, l´acte de la punció mobilitzarà les memòries de naturalesa hermítica i thermítica.

II. B (4) A – LA REPRESENTACIÓ DE PUNTS D´ACUPUNTURA CONSEQÜÈNCIES ENDÒGENES GENÈTIQUES MEMORIALS.

Entenem que el terme punt d´acupuntura no té validesa representativa des del punt de vista quàntic.

Preferim adoptar el terme de **«pou »**. Dins l´ apropament energètic la caracterització del lloc regional del pou, implica la noció de volum energètic, anàleg a « un pou de potencial ». en efecte, es pot perfectament concebre la quantificaciód els estats d´una partícula, o paquet de partícules dins un pou de potencial, ja tingui una representació cúbica o parale.lipeda. I per conduir de forma precisa aquestes quantificacions, s´utilitzen les equacions de Schöringer i els Halmitonians.

El cos humà, compost de matèria biològica, utilitza les energies primitives o principals, de diverses configuracions i vies privilegiades de circulació completament concordants amb la visió i interpretació de les memòries.

Dins la visió energètica de la matèria biològica humana és possible descriure els llocs cinètics i els de « tranquil·litat »[2].

En el cas de l´ estudi energètic lloc regional de la pell, per adequar-se a l´acte de puntura. Hem d´especificar que la delimitació física i per tant material d´un pou de puntura sobre la pell **és una solució possible entre altres pous de puntura dels òrgans o d´una funció fisiològica determinada**, a manera de varietats lloc regionals de histomatrius.En el medi biològic.

De fet en l´enfocament quàntic del medi biològic les projeccions holoquantiques i de memòries són necessàriament de transducció (transductes). El fetge, els ronyons, el cervell, les glàndules, pulmons…Tots ells poden ser descrits com registres hermítics que alliberen projeccions holoquàntiques, més enllà de la delimitació corporal, pell. La pell, els músculs no representen més que un mitjà particular travessat pels operadors qualitatius i registres associats als òrgans.

Els actes de puntura dins aquestes regions particulars tenen efectes energètics i funcionals que esperava el mitjà.

Concebem la pell, o la dermis, com a possible seu de meridians físicament delimitats en la seva superfície.

Conseqüències endògenes.

Els meridians evoluciona geomètricament segons l´energia interna dels òrgans o de la carrega d´hormones i electròlits, D E.

Conseqüències exògenes.

Els factors exògens poden influir en les distribucions regionals d´aquests meridians ; ja que la situació de l'home dins el seu referencial, es pot considerar, multifactorial.

Conseqüències gèniques.

Els meridians segueixen en les seves ubicacions i situacions les evolucions, i conseqüències autoimmunes, es a dir genètiques del material biològic creat i transmès.

Conseqüències memorials.

Els meridians constitueixen veritables regions voluminoses de circulació de les informacions de les memòries interactuant (llocs : tranquils + cinètics) , on la forma geomètrica evoluciona a l´entorn proper dels òrgans importants.

Els pous de puntura poden tenir dimensions variables en funció ; de les energies posades en joc en el moment de la patologia i de la seva instal·lació patològica incipient.

Les regions de memòries **d´origen transducta Hermítiques i Thermítiques,** posseiran projeccions variables de dimensions molt més enllà dels límits corporals.

Aquestes són físicament detectables per mitjà d´eines quàntiques molt especialitzades : matèria camp magnètic, quanta de camp, quanta d´ona de matèria, o radiació de tot tipus i capaços de modificar per ressonància els registres hermítics o thermítics alterats en el si dels seus propis operadors qualitatius. Aquesta operació extra corporal o exodermica entra dins el quadre del medicament de naturalesa quàntica que hem definit dins aquesta obra.

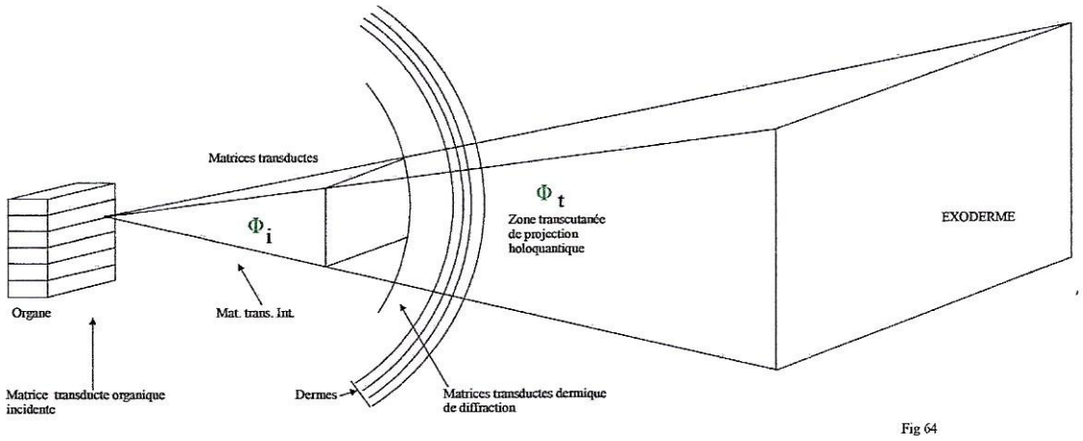

Fig 64

II – (4) B DEFINICIÓ QUÀNTICA D´EXODERMA.

El exoderma representa una regió de voluminosa necessàriament sotmesa a l´estat de thermicitat; el exoderma està connectat amb diverses matrius.

Matriu de transducció dèrmica de difracció.

Matriu de transducció orgànica incident.

Matriu de transducció interior.

En principi, més enllà de l ´exoderma el medi biològic deixa de ser reactiu. No obstant això, l´abast de la irradiació de l´ exoderma pot abastar distàncies considerables amb

relació amb l´alçada humana.

No s´exclou científicament que els circuits **autoritzin** veritables dilucions d´algunes substàncies resultants del metabolisme o del catabolisme; les dinamitzacions serien llavors substituïts pels plasmes, oscil·lants, continguts dins les membranes, (exemple: lantànids, genètica quàntica, plasmes…). Segons la taula de longituds d´ona associades a les dilucions. L´abast o trasllat del material semiempíric, productes homotoxicològics podria ser considerable.

Aquestes consideracions podrien igualment explicar la interessant reactivitat de les solucions farmacèutiques homeopàtiques. Les memòries de transducció desenvolupades dins el transcurs de les dilucions farmacèutiques de principis actius, no tindrien cap dificultat per restaurar les memòries de transducció del medi biològic.

II. B (4)- AURICULOMEDICINA: LES CONCEPCIONS HISTOMATRICIALS ACUPUNTURALS.

Les concepcions histomatricials i les projeccions holoquàntiques de les matrius de transducció poden alliberat nombroses informacions en les relacions existents entre la relació somatològica de l´orella i les seves correspondències orgàniques, així sembla ben fonamentat considerar tant els meridians dèrmics i exodermics, com a llocs de restauració endocrina, hormonologica és a dir energètica del medi biològic.

Relació del gradient físic de pressió entre la circulació arterial i les matrius de transducció dèrmiques de difracció.

En el nostre acostament dels fenòmens quàntics en la nostra fisiologia podem incloure un líquid biològic important: la sang.

Veiem que els biòlegs han anomenat a certes fraccions de la sang: plasma, sèrum. Convidant-nos a la consideració física de plasmes!

Podem considerar que l´ens humà esta format en un 70% aproximadament d´aigua, **substància diamagnètica** i la resta està compost de matèries orgàniques de fórmula general (CNOH) n, i algun % d´oligoelements i macro elements (Mg, Si, Na, K, P, Ca). Entre els líquids biològics cal remarcar que la circulació (sang) es compon de l´hemoglobina, molècula complexa que presenta en el seu centre un àtom de **ferro**. Aquesta substància, en virtut de les seves qualitats físiques, es **ferromagnètica**. El comportament de substàncies **paramagnètiques** (lantànids excepte el La i el Lu) o ferromagnètics (Fe, Co, Ni) en un camp magnètic consisteix a alinear-se en la direcció d´un camp induït. Les substàncies **diamagnètiques** H_2O i nombroses proteïnes, que s´oposen a l´acció de camps magnètics.

Aquestes competicions selectives creen l´estat de constricció magnètica responsable de la creació de potencials electromagnètics homogenis o no homogenis, que seran l´origen

de la regió isoelèctrica associada a les regions de transducció posades en evidencia dins aquesta obra.

Origen de les modificacions físiques que comporten a fluctuacions del gradient de la pressió arterial.

La magneto hidro gaso dinàmica i magneto hidrodinàmica (MGD o MHD) és una disciplina especialitzada de la física que pot aplicar-se tant a els plasmes (gas ionitzat) com a els líquids carregats d´elements metàl·lics que poden exhibir càrregues catiòniques. La sang en concret entra dins aquest marc experimental. La sang té dins la seva composició molècules amb capacitat de subministrar cations Fe^{+2} i Fe^{+3} (mecanismes de oxido – reducció) carregues que es troben associades a una cinètica, circulació sanguínia, i per tant podem dir que les arteries i les venes són el lloc de manifestacions oscil·lants automantingudes compostes de camps magnètics i elèctrics.

En efecte, quan circulen les càrregues catiòniques, generen un camp magnètic i recíprocament un d'elèctric. A més quan les carregues elèctriques s´acoblen a camps magnètics, es creen variacions de la velocitat de les carregues contingudes dins els líquids o gasos i dins la sang en particular. Quedant-nos ben clar que la cinètica sanguínia **obeeix a les lleis de la (MHD i la MGD).**

Les modificacions de les condicions físiques existents a les matrius de transducció dèrmiques, provoquen pertorbacions del repartiment magnètic i elèctric dels vasos (artèries i venes); així com en els líquid biològic circulant (sang). El conjunt d´aquestes fluctuacions crea cinètiques diferents amb variacions de pressió i volums.

Atès que la sang obeeix a les lleis MGD, resulta lògic que aquestes modificacions de pressió i volum ΔV y ΔP, puguin comportar modificacions **termiques** ΔT, en funció de la formula simple $\Delta P\ \Delta V = nR\ \Delta T$.

El metge trobarà a la palpació o mitjançant aparells diferència de volum dels vasos arterials. A més, els ΔT a les regions de transducció poden ser verificades mitjançant termografia.

Les matèries de transducció dèrmiques i exodérmiques són per tant generadores d´emissions plasmàtiques, l´abast pot variar d´unes desenes de centímetres fins a diversos centenars de metres. El bioplasma emès, pot ser sensible a un altra font quàntica. En el moment de la interferència instrumental el bioplasma es pertorba transmetent les seves oscil·lacions i pèrdues isoelèctriques a els líquids. Les condicions MHD – MGD són modificades donant-se amb elles una sèrie de conseqüències físiques que resulta possible percebre mitjançant un mesurament diagnòstic de la pressió i les seves fluctuacions.

Lantànids Ln3+ o Terres Rares (La – Lu)

Aclariment quàntic del Fenomen de sinergia i Coherència dins els sistemes biològics DNA.

(Lectura Genètica codificant hermítica)

(Gas de protons inter membranosos) Genètica quàntica

C.D Assoun 1985

ADVERTÈNCIA.

En l´aproximació quàntica en el coneixement del material lligat a l´expressió gènica de l´ADN és imprescindible la compressió de la noció de plasma atòmic desenvolupada en 1982 en l´estudi, (quanta d´origen biològic base de la informació genètica).

Dins aquest estudi presentem les distribucions de les poblacions atòmiques en el medi cel·lular. Aproximant les informacions preses en conjunt dins un model estadístic que comprèn el substrat d´origen dels mitocondris i membranes. Interessant-nos en els fenòmens de les poblacions atòmiques i moleculars que reaccionen en aquest mitjà.

Havíem insistit en la distribució dels Lantànids o **"Terres rares"** dins el medi i cel·lular. L´objectiu d´aquest estudi era demostrar les bases científiques que expliquin la matèria biològica. Des de la visió quàntica i justifiquin **la introducció de lantànids dins els nostres models. Només s´ha abordat la part mes simple dels mecanismes de membrana.** La interacció completa de les equacions de la matèria i les radiacions no poden ser convenientment tractades en un estudi limitat netament al problema de l´ADN metall. El conjunt, d´aquestes informacions condueixen a equacions d´estats complexos.

La noció de sinergia – coherència pot ser àmpliament aplicada dins els sistemes biològics, l'existència física i teòrica dels plasmes atòmics ha estat demostrada per les observacions desplegades a partir de l´estimulació de l´ADN (àcids nucleics). En aquest estudi s´ha prescindit dels factors relativistes pel que fa a las resolució dels problemes de l´ADN, visió quàntica.

L´aclariment quàntic de les estructures biològiques reactives distribuïdes de manera no aleatòria. Dins aquesta visió s´indica la distribució estadística, cas pur, com a cas particular d´incorporacions estadístiques.

a la figura Nº 1, els models estructurals són (R0, R1 a R7, AGTC, (material reactant. Ribosa, P).

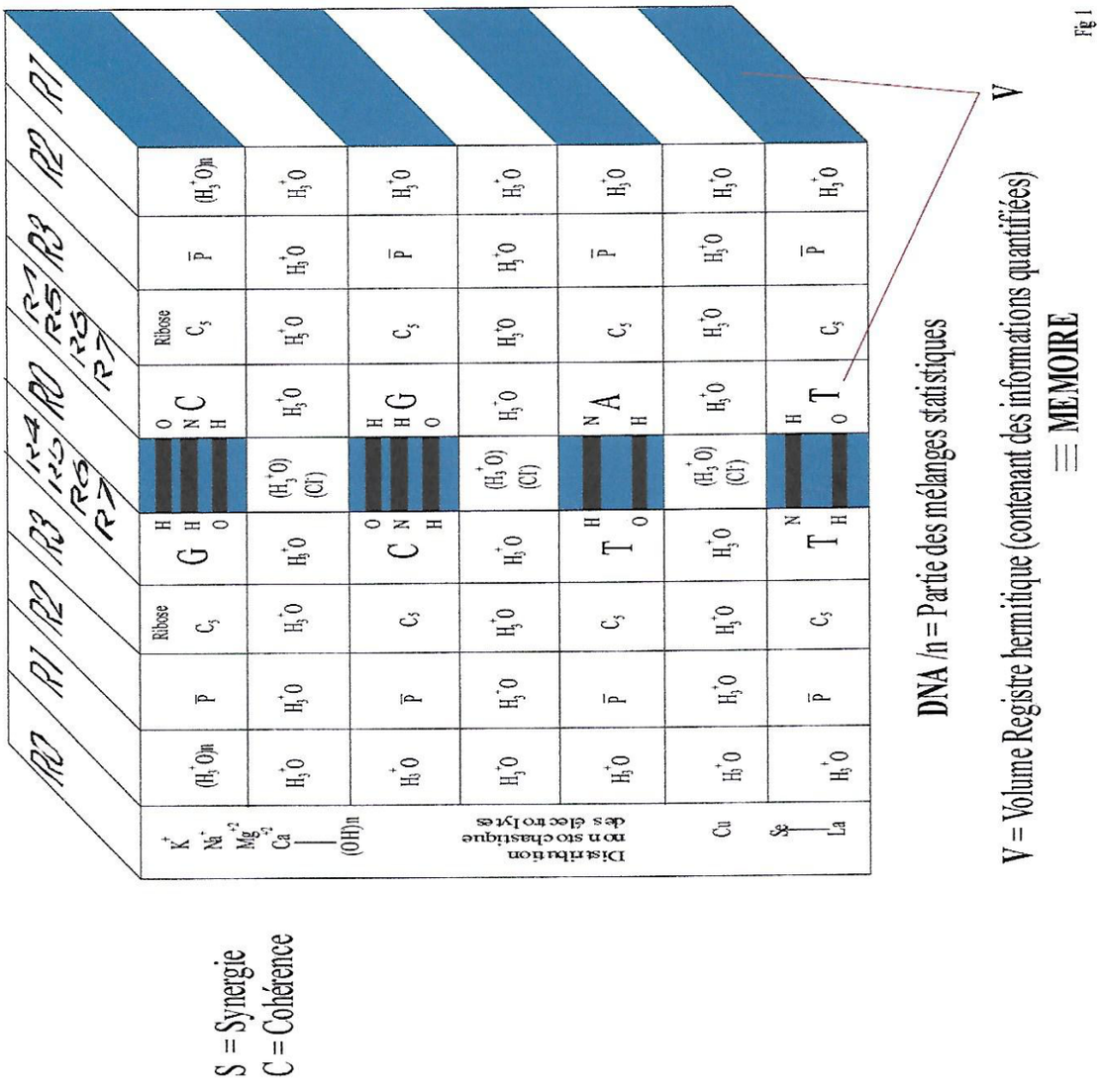

Figura-1

ESTUDI

L´explicació dels mecanismes genètics i enzimàtics dins les cèl·lules dels mamífers al·ludeix, per que fa a la utilització de models físics i estadístics, a la mecànica quàntica i la representació dels plasmes físics bioquantificats alliberadors d´una gran riquesa d´informació.

Aquestes informacions representen, amb freqüència, les resolucions finals de nombrosos mecanismes de les reaccions biològiques. Es indiscutible que les reaccions biològiques utilitzen suports químics que originen conformacions estructurals; però en les informacions finals com en el cas dels senyals prohormonals permeten l ´alliberament de mediadors químics a les competències sinàptiques que recorren a la discussió quàntica.

La visió quàntica de la matèria biològica, ens condueix a fenòmens atòmics selectius que dirigeixen l´activitat molecular i química, permetent a les estructures presents convertir-se en vocació informativa o reactiva o fins i tot sinèrgica.

El 97% de l´univers està constituït per matèria en estat de plasma (*!).** La visió quàntica de la matèria no és una visió espiritual sinó al contrari el començament **d´una disciplina complexa** i especialitzada que permetrà considerables progressos en la investigació mèdica, enginyeria genètica, oncologia viral, immunologia i farmacologia. S´exclouend´aquest estudis interferències **no insignificant**s del referencial gravitacional, que representen els estudis lligats a la exobiología.

Per tal de simplificar la discussió, s´ha escollit un model, (figura 1) que constitueix una barreja de casos purs. Aquest model ADN, comprèn les estructures A, G, T, C (Adenina, Guanina, Timina, Citocina). Hem discutit sobre l´ARN com a model ja que la base de Timina és reemplaçada per l´uracil, les riboses, els electròlits (metalls i metal·loides) reactants, el solvent H_2O en la seva forma protònica (H_3O^+) i les cadenes fosfats (P).

Es inexacte prendre el terme “base” a: A,G, T, C, U en els sentit electroquímic ja que amb pH 7,4 els amino aromàtics augmenten la protonització de l´aigua, l´acidesa és atribuïble a la presencia d´un focus d´atracció d´electrons aromàtics que redueixen la densitat electroquímica del nitrogen.

Reactius electrolítics

C% en mM		|% en massa
Na + 5-15		|H2 0,70 % de la massa cel·lular
K+, 140		|Electròlits 1%
Ca+2,1-2		|Amine H+0,4%
H+, 4,10-5		|Nucleòtids 0,4%
Cl, 4	———	|Lípids 2%
Diverses 0,4		|Petites molècules diverses 0,2%
		|Proteïnes, Acids nucleics 22%
		|Polisacàrids, estructures diverses y gasos liquats
		|0,2 al 1%

Resulta significatiu de l´estudi immediat d´aquesta taula el fet que el material químic hidratat representa el 70% de l´estructura enllaçada o no enllaçada del medi cel·lular. El material de construcció proteica i nuclear, representa el 22%. El 1% representen els electròlits lligats al 70% del material químic hidratat posseint diverses funcions, molt importants, les que permeten el bombament òptic (inversió de la població) o de la funció SINERGICA. La funció de coherència està assegurada pels sucres no "mòbils", i químicament lligats (bases A, G, T, C, U i P, representants de la coherència) i en canvi no "pur" en raó dels enllaços H febles o en el si de les relacions GC (3H), TA (2H). La sinèrgia i la coherència asseguren en el sistema biològic una via quantificada, selectiva, energètica.

Definició dels estats en presencia del medi.

Sinergia.- Estudi del material químic hidratat (H2O + electròlits), s´efectua per la química quàntica, oscil·lador harmònic i resolució per aproximació d´Hückel.

Coherència.- Estudi del material químic enllaçat. Es realitza amb els mateixos mètodes.

Sinergia pel cas particular dels enllaços H.

Els nuclis púrics i pirimídics, recorren a un complex programa de resolució de la equació de Schrödinger per als àtoms d´hidrogen i hidrogenoides

Notem que tots els metalls i metal·loides es troben presents, dins els 200 tipus de cèl·lules especialitzades, o en reserva prop de quantificacions segons les tècniques utilitzades.

Pel que fa a la distribució de la sèrie de Lantànids (Ln 3^{+}) o "Terres Rares" (La a Lu: 15 elements). Estan presents de forma natural en concentració de 0.2 a 1% en els

alcalinoterris i les alcalins, (K, ca, Na, Sc, Mg). Aquesta concentració correspon a un valor relatiu connectat a; una població de K i Mg; i a una població atòmica per els Lantànids avaluada entre $10^4 < n\ At < 10^5$ amb $P.E = 36.10^{-5}$

$N = 6.02 \times 10^{23}$ amb m H2O = 18 a 70% dins el medi cel·lular (P E = pes d´una cèl·lula).

Aquesta població no es menyspreable i condueix obligatòriament a accions catalítiques per forma el material enzimàtic (30.000 proteïnes) així que els compostos de metall - enzims, 25% del material proteic utilitza els metalls o els metal·loides.

Les tècniques atòmiques sofisticades d'anàlisi hauran en el pròxim decenni, presentar-nos quines són les metall enzims, utilitzades preferentment dins els elements de transició, les terres rares.

És important precisar que els Lantànids presenten marcades propietats paramagnètiques i juguen un rol fonamental dins els mecanismes metall- proteïna necessitant presentar-se sota compostos ternaris (EMS) Enzim – Metall - Substrat) en interacció amb el material sinèrgic i coherent convencional.

Assenyalem que la molècula de l´aigua sent diamagnètica, en condicions normals, no sembla comportar-se així dins el medi intracel·lular. Igualment els Lantànids dins un medi fortament pretonitzat augmenten la sinergia de funcionament quàntic dels enllaços (H) monòmers i polímers (H) n.

La interacció dels Lantànids en el material coherent o sinèrgic és **" meta complexa"** en raó dels compostos sinèrgics dels nuclis A, G, T, C. Pel que fa a la interacció dels Lantànids amb els enllaços 3 H. la resolució quàntica s´aproxima al remei a interactuar amb el material sinèrgic hidratat.

Sinergia i coherència el sistema biològic acudeix a fenòmens complexos entre ells les propietats MHD (Magneto Hidro Dinàmiques) i MGD (Magneto Gaso Dinàmica). Notem en l'observació dels gasos presents dins el medi cel·lular, i amb notorietat l´Ar (Argó) que s'ionitza amb molta facilitat creant un plasma). Altres molècules D_2, H_2, O_2, N_2, He,…, existeixen en estats complexos meta estables en funció dels mecanismes de bombament membranós.

La discussió de la selecció isotòpica no rebel·la en aquest estudi cap poder d´intervenció dins els mecanismes selectors, tot i ser molt interessant en els ,mecanismes selectors MHD, i la formació de metall - enzims especialitzats, o bé com a promotors de reaccions complexes.

Val adir que la distribució isotòpica de cada element natural pot variar amb (ppt) per l´Au a alguns % de mg (Fe). Els fenòmens MHD i MGD i son presents amb tots els seus seguicis de reaccions complexes i interessants (mirall magnètic, llum coherent). Una cèl·lula es comporta com **un sistema quàntic complex obert**. Cadascuna dels 200 tipus cèl·lules, posseeix una quantificació general estructurada assimilable a una

memòria general especialitzada en l´ADN, ARN (t, m, r); i en les proteïnes especialitzades: polimerases, nucleases, transcriptases, transferases, helicases, de les memòries especialitzades, dins el domini de la memorització de l´ADN.

El material proteic i l´ARN representen la part hardware i l´ADN la part software de la maquina genètica prenent dins el medi cel·lular. Podem dir que hi ha una distribució no aleatòria del material sinèrgic i coherent dins cada cèl·lula. I que en el bon sentit quàntic aquesta distribució de mescles estadístiques representa un fitxer quàntic especialitzat, on la projecció biodimensional ha alliberat una imatge de la barreja estadística dins cada cèl·lula sana i en el cas d´una cèl·lula patològica una imatge degenerada on la funció de partició no pot ser convenientment establerta a $Z(\mu) = Tr\, e^{-\mu H}$.

L´equilibri termodinàmic a la temperatura T és representat per l´operador de densitat p = (EH / kT) / (Tre – H / kT), on N és una constant de normalització ajustada de manera que Tr ρ = 1, No s´arriba a aconseguir (imatge patològica). Per els casos purs, Tr 2 ρ = 1.

Es sempre possible representar l´estat dinàmic d´un sistema per mitjà d´operadors de densitat ρ, tant aquest estat es completament o incompletament conegut. El formalisme quàntic ens autoritza a quantificar els estats aclarint i justificar l´estudi científic de la distribució estadística dels Lantànids en raó de les poblacions existents no menyspreables. La quantificació dels 200 tipus de cèl·lules especialitzades dels mamífers, hauran de conduir a l´establiment d´una imatge unitària (1 cèl·lula especialitzada). La destrucció d´aquestes imatges provoca imatges degenerades (poblacions atòmiques catiòniques). La presència de totes o una part d´aquestes imatges (determinació d´estats ic preferentment) que donen imatges degenerades, en els líquids biològics circulants o rebutjades, hauria de conèixer-se amb puntual precisió,així com els tipus de cèl·lules on la presentació estadístiques ha degenerat, i procedir llavors a una localització fisiològica precisa incriminant així una patologia latent encara no declarada per tal d´elaborar, a títol profilàctic, formulacions poli metàl·liques complexes amb contingut en Lantànids ja que aquest son part integrants del material sinèrgic i catalític en general.

Població dins el model Figura Nº1

		Na
	Ro 1 (Lantànids)	3.10^5
	Roe (electròlits)	3.10^7
Ro= Ro1 + Roe	R2 (P)	3.10^6
	R3	40.10^6
	R2, R5, R6,R7	40.10^6
	R1	15.10^9

Representació log de les poblacions nA

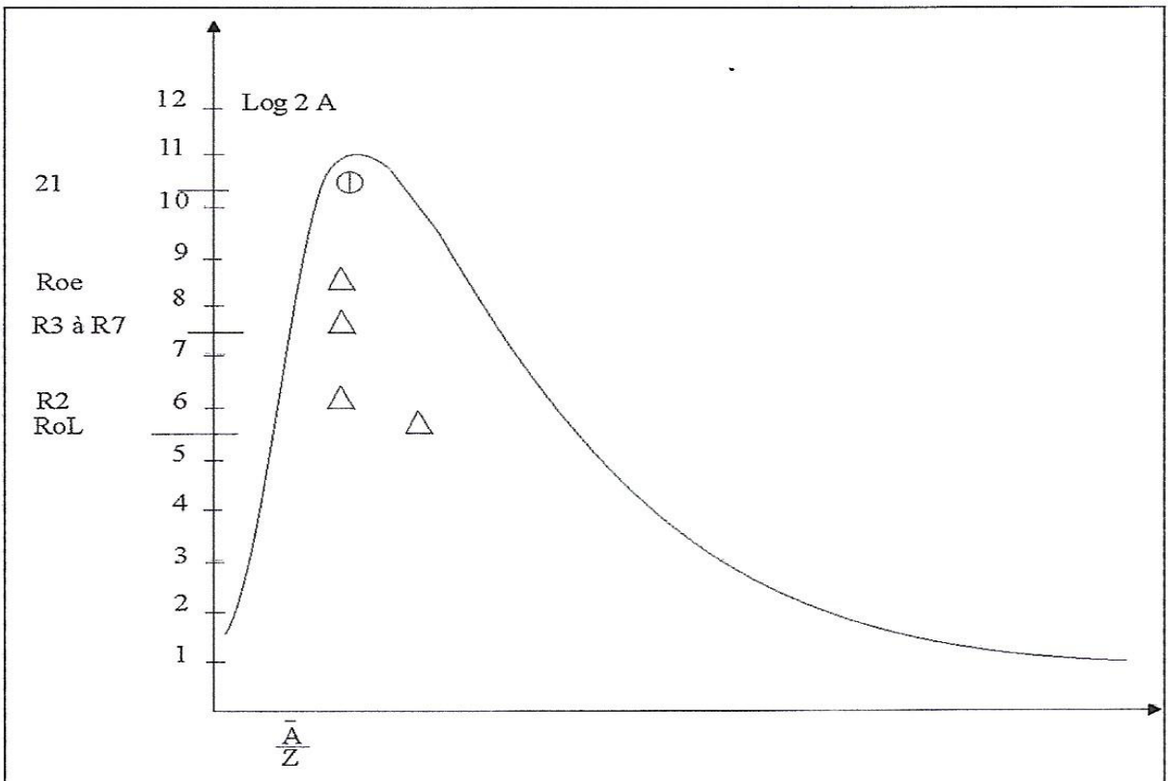

Ā = masse atomique moyenne de la distribution
Z = ne
Notons que la population atomique dont la décroissance ionique peut s'exprimer par la formule nA = n o A e -a/γ
Ces différentes populations s'intègrent bien dans la représentation d'une distribution Maxwellienne dégénérée.

Fig 2

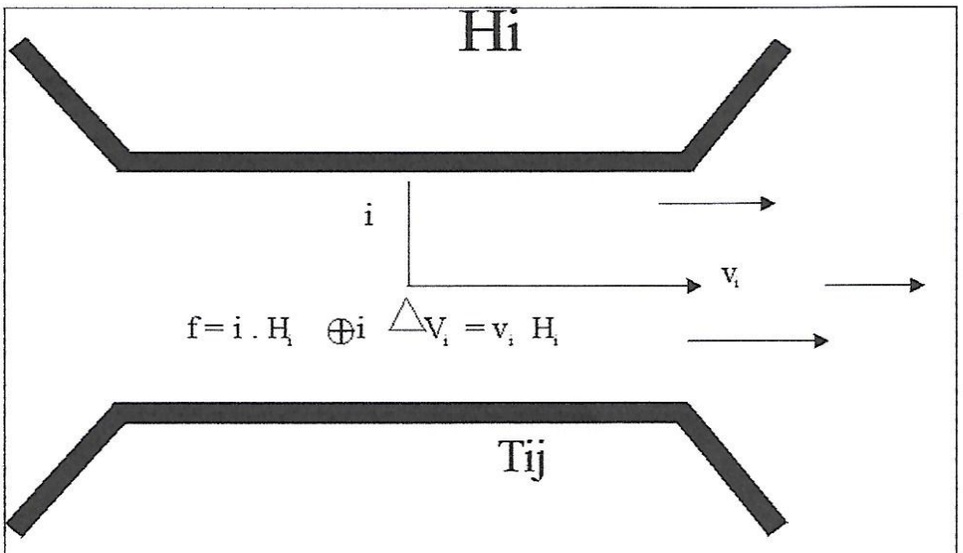

GENERATEUR MHD

Dans le phénomène d oscillation de la polarisation de l ATP synthétase les Hi, hi sont antiparallèles.

Fig 3

oscil·lant i auto mantinguda.

L´estructura de l´ATP sintetasa dins aquesta competició cinètica, permetrà exhibir les

: El moviment del plasma **(Φi n H^+)** a la velocitat ∆ Vi = Vi entre les estructures A i B considerades com elèctrodes. En efecte l´ATP sintetitizat és polaritzar sota la influencia d´una radiació electroquímica de la membrana, questa polarització és **llavors induïda, relaxada oscil.lant i automantinguda.**

L´estructura de l´ATP sintetasa dins aquesta competició cinètica, permetrà protonitzacions dels nuclis atòmics aminats continguts dins l´estructura de l´ATP sintetasa (500 000 Daltons), contenen obligatòriament els aminoàcids: triptòfan (trp), tirosina; absorbents de les radiacions U.V. **La major part de l'absorció de la llum U.V de les proteïnes prové del seu contingut (Trp)**. El qual serà absorbit en gran part per les proteïnes que entraran dins el marc de reemissions U.V, creant translocacions protòniques automantingudes. Donant-se llavors una competició entre els fenòmens físics i químics com el cas de la hipòstesi de Michell, la versió química d´aquesta hipòtesi descriu el fenomen de translocació de p+ per l´ATP sintetsa.

Els fenòmens MHD, MGD posseeixen totes les condicions i criteris físics – químics per existir. Quan el sistema funciona en un generador (ï), es pot dir que si el sistema carrega un corrent (ï) dins el circuit exterior, apareix en el plasma, un corrent elèctric de densitat (j) i una força voluminosa f = j, hj que tendeix a **frenar** el moviment del plasma.

Sistema motor.

Es pot testificar que la creació induïda d´un corrent protònic (translocació de protons) dels nuclis aromàtics aminats, imposa un camp elèctric E en el sentit contrari i netament superior ∆ Vi, Hi, (Vi, Hi, < Vj, Hj).

En aquestes condicions, apareix dins el plasma un corrent en sentit contrari al descrit en **el sistema generador**.

La força electromagnètica j Hj és igualment inversa. Tendeix a accelerar el plasma. El sistema funciona com un motor. I les estructures coherents de l´ATP sintetasa, serveixen de peces polars, (N.S) anàlogues als substrats dotats de propietats magnètiques, similars als creats dins les bobines d´inducció.

Tant sols l'existència d´un plasma acoblat en els sistemes generadors de corrent i l´augment de la cinètica dels gasos de protons o líquid fortament protonitzats, poden explicar els mecanismes selectius catiònics i aniònics de les membranes, (entrada i sortida de cations i selecció de molècules).

Condicions de l´existència d´un plasma (gas de protons dins les regions memembranoses mitocondrials.

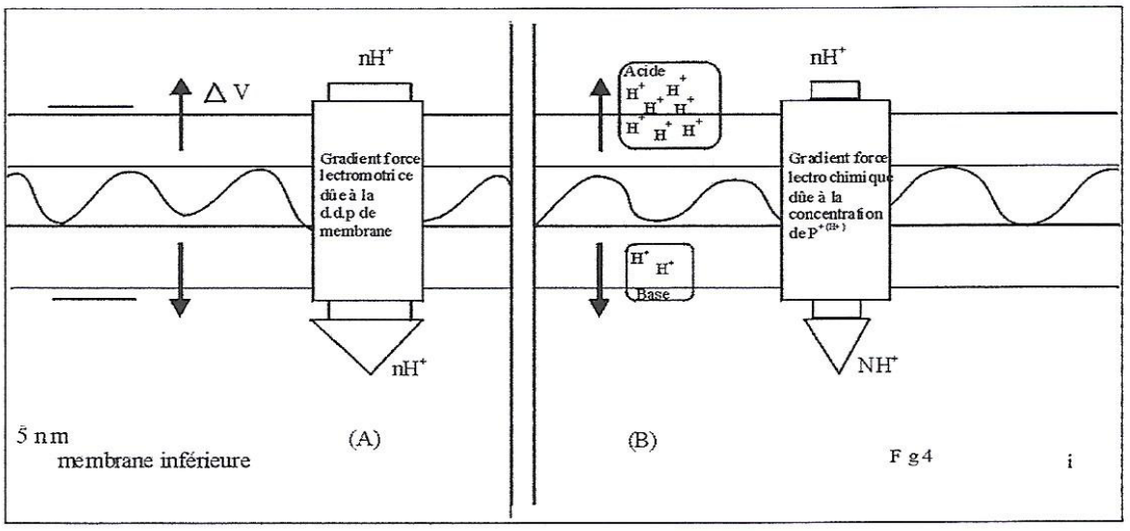

MATRIU

La perforació electroquímica (Δ pH) actuant en comú amb la d.d.p de la membrana (Δ V) provoca una translació ràpida de protons, Assistim a un fenomen de bomba MHD o MGD. Els fluxos de protons Φ (nH^+) poden ser interpretats en una cinètica atòmica segons l´esquema següent:

Nota: En funció dels mecanismes de les membranes ATP sintetases, el conjunt cinètic pot comportar-se bé com un generador MHD o com un motor MHD. En efecte, la creació d´un corrent protònic permet l´automanteniment del camp magnètic. A nivell cinètic el comportament conjunt s´assembla a un sistema oscil·lant que posseeix una freqüència de ressonància calculable on les membranes actuen com acceleradors del flux de protons.

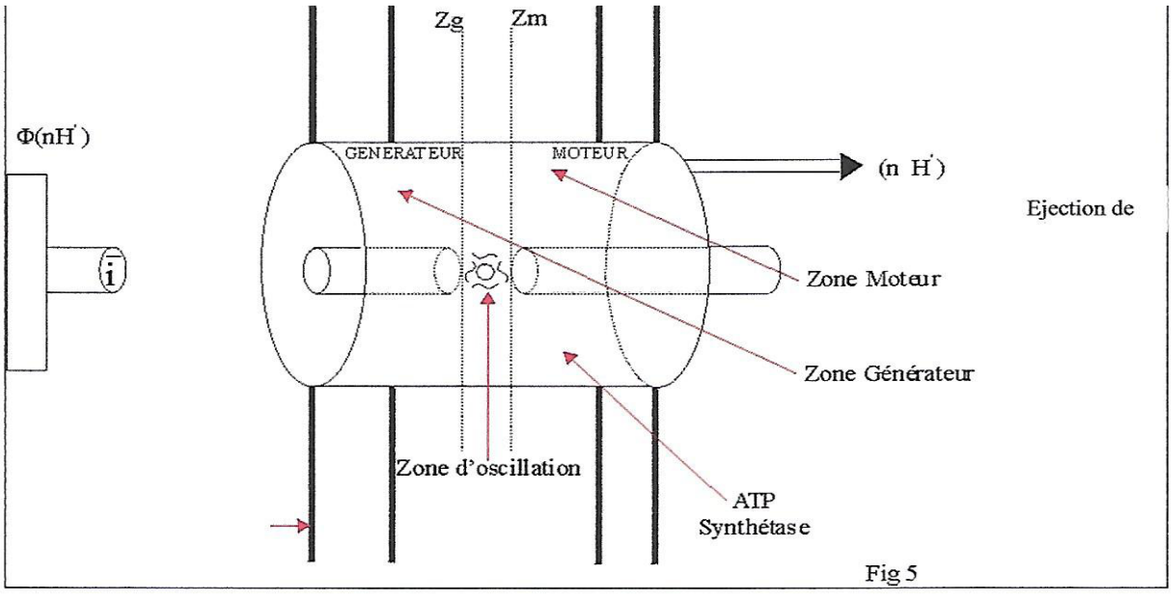
Zg
Zm
Φ(nH˙)
GENERATEUR
MOTEUR
(n H˙)
Ejection de
Zone Moteur
Zone Générateur
Zone d'oscillation
ATP
Synthétase

Fig 5

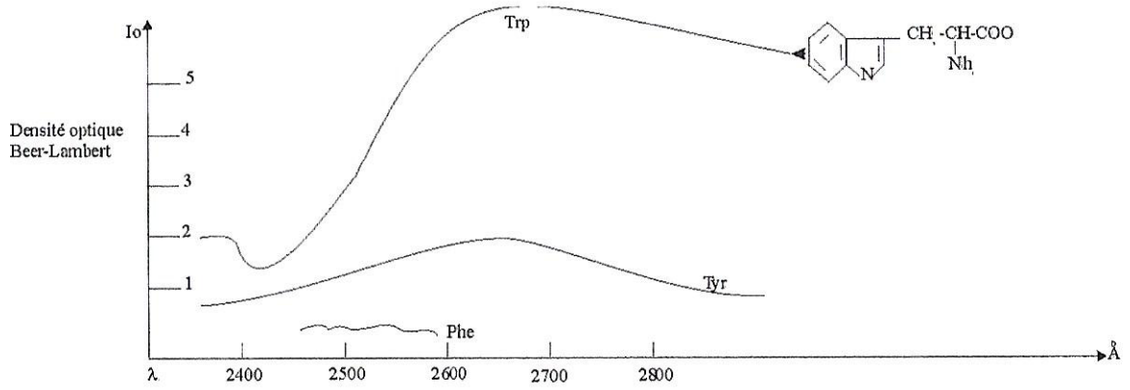

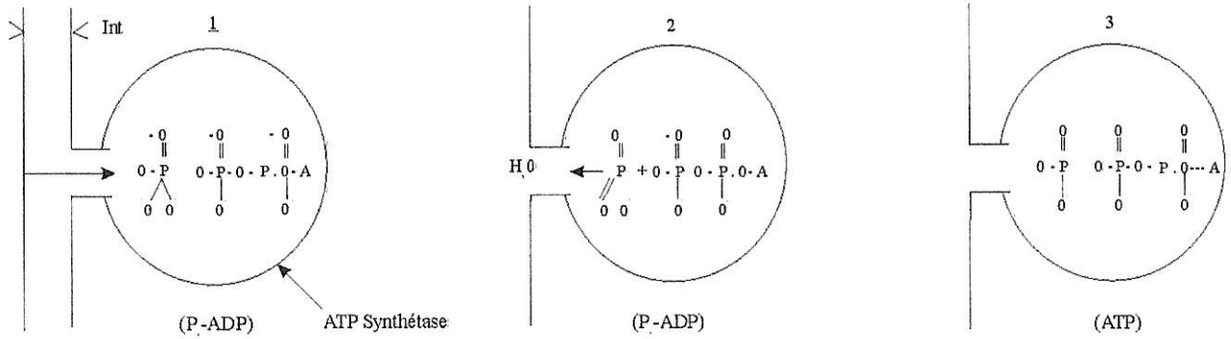

VERSION CHIMIO-OSMOTIQUE

Fig 6

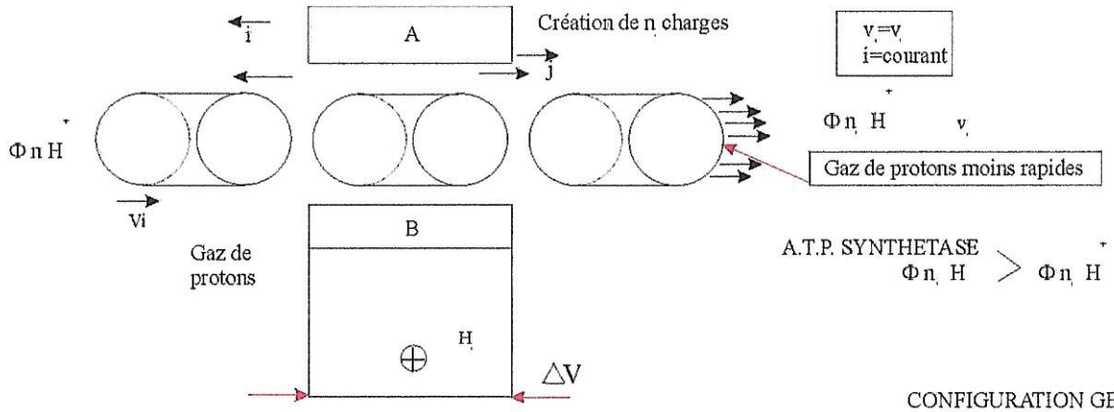

CONFIGURATION GENERATEUR (de courant i)

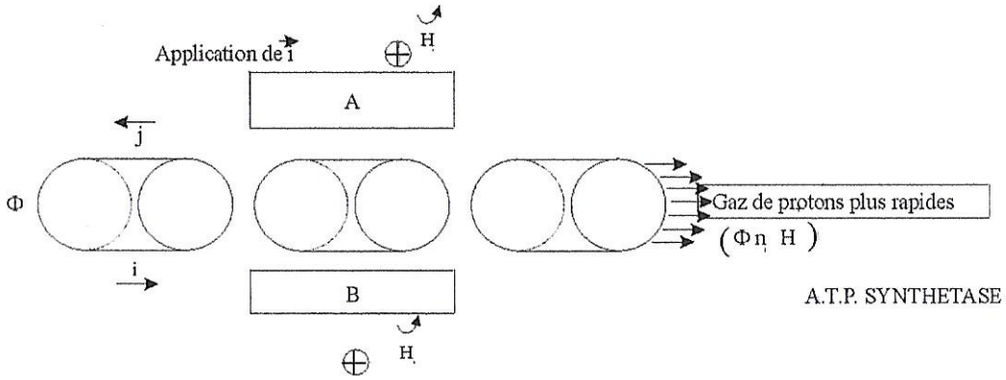

CONFIGURATION MOTEUR (F.E.M..)

Fig 7

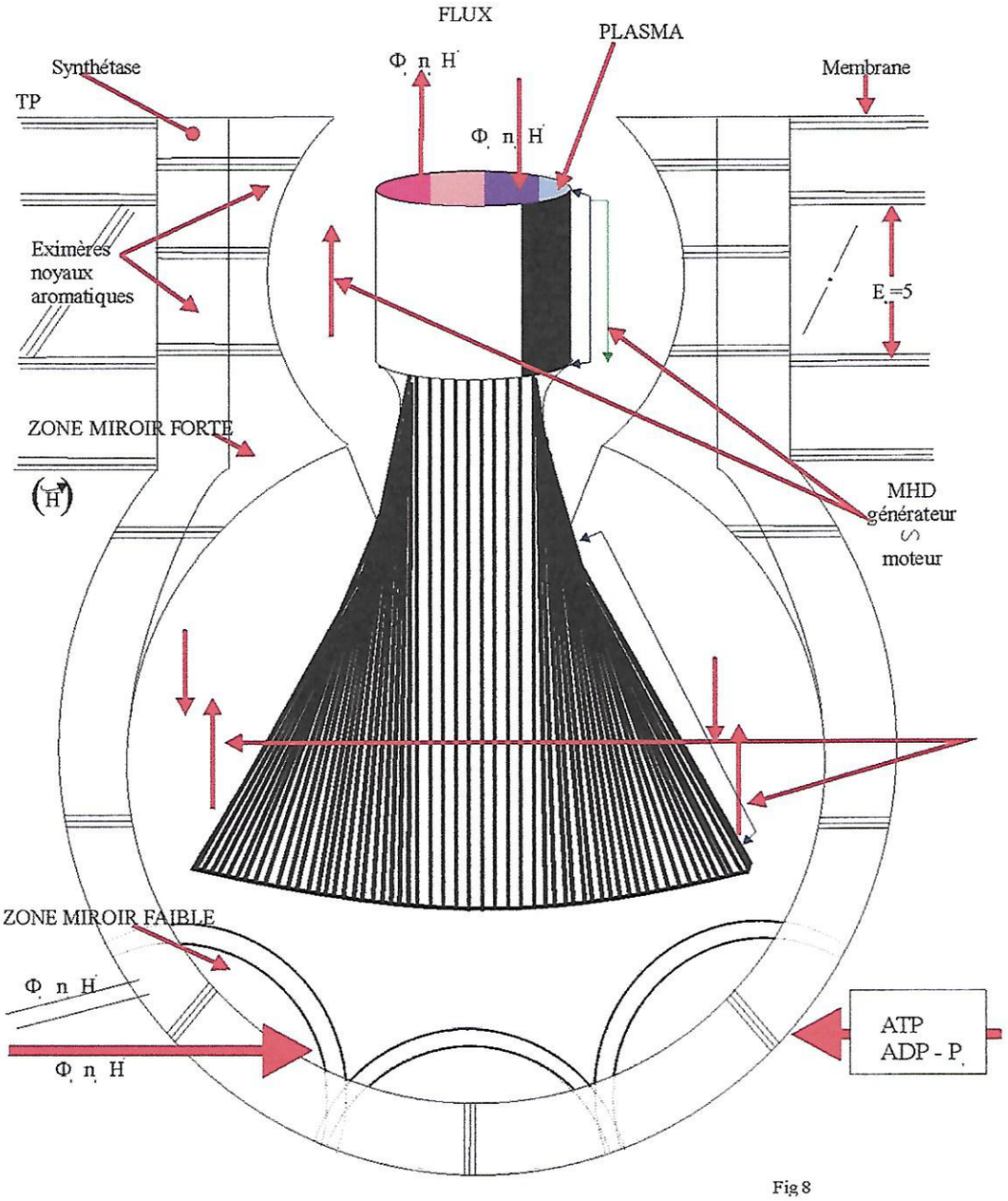
FLUX
PLASMA
Synthétase
TP
Φ n H
Φ n H
Membrane
Eximères
noyaux
aromatiques
E =5
ZONE MIROIR FORTE
H
MHD
générateur
moteur
ZONE MIROIR FAIBLE
Φ n H
Φ n H
ATP
ADP - P

Fig 8

La descripció del sistema de bombament de protons ens facilita la comprensió general, aquesta explicació lligada a la presencia d´un plasma acoblat permet adonar-nos-en dels fenòmens atòmics en la proximitat i dins les membranes que contenen les proteïnes especialitzades ATP sintetasa. Els estudis de les condicions, (ADN polimerasa) D´un plasma interactuant amb els plasmes de l´ADN i de les regions A, G, T, C, és més complex i al·ludeix a la intervenció de registres hermítics.

Circulació del flux de protons.

Dins la noció física plasmàtica els protons són considerats com a pertanyents a un flux d´àtoms H^+ o a estructures protonitzades més pesades (nuclis atòmics aminats). Sembla molt improbable que aquests fluxos atòmics evolucionin de **lloc a lloc** privilegiat, la cinètica no ho faria possible. Per contra sembla que la proteïna especialitzada, crea l´espai tridimensional zones magnètiques que juguen un **paper de mirall**, aquesta hipòtesi pot concebre la creació de "llums" contenidores dels plasmes creats.

La circulació de flux de protons podria explicar, en aquest complex estudi, la competència de l ´acoblament de les membranes en presencia de cations, prions, metabòlits, molècules.

En efecte veiem que les proteïnes absorbeixen les radiacions UV, i que aquesta reemissió (UV) pot i crea oscil·lacions magnètiques, en potencia generadores de **zones mirall**. Pel comprendre correctament la distribució probable dels miralls, serà indispensable conèixer el repartiment exacte dels aminoàcids aromàtics, TRP, i sobretot dins les regions de competència al·lostèrica de la proteïna ATP sintetasa. El problema d´interacció plasma inductor i proteïna no es indispensable en les equacións macrocòsmiques. S´ha de posar les equacions: de la pressió cinètica, les oscil·lacions, el diamagnetisme, la pressió magnètica. El treball no pot ser efectuat sense un estudi profund de l´enfocament quàntic. S´ha d´incloure evidentment dins el material sinèrgic els enllaços (H), presents en les configuracions helicoïdals.

Transport mitocondrial – generació de plasma de protons ràpids.

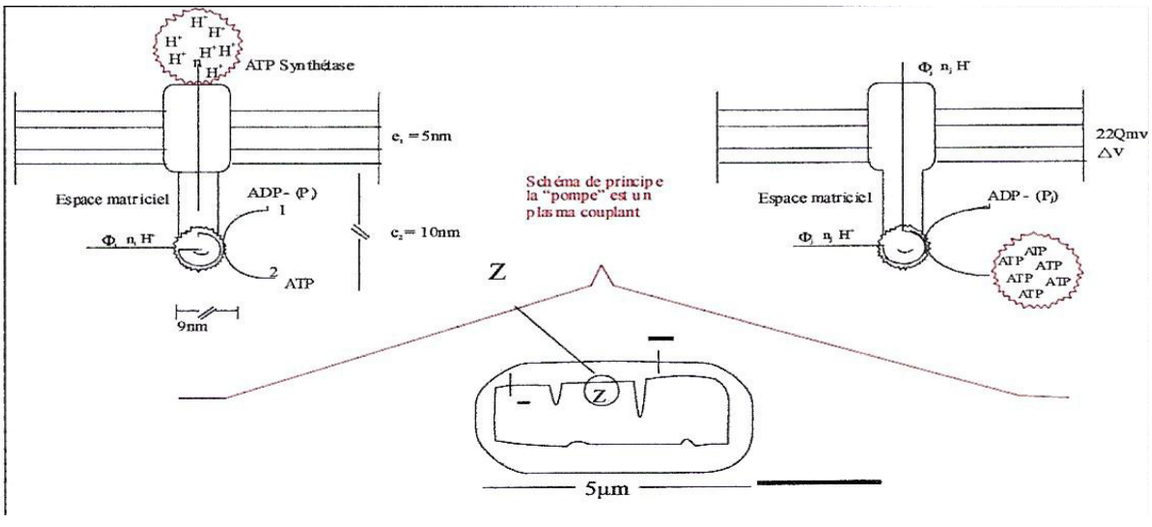

Per a un sol protó el gradient electroquímic és de 200 mV. El conjunt; ATP sintetasa, d.d.p de membrana; es comporta com una bomba de protons ràpida. El caràcter pronunciat d´aquest fenomen atòmic és un dels constituents de l'existència d´un plasma o gas de protons ràpids i condiciona la sinergia de tot el sistema oscil·lant i automantingut.

Els càlculs, aproximats, dels camps i potencials d´acceleració dels protons expulsats de a bomba (plasma) ATP sintetasa i mecanismes de membrana interna ho assimilen a un sistema MHD o MGD ja descrit, si es considera en l´últim lloc que el plasma posseeix les característiques d´un gas de protons. **(Φ n H^+).**

El càlcul del flux obliga a aproximacions a raó de nombrosos fenòmens tals que les recombinacions, les difraccions (versió quàntica de les difusions).

Criteris a complir per a l'existència d´un plasma.

És que la població atòmica sigui ionitzada Ni I, Ni II o HI i no de manera química (Ni^{+2}, H).

Els diversos nivells d´energia de l´àtom d´hidrogen condueixen a una sèrie de potencials de ionització (Lyman, Balmer, Paschen). La classificació d´un plasma físic d´origen biològic és complexa, encara que la oscil·lació entre dos criteris (LTE a NLTE Equilibri Tèrmic local i No Equilibri Tèrmic Local), no impedeix-la descripció d´equacions d´estats tèrmics. Hem vist que el gradient de força electroquímica en el cas del proto (p+) s´avalua entorn a V = 200 mV.

Aplicació de la fórmula de Nerst $$\Delta V = \frac{RT\ 2.3 \log 10\ Co}{2F\quad Ci}$$

Suposem que l´estudi porta un sol protó. Per els primers estudis a la partícula p+ suposem un tancament dins un pou de profunditat infinita. Per tal d´integrar les dimensions lligades a la bomba.

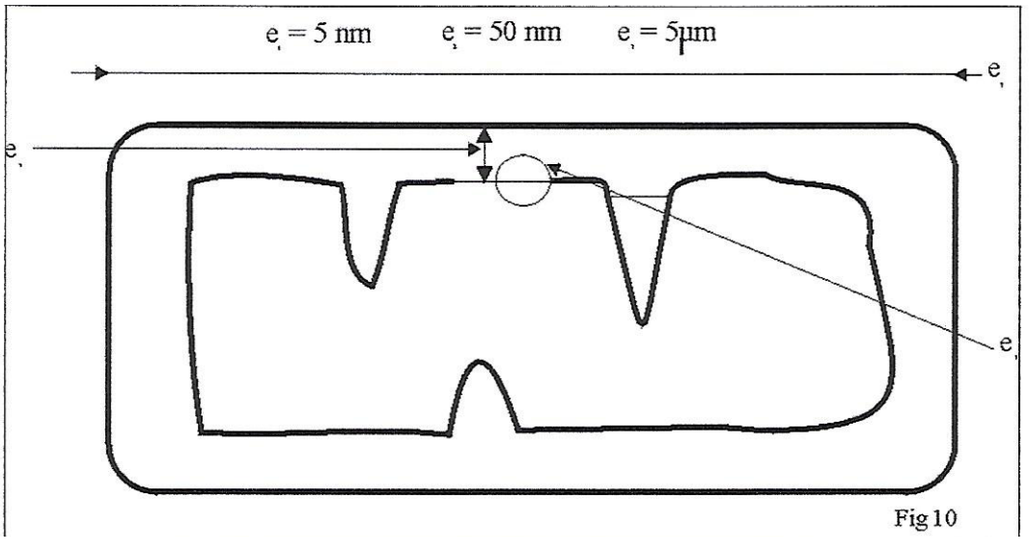

Fig 10

Aqueste aproximacions condueixen a la resolucío del problema a través de l´equacio d Schödinger.

Considerant la partícula lliure sobre un segment de dreta obtenim:

$$: \mathrm{Wn}=\frac{n2.h2}{8mL2}$$

Amb

$$\frac{d2\emptyset}{dx2}+\frac{8\pi 2mW\emptyset.(x)}{n2}=0$$

$$\emptyset.(x)=A\sin\alpha\, x+B\, Cos\,\alpha\, x$$

L´energia total (W) de la partícula p+ no és qualsevol. No pot prendre més que valors determinats.

Dins el cas particular de pous de potencial de profunditat infinita.

Wn = $\frac{n2.h2}{32ma2}$ amb el sencer qualsevol que sigui

La probabilitat P (W) de trobar la partícula fora del pou de potencial és zero. Qualsevol que sigui l´energia W.

Dins el sistema CGS, el potencial d´acceleració és de l´ordre de = 5 nm

$$\Delta V=\frac{220.10^{3}}{5.10^{-9}+10^{2}}$$

Per els protons alliberats sobre la membrana externa.

E2= 50nm $\rightarrow 4.10^{4}$ v= ΔV E2

Per els protons del qual el camí d´alliberament serà igual a la dimensió límit del pou e3 = 5 μm

$$\mathrm{E3}=\frac{50.10^{-3}}{5.10^{-6}.10^{2}}=10^{2}v\ y\ e3\ \frac{220.10^{-3}}{5.10^{-6}.10^{2}}=\ 410^{5}V$$

$$\mathrm{d.d.p\ de\ mb}=50\mathrm{mV}$$

Els càlculs obtinguts en una primera aproximació dels potencials d´acceleració són prou

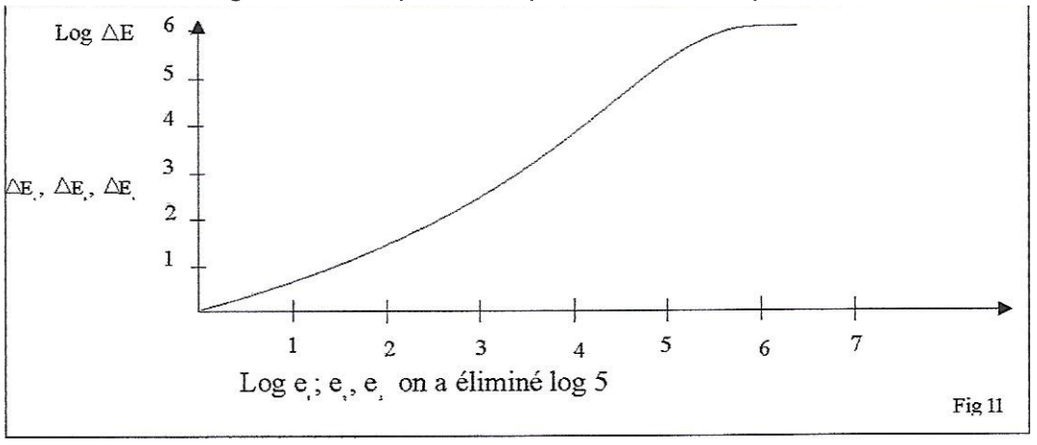

Fig 11

L´estudi de la distribució dels potencials permet assegurar que el material mitocondrial obeeix a una barrera cinètica de potencial que al seu torn obeeix a una distribució maxweliana.

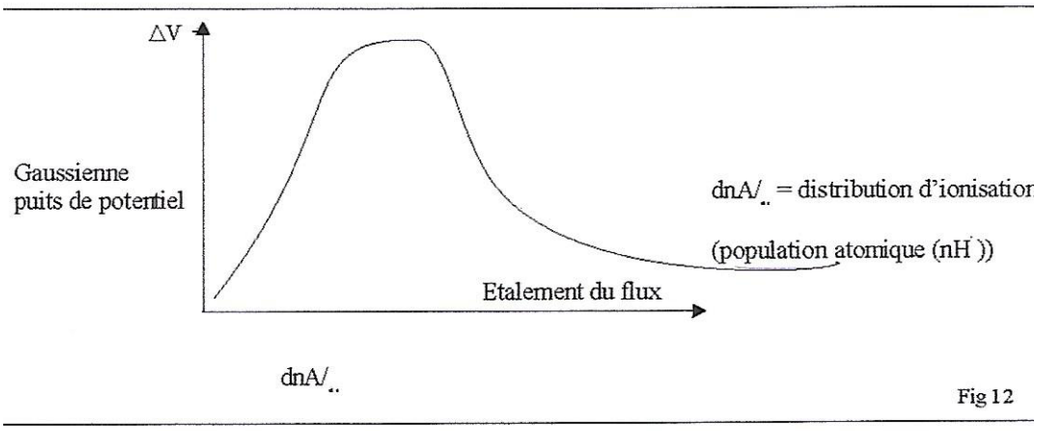

Fig 12

Càlcul d eles velocitats de flux de protons en el si d´un plasma reduït a una sola partícula. (1 P^+).

Per definició, els protons no són relativistes, deixarem la part relativista de la formula (vp+ <<c).

$$V = \left(\frac{2\,ep \;\; \frac{1}{2}.(\Delta V)^{1/2}}{mp^+} \right) \longrightarrow \left(\frac{\frac{1 + e\Delta V^{1/2}}{2\,mp + c^2}}{\frac{1 + e\,\Delta V}{mp + c^2}} \right)$$

En l´aplicació de la formula I dóna amb mp+ 0 $1.67.10^{-24}$

$$\frac{3.2.10^{-19}.10^{24}}{1.67} \longrightarrow \frac{3.2^{1/2}}{1.67} \qquad \frac{10^5 \frac{1}{2}\,(V)^{1/2}.\mathrm{Kms}^{-1}}{10^5}$$

Aplicacions numèriques Vi= 4.10_5 V2= 4.10_4 V3= 10_2

V1	≈	$1.4\,(4.10^5)^{½}$
V2	≈	$1.4\,(4.10^4)^{½}$
V3	≈	$1.4\,(10^2)^{½}$
V13	≈	$1.4\,(4.10^2)^{½}$
V1	≈	**885 Kms^{-1}**
V2	≈	**280 Kms^{-1}**
V3	≈	**14 Kms^{-1}**
V13	≈	**28 Kms^{-1}**

Veurem després de l´estudi, que les velocitats estan en concordança amb les facilitades pel laboratori.

Càlcul de temperatura del plasma.

S'aplicarà la equació simplificada Se aplicarà la equació simplificada KT = 1/2 mv2 amb K = 1.3 10^{-16} constant de Boltzmann v3 = 14 km^{-1}

1) T (º K) = $\frac{1.67\;10{-}24\;(14.105)2}{(\text{c.g.s.})\quad 2\,\text{x}\,1.3\quad 10^{-16}}$

T° K ≈ 12 000 K T °K ≈ 47 105 K T° K ≈ 46 106 K

V3 14 Kms^{-1} v2 280 Kms^{-1} v1 885 Kms^{-1}

T° K

V3 28 Kms-1 = 6.6. 10^4 K

L'anàlisi de la temperatura creada i alliberada, llança la certesa de l'existència del plasma. Així mateix, de la temperatura T Kv1= 46.106 pel que fa els protons ràpids de la bomba, constatem que estan molt lluny de la temperatura del límit relativista.

T° K = 6.10^9 per la temperatura electrònica.
T°Kv1 << T° e K

El plasma trobat dins el medi Intermembranós mitocondrial ha de obligatòriament existir i ser ràpidament degenerat amb una temperatura protònica d´alliberament.

V3 TK= 12000K que és suficient per donar l´estat del sistema a l´ ETL.

El límit de degeneració quàntica, es discuteix amb

$$KT=\frac{h^{(3\pi 2n)^{1}/_{2}}}{2m}$$

Sent la distribució maxweliana isòtropa, no és útil a aquestes temperatures aportar factors de correcció.

Càlculs de (() associats per Φ

L´equació de Schrödinger simplificada per una partícula, lliure, dins un volum s´escriu així:

$$V=\frac{h(n2\,x+ne\,y+n2z)½\,\Delta\,V\,(x)}{2ma\rightarrow a\ en\ Å.n=2}=0$$

Pot simplement arribat a

$$\lambda=\frac{h}{2\pi\,mv}$$

Hem examinat que aquesta partícula (p^+)
Pot ser confinada, el que és el cas experimental del sistema (MHD, MGD) ATP.

(Bomba n H^+)

Per v1 = 14 Kms^{-1}. v2 = 280 Kms^{-1}. v3 = 887 Kms^{-1}

λ = associada a la partícula →

mv	conversió p^+ .e		hv + 1 H + Q cal					
λ	14	=	0.3 Å	1	T°K	13 000	IR	
λ	280	=	2.10-2 Å	2	T°K	33	Å	UV
λ	887	=	5.103 Å	3	T°K	3	Å	UV limit

λ = T° K v3. 28 kms-1 . 2'300 Å.(UV)

E	28	=	5.80 eV
E	14	=	0.98 eV
E	280	=	378 eV
E	887	=	3650 eV

Les longituds d´ ona anunciades corresponen a les emissions en tot el domini (UV). (CQFD) i estan en concordança amb nombrosos treballs.

Notarem que entre els raigs de p^+ 5.10^{-5} Å comparat amb la longitud d´ona associada pels protons ràpids 887 Km^{-1}, hi ha un factor 10^{-2}.

Les conseqüències físiques que podem obtenir d´aquestes longituds d'ona en relació a les molècules d´aigua, lleugerament ionitzades, és que el gas de
(p+) generat pel plasma motor amb un volum útil de 75.10^{-21} no veu la molècula de l´aigua **optoquanticament parlant** (d ≈ 0.96Å). Tant sols els protons alliberats poden optoquanticament veure una molècula d´aigua lleugerament ionitzats amb (14 = 0.3Å.

Dins la bomba de protons, podem descuidar les difraccions amb el medi protonitzat hidratat (H_3 O^+) n. Aquesta opinió sembla confirmar la situació termodinàmica de les dues membranes de material mitocondrial. La presència de protons alliberats presents a l´exterior del material mitocondrial confirma la cinètica química de la formació de l´ATP (ADP – ATP), el plasma de protons ràpids creat dins el cos de la bomba, pressuposa que el medi esta **fortament ionitzat** en funció de la Tº K, (12000K, 47. 10^5K, 46.10^6 K) i que el material químic hidratat i completament protonitzat és dissociat (i (H +)) (OH) -Jn)) per la radiació UV, associada a els ($p^{+\,+}$ (e)), impulsen importants elevacions de la temperatura. Els fenòmens mantenen la sinergia i les oscil·lacions del plasma que sols expliquen científicament la creació de miralls magnètics i els fenòmens acoblats de selecció (ió – ió) i metabòlits. Els mecanismes simplificats de tipus (ping – pong) pels ions compromesos dins les proteïnes, condueixen a cinètiques aberrants poc conformes a els mecanismes redaccionals.

p $^{+}$ $^{+}$ e- 1H + hv + Q en acord amb els exotermes (ADP – ATP). El flux Φ de protons de la bomba pot ser estimada en 2.10^5 partícules.

La durada de la vida associativa (p $^{+}$ $^{+}$ e-) “convenientment” de p+ és estimada entre 10^{-8} s > T > 10^{-10} s.

Aquesta durada de vida pot considerablement augmentar-se per un factor 10^2 en raó del **recorregut mitjà lliure** del p+ dins el medi plasmàtic i beneficiat per l’existència dels **miralls magnètics.** A més, el 70% del flux de protons p+, no veu (d.OH). Aquests són només els UV associats que ionitzen el material químic hidratat (H_3O) n. El 30% restant es recombina de forma relaxada dins les membranes exteriors. En conjunt aquestes competicions selectives creen les lleis del medi estudiat. El càlcul d´energia ve donat per les tres temperatures ideals.

E= KT 1 erg= 6.2510^{11} eV
E14= 0.93 eV a l´exterior de la bomba de protons alliberats.
E28= 5.86 eV

Existeix en els voltants de la membrana exterior mitocondrial una important ionització i una temperatura elevada. La radiació associada és prou important per assolir-ne altres estructures químiques tals com l´ADN mitocondrial o nuclear cel·lular.

Al interior de la bomba.

E280=378 eV o 0.378 Ke VE 887 = 3650 eV o 3.65 Ke V

Aquests resultats estan en conformitat amb la durada de vida experimental (observada) en els protons ràpids on la seva velocitat és de l´ordre de 3100 Km-1, per una energia de 50 Ke V.

½ m v2= 50 KeV

En efecte l’observació de l’efecte Doppler dins el cas dels protons ràpids descuiden les interaccions de captura p+ Ne que no modifiquen pas la cinètica del flux dels protons, en el desplaçament, la llum emesa correspon a un espectre atòmic normal de l’àtom d´hidrogen. Això vol dir que ella compren tots els raigs del espectre de la fórmula de Ritz.

D1 cm^{-1}= $\mathrm{Rh}\frac{1}{p2} - \frac{1}{q2}$ = 109677.76 cm^{-1} les observacions experimentals a (=4861,3 Å

λ=4861,3 Å

$V=\frac{20564\ cm-1.1}{\lambda} \approx$ Vº en sèrie de Balmer Hβ : *P* = 2q = 4

Resulta un desajust de tot l´espectre cap a les longituds d´ona curta, els raigs Hβ passen de (4.861,3 Å) a (4811 Å) 50,3 Å descuidant els efectes relativistes vp+ = 3100 Km / s << per raons relativistes on 300.000 Km / s es pot escriure:

$$\frac{\Delta\lambda}{\lambda} = \frac{-\Delta\lambda}{\nu}\frac{\nu}{C} = \frac{C\Delta\lambda}{\nu} \rightarrow \nu = 3100 \text{ kms}^{-1}$$

L´aproximació adiabàtica, de natura impenetrable, ens indica que el flux de protons Φ en raó del camp magnètic alliberat i induït, es prou elevat, les partícules ionitzades (p+) descriuen dins l´espai les trajectòries en forma d'hèlix, el sentit de gir és oposat al de les evolucions electròniques (e). És evident que les variacions del camp deformen progressivament les hèlix en particular a l´entrada de les barreres coolombianes.

Encara que si el plasma es dens les corrents que el transporten poden jugar un paper diamagnètic que condueix a la formació d´un motlle termoestàtic de zones mirall.

L´estat termodinàmic del medi plasmàtic permet considerar la presencia de fenòmens complexos dels quals, des del punt de vista, quàntics són similars a les **difraccions**. Les aproximacions als límits, presenten els conjunts químics purínics i pirimidínics com estructures coherents.

També es necessari que els àtoms objectiu estiguin disposats segons l´ edifici dins el qual la transparència coulombiana sigui zero amb R + T = 1r = 1T = 0.

No és comprensible la possibilitat d´un estat a on les partícules incidents passen la barrera coulumbiana efecte Gamov (transparència de la barrera). És admès que un corpuscle incident sigui reflectit per una barrera a una alçada **inferior** a la seva energia cinètica. És possible que un corpuscle incident travessi per efecte Túnel (Gamov), una barrera d´altura superior a la seva energia cinètica. La transparència de la barrera d´una forma qualsevol s'escriurà.

$$T = e\left(\frac{-4\pi(2m)1/2}{h}\right)(V\text{-}W)^{1/2}\,dx$$

En, efecte, les partícules (α 4 He) per exemple, tancades dins el nucli $\frac{226\,Ra}{88}$ poden travessar paradoxalment la barrera coulombiana, i només la mecànica quàntica explica aquest fenomen nuclear.

Així mateix, el medi (coherent) pot comportar-se parcialment com un cos negre, absorbint gairebé la radiació incident, permetent l´aproximació dels valors crítics dins les poblacions electròniques, l'obtenció de fenòmens d´inversió de poblacions i d´emissió coherent.

El medi químic protonitzat (H_3O^+) pot constituir un mitjà coherent ?

En un moment donat de la seva vida termodinàmica no es possible que les

aproximacions dels límits, puguin constituir un cos estàtic pur però amb la finalitat de simplificar l´explicació quàntica de models de representació de com el medi **sinèrgic** manté els plasmes induïts oscil.lants, permetent el transport de gas de protons ((). Havíem vist per el càlcul de la longitud d´ona (() associat a una partícula, que els protons ràpids no "veuen" opto-quanticament parlant el medi protomitzat ($H3O^+$) en una proporció gens menyspreable (¼), quan la durada de vida sigui molt feble.

El material químic hidratat protonizat es comporta com un **plasma no biòtic**. Es pot escriure les relacions generals a les reserves de la doble competència (sinergia – coherència) de certs materials químics.

Plasma- Biòtic = Plasma Biològic + Plasma Emissor

El terme plasma té aquí un significat **físic estadístic d´estat.**

Per exemple aquesta equació pren tot el seu significat en la reacció enzimàtica E – M-Compost ternari.

E = Proteïna: Lloc dotat de la coherència i de la sinergia en raó dels enllaços H

S= Metall: Afinador de lloc (emissió – Recepció) Aquesta reacció EMS és possible. Gràcies a la creació d´excitacions del substrat.

Es troba aquestes competències d´estat m dins la lectura del codi genètic, els codons són llegits de 5´a 3´pel (tARN peptidil) i el (tRNA aminoacil).

Aquesta lectura genètica sobre l´ARN m (5´→ 3´) és catalitzat per la peptidil transferasa.

Veiem que el creixement peptídic de la cadena és completament depenent d´una **regió sinèrgica (codó – codó) (base – base) on es troben els enllaços (H)** formen els excimers. Aquestes nocions dinàmiques lligades a l´estat del medi del plasma expliquen **la cinètica de les cadenes de creixement polipeptídic en el procés de la síntesis proteica.**

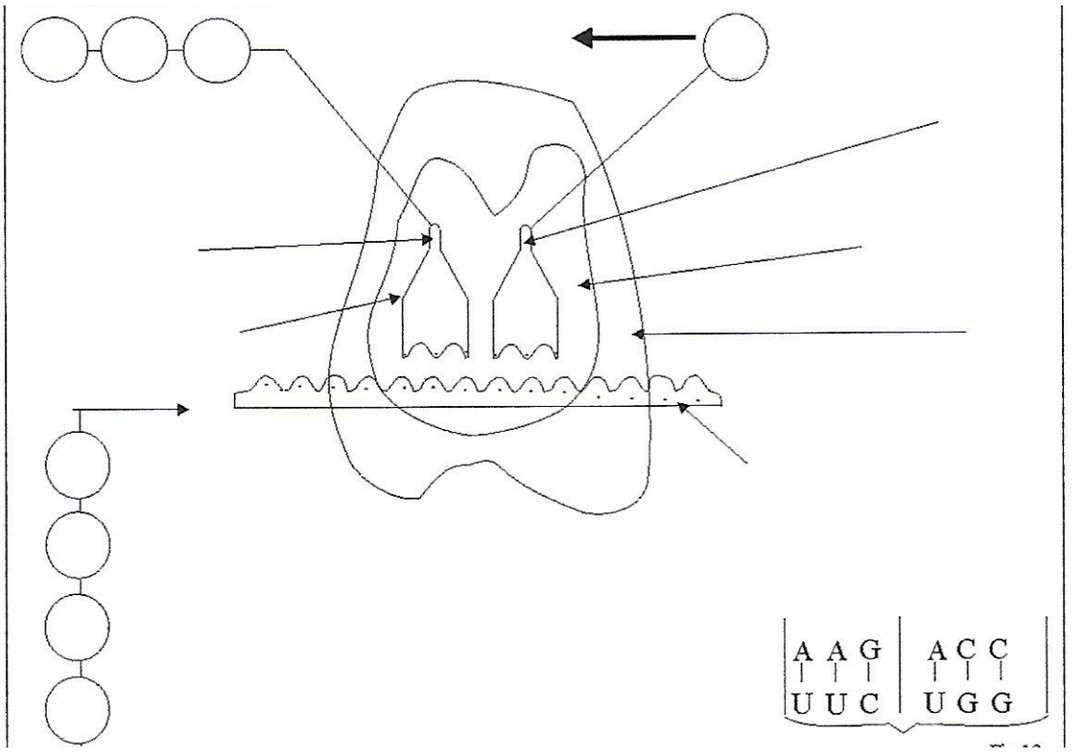

Podem testificar que les catàlisi proteiques dirigides a les cadenes polipèptiques pertanyen a una catàlisi quàntica directament fonamentada en els fenòmens quàntics selectors (nivells discrets, estats permesos). Aquest estudi es refereix essencialment a les translocació electròniques de l´àtom d´hidrogen complex amb (N i O), i apel.la a la resolució complexa d´equacions de Schrödinger pel (H, N, O), es tracta dons de la competició de dues o mes fenòmens vinculats a l´estudi de l´hidrogenoide format entre la dislocació electrònica dels àtoms d´hidrogen lligats a les bases i la distribució protonitzada del medi (H_3+O). Ens trobem davant d´un estudi quàntic pur de N cosso, (aquí n= 3 com a mínim). Aquestes Concepción mecàniques verificables pel l'existència d´estats (equacions d´estats), tenen com a referencia fenòmens genètics i enzimatologics, justifiquen i accepten totalment la definició que atribueix com a base de la informació genètica un quantum d´origen biològic, treball esbossat en 1982.

Aquesta concepció obliga a la creació de veritables fitxes quàntics complexos on l´activació selectiva explicarà totalment els comportaments químics, físics, i influències de formes a: l'enzimologia, l ´oncologia viral, la genètica; amb conseqüències importants en les aplicacions farmacològiques, de la hipòtesi intrònica que nosaltres discutim dins la publicació de la Medicina Quàntica.

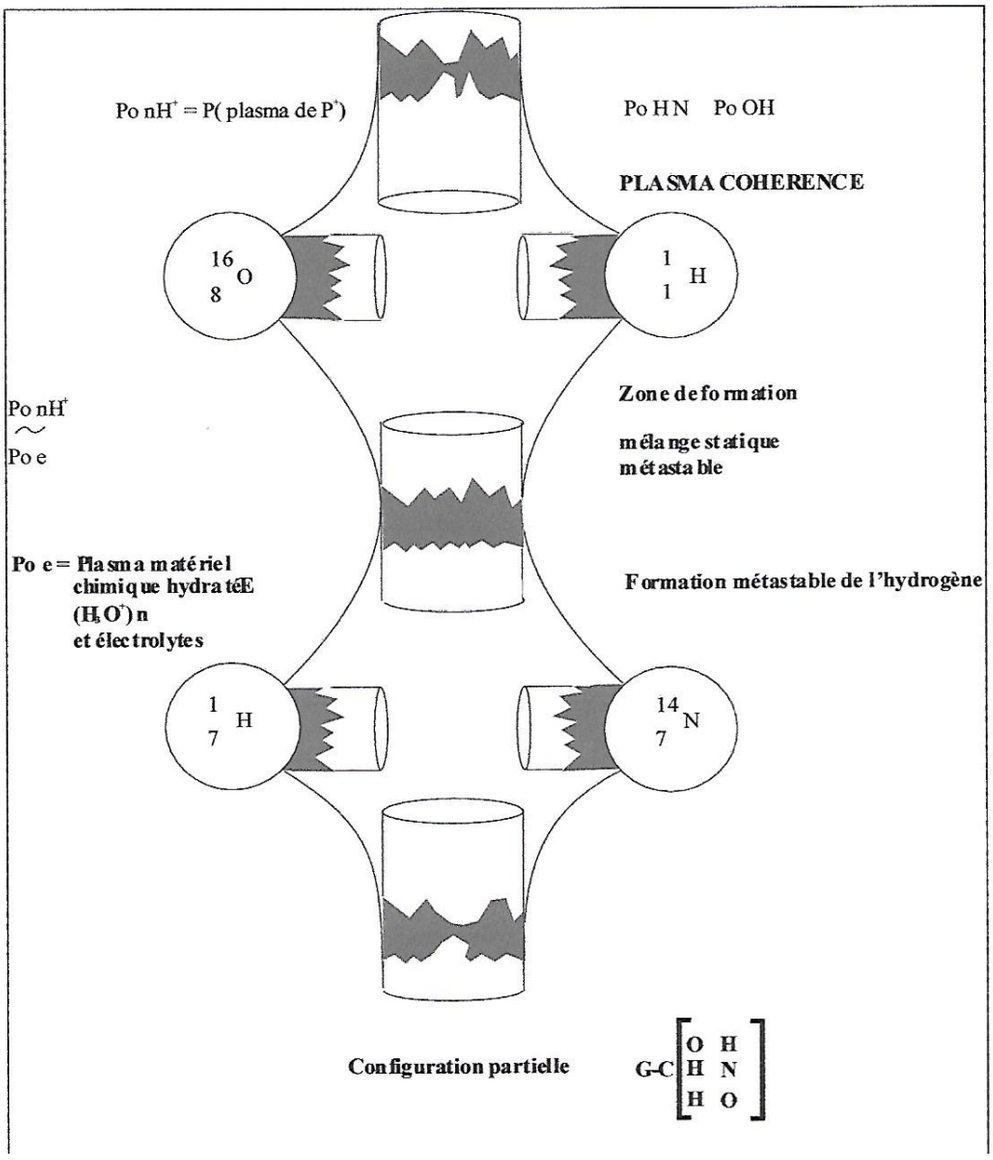
Po nH+ = P(plasma de P+)
Po HN Po OH
PLASMA COHERENCE
16 O 8
1 H 1
Zone de formation
mélange statique
métastable
Po nH+
Po e
Po e = Plasma matériel
chimique hydraté
(H3O+)n
et électrolytes
Formation métastable de l'hydrogène
1 H 7
14 N 7
Configuration partielle
G-C
O H
H N
H O

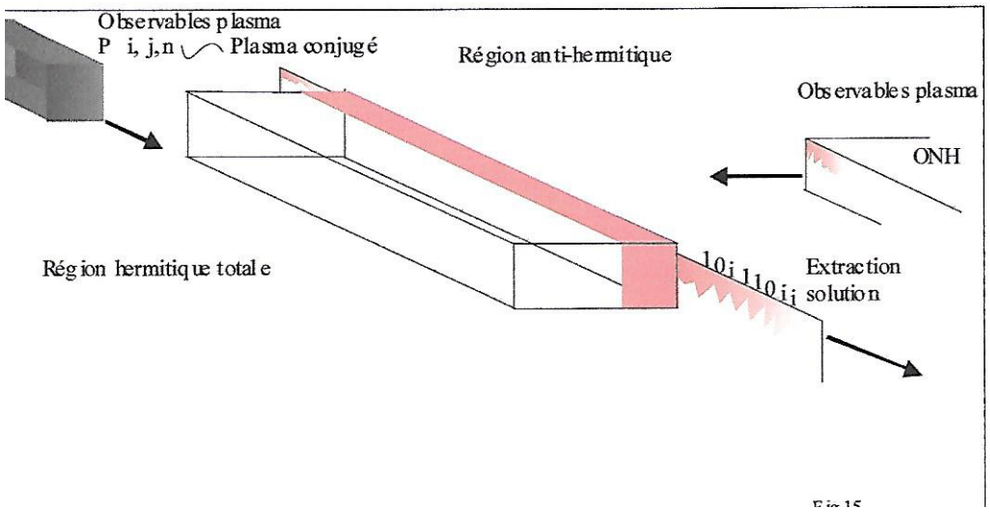

La creació d´un registre hermític fa intervenir els operadors complexos de: commutació, transposició, conjugació, transformació sobre les matrius ((La cohesió del registre hermític, antihermitic 1 = -1* entre d´altres operadors (A + * = A conjugació hermitica).

S = Extracció de solucions codificadores (1.0, i) la hermiticitat dels observables és suposada. Se suposa que el mecanisme quàntic podria justificar completament l'existència de t**res codons no codificadors portadors de la seqüència stop.** Així com dels mecanismes de reparacions de les polimerases i inversament de les nucleases.

El formalisme quàntic permet una precisa aproximació dels mecanismes aportats per les observacions del medi biològic. El mecanisme de la despurinització es troba lligat a l´extracció de solucions pluricomplexes (i i i) causant **incoherència** dels estats quantificats, **la normalització no pot ser establerta** per les funcions d´ones, es a dir la hermiticitat no es conserva, principi d´exclusió de solucions (i i i). D´aquesta manera dins una regió codificadora, perquè hi hagi un acord de lectura, cal que tots els estats quantificats observables puguin satisfer la llei de distribució d´energia de ressonància i de difusió, entenen totes les qualitats discretes. Per les regions de ressonància en paquets d`ones incidents (flux de plasma), es pot considerar que cada distribució estable o metaestable, lligada o no lligada, correspon al producte tensorial de **matrius quàntiques voluminoses,** d´ordres (n).

Amb l'existència d´almenys tres espais vectorials E1, E2, E3, així que els productes tensorials (E1, OE2, OE3), dels elements d´aquestes matrius són els nombres quàntics i els valors propis associats a els estats lligats o no.

Cada acord de codi es converteix en una solució de la representació voluminosa matricial, intervenint, dins la distribució no aleatòria de solucions en els operadors.

La zona de formació de barreges estadístiques (estats, metaestables) correspon a una ressonància de difusió. Val a dir que aquesta regió é s de gran complexitat (formació de l´hidrogen amb forta degeneració quàntica, final d´activació de fitxer). Dins l´ARN, tenim la presencia de **regions silencioses i de regions codificadores.**

La part silenciosa INTRONICA correspon a un estat, en el que el temps de vida és directament proporcional (oE) a la seva conservació termo estructural, l´estat meta estable tendeix a una durada de vida de l´ordre de (/ (. (. Sent l´amplada del domini de l´energia considerada. Dins els estats meta estables ΔE<<(en la regió de ressonància. Si aquesta condició existeix, és possible calcular la llei de la variació de la secció eficaç en funció de la energia dins la funció de la ressonància = regió de la informació = regió codificant = conjunt de funcions d´ones i d´observacions que descriuen, l´existència o no d´una zona de potencial de difusió (ressonància = N autoritzacions). Es pot representar una autorització codificant com una ressonància de difusió dins la qual l´energia del paquet d´ones que incideixen es almenys igual a la longitud de (del domini considerat (l´autorització codificant representa un estat lligat). La metaestabilitat conduïda per les "longituds d´energia de difusió"(ressonància) a estats lligats. El formalisme quàntic permet explicar aquesta paradoxa energètica. L´estat meta estable en què la intensitat decreix seguint la llei e-((i / ().

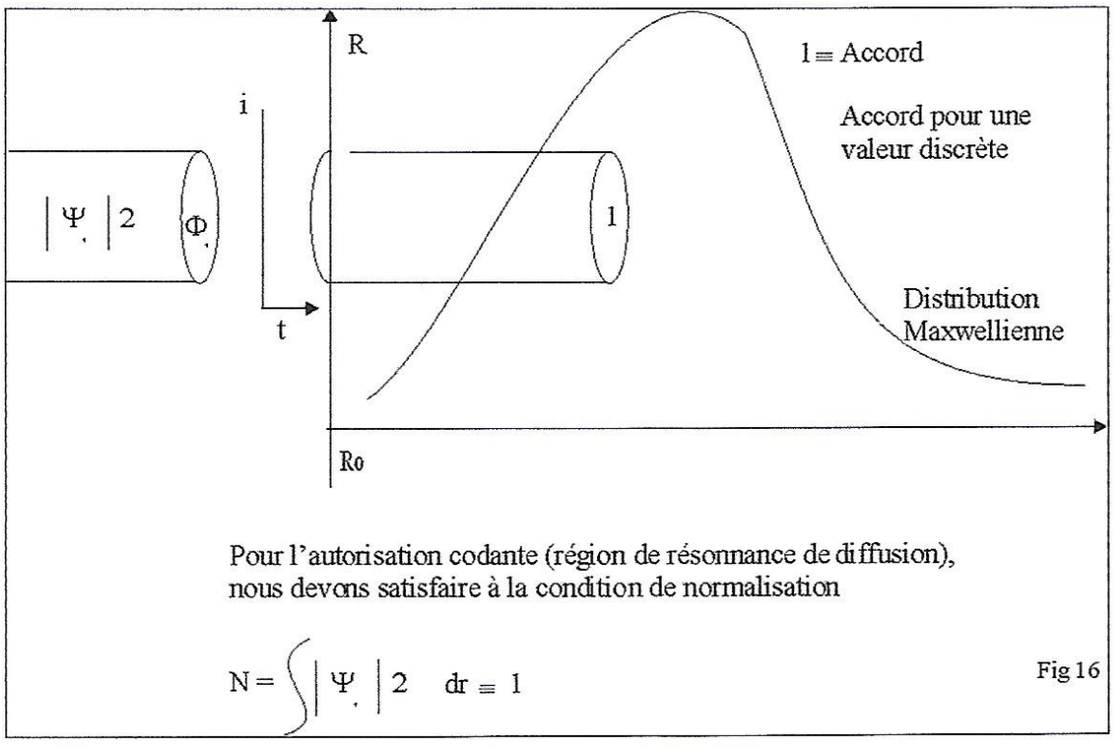

Fig 16

formació d´una matriu voluminosa pot abordar-se de la forma següent, es tracta d´obtenir una matriu d´un espai de tres dimensions amb l´ajuda d´un operador de transformació hermitica de conjugació. Aquesta creació, pot prendre la denominació d´un registre hermitic. És indispensable que la norma N de la funció d´ona resti constant dins el temps. Cal i és suficient que:

(Ψ* (H Ψ) dr=((H Ψ*)Ψdr H = Operador Hermític
t((Ψ*(Δ Ψ) - (Δ Ψ H) Ψ*) dr = O por Hamiltonià de Schrödinger

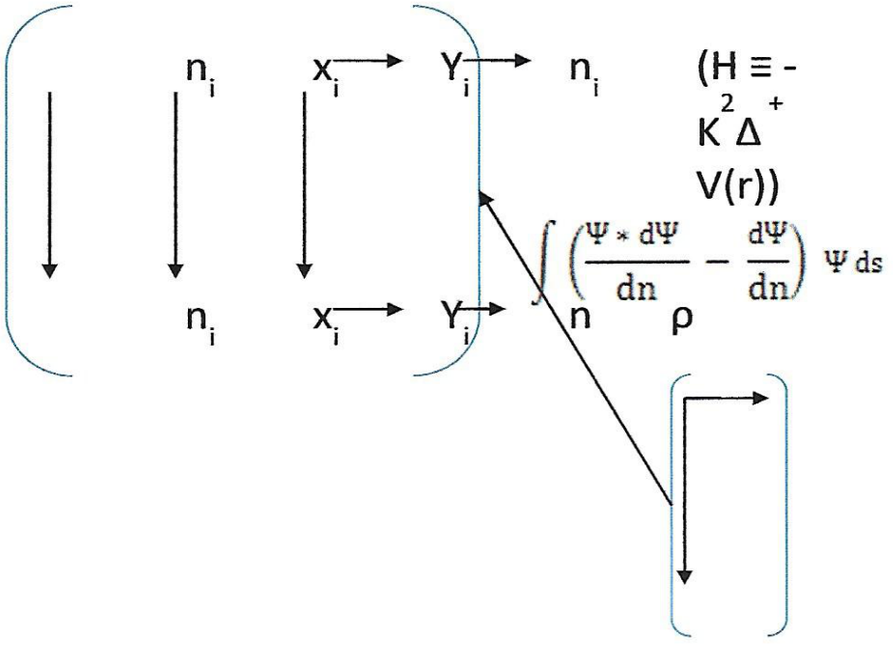

ρ = operateur de transformation

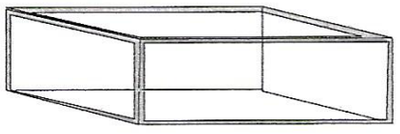

Registre Hermitique

Aquest estudi parcial limitat al material mitocondrial ens indica que totes les condicions i criteris per a l´obtenció d´un plasma es compleixen àmpliament i que els plasmes creats són prou estables per mantenir els fenòmens d'ozonització sobre el material químic (Lantànids inclosos) i que posseeixen a més un potencial de ionització feble aproximant-se a les alcalí- terris.

El formalisme quàntic ofereix un enfocament elegant dels fenòmens de regulació enzimàtica dins els sistema proteic així com dins l´enfocament de la resolució de la codificació genètica. La utilització dels Lantànids en les qualitats de la població no és pot descuidar, sembla justificat en la catàlisi biològica, probablement a nivell de les competències al·lostèriques activadores o inhibidores, que poden jugar un paper important dins els mecanismes relacional amb proteïnes especialitzades.

A continuar en altres estudis.

Table des éléments naturels

1	1 H 1,0079 Gaz																2 He 4,0026 Gaz
2	3 Li 6,941 Solide	4 Be 9,0122 Solide										5 B 10,811 Solide	6 C 12,011 Solide	7 N 14,007 Gaz	8 O 15,999 Gaz	9 F 15,999 Gaz	10 Ne 20,180 Gaz
3	11 Na 22,990 Liquide	12 Mg 24,305 Solide										13 Al 26,982 Solide	14 Si 28,086 Solide	15 P 30,974 Liquide	16 S 32,066 Solide	17 Cl 35,453 Solide	18 Ar 39,948 Gaz
4	19 K 39,098 Liquide	20 Ca 40,078 Solide	21 Sc 44,956 Solide	22 Ti 47,867 Solide	23 V 50,942 Solide	24 Cr 51,996 Solide	25 Mn 54,938 Solide	26 Fe 55,845 Solide	27 Co 58,933 Solide	28 Ni 58,693 Solide	29 Cu 63,546 Solide	30 Zn 65,409 Solide	31 Ga 69,723 Liquide	32 Ge 72,64 Solide	33 As 74,922 Solide	34 Se 78,96 Solide	35 Br 79,904 Liquide	36 Kr 83,798 Gaz
5	37 Rb 85,468 Liquide	38 Sr 87,62 Solide	39 Y 88,906 Solide	40 Zr 91,224 Solide	41 Nb 92,906 Solide	42 Mo 95,94 Solide	43 Tc -98 Solide	44 Ru 101,07 Solide	45 Rh 102,91 Solide	46 Pd 106,42 Solide	47 Ag 107,87 Solide	48 Cd 112,41 Solide	49 In 114,82 Solide	50 Sn 118,71 Solide	51 Sb 121,76 Solide	52 Te 127,60 Solide	53 I 126,90 Solide	54 Xe 131,29 Gaz
6	55 Cs 132,91 Liquide	56 Ba 137,33 Solide		72 Hf 178,49 Solide	73 Ta 180,95 Solide	74 W 183,34 Solide	75 Re 186,21 Solide	76 Os 190,23 Solide	77 Ir 192,22 Solide	78 Pt 195,08 Solide	79 Au 196,97 Solide	80 Hg 200,59 Liquide	81 Tl 204,38 Solide	82 Pb 207,2 Solide	83 Bi 208,98 Solide	84 Po (209,00) Solide	85 At (210,00) Solide	86 Rn -222 Gaz
7	87 Fr 223 Liquide	88 Ra 226 Solide		104 Rf 261 Solide	105 Db 262 Solide	106 Sg -266 Solide	107 Bh -264 Solide	108 Hs -277 Solide	109 Mt -268 Solide	110 Ds -271 Solide	111 Rg -272 Solide	112 Uub -277 Solide	113 Uut -87 Solide	114 Uuq -289 Solide	115 Uup -288 Solide	116 Uuh -289 Solide	117 Uus -291 Solide	118 Uuo -293 Gaz
					58 Ce 140,12 Solide	59 Pr 140,91 Solide	60 Nd 141,24 Solide	61 Pm -145 Solide	62 Sm -150,36 Solide	63 Eu -151,96 Solide	64 Gd -157,25 Solide	65 Tb 158,93 Solide	66 Dy 162,50 Solide	67 Ho 164,93 Solide	68 Er 167,26 Solide	69 Tm 168,93 Solide	70 Yb 173,04 Solide	71 Lu 174,97 Solide
					90 Th (232,04) Solide	91 Pa (231,04) Solide	92 U (238,03) Solide	93 Np -237 Solide	94 Pu -244 Solide	95 Am -243 Solide	96 Cm -247 Solide	97 Bk -247 Solide	98 Cf -251 Solide	99 Es -252 Solide	100 Fm -257 Solide	101 Md -258 Solide	102 No -259 Solide	103 Lr -262 Solide

Fig 18

ASSOUN Christian Daniel

Medicina Quàntica Intrònica

el Calze de l'Innombrable

Prof. Dr. CHRISTIAN DANIEL ASSOUN

Físic i coinventor de la medicina quàntica amb
el Dr. Alain Lambin, el 1979
Primer cicle de conferències.
Pormació de postgrau expedit al personal mèdic fins a 1994.

Pròleg de la genetista. Prof. Dra. Helena Barranova.

MEDICINA QUÀNTCA INTRONICA